Misc. E-4
Mr Hyvernat
8029
No. 4

STUDIA SYRIACA

seu

COLLECTIO DOCUMENTORUM HACTENUS INEDITORUM
EX CODICIBUS SYRIACIS

PRIMO PUBLICAVIT, LATINE VERTIT NOTISQUE ILLUSTRAVIT

IGNATIUS EPHRAEM II RAHMANI
PATRIARCHA ANTIOCHENUS
SYRORUM

TYPIS PATRIARCHALIBUS IN SEMINARIO SCHARFENSI
IN MONTE LIBANO
MCMIV

Prof. H. HYVERNAT, D. D.
Catholic University of America,
... D. C.

On peut se procurer cette edition chez:

M. Loecher. Rome, Italie

M. M. Ern. Leroux, rue Bonaparte 28, Paris, France.

Otto Harrassowitz, Leipzig, Allemagne.

James Parker et C°, 27, Broad Street, Oxford, Angleterre.

Adolphe Jourdan, 4, Place du Gouvernement, Alger. Algérie.

8029

M.r le Professeur
Hyvernat
à Washin
l'auteur

STUDIA SYRIACA

seu

COLLECTIO DOCUMENTORUM HACTENUS INEDITORUM EX CODICIBUS SYRIACIS

PRIMO PUBLICAVIT, LATINE VERTIT NOTISQUE ILLUSTRAVIT

IGNATIUS EPHRAEM II RAHMANI
PATRIARCHA ANTIOCHENUS
SYRORUM

TYPIS PATRIARCHALIBUS IN SEMINARIO SCHARFENSI
IN MONTE LIBANO
MCMIV

TOUS DROITS RÉSERVÉS

AD LECTOREM

Clariores Europae Syrologi scripta, quae ad nos usque pervenerunt, Auctorum Syrorum ex codicibus qui in celeberrimis Occidentis bibliothecis publicis asservantur, typis vulgare jamadi pollicentur. Donec felici successu coronentur conamina, quae ad tantae molis opus perficiendum absolvendumque a viris praedictis adhibentur, rati sumus interim nostris typis edere pretiosiora scripta nondum cognita, quae delitescunt in haud paucis syriacis codicibus, quos vel nobis ipsi conquisivimus, vel in privatis publicisque Orientis bibliothecis evolvimus.

Ampliora quidem opera majorisque momenti quae illa manuscripta volumina complectuntur edentur deinceps, Deo O. M. favente, in sepratis tomis ad constituenda diversa corpora pro quavis serie scriptorum.

Modo autem ad votis eruditorum virorum satisfaciendum consilium suscepimus publici juris absque mora faciendi nova breviora documenta atque excerpta ex commemoratis codicibus, eadem producentes collecta in fasciculis sibi bis vel ter in anno succedentibus, maluimusque ut in singulis fasciculis insererentur ex variis scriptoribus, observato generatim ordine chronologico, varia documenta de variis rei litterariæ syriacæ argumentis. In ampliorem porro communioremque utilitatem publicatorum documentorum exhibemus versionem latinam, cui subnectimus perbreves adnotationes tum ad indicandos describendosque codices unde textus illi fueruut desumpti, tum ad illustrandas litteras ipsas syriacas, earundemque historiam, nec non ad designanda quædam præcipua loca quæ ad eruditionem sive sacram sive profanam magis faciunt. Huic nostræ collectioni titulum præfiximus " Studia Syriaca ".

In primo qui prodit fasciculo habes lector insignia documenta ex quibus hinc quædam complentur literariæ lacunæ, illinc corriguntur varii errores qui passim occurrunt de ætate, religiosa professione, lucubrationibus gestisque aliquorum syrorum scriptorum. In eo insuper præsens fasciculus præstat quod perhibeat parva fragmenta syriaca ethnici auctoris quæ sunt fere sola superstes supellex ex litteris syriacis paganis quæ Christi adventum præcesserunt.

Subsequentes fasciculi perutilia quoque suppeditabunt documenta

Berythi die 20 Februarii 1904

CAPUT I

Epistola quam Jacobus Hierosolymæ episcopus Quadrato in Italia (1) misit, ut ei significaret quid Tiberius Cæsar sanxerit de Judæis qui Christum crucifixerunt, ipsiusque salvificantem resurrectionem negarunt

Jacobus Hierosolymæ Episcopus Quadrato alumno probo fidelique discipulo salutem in Domino nostro.

Audivi gaudio affectus quantam, frater et fili, curam impendis pro Christi doctrina; quo alacri animo occurris iis, qui versantur in rectitudine et veritate; quo pacto disputas adversus Judæos ethnicosque, demonstrasque crucifixoribus ex libris (sacris) testimonia de Domino nostro.

Quemadmodum olim insurgebant adversus Dominum, dum signa et miracula operabatur, sic hodie nos contentione oppugnant.

Sed modo jam coram præside Pontio Pilato ipsorum perfidiam luculenter patefactam esse compertum est. Hannan, Caiphas, Benjamin et Nahmaël, populi Judæorum coriphaei, confessi sunt se præbuisse munus custodibus Christi sepulcri necnon satellitibus Aristidi atque Aetio, quibus suggerebant ut silentio præterirent quæ (oculis) viderunt, affirmarentque ea quæ minime adspexerunt. Ipsi quoque custodes idem hoc confessi sunt, se scilicet recepisse munus, ne declararent Dominum nostrum vere de mortuis resurrexisse.

Quibus de rebus Pilatus factus certior jussit ut adducti illi in facinorosorum hominum carcerem coniicerentur.

Porro cum ille vices ageret domini nostri Cæsaris, exarata epistola, ipsi Cæsari retulit quæ Judæi sunt perpetrati in Christum, Jesum. Quoniam vero vehementer perterrebatur cum audiret ab iisdem verba quibus coram ipso asserebant, hunc nempe Jesum esse regem Judæorum, haec quoque illis litteris consignavit. Quid ea de re jusserit Cæsar, nesciunt Judæi.

Tibi autem, frater, curandum est ut inquiras mihique nunties quid Cæsar, qui apud vos est, de Judæis sanxerit, diligenter scripto me de hoc instruens.

Epistolæ quam es mihi missurus exemplar, unum in ecclesia (2) Ephesi relinque, alterum in ecclesia Antiochiae, apud Marcum evangelistam.

---

(1) In codice ex amanuensis ignorantia erronee additur post ܐܝܛܠܝܐ vox ܡܕܝܢܬܐ (urbs)

(2) In versione armena additur “ apud Joannem filium Zebedei,

Saul vero qui dictus est [ܒ] Paulus jam est Thessalonicae. Equidem talia scripsi ut ab externis dignoscantur Judaeorum doli ea ratione qua nobis sunt cogniti. Phlippus autem, Senicus, Justus, Levi et Aphre (1) celebres Judaeorum legisperiti ad me accedentes in Christum crediderunt, susceperuntque baptisma, jamque adversus filios suae gentis disputant,

Summus autem illorum sacerdos Gamaliel neque negat Christum, uti populus suus, neque illum, sicuti nos, aperte confitetur; verumtamen renuit audire vel admittere dicta illorum, qui nobis crimina moliuntur, et tranquille silentium servat, praecipue a quo vidit Dominum nostrum in coelos ad Patrem ascendisse, ipsiusque praedicationem per universum orbem esse transgressam, ita ut cuncti Ipsum cum glorioso Patre Spirituque divinitatis ejus adorent, et eamdem insuper praedicationem vitam omnibus dispensare et elargiri credentibus in ipsum per mysterium corporis et sanguinis quod nobis dedit.

En ex Judaeorum gente exciderunt cessaruntque sacrificia; neque valent ipsorum sacerdotes et Levitæ, more suo pristino, sacrificia offerre, quum sacerdotium ab ipsis sublatum nobis concesserit Deus, qui promisit se esse nobiscum usque ad consummationem mundi. Salutem plurimam exhibe Nicanori, Parmenae Onesiphoro cunctisque ecclesiis quæ ibi sunt.

Salutat te ecclesia Hierosolymæ desolatæ, cujus filii aucti sunt. Attendo iis quae tibi frater scripsi responsum.

CAPUT II

[[illegible]] De Paulo Apostolo

N. I

Paulus Apostolus ex Tarso erat ex tribu Benjamin (2) de secta Pharisaeorum. Post susceptum ab Hanania baptisma, Plurimas regiones majoresque civitates prædicatione collustravit, proque nomine Christi discrimina haud exigua adiit sustulitque. Demum Romam se contulit ad Petrum. Cum porro (Apostoli inter se) orbem terrarum dividerent, gentes contigerunt sorte Paulo, Petro autem Judœorum populus. Jamvero permultos uterque ad veritatem Christi pertraxerunt: Unde jussit Nero ut acerbis ictibus ambo illi interimeren-

(1) In versione armena additur: " et Judas „

(2) Apud Salomonem Bassorensem habetur " ex tribu Ephraim „

tur. Petrus quidem postulavit ut crucifigeretur inverso capite, ut tali ratione exhiberetur osculans calces sui crucifixi Magistri

Egressi ut interficerentur, sacerdotii manus impositionem suis discipulis tradiderunt, Petrus Marco, Paulus Lucae.

Postquam crucifixus fuerit Petrus, et Paulus interemtus cum plurimis discipulis, Lucas et Marcus noctu egressi ipsorum corpora in Urbem intulerunt. Periit autem caput Pauli inter occisorum cadavera neque reperiebatur.

Multum post tempus pastor quidam transiens per locum, ubi occisi subjacebant, invenit caput ejus (i. e. Pauli), quod extremitati baculi infixum statuit erectum prope septum ovilis sui. Nocte dein ignem succendi desuper animadvertens perrexit ad certiorem faciendum hac de re Xystum episcopum et clerum, qui agnoverunt caput illud esse revera Pauli. Xystus nihilominus inquit: vigilias precesque totam per noctem instituamus, atque extrahamus (ex urna) corpus ponamusque caput (repertum) penes pedes ejus, si caput se movens conjungatur cervici, fatendum erit Pauli esse.

Quae cum præstiterint, corpus ipsum se convertens capiti ita se junxit ut vertebra ne fere ullatenus dissecta fuisse viderentur. Qui hæc adspiciebant stupefacti Deum collaudarunt.

A vocatione sua usque ad vitæ finem computantur triginta quinque anni. Triginta quidem et unius anni spatio loca innumera perlustravit, duobus annis in Cesareæ carcere, tandem alteris duobus Romæ degit. Martyrium autem subiit anno trigesimo sexto post Salvatoris nostri passionem.

Ecce autem in magnificis Imperii ædibus Romæ maximo cum honore reconditus est, singulisque annis die vigesima nona Julii ipsius memoriam peragimus.

[ꝛ] N. 2

Prologus libri Pauli Apostoli initio præfigendus

Cum admirer, venerabilis pater, studium tuum discendi atque persistentem tuum amorem, obsequens obediensque animum ad angustam arctamque viam narrationis elucubrandæ cogo, ut prologum præfigendum initio Pauli scripturæ conficiam. Suscepi super me onus meas vires antecellens ob timorem inobedientiæ, cum didicerim ex proverbiis filium inobedientem perditioni tradendum, obedientem vero extra perditionem constitutum esse.

Præsto autem mihi sint tuæ orationes, quæ me, veluti remi impellentes aut mihi alas addentes, vehant usque ad Deum.

Qua ratione magnus ille Moyses olim manus pandens Israel in castris constitutum adjuvabat, ita et ego (subsidio tuæ orationis) a spiritibus aërem occupantibus bellumque moventibus liberabor, ducamque pacate dicendi artis navim ad portum pacis.

Incipiam itaque rem exponere prouti est. Paulus Apostolus fuit natione hebraeus, de tribu Benjamin ex Pharisaeorum secta. A Gamaliele doctore fideli imbutus fuit lege Moysis. Idem praeterea incolebat Tarsum praecipuam civitatem Ciliciae, impetebatque Dei ecclesias persecutione atque praedatione. Exhinc praesens adstitit Stephani apostoli et martyris cædi, cui et particeps factus est, onus suscipiens custodiendi indumenta eorum, qui illum lapidabant, ut impelleret omnes ad coniiciendas suas manus in eundem occidendum. Primus inter tumultum exagitantes ille apparebat pertinaciter ubique locorum expetens delendos esse sequaces praedicationis timoris Dei. Permulta eaque gravia adversus ecclesiam moliebatur, ipsiusque furor modum excedebat, cum sic præsertim reputaret se attestari timorem Dei magnaque præstare, ut idem in sua epistola fatetur.

Lucas autem in secundo libro refert ipsum, non modo, uti alii plerique Judaei, odisse prædicationem veritatis ab illaque abhoruisse, quinimo furorem nimium vehementem præ reliquo populo adversum eandem perhibuisse. Cum dein animadverterit praedicationem jam refulgere, verbumque veritatis incrementa obtinere præ religione judaica, angore affectus est, putansque maximam esse jacturam, nisi aboleretur doctrina illa, multam operam curamque adhibuit adversus ecclesiae filios animo eosdem [ܐܘ] a veritate divellendi aut . . . (1) in carcere Cesareae. Insuper duo anni quos degit Romae, quibus decem addendi sunt, ita ut a sua vocatione usque ad exitum numerentur anni tirginta quinque.

Ne quis porro me arguens repudiet haec, quae contigerunt post exaratum act. apost. librum, propterea quod Lucas illa nequaquam suo scripto consignaverit, quaeratur rationabiliter ab isto: admittisne, dilecte, tempora quae post act. apostolorum librum? et ille ait: ostende Lucam narrantem martyrium Pauli. Ego vero ei respondeo, si vitam quam Paulus transegit duobus annis Romae fuisset Lucas mensus, retulissetque historiam ejusdem martyrii, investigatio nulla fieret de eventibus: quoniam autem Lucas de martyrio, quod multo tempore post scripturam illam contigit, minime scripserit, quae Eusebius de temporibus scripsit retulitque, animo consentienti libenter, dilecte, admitte. Christ isiquidem discipuli suscipientes cum persuasione et fide in suam aliorumque aedificationem traditiones doctrinasque Patrum, haeredes fiunt regni caelorum.

(1) Excidit unum folium ex manuscripto syriaco.

Martyrium Pauli Apostoli per Neronem quod evenit Romae

Sub Nerone Caesare Romanorum subiit Romae martyrium Saulus apostolus, cui caput fuit gladio amputatum. Certamen gloriosum certavit sanctus apostolus Romae die vigesima nona Julii anno sexagesimo nono Salvatoris nostri Jesu Christi adventus.

Ab anno ergo quo martyrio coronatus fuit usque ad Alexandri Macedonis annum 810, in quo hic liber fuit primo ex Graeco in Syriacum conversus, enumerantur anni quadringenti triginta sex. Accurate exhibui tempus Pauli martyrii.

[ܗ] CAPUT III

Sacerdotii in orbem terrarum transmissio per manus impositionem a singulis beatis apostolis.

Hierosolyma : susceperunt primo apostolicam sacerdotii manus impositionem Hierosolyma et universa Palæstina Samaritanorum Philistinorumque, regio Arabum, Phœniciorum Caesareæque incolæ ab apostolo Jacobo, qui magister et rector fuit ecclesiæ apostolorum quæ condita fuit in Sion: ipse est frater Domini.

Alexandria : suscepit apostolicam sacerdotii manus impositionem Alexandria, Thebais, Aegyptus interior et universa provincia Pelusii usque ad Indorum fines a Marco Evangelista, et in ecclesia quam ibidem ædificavit fuit magister et rector, atque in eadem ministerio sacerdotii perfunctus est. Est autem unus ex septuaginta Domini discipulis.

India : apostolicam sacerdotii manus impositionem suscepit universa India cum finitimis regionibus usque ad alterum mare a Thoma uno ex duodecim, qui rector et magister fuit in ecclesia quam ibidem ædificavit.

Antiochia : suscepit apostolicam sacerdotii manus impositionem Antiochia necnon Syria, Cilicia, Galatia usque ad Pontum a Simeone Petro, qui ibidem posuit fundamentum ecclesiæ, in qua sacerdotali ministerio est perfunctus usque ad diem qua Romam petiit propter Simeonem magum, qui magicis artificiis Romanos decipiebat.

Roma : apostolicam sacerdotii manus impositionem suscepit Roma, necnon Italia universa, Hispania, Britania, Gallia (1) cum ceteris locis finitimis a Si-

(1) Pro ܓܠܛܝܐ legendum est ܓܐܠܝܐ

meone Cepha, qui ex Antiochia venit (Romam) fuitque magister et rector in ecclesia, quam ibidem exstruxit.

Ephesus : apostolicam sacerdotii manus impositionem suscepit Ephesus, necnon Thessalonica, Asia, tota provincia Corinthorum et tota Achaia cum finitimis locis a Joanne Evangelista, qui recubuit super pectus Domini, quique ibidem ædificavit ecclesiam, quam rexit ministerio fungens.

Nicœa : suscepit sacerdotii apostolicam manus impositionem Nicœa necnon Nicomedia, universa terra Bithyniæ, Gothia cum finitimis regionibus ab Andrea apostolo fratre Simeonis Cephæ, qui fuit magister et rector in ecclesia, quam ibi condidit et in quâ ministravit.

Byzantium : suscepit apostolicam sacerdotii manus impositionem Byzantium, necnon Thracia et universa regio finitima usque ad flumen magnum (Danubium) quod separat regionem barbarorum a Luca apostolo uno ex septuaginta, qui ibi ædificavit ecclesiam, in qua sacerdotali ministerio gubernioque perfunctus est.

Edessa : suscepit apostolicam manus impositionem Edessa et universæ terræ adjacentes, australis regio, necnon regio quæ ad fines Mesopotamiæ est, ab Adai [I] apostolo uno ex septuaginta qui ibidem ministravit, ædificavitque ecclesiam, in quâ sacerdotali ministerio gubernioque perfunctus est.

Persia : suscepit apostolicam manus impositionem terra Persidis et Assyriæ necnon Armeni, Medii incolæque regionum finitimarum Babilonis Huzitarum et Geliorum usque ad ora Indiæ et Gog et Magog aliæque regiones undequaque ab Agai confectore vestium sericarum Abgari regis, atque discipulo Adai apostoli.

Ceteri autem socii alii nempe apostoli perrexerunt in remotas barbarorum terras transibantque ab uno in alium locum discipulos instituentes, et postquam in iisdem locis ministrarunt, ex hoc mundo migrarunt.

[ܗ] CAPUT IV
N . 1

Splendidi symboli, qui, menti sanae suadent mysterium adorandae Trinitatis, auctore s. Ephraemo Cithara Spiritus Sancti.

Mens mea intuetur unum, qui trinus est, cum sit unus, quique unus est cum sit trinus.

Intuetur sotem, qui suo globo praesefert imaginem Patris in sua essentia; habet et radium sibi perpetuo inhaerentem qui tamen se inclinans descendit ad nos, sicuti Filius ex sinu Patris ad nos immissus descendit, quin recesserit a Patre; habet et suae naturae consubstantialem calorem, quin tamen ipse calor dicatur sol vel cognominetur radius; sicuti et Spiritus Sanctus, qui ex Patre est, neque Patris nomine nuncupatur neque Filii, quemadmodum neque solis calor vocatur radii frater filiusve solis; ita Spiritus Sanctus non est filius Patris neque filius Filii, uti osores blasphemant.

Globus solaris dicitur simpliciter sol, sicut pater recte Pater appellatur, et radius manifeste praesefert imaginem Filii, atque Spiritus splendide præfiguratur per calorem. Globus autem solis, calor et radius, hi tres, vocantur uno nomine sol et nullum fuit tempus quo unus ex hisce tribus praecesserit socium. Simili ratione de divina essentia agentes, dicimus nullum existere initium neque Patri in suâ paternitate neque Filio in suâ generatione passiva neque Spiritui Sancto in sua processione.

Symbolus Trinitatis animadvertitur quoque in igne, videlicet ignis flamma est tamquam Patris paternitas, splendor sicuti Filii filiatio, calor autem naturalis veluti processio Spiritus Sancti.

Alio et modo : Pater benedictus est ut radix benedicta arboris, Filius sicut jucundus arboris fructus, Spiritus, est ejusdem odor et vis.

Adumbratur et Trinitate trinitate qua praedita est anima : videlicet intellectus Patrem adum adumbrat, verbum Filium, Spiritus Spiritum Sanctum.

Sufficiant hæc ad christiani fidem confimandam.

[ܠ] N. 2

Monita sancti Ephræmi ordine alphabetico disposita

Abram ex operibus fuit justificatus suis; cautus itaque, frater, esto in custodienda vera doctrina, quam a magistris discis tuis. Nihil antiquius habeas quam assiduam obtemperationem.

Incedens per forum, tuos passus modera et compositum castumque tene intuitum tuum. Ne quid comedas per forum, ne ignominia afficiatur monasticus institutus, cui addictus es.

Elige doctrinam acquirendam: tali ratione enim maximum honorem patribus, moderatoribus, spectatoribusque tuis comparabis; fratres autem tui exinde utilitatem capient, sodalesque sequentur normam rectitudinis tuæ. Doctrinam cœlestem præ auro optimo, lapidibus pretiosis, gemmis præclaris et smaragdis exquire. Cura præcipue ante quamvis rem tueri veritatem.

Esto in bonum exemplum fratribus sodalibusque tuis: in quovis negotio perhibe te addictum, obedientem atque sedulum in addiscendo.

In quovis suscepto mandato, dic quod tibi mandatum fuit dicere, nihil immutans, ne quid ægrefacias te mittentibus; tuque etiam angustiaberis. Neque iis, quæ dicenda commendata fuerunt tibi adiicias vel illis detrahas.

Perpoli juvenilem tuam mentem, et accede ad eruditionem animo integro: ea ratione evades dignus doctrina, tuique magistri te doctrina imbuent, peritusque, uti illi, eris.

Purifica te a cunctis juventutis tuæ consuetudinibus, proculque a te repelle mores adolescentis vitæ, et sic tibimet adipisceris ea quæ utilia sunt.

Bonum est tibi quod in timore tuorum præceptorum fueris educatus, quodque humilis, verecundus modestusque adoleveris, neque sis disciplinæ expers.

Decora est juventas, quam qui admiratur collaudat, cuique ipse Creator benedicit.

Corrige primæ juventutis habitus, ne isti invalescentes te opprimant: studiose cura, ne novi pristinis adiiciantur.

Ne te tædeat vitio resistere: si cupiditati indulges, vix maximo cum labore consequeris ea quæ animam tuentur.

Si jactatores invalescentes in te tanquam in puerum insurgunt, confuge ad Conditoris arcem, et ibi [ܒ] consistens illos confunde.

Mala opera hominum sunt veluti ignis devorans, infinitaque est pravitas eorumdem.

Spera in liberationem Illius ad cujus arcem confugeris, exemploque filii Jesse dicito: “ doce me Domine viam mandatorum tuorum et illa servabo. „ Et “ quam dilexi legem tuam, quæ tota die est meditatio mea. „ (ps. CXVIII 37 et 33)

Exercita animam tuam sacris canticis, et veluti avis laqueum venatoris effugies. Eripe tuos pedes a dolosi laqueis, legem Domini die nocteque meditando.

Venator tuus est assiduus astutusque: adest tamen Divinus Opifex, qui ab ipsius nodis te immunem servare valet.

In tuum adjutorium invoca Deum, qui te rectitudinis sectatorem efficiet

Redde benignum Deum erga te, orationi vacans sine ulla reprehensione neque loquendo neque ludendo neque ridendo, ne tandem pœnam incurras.

Lauda Deum, qui te effecit dignum instituto monastico. Ora pro institutoribus, qui insudarunt in te erudiendo, nec non pro parentibus qui te doctrina erudiendum obtulerunt eis.

Domini jusjurandum apud te sit maximo in honore præ ceteris, quæ ore profers. Inter fratres sodalesque ne dicas nisi: ita est, crede, minime ita, prorsus ita est: tali ratione coram Deo et ab hominibus honoraberis.

N. 3

[ܠ] Sancti Ehpræmi carmen adversus Bardaisanum

Unus est Ens, qui intime se noscit seque intuetur, qui in se est atque ad extra progreditur. Laus ipsius nomini.

Est ille Ens, qui, sua voluntate, ubique locorum est, arcanus et manifestus, revelatus et absconditus, sursum et deorsum est.

Se demittens deorsum conjungitur, sua gratia, inferioribus; sua essentia uti et sua gloria altissimus excelsusque est, extolliturque supra excelsos. Promptitudinem suam hinc potest cohibere, minus celerem eam reddens, illinc a cunctatione sua desistens apparet promptus.

Cum Ipse sit ante omnia, post omnia atque in medio omnium, similis fit mari in quo creaturæ omnigenæ agitantur.

Qua ratione aquæ insequuntur pisces dum illi quaqueversus se movent, similiter Deus rebus creatis adest.

Sicut aquæ circumdant undique pisces, ita et Conditor singula creata magna atque exigua.

Quemadmodum immersi reperiuntur in aquis pisces, ita altitudo et profunditas, longinquitas et proximitas cum suis incolis obruuntur in Deo.

Sicuti aquae occurrunt pisci quo is se vertit, ita Deus obviam fit cuique qua in via ille incedit. Quemadmodum aquæ concomitantur omnes pisces in suis flexibus, Deus quoque adest singulis hominibus, intueturque opera eorumdem.

Si homines a terra quae ipsis veluti sedes est nullatenus possunt se abstrahere, multo minus poterit quis a Deo, qui cunctis praesens est, recedere.

Immixtus est Deus cunctis rebus a se creatis ubique locorum, uti anima immixta est corpori et lux oculis.

Nemo a sua anima, quae ipsius informat corpus, se divellere potest, neque se abscondere valet a Deo, cui ipse inhaeret.

Quemadmodum aquae circumdant piscem qui involvitur in ipsis, ita naturae omnes creatae in Deo moventur.

Divinus Ens qui immiscetur aëri, te quoque una cum tuo spiramine penetrat; cumque sit luci conjunctus in tuos oculos per intuitum introducitur.

Tuo est Deus quoque unitus spiritui, te prouti es, introspiscit, tuam inhabitat animam, neque ipsum fugit quidquid in corde tuo delitescit.

Quemadmodum intellectus (in homine) praecedit corpus ad loca percurrenda, ita divina essentia penitus praecognoscit tuam animam antequam tu illam scrutaris.

Quemadmodum cogitatio operationem praecedit, ita divina intelligentia antecedenter praecognoscit quidquid cogitaris.

In comparatione divinae essentiae subtilitatis cum tua anima, haec quasi res corporea dicenda est, spiritusque tuus reputandus veluti creatura sensibilis. Ille qui creavit te est quasi anima tuae animae spiritusque tui spiritus.

Ipse remotus est (infinite) a cunctis et cum hominum cunctis immiscetur, omniaque complet sua manifestatione : magnum est ejus nomen, essentiaque ipsius est admiranda, abscondita atque prorsus imperscrutabilis.

Hic est ille Ens, de cujus essentia nemo disceptare valet; est illa virtus, cujus profunditas est ineffabilis, cuique nullus ens ex visibilibus [ـٮ] invisibilibusque aequiparari potest. Hic est ille Ens, qui ex nihilo omne quod est creavit constituitque.

Dixit Deus fiat lux; agnosce eam itaque esse creaturam; fecit tenebras, factaque est nox; agnosce illam esse effectum.

Deus est qui in lapidibus ignem atque in petris latentes aquas creavit; virtus quae eos ex nihilo suscitat una eademque est.

Neque in terra velut in receptaculo asservatur hodie ignis, quin imo ex silice quotidie elicitur.

Deus est qui ignis producendi dedit potestatem homini, qui pro libito scintillam elicit exstinguitque: increpa ergo pertinaces.

Ex ligni limatura exardet ignis late per silvam, flammaque invalescens illam comburit, donec tandem in cineres resolvatur.

Si ignem aquamque autumas divinitates esse, minime vero creaturas, eosdemque terram praecedere facis, dic quo in loco ipsorum radices reconditae delitescebant ?

Qui suam vult perdere salutem os patefacit ad disserendum de cunctis rebus; qui suam odit animam, Deum ipsum limitibus circumscribere audet.

Qui in iis, quae supereminent exceduntque intellectum, sapiens esse vult, vehementer ille errat, dum enim cupit proferre quae jucunditatem afferunt, ad impietatem devenit. Proh Bardaisane cujus intellectus tumultuat, quemadmodum et ipsius cognomentum indicat tumultum aquarum.

N. 4

Sancti Ephraemi hymnus de semetipso ad tonum: Descendite fratres obsignati

Responsorium: Laus tibi, Domine, qui tuos athletas corroboras.

Natura cibum exposcente, a manducando abstinui, famemque saepenumero sum expertus, ut felicitatem jejunantibus servatam promererem.

Natura ex limo confecta aquam potandam requirebat; ego vero illam siti arescere reliqui, ut in paradisum perveniens ejusdem rore recrearetur.

Stimulis naturae magis in dies magisque invalescentibus, juventutis senectutisque meae in finem usque dies unum post alium subripere quaesivi.

Mane siquidem mihi fingebam ad vesperas me de vita migraturum, ideoque tanquam ille qui jam jam moritur, assiduam operam navabam totam per diem.

Cum advesperasceret, cogitabam animo me minime futurum usque ad matutinum advenientis diei, subindeque sedulus in oratione persolvenda diluculum usque.

Corpus cum somnum, quo indigebat, expeteret, blanditiis alliciebam, proposita beatitudine, quam Dominus pollicitus est vigilantibus.

Me Christo constitui in ecclesiam, in qua thus atque aromata opera membrorum meorum, ipsi obtuli.

Mens mea fuit ara, voluntasque sacerdos, atque me ipsum veluti in agnum insontem immolavi [[illegible]] in sacrificium.

Quum in baptismo fuerim semel oleo Spiritus Sancti perunctus, diligenter cavi ne me ullo unguento ungerem.

Cum aquis, quae in cruce ex latere Domini fluxerunt, jam fuerim ablutus magnopere effugi balneas adeundas.

Cum suscipiebam ignem sacrificii (altaris), supplex orabam ut combureret lolia spinetumque membrorum meorum.

Flammam ignis, qui ardet in meis membris, extinxit Dei sanguis, impedivitque ne memetipsum illa ureret.

Corpus Dei quod suscepi in sanctuario me servavit immunem incolumemque a laesionibus illius qui adversus me pugnat.

Vespere singula mea membra Trinitatis Nominibis obsigno, ne diabolus adveniens meam virginitatem auferat.

Gloria ab omnibus tibi Trine in virtute, qui roborasti meam senectutem longos per annos in agone.

A juventute usque ad senectutem tuli, Domine, jugum tuum hilarique quotidie animo operam indesinentem navi usque ad finem.

Molestiam famis egregie vici, te contemplans inter latrones pro me fel gustantem. Sitis angorem tanquam nihil reputavi, ex eo quod te pro me in cruce acetum in hyssopo haurientem vidi.

Prae jejunio pervigilationeque vultus meus expalluit, ut resurrectionis die, sicuti Moyses propheta, te et ego adspiciens resplendescam.

Cum te perspexerim nudum ligno crucis affigi, cilicium mihi in vestem suscepi et spe tua fretus adventum tuum exspecto.

Sprevi cibos contempsique merum quoniam convivium tui regni, o Coelestis Sponse, coram me depictum contemplor.

[ܝܒ] CAPUT V

De Isaaco Edesseno doctore

N. I de Tribus Isaacis

Ejusdem Jacobi episcopi Edesseni ad Joannem Stylitam epistola, in qua respondetur ad sequentia ipsius quæsita:

Cum fraternitas tua optaverit, ut sicuti alimentum spirituale primo loco apponeretur hoc, quaenam nempe sit causa ob quam dixit Deus ad Abraham quod semen tuum subiicietur servituti in terra aliena (gen. xv, 13)

Num ante Moysem habebatur liber scriptus...

Quid est quod dixit Deus ad satanam de Job....

An Jonas propheta fuerit viduae filius, quem suscitavit Elias propheta...

De Abdia propheta....

De Sarvia et Abigal, matre Amasae filii Jether, et de fratribus David...

Quaenam, fuerit prima lingua ...

Qnaenam sunt tria millia proverbiorum et mille et quinque cantici Salomonis....

De decem justis Sodomae ...

Quot sunt scriptores nomine Isaaci, necnon de avi, quae concinebat "qui crucifixus es pro nobis„

Uti a senioribus, qui me praecesserunt, didici, tres nomine Isaaci claruerunt qui syriace i. e. aramaice scripserunt: duo quidem orthodoxi, tertius vero haereticus seu Chalcedonensis.

Prior, oriundus ex Amida, fuit discipulus S. Ephraemi, cum Amidæ commoraretur. Hic tempore Arcadii Romam petiit causa videndi Capitolium quod tunc fuit inauguratum. Exinde redux Byzantium venit breveque per tempus ibi in solitudinem secessit, deinque in carcerem fuit conjectus. Postea in Amidam regressus, ibi presbyteri munere functus est in illius urbis ecclesia.

[ܝܓ] Alter qui et fuit presbyter ecclesiæ Edessæ, tempore Leonis Imperatoris vivebat. Venit autem Antiochiam sub Petro Fullone, cum hæretici Nestoriani agitarent contentiones tumultusque adversus appendicem "qui crucifixus est pro nobis„. Isaac vero tunc animadvertit in foro civitatis virum fidelem ex Mediani-

tis manu gerentem avem psittacum, quae exercitatione didicerat concinere trysagium cum appendice " qui crucifixus es pro nobis„ . Cum itaque illum orthodoxum virum videret, adstante maxima turba populi inducentem avem ut trysagium caneret cum appendice "qui crucifixus es pro nobis„ Nestorianos obstinatos confundendi causa, extemplo et ille suo idiomate aramaico carmen composuit de iis quae audivit ab avi ad hæreticos contensiosos et temerarios profligandos.

Tertius tandem Isaac et ipse ex Edessæ ecclesia fuit. Initio autem sub Paulo episcopo orthodoxus erat, et orthodoxe scribebat; deinde, constituto a Chalcedonensibus in Episcopum Edessenum Asclepiade, qui haeresim nestorianam introduxit in urbem Edessæ, factus est et ipse Nestorianus, incepitque scribere tractatus juxta placita illorum quos secutus est, illudens Christo ut hominibus placeret.

[ܒ] N. 2

Complementum carminis S. Isaaci doctoris de fide, cujus initium: Etiamsi, Domine, audacia est. (1)

Cœci enim in via decumbentes clarius vident quam stulti. Illi corporali; hi cœcitate spirituali laborant. Illi clamant : fili David miserere nostri, quoniam luce orbati sumus; hi autem, qui oculos habent, quin tamen videant, nullatenus profitentur eum esse filium David. Cœci, qui persuasione intima eum agnoverunt, adepti sunt clarum lumen oculorum. Ex quo ipsum nomine, quod eum decebat, invocarunt, fuerunt ab eodem sanati, luce obtenta. Clamarunt sine intermissione: fili David miserere nostri, veriatem proclamantes. Est enim filius David et dominus David, filius quidem quoad corpus, dominus quoad spiritum.

Qui ejusdem gratiae oeconomiam negant, ab ipso Satana redarguuntur, qui hoc sub respectu iis melior est, cum nullatenus negaverit ipsius corpus, quique corpore eundem indutum animadvertens, propiusque accedens ipsum odoratus est, ratusve eundem hominem esse cum eo pugnavit ingens praelium committens. Manu ipsum tenens attigit carnem, palpansque novit eumdem corporeum esse.

Certavit, reputans se illum, cum corporeus videretur victurum. Cum autem dignoverit se de ipso nequaquam triumphare posse, incepit dissere de regno. Nisi ipsius humanitatem vidisset, nullomodo pugnam commisisset.

(1) Cf. Bickell S. Isaaci opera t. I p. 48.

Corpus humanum adspiciens ratus est se ipsum, uti ceteros permultos, victurum. Postquam vero ipsius virtutem exploraverit probaveritque, subiit ei cogitatio, illum Deum esse; proindeque ipsi dixit: si Deus es: fac ex lapidibus panem. Cui ille respondit: noli tentare dominum tuum, neque te, satana exaltare. Deus qui fuit jussus vicit in corpore infirmo satanam jubentem, qui corporeos plurimos vicerat. Si in pugna divinitas (sola) vicisset satanam, quodnam exinde emolumentum assecutus fuisset reus? et quidnam retulisset spiritualis? Nisi ille ipse qui ceciderat surrexisset et qui procuberat erectus fuisset, quænam utilitas inde emersisset reo, etiamsi quotidie satanas profligatur? Si Dominus minime in corpore illum profligasset, quamnam opem exinde Adam obtinuisset? Quis ignorat lucem cum tenebris quavis hora pugnare, illasque ab invicem fugari seque alterutras superare.

Si Deus me vincere facit, victoria non est mea; si corona alterius est, caput meum fit expers diadematis; si satanas per corpus minime vincitur [ܠܐ] nequaquam victoria, nostra est; si Dominus minime in corpore triumphavit, nullum nobis attulit fructum ipsius certamen. Diabolus, qui cum ipso congressus est, condemnet illum qui negat spiritum; qui sine corpore est, habuisse certamen cum corpore. Nos autem, fratres, dicamus ei : benedicta tua natura, quae corpus nostrum induta est, confiteamurque Patri,qui ipsum misit et Spiritui Sancto. Qoniam vero scriptis meis pinxi imaginem tuam, pinge et tu gloriam tuam super resurrectionem meam; et quoniam credidi in te et in tuum corpus, videam misericordiam tuam dum in die judicii ex sepulcro resurgam.

N. 2

2. Ejusdem S. Isaaci

Rectam viam prosequar, ut ad te, Fili Regis, perveniam: in votis habeo versus scopum tuum convertere meos oculos, ne verbum meum a te deflectat. Concede mihi ut disseram de Te, Domine, quin offendam in viis ineundis tuis. Defini limitibus milliarium mihi peragrandum ne devertam; constitueque mansiones ne defatiger.

A limine Nativitatis tuæ usque ad Crucifixionem viam emetiar. Suscipe thymiamata fidei meæ, oblationemque confessionis meæ. Tua verba veritate perfusa sint veluti condimentum dictis meis, ne aberrem, uti aberrarunt scrutantes Nativitatem tuam offenderuntque, neque vager errando, sicuti negantes veritatem corporis tui extra communionem evaserunt.

Minime tuo Patre minor es, uti Ariani effutiunt, neque Patrem malum bonumve dixi sicuti dixit Marcion, neque ad instar Bardaisani Manetisque tuam negavi Resurrectionem, imo didici te esse in tuo Patre vicissimque Patrem in te esse. Tu gratia resplendes: quis ergo permutabit veritatem tuam?

Eja, dilectissimi, intueamur Codicem, qui est prototypus, videamusque quomodo penes prophetas evolvitur Domini nostri Incarnatio per assumptionem corporis. Hæresis disputando vult nostrum Dominum corpore spoliare. O inique, qui veritatem ipsius denegas! O perdite, qui recusas suscipere gratiam tibi factam! Deus suo beneplacito adsumpsit corpus sibi inhærens; et tu corpus illud ab eo removes? In utero Mariæ, in quo mansit, induit corpus; et tu illud inficiaris? Quomodo feret Deus ejusmodi blasphemiæ crimen? Suam demisit naturam usque ad creaturam suam, et ista gratiam despicit? Natura non facta induit [[illegible]] naturam factam, videlicet operam manuum suarum; induit quod suum est, ut suos liberaret, et hoc fit impervium contentioso, qui reputat rem esse prorsus difficilem, corpus fieri indumentum Domini sui. Multo revera difficilius dici deberet eundem Dominum plasmasse corpus palmis suis. Nisi autem illud plasmasset, nullatenus idem induisset. Si vero illud plasmavit, illud et induit; qui ædificium exstruit, illud et facile restaurare potest; et qui conclave constituit, illud et sine negotio inhabitare valet. Si de cœlo Eum corpus contendis induisse, quanam de causa illud terrenum dictum fuit? Si minime ex Adamo provenit idem corpus, curnam ambulavit in terra? Si nostræ naturæ minime est consors, curnam suscepit in se dolores nostros? Si nostræ naturæ minime est consors, nullo modo pati potuisset.

Si propterea quod Paulus dixerit " aliud et aliud corpus„ contentiosus extollens sese adversus Paulum movet litem, ab eodem apostolo confundatur. Pauli verba inflarunt excitaruntque superbum ut gloriaretur: ast et ejusdem Pauli verba subiiciunt ejusdem terga flagellis, humiliantque ipsum. Paulus declarat aliud esse corpus cœleste, aliud terrestre (1 Corin. xv) corpus nempe animale corpusque spirituale. O tu qui adversaris, dijudica verbum, perpendeque ejus vim: quod Paulus significare vult verbo " esse „ non de corpore Salvatoris nostri intelligendum est. Recita quæ subsequuntur et coufundere præ illis verbis quæ te, arctius quam vincula, stringunt. Ait enim: alia est cœlestis gloria, alia terrestris, ita ut stella differat a stella quoad claritatem majorem unius præ altera. Paulus dicendo " aliud „ significavit dotes quibus unum corpus ab alio differt. Nisi induerat corpus nostrum Salvator, ipsius corporis gloria nobis extranea fuisset. Hoc Paulus sua epistola intendit docere,

hominem nempe præ homine decore eminere, atque istum sese exaltando sese ostendere antecellere sodalem, dum e contra Dominus noster, ut probaret corpus suum consors esse nostri sese demissius quam quivis homo humiliavit. Audi insuper Paulum vocantem Salvatorem nostrum nomine Jesu Christi et filii hominis, corpus dein ipsius nominat velum unius Dei, qui intus est. Ne vero putares hæc dici de cœlesti corpore, audi illud quod " Jesus natus sit de Maria ex stirpe David „. Porro cujus corpus cœleste est, superflue prædicaretur ipsum ascendisse et descendisse.

Conqueramur cum Gabriele, de eo quod nempe idem angelus per Mariam terræ nuntiaverat pacem.

Eja ergo, Gabriel, expone verbis contentioso, si tamen aures audientes præbet, quodnam ad Mariam nuntium attulisti, repete videlicet verba quæ eidem direxisti. Salutationem, ait, exhibui primo Mariæ, dein ei dixi " Dominus meus tecum est „. Si porro jam indutus corpus Dominus advenerat, quomodo ex aure in sinum Virginis fuisset ingressus? Quisnam ejusdem corpus contendit fuisse spirituale, cum omnibus notum sit eumdem cum infantibus reptasse et cum pueris jocasse? Eja absolve verba tua, [[illegible]] Gabriel, forte enim saniorem ad mentem redibit contentiosus audax. Dixi, ait, eidem Virgini: Spiritus sanctus, virtusque Altissimi illabitur in te (Luca I, 35). Iamvero nequaquam in virtute Altissimi includitur corpus, cum spiritus membra nullomodo habere possit. Ubinam est ergo audax ille qui adversus Gabrielem insurgit? Alter cum altero disceptet, nosque aderimus testes. Gabriel dicit " virtus „ ille vero " corpus et virtus „; Gabriel " Spiritus, virtus Altissimi et Dominus meus tecum „: tres prædicti vi pollent ad audaciam retundendam. Et tu, Thomas, quare siles? Eja profer quæ hoc de argumento dicenda habes. Et ille ait: dixit mihi, ut accedam, agnoscensque palpem manus ejus pedesque vulneraque. Gabriel autem significavit nobis virtutem, Dominum et Spiritum sanctum.

Necesse idcirco est ut desinant hæretici abuti hisce, quibus innituntur, verbis, nempe " nemo ascendit in cœlum, nisi filius hominis qui descendit „ (Joan III, 13) : tali textu gloriantur contentiosi. Ast Dominus frequenter se filium hominis dicit: " non enim, ait, venit filius hominis ad judicandum sed ad salvificandum (Luc. IX, 56. et Joan. XII, 47) et, " videte quia spiritus carnem et os non habet „. An ideo male credunt in Dominum, quia dixit: " nemo ascendit in cœlum nisi filius hominis, qui descendit? Sed et Ipsemet declaravit docuitque " natum ex carne carnem esse et natum ex spiritu spiritum esse „ (Joan. III, 6). Numquid ablata fuit divinitas propterea quod ex carne natus sit?

Adversario talia obiicienti reponimus: noli tollere Domino corpus nostrum, quemadmodum neque nos ipsius divinitatem negamus. Cum Creator noster jam corpus nostrum induerit, an adhuc contendis spiritum minime corpus induisse, eundemque mansisse sicuti erat?

Si adhuc adversarius insistens dicit, abeunte Gabriele, supervenientem virtutem habitasse in Virgine, secumque corpus adduxisse atque in ea commorasse, is prorsus Virginem beatam exhibet cohibitam in disputatione cum Gabriele, cujus verbis nullo modo consensiisset, nisi jam (Filius Dei) ingressus inhabitasset in ipsa, atque nisi ipsa sensiisset eundem nequaquam advexisse extraneum corpus. Maria mater ejus minime animadvertit ejusdem ingressum in suum sinum inhabitationemque. Si porro corpus extraneum indutus fuisset, quomodo per aurem in ipsam penetrasset? Et quomodo illum sic se penetrantem minime ipsa sensiisset?

Hæreticus undique premitur obstrictus vinculis effatorum sacrorum. Convincat eum vel ipsa computatio diei octavæ in qua nempe Christus sese legi impositæ filiis Adæ subiiciens suscepit circumcisionem. [γ] Quorsum enim dies octava computatur, nisi ipse in duabus naturis esset? False diceretur eumdem ad nos venisse, nisi de nobis sumptum corpus induisset. Et quomodo nos in tantum inducti fuisssemus errorem, ut crederemus in eum qui decepit nos suo adventu ficto? Semet filium Josephi, filium David et filium Mariæ ipse cognominavit. Undenam ipsi cognomen nostri corporis derivaretur si corpus quod habet nostræ naturæ consors non esset? Si alienum fuit nobis ejusdem corpus, nequaquam ipse frater noster exstitisset, quin imo nos decipiendo decepisse dicendus esset, neque regnum cœlorum quod nobis promisit, neque gehenna quod sanxit ullomodo existerent. Porro si talia reputarentur commentitia, commentitia et essent omnino cuncta quæ prædicavit.

Si vel in sua Nativitate nos fefellisset, dicendum et nos fefellisse in sua doctrina promulganda, proindeque neganda esset corporum resurrectio, ita ut sors corporis nostri nihil aliud esset quam desperatio.

Confundatur hisce argumentis error, qui me cogit ut talia de Domino nostro proferam. Judica ergo, o homo sanæ mentis, quisnam sit verax, an hæreticus qui talia effutit, an potius fidelis ecclesiæ filius. Si Dominus immutatus fuit, quomodo discipuli immutationem minime animadvertissent? Ipsum videntes ambulantem super mare, formidine correpti arbitrati sunt eum fuisse transmutatum: ast ille animum eis addens clamavit " egomet sum, nolite timere„ (Joan. VI, 20). Si ais autem illum conspicientibus discipulis fuisse in monte

transfiguratum, ita ut claritas, quæ intus latebat, corpus ejusdem circumdederit, nullatenus dicendum est ibidem immutationem contigisse, cum claritas divinæ naturæ indumentum ipsius i. e. corpus circumdederit. Divinæ essentiæ splendores emicarunt in cacumine montis refulseruntque super homines. Radiis coruscanti occurrit extemplo desuper Elias. Duo apparuerunt unus e vivis, alter e mortuis, naturamque divinam adorarunt. Pro vivis adoravit Elias, quoniam redemptio jam jam adpropinquaverat, et pro mortuis Moyses prænuntians tempus resurgendi exortum jam esse. Discipuli quitalia contemplabantur, ibi esse cupiebant. Si porro immutatio ibidem contigisset, potius fuga ab iisdem discipulis captanda fuisset. Ille ipse ibi erat sine ulla immutatione qui alias clamaverat " egomet sum„. Seniores consortes ejusdem discipulorum naturæ, intuentes illam apparitionem, appetiverunt cum ipsis commorari. Si illud corpus, quod claruit, cœleste fuisset, cœlestes resuscitavisset. Qua autem de causa Moysem ipsum revocavit? Eliamque accivit? Ideo profecto ut hinc et inde suæ Incarnationis testes adduceret. Mortui et vivi corpus ejus inspexerunt. Confundatur igitur qui ipsum negat.

Multiplex est demonstratio nostra, et tamen manet hæreticus, uti erat. Undique præsto sunt veritatem comprobantia effata et nihilo secius plena errore atque duritie sunt corda blasphemantium. Si nostrum non est corpus ejus, qui mors illum interemit? Si nostra non est caro ipsius, cur cibo usus est? Curnam more nostro dormivit, insudavit, quievitque? Defessusque venit sedere prope puteum (Joan IV, 6): cœleste autem corpus minime defatigatur. Sitiens aquas ex urceo expetivit: si alterius fuisset generis ipsius corpus, [ܠܐ] nequaquam sitivisset. Peccatores, cum quibus manducavit, ipsum vocarunt hominem, cum interea uti Deum dimittentem peccata et debita illum viderent. Ad convivium tamquam homo, manducandi causa, ivit perpetravitque quæ propria sunt divinitatis, mutans in vinum aquas. Utpote invitatus, humano more, se contulit in domum Zachaei, atque uti Deus condonavit peccata eidem resipiscenti. Pascha quod Hierosolymis manducavit redarguat vesanum hæreticum. Si nequaquam fuit corporeus, curnam legem adimplevit?

Incarnatio ejus penes prophetas evolvitur, et error audet illam respuere? Mysteria recondita sunt in sacris Litteris, et hæreticus audientes Patri aures præbere recusat? David clamat dicens: hic natus est ibi (Ps. LXXXVI, 5) et Isaias: filius natus est nobis in veritate (Is. IX, 6) et ab eodem proclamatur vir dolorum infirmitatumque„ (ibid. L III, 3). Ezechiel inter animalia vidit tamquam manum hominis (Ezech. I, 8) et Michæas celebrans Ephratam " ex te,

ait, egredietur rex „ (Mich. V, 2). Abram ipsius diem vidit in agno, quo a morte ejus filius liberatus fuit. Isaias ait: et egredietur virga et flos ex radice Jesse et erit radix Jesse in signum populorum errantium (Is. XI, 1 et 10). Ejus incorporatio præfiguratur in cunctis mysteriis, atque ejusdem dies in omnibus symbolis latet. Si Patrem ait contentiosus sub figuris corporeis apparuisse, ipsæ figuræ redarguant illum, cum Pater in theophania speciem assumens præfigurare voluerit Filii incarnationem. Quovis Pater apparebat, suam essentiam sub corporea specie quam mutuabatur, manifestabat.

Si Pater itaque corporis expers sub mutuata corporea similitudine apparebat, quomodo audet contentiosus denegare incarnationem Filii, qui quoties se perhibebat, sese corpus præseferentem ostendebat? Cum Deus ipse prædilexerit corpus nostrum, quomodo hæresis respuet ipsius Domini nostri Filium? Si minime ex Maria Filius natus fuisset, ipse Pater diceretur incarnatus. Si minime ex Maria natus fuisset, curnam eadem Maria dicta est mater ipsius, dum recensebatur cum discipulis orationi vacantibus? “ Erant enim, dicitur, perseverantes in oratione cum mulieribus et Maria matre Jesu et fratribus ejus„ (Act. I, 14). Discipuli illam vocant matrem et ipse discipulos dicit filios fratresque, eosque participes efficit suæ vitæ, quin sint nati ex sua matre. Ecce extranei ipsum incarnatum fatentur, et tu ipsum a sua matre sejungis? Ipse sibi conjunctos effecit extraneos, et tu illum tamquam alienum a Maria removes? Humanitatis suæ generatæ plures recensuit patres, et Joseph ipsius cognominatur pater, cum absque semine sit natus. Quomodo tu suo filio veram matrem destituis?

Nisi carnem ex Maria induisset, tota Evangelica prædicatio prorsus irrita fuisset. Dicitur enim Deum misisse Jesum Nazarenum virum a Deo (Act. II, 22): prius dicit “ Nazarenum „ et postea “ virum a Deo „; prius patriam, in qua natus est, indicat, deinde [ܡܢ] “ virum Dei „ subdit. Præterea populus discipulos reprehendens ne prædicarent illum, dicebat, “ numquid vultis inducere super nos sanguinem hominis istius? (Act. V, 25). An cœleste corpus sanguinem in se contineat? Ecce amici et inimici ipsum dicunt hominem virumque. Si corpus nostrum nequaquam induit, quemnam Herodes occidendum petiit? Si corpus humanum minime gerebat, quomodo tempore crucifixionis ab una in aliam civitatem migrabat?

Prophetam (ait Moyses) sicut me suscitabit vobis Deus de fratribus vestris (Deut. XVIII, 15), qui corpus induet sicuti nostrum. Ne scilicet putaretis eum ab his esse alienum, postquam eum prophetam nominavit, noluit tacens silensque

in hoc consistere, sed statim addidit " sicut me „ et " ex fratribus vestris „ ne errori locus relinqueretur. Si cupis autem scire an ista de corpore Domini nostri fuerint a Moyse dicta, id exinde patet quod noster Dominus longe excelleat Moysi, cum ille sit Dominus Moysis, et Moyses sit ipsius famulus. Illa itaque verba " sicut me „ de corpore ejus dicta agnosce. Neque solus Moyses hæc dixit, sed et Simeon discipulorum princeps, miraculum patrans eadem repetens Domino nostro tribuit (Act. III, 22). Vulgo autem non ita: alius enim dicebat " nonne hic filius Josephi fabri „ qui in medio erat? (Matt. XIII, 55); alius " numquid à Nazareth aliquid boni oritur„ ? (Joan. I, 48). Scriptis consignata fuerunt verba illorum, qui eum adspicientes cum ipso adoleverunt, neque fas est ea celare.

Quomodo igitur blaterans hæreticus contendit ei corpus alienum confingere? Si minime induit corpus nostrum, cur eum sequimur? Si corpus quod induit, minime consors est nostri corporis, quomodo impletur benedictio, quam benedixit Deus Abrahamo? Ubinam extra ipsum inquiremus illud: benedicentur in semine tuo omnes gentes? (Gen. XXII, 18) Non enim per Isaac fuerunt benedictæ, neque per Jacobum Isaaci filium. Per Joseph autem ipsi liberi subjugati fuerunt, et post eum universus Israel in Aegypto sub servitute jacuit. Benedictio igitur Abrahamo nunciata decurrens per generationes ad Mariam volavit, et ex ea fluxit ad gentes, quæ per eamdem fuerunt benedictæ.

Rejectis itaque blasphemiis hæreticis, eja, fratres, professionem fidemque nostram ostendamus in Filium, qui ad nos deduxit divinitatem, sursumque evexit humanitatem. Ipse est qui in sola sua natura venit [ܢܚܬ] ascenditque in corpore filiorum Adae. Ad nos venit in sua essentia, ascenditque ad Patrem in nostra natura. Ille est, cui nostra caro facta est tanquam indumentum et nostrum corpus veluti templum ipsius essentiæ. Venit expers nostræ naturæ, ascenditque secum evehens veluti primitias, nostrum corpus. Ipse est, qui se demisit sine corpore, ascenditque in corpore et spiritu, qui, cum nulla indigeret gloria, egenus factus est, ut nos salvaret. Ipse est, qui per Mariam matrem factus est caput nostræ prosapiae; quique cum sine corpore esset, sibi corpus ex Maria acquisivit, cumque Patri esset consubstantialis, factus est homo ex muliere. Ipsius incarnatio est divinitatis thesaurus, humanitasque facta est divinae essentiae habitaculum. Ipse est, qui cum unus esset, factus est duæ (naturæ) in una persona; qui cum esset Patris unigenitus, fuit unigenitus Mariae; quique cum existentiam aeternam haberet, habuit et humanitatem. Ipse est qui nos induit ex utero, neque moriendo exuit; qui cum ei inessent humanitas et divinitas, pependit

super lignum, qui se in sepulcro reclusit dieque tertia resurrexit, atque ex cujus latere lancea aperto fluxerunt sanguis et aqua. Huic ergo gratias pro collatis nobis beneficiis, pro conceptione sua et nativitate sua, pro infantia et adolescentia, pro circumcisione et baptisma, pro tentatione et miraculis, pro vita et crucifixione, pro morte et condimento ipsius corporis cum aromatibus, pro excitatione a mortuis et resurrectione ad vitam, pro apparitione discipulis et ascensione in cœlum, iterum iterumque peragamus pro hisce proque sessione a dextera Patris.

Post haec autem conticescamus quin quisque verbum proferre audeat.

N. 3

Aliud carmen ejusdem toni

O incomprehensibilis Deus, cujus majestas est imperscrutabilis, meam linguam abjectam lima, ut hominibus te praedicare valeam. O Deus, qui pro genere nostro factus es homo, inspira meam tenuem mentem ut mirabilia tua Domine eloquar.

Creasti in principio Adam in gloria ut in ea perseveraret; ast, cum, ob conculcatum violatumque mandatum abstinendi ab arbore, fuerit ille praecipitatus decidens a nobilis suae libertatis statu (ܦܝܣ), ruerit a sua celsitudine, in ipsumque ob gustatum fructum diabolus dominatus fuerit, eidem prostrato promisisti ad quinque dies restitutionem una cum uxore Heva in paradisum unde egressus est. Adimpleturus promissa facta, misit creator Gabrielem, ut nunciaret ejus conceptionem nativitatemque. Cum autem angelus puellam (Mariam) prope puteum invenerit, inclinato capite, ipsi ait: pax tecum, quoniam Dominus, descendens inhabitabit in te. Hæc illo dicente, descendit Deus ocius et habitavit in Deipara

Sileant sophistae, audiant sapientes intelligantque. Adveniens, ut salvaret homines, induit corpus ex filia hominum. Assumens sibi corpus humanum duplicatus est per naturam nostram susceptam. Induit corpus nostrum mansitque in nostra natura, et in ea judicabit nos in fine saeculorum. Cum eo super lignum crucis corpus nostrum ascendit depulitque ab orbe terrarum tenebras; cumque eo in sepulcrum descendit, confuditque diabolum daemonesque, cum eo deinde post gloriosam resurrectionem apparuit apostolis.

Natura Filii coelestis sibi sumpsit corpoream naturam, substititque in

duabus naturis. Confundantur haeretici, qui contra veritatem dicunt ipsum esse unam naturam, negantes alteram. Ast quamnam ex duabus naturis negant, sese alienos ipsi efficientes? Perfectus est in utraque natura cnm sit Deus et homo nempe habens divinitatem et humanitatem a Deo Patre creatam.

Obmutescant ergo scrutatores, desistantque illi qui doctrinae speciem praeseferentes audent dicere unam habere naturam Dominum, vel introducunt in ipso divisionem. Qui negat ejus humanitatem, negat et divinitatem. Nostra natura ei inest et ipsius natura inest nobis. Dedit nobis quod suum est, et sumpsit quod nostrum. Duas habet naturas unus Deus, qui et est homo et Deus. Duabus naturis apparuit, visusque fuit Deus et homo. Vinum operatus est, uti Deus, jejunavit esuriitque uti homo; ad vitam revocavit Lazarum, uti Deus, sopivit dormivitque uti homo. Virtutes potentias signaque multa fecit ostendens majestatis suae fortitudinem per adjutorium suae gratiae. Ascendit in coelum cum decore in corpore quod induit ex Virgine. In eodem corpore apparebit in novissimo die, micabitque in excelsis tanquam sol. Qui credit in Domino unam naturam, confundetur in fine saeculorum, eo quod audacter sustulit Domino corpus nostrum. Nos autem credidimus credimusque duas in Deo nostro naturas, nempe naturam Dei verbi, et naturam quam suscepit de Virgine. In ambabus naturis confitentes, Domini nomen collaudamus, ipsum adoramus, eum veneramur, exaltamus honorificamusque. Ipsi pro beneficiis gratias agimus, eundemque adoramus ob redemptionem, [ܒܗ] quoniam scilicet suo beneplacito inclinavit majestatem suam nosque sua crucifixione salvavit. Pater est qui Filium misit, ut nos redimeret, sepeliretque mortalitatem propter nos.

Myriades orum haud sufficiunt neque valent illum glorificare. Pro nobis omnes creaturae rationabiles et rationis expertes, aves et animalia orbis terrarum collaudent eum. Insulae quae per maria sunt interna disseminatae indesinenter ipsum concelebrent omni hora et temporis momento.

Laus a cunctis linguis creatis Trinitati, quae in novissimo die universum genus humanum suscitabit.

N. 4

Epistola venerabilium episcoporum orthodoxorum ad monachos congregationis Amidensis aliorumque quae ipsis subjacent coenobiorum

Praeclaris et venerandis Dei amatoribus presbyteris diligentibus vitam cœnobiticam, qui per parœcias Mesopotamiae degunt, necnon coetui monastico Christum amanti, qui vobiscum, freti spe Evangelii, persecutionem patiuntur, Sergius, Marion, Nonnus, Thomas et Joannes divina gratia episcopi salutem.

. . . .

Huic nostrae epistolae ex carmine Sancti Doctoris Mar Isaaci de fide adversus manicheos inseruimus fragmenta sequentia.

Ille qui ad nostram aegritudinem se demisit, quanquam fortitudo ejus minui nequit, ipse assumpsit debilitatem nostram, ut nobîs robur invictum procuraret, imbellis factus est, quamquam debilitati non obnoxius, ut nos bellatores idonei fieremus. Incorruptibilis corruptioni obnoxius factus est, ut nos a corruptione solveret et liberaret. Creator descendit ad corruptionem sed corruptio ei non dominata est, illaque eum attingere non potuit. Ipse enim interfecit corruptionem cum eam pertransiret. Debilitas nostra est corruptio, quam creator per adventum suum abstulit et roboravit virtute justitiae suae, ne rursus peccato marcesceret. In ignominia corruptionis constituti eramus. Ipse vero venit ut eam efficeret non corruptionem. Non corruptus est Deus noster cum veniret et habitaret in corruptione nostra, sed interfecit corruptionem, ne rursus feriret genus humanum. Solummodo secundum visum oculorum, non vero, si rei veritatem perscrutamur, corruptus est. Mali eum passionibus exterminaverunt secundum speciem, non secundum essentiam. Nam per plagam exterminatricem interfecit mortem occisorem. Traxerunt eum ad interitum, sed ipse per crucem suam interfecit corruptionem. Incorruptibilis nostram corruptionem subiit, ut genus nostrum inde liberaretur; nostrae debilitati se conformavit, ut aegritudinem nostram sanaret. Dominus factus est tanquam servus, ut servitus nostra inde liberaretur . . . .

Hanc porro quam exaravimus epistolam dilectioni vestrae mittimus cum illustri presbytero et archimandrita Aha cumque presbytero Joanne qui a congregatis in urbe Amidensi amatoribus Dei venerandis presbyteris et archimandritis ad nos cum libellis delegati fuerunt.

Hortamur interim vos ut a communione eorum qui impia haeresi Juliani sunt infecti abstineatis, donec per canonicam pœnitentiam a praefato morbo sanentur. Hoc et insuper declaramus nempe cum iis qui adversus ea quæ vobis modo scripsimus sentiunt nullo pacto communionem existere nobis neque fratribus sanctis episcopis Dei amatoribus qui ubique locorum persecutionem pro veritate perpessi sunt. Cum verbis scripturalibus tandem concludimus dicentes: si haec observabitis felices eritis. Estote validi in Domino nostro.

Subscriptiones :

Sergius miseratione Dei episcopus ecclesiae Cyri orthodoxorum.
Marion miseratione Dei episcopus ecclesiae sanctae Suræ orthodoxorum.
Nonnus miseratione Dei episcopus ecclesiae sanctae Circesii
Thomas miseratione Dei episcopus ecclesiae sanctae Darae.
Petrus episcopus Rischainae.
Philoxenus episcopus Dolichii.
Thomas episcopus Germaniciae.

Finis epistolae adversus Julianum Phantasiastam.

[ܒܐ] CAPUT VI

Commentaria super psalmos
Auctore Daniele Salahensi

Epistola quam scripsit Dei amator Mar Joannes archimandrita cœnobii s. Eusebii Cphar-Barthæ ad Mar Danielem de commentario super psalmos beati David.

Doctori divino veritatem amanti, prædito scientia perfecta, Christi charitate pleno, timore Domini imbuto, orthodoxam fidem firmiter colenti, meæ pusillitatis gloriæ et decori, in se passionem Domini gerenti, Mar Danieli archimandritæ et presbytero ab infimo presbytero et archimandrita Joanne cœnobii s. Eusebii Cphar-Barthæ in ditione Apameorum in Jesu Deo et Verbo omnia sua passione perficiente salutem plurimam.

. . . .

Responsum Danielis presbyteri
Illustri Mar Joanni
De psalmorum commentario

Magno beato præclaroque patri, divinis gestis perfecto spiritualibusque decoribus omnigenis exornato, habitaculo timoris Dei, Mar Joanni presbytero et archimandritae cœnobii s. Eusebii Cphar-Barthae, Daniel humillimus tuus amator salutem in Domino.

Libri I commentarii psalmorum tractatus, primus, auctore amatore Dei Mar Daniele Doctore ex Tella urbe super psalmum I.

. . . .

Tractatus 83 super psalmum 83 de bello inter gentes et David, et de bello quod mali sipritus omni tempore adversus sanctos movent. . . . .

[ܒܫ] Quod propheta ait: consilium inierunt adversus sanctos, id interpretandum est de ecclesia contra quam exercitus adversarii bellum machinantur eam oppugnandi causa. Quemadmodum tunc temporis incircumcisi conspirabant

ad destruendos circumcisos disperdendosque, sic inferorum exercitus, conspirantes adversus sanctos, agitant consilium ut perdant illos atque haereditate sancta, quam per baptismum obtinuerunt, defraudent. Quondam insidiarunt ecclesiae per ethnicos qui apostolos excruciarunt. Dein judaei una cum ethnicis insidiantes inierunt consilium cum Ario fautoribusque, cum Paulo Samosateno Artemone, Bardaisano, Manete, Photino(1), Sabellio Libyco, Valentino, Marcione. Juliano et Eutychete. Hi cuncti veluti illi populi barbari sunt, qui continuo a malignis agitati spiritibus moliuntur bellum contra ecclesiam Dei populumque ejus sanctum, conspirantes atque dicentes: venite disperdamus eos de terra, neque memoretur nomen Israel. Ait enim propheta: quoniam cogitarunt unanimiter corde, et adversus te testamentum disposuerunt, tabernaculum Idumaeorum et Arabum. Isti enim duo populi fratres antiquitus fuerunt in gente Israelitica, cum Esau, qui idem est ac Edom, uno ventre cum Jacob conceptus et natus fuerit. Simili ratione sunt haeretici quorum coriphaei nobiscum signaculum baptismi, videlicet nativitatem adoptionis filiorum susceperunt, exemploque Esau qui, rejecta circumcisione, incircumcisos sequutus est, ita abiicientes hæretici gratiam adoptionis filiorum, quam in baptismo induerunt, quovis tempore clamant: venite disperdamus eos de gente. Sic Ariani per quadraginta et duos annos insurgentes, pugnis, caedibus usque ad sanguinis effusionem, nec non exiliis afflixerunt Israel Dei, conatique sunt orthodoxos delere. Sanguinis certamen inierunt et Nestoriani contra ecclesiam, conspirantes ab anno trigesimo regni Theodosii usque ad annum hunc, qui est annus octingentesimus quinquagesimus tertius.

Tractatus 150 . . . . Laudate eum in virtute ejus, laudate in multitudine magnitudinis ejus. Laudate eum in ejue distinctione, laudate in ejus virtute et debilitate, in ejus exiguitate et abjectione, quoniam ex utraque eum agnoscimus unum Filium Christum ex divinitate et humanitate unam naturam, unam unionem admirabilem, unam naturam quae dicitur incarnata et inhumanata. Ipsius sunt excelsa et demissa, divina et humana, quae tamen minime dividuntur in duas naturas vel in duas [ܒܠܐ] personas sed unum sunt unione nempe unius personae uniusque naturae Dei verbi, qui incarnatus est, crediturque Deus ex Patre et Filius qui factus est caro ex Virgine; quique habet aeternaliter quidem omnia quae pertinent ad Deum, et per oeconomiam habet omnia quae ad hominem spectant, idemque ipse est sine mutatione.

(1) Pro ܒܦܘܬܝܢܘܣ legendum ܒܦܘܬܝܘܣ Cf. Op. S. Eph. II pag. 485

CAPUT VII

N. 1

Epistola Athanasii patriarchae (1) ad monachos cœnobii S. Matthaei in monte Alphaph

Optimis atque Deum amantibus nostris spiritualibus filiis Mar Matthaeo presbytero atque abbati, ceterisque presbyteris, diaconis, fratribusque in Christo cunctis, qui degunt in monasterio s. Matthaei, humillimus Athanasius per Jesum Deum, qui super omnes est, gaudium adprecatur.

Verba, quae ad vos sumus modo habituri, divinus David exordiatur dicens: beati qui sunt immaculati in via, qui ambulant in lege Donini; beati qui scrutantur testimonia ejus, non enim operantes iniquitatem in viis ejus ambulant (Ps.CXVIII,1,2,3).Jamvero quinam hisce temporibus dicendi sunt immaculati in tenenda recta fide in Dominum Deum et Salvatorem nostrum Jesum Christum, qui est via ducens ad Patrem juxta indubium ipsius effatum: ego sum via ? Quinam sunt illi, qui sibi ipsis cunctisque cum fidelibus concordiae dilectionisque spiritualis vinculo conjuncti sunt, cum hoc sit ambulare in lege Domini dicentis: hoc est mandatum meum, ut vos diligatis invicem? Quinam sunt illi, qui angustias perferentes passionibus ipsius Domini fiunt participes, cum hoc sit recte scrutari ejus testimonium bonum quod, juxta scripturam, testatus est coram Pontio Pilato? Quinam sunt illi, qui ex toto corde totaque anima post Dominum currunt, odentes iniquitatem diligentesque justitiam ? Vos estis illi Dei amatores ceterique alii qui sicuti vos: quoniam estis quasi pretiosum chrisma i. e. bonus odor, uti scriptum est, in Christo, in iis qui salvi fiunt, et in iis qui pereunt: aliis quidem odor mortis in mortem, aliis autem odor vitae in vitam (2 Corinth II,15, 16). Quibusnam hisce temporibus post apostolos patresque sanctos melius congruit quod Salvator noster dixit: vos estis lux mundi et sal terrae, nisi vobis aliisque sanctis vobis similibus? Qui ad instar lucis et salis, fide sincera, operibusque [[illegible]] rectis hinc illuminatis qui tenebris infidelitatis obruuntur eosdem adducentes ad veritatem; inde vero infectos tabescenti virulentia tristium cupiditatum relaxatisque deditos moribus castigatis, curatisque exhibito eisdem grato timoris Dei cibo.

---

(1) Cf. Barhebr. chron. eccl. p. 261

Quis porro tam fausta de suis filiis audiens percipiensque tam laetos nuncios vehementius quam nos conscientia gaudere debet atque gestire, animoque parato magnopere confiteri, gratiasque referre Deo omnium bonorum largitori? Quoties olim de vestra monastica vivendi ratione audiebamus, multo afficiebamur gaudio: nuper vero cum redux filius noster et syncellus amator Dei presbyter Joannes certiores nos reddiderit de vestra dilectione erga omnes sanctos, maximeque erga nostram tenuitatem, de humilitate, obedientia, patientia vestra, de vigiliis, protractisque nocturnis orationibus, de jejunio, continentiaque, prae primis autem de ardore quo vos perhibetis incensos pro fide, ita ut omnia parati sitis perferre, potiusquam fides orthodoxa adulteretur, aut canones conculcentur, significaveritque quae de vobis audiebamus gradu pluries eminentiori apud vos existere se agnovisse. Delectationis causa nobis exstitistis hisce arduis temporibus.

Nos autem optantes pro nostris viribus juxta tenuitatem nostram vobis decernere congruentem retributionem, quæ designat et præffgurat incomparabilia bona quæ Deus concessurus est vobis, præcipimus hisce litteris servandis in futura sæcula, ut vobis rata confirmataque sint in posterum ea omnia quæ de venia nostra a præfato Joanne fuerunt tributa. Præcipue sancimus, uti decet, et jubemus, ut vobis et sancto cœnobio vestro sit honor et principatus super omnia cœnobia orthodoxorum in ditione Persarum, nec non ut Dei amator abbas cœnobii vestri habeat chorepiscopatum et superioritatem præ ceteris chorepiscopis abbatibusque prædictis in locis, honorque ipsi tribuatur immediate post episcopos, atque ut ille idem fruatur facultatibus et potestate administrandi, prouti convenit, in muneribus ecclesiasticis gerendis, uti fruebantur antea abbates cœnobii vestri. Ex sententia inviolabili Dei, atque ex placito inconcusso Spiritus sancti præscribimus, ut ista firmiter semperque observentur. Episcopus autem qui rite consecratur vestro cœnobio sit archipiscopus et metropolita super omnes episcopos regionis vestræ Assyriæ. Hæc sunt quæ a nobis scribenda erant vestræ præstantiæ.

[II] Porro charitati vestræ signiflcamus sanctos episcopos (1) Christophorum, Georgium, Danielem, Gregorium et Jezdephnem, qui pro ordinandis negotiis ad ecclesias vestras spectantibus, venerunt, benevole nos tanquam fratres suscepisse, postquam litteras datas ad nos a dilectione vestra perlegerimus. Iidem supplices rogarunt nos ut exerceremus jurisdictionem sollicitudinemque spiritualem vestrum vestrarumque ecclesiarum, sicuti in ecclesiis regionis nos-

(1) Cf. Barhebraei chron. eccles. T. III. p. 119

træ solemus. Quamvis autem depellere optaverimus a nobis tam difficile negotium suscipiendum, nihilominus instantius exorati vique dilectionis victi cessimus ipsorum precibus, ut, Dei ope, susceperimus rectionem et ordinationem negotiorum ecclsiasticorum vestræ regionis. Quamobrem prædicti convenientes bona voluntate elegerunt cum consensu nostro castos piosque (1) viros. Hinc Tagrito Maruthas, Margæ et Gomelo Ithalaha, Pir-Sapori inferiori et populo Tajensi extraneorum Aha in episcopos fuerunt consecrati. Christophorum autem designavimus in metropolitam Assyriæ, ut unus præesset Assyriæ. Regioni autem Arabum, aliisque regionibus ditionis Persarum, ordinis ecclsiastici fovendi causa, ope Dei, consentientibusque præfatis fratribus episcopis, instituimus Marutham Metropolitam regionis Arabum in praesidem rectoremque supremum omnium episcoporum commemoratorum, ipsorumque regionum diœcesumque, ut vices et locum nostri gereret, i. e. ut vicarius noster esset. Eumdem autem suprema hac dignitate exornatum voluimus non solum ob illius præstantiam timoremque Dei quo eminet, sed etiam ob testimonia vestra de ipso. Vos porro exoramus, ut ei sicuti vices nostras gerenti adjutores strenuos vosmetipsos perhibeatis.

Post alia

Hæc præstantes Deo placebitis, nobisque gaudium gignetis, efficietisque ut animo hilari pro vobis preces fundamus, talique ratione eritis præcipua causa ædificationis fidelium. Christus Deus noster, qui dedit discipulis potestatem conculcandi serpentes et scorpiones conterendique omnem vim inimici, concedat et vobis virtutem exstinguendi inflammatas sagittas ejus, vosque incolumes conservet a læsionibus haereticorum. Tamquam omnigenarum virtutum bonae segetes custodiamini in mundi bonum. Interim tum in theoriis tum in operibus refulgete.

[ܠܒ] N. 2

Historia scripta quae inventa est in cœnobio s. Matthaei

Post suscitatam persecutionem a Barsauma nestoriano combustumque cœnobium s. Matthaei, Christophorus Primas armenorum illuc veniens, com-

(1) In textu pro ܡܫܡܫܐ̈ legendum ܡܕܫܐ̈

perit ibidem admodum paucos monachos, qui videbantur tamquam columbae in prominentiis. Quoniam autem una cum Babuaeo fuerunt alii occisi episcopi ipseque Bar Sahda metropolita cœnobii Assyriae et Ninives, idem Christophorus elegit virum probatum nomine Gamrai, quem in metropolitam ordinavit. Hic, durante vita, dignitatem metropolitanam transmisit Mari, qui eam transmisit alteri, qui nomine Jesu-Zcha, et hic Mar Sahdae, et iste Simeoni, qui illam transmisit Christophoro. Omnes isti ex cœnobio ipso fuerunt et quivis, dum viveret, transmisit ministerium successori. Diebus autem Christophori iterum sese subjecerunt sedi Antiochenae. Haec porro consignavimus scriptis, ut innotesceret a quibusnam eo tempore orientales manus impositionem susceperint. Cum vero Barsauma nequiverit devenire in regionem armenorum, qui ei mortem minabantur, manserunt illi in pristina professione: ideoque Assyri videntes armenos ex metu Persarum abstinuisse ab adeunda Antiochia ad suscipiendum, juxta legem, Primatem, illumque ipsi sibi constituisse, tale exemplum et Assyri imitati sunt.

Finis historiae inventae

[ܚ] CAPUT VIII

N. 1

Res gestae beati patris MarIsaaci (1) ,ubi ipsius patria indicatur, ejusdem vita exhibetur, referturque quomodo, postquam Ninives episcopus factus fuerit, dignitatem abdicavit atque in cœnobium recedens quinque conscripsit tomos de institutionibus monasticis.

Isaac iste Ninives episcopus ortum ducit a Cataraeorum regione, quae infra Indos est. Postquam in studium ecclesiae librorum commentariorumque incubuerit monachus et praeceptor in sua patria constitutus est. Cum autem illam visitaret regionem Mar Georgius (2) Catholicus (Seleuciae)ipsum in regionem Beth-Aramaeorum secum adduxit, propterea quod consaguineus esset Gabrielis ecclesiae interpretis. Porro Mar Isaac fuit consecratus in episcopum Ninives in coenobio Beth - Abensi (3): Propter vehemens autem ingenium ardentemque animum nonnisi quinque menses sustinere potuit in regenda illa diœcesi, rediitque ad solitudinem poscens a Papa (4) ut a tali onere se relevaret, quod quum Papa concessit, jussit eum ut in solitudinem apud monachos in Huzitarum monte secederet. Porro cum fuerit lumine oculorum orbatus, fratres doctrinam ejus exarabant, eumque alterum Didimum nuncupabant propter ipsius suavitatem docilitatem humiltatemque atque in loquendo lenitudinem. Nihil aliud autem manducabat, praeter quam tres panes singulis hebdomadis, paucis adjectis oleribus, quin cibum coctum ullatenus gustaret. Quinque conscripsit tomos, qui ad hodiernam diem celebrantur, quique redolent dotrinae jucunditatem. Sic testatur MarJozadak (5) in epistola quam scripsit discipulo suo Busciro, qui degebat in cœnobio Mar Saporis. Ait: "gratias Domino nostro persolvi pro cura, qua Mar Isaaci Ninives episcopi opera ad me miseris. Compertum mihi est te ita agendo tibi in vita comparasse cœlorum claves, utpote qui repleveris cœnobium nostrum doctrina vivificante. Nos autem fatemur esse Mar Isaaci

---

(1) Cf opus cui titulus ܟܬܒܐ ܕܢܟܦܘܬܐ n. 124

(2) Anno 661 Christi sedem Seleuciensem occupavit

(3) Assem. B. O. T. III p. 468

(4) Fuit Papa iste metropolita Adjabenus

(5) Cf ܟܬܒܐ ܕܢܟܦܘܬܐ n. 90

Ninives episcopi discipulos „. Ita ille, et in fine epistolae, more Ioannis episcopi ait: opera Mar Isaaci mihi sunt quasi validum fulcrum communiensque praesidium. Postquam autem senuerit Mar Isaac, migravit ad Dominum, ejusque corpus fuit reconditum in monasterio Mar Soporis. Mariae Deiparae omniumque sanctorum orationes nobiscum sint.

N. 2

Vita (1) Joannis Daliatharum (i. e vitum), cujus cœnobium in monte Cardu est

Joannis Daliatharum parentes oriundi sunt a regione Beth-Nuhadrae (2) ex vico Ardamuth (3) qui situs est ad certam distantiam a flumine Zab. Cum autem adoleverit, operam legendis libris navavit in ecclesia sui vici. Duabus autem virtutibus praecipue excelluit, jejunio nempe perenni vigilantiaque nocturna. Orandi causa quavis hebdomada se ad Afni-Maran (4) monasterium conferebat. Schema autem monasticum in Mar-Yozadaki monasterio induit, Stephanique Mar Jacobi Hazaiae (i. e. videntis) discipuli alumnus fuit. Duos habebat Joannes fratres, quorum unus Sergius, Theodorus alter; utrique monachi fuerunt. Quoties illi ei cibum oleumque volebant suppeditare minime ipse assentiebat. Porro, coenobio derelicto, majoris solitudinis amore petiit Daliatharum altos praerupte montes, qui impervii prorsus erant, ibique panis loco uva ramorum vitis vescebatur; atque idcirco ex vitibus (quae syriace Daliatha dicuntur) quae constituebant ejus cibum Ioannes Daliathensis appellatus est. Epistolas tractatusque, quos ad germanos mittebat, de vita ascetica elucubratus est. Mar Salomon (5) episcopus Hadethensis ita de eo testatur: montem quondam petii, ubi morabatur Mar Joannes Daliathensis: sed, duabus apud ipsum mensibus peractis, prae nivis frigorisque rigiditate nullatenus ulterius ibidem moram protrahere valui.

Exinde cum jam senuerit a monte Daliatharum in montes Carduenses se transtulit, ibique non procul ab oppidis Raghul et Nassur solitarius in eremo

(1) Cf. ܟܬܒܐ ܕܢܘܣܟܝܘܬܐ n. 126

(2) Assemani B. O. T. III p. II pag 769

(3) Forsan legendum est Adrama. Cf. Assem. B. O. T. III p. II Pag. 711, 712.

(4) Assem. B. O. T. III p. II pag. 878

(5) Assem. B. O. T. III p. 205

vitam duxit. Cujus famam cum nonnulli anachoretae audierint, illuc se contulerunt commoratique sunt in restaurato vetusto coenobio, quod olim Jacobus monachus et anachoreta incolebat. Ita coenobium evasit amplum celebreque, eidemque libros et superlectilem copiose illi providerunt. Mar Joannes statuta et leges elucubravit eidem coenobio more quidem populi nostri Syrorum, ibique congregati sunt quadraginta monachi. Idem Joannes volumen de ascetica vita conscripsit, quod ad germanos suos misit. Scripsit etiam de dogmate in adorandam Trinitatem ad mentem s. Synodi tercentorum et octodecim patrum. Vita functus est in suo cœnobio migrans ad Dominum. Preces ipsius sint nobiscum.

[ܓܘ] N. 3

Res gestae Joannis nomine Bar Phencajae, qui est Saba asceticus, cujus foetus est opus de institutis vitae monasticae, coenobiticae et perfectionis evangelicae quodque sic exorditur:

Qui linguam suam a loquendo compescit, proprium cor a passione custodit, et qui cor proprium a passione custodit, Deum continuo intuetur. Praeclarus iste Joannes Phencaja culmen perfectionis assecutus est, postquam carnalis concupiscentiae passionum flumen perruperit aciesque iniquitatis suis precibus acceptis prostraverit.

Joannes iste cum ad Mar Joannis Camulensis (1) coenobium venerit, ab abbate Sabrjesu indutus fuit schema monasticum, et quam primum se continuit a cunctis voluptatibus. Quoniam vero lepra non nihil in corpore laborabat, eumdem praefatus abbas Mar Sabrjesus perunxit oleo candelabri ad tumulum Mar Joannis (2) et Mar Ukamae (3) suspensi, et statim sanatus mundatusque fuit. Postquam in coenobio vitae monasticae solertem operam hilari animo navaverit, egressus est in eremum se claudens in cellam: semel autem quavis hebdomada mysteria sacra suscipiebat, visitabatque monachos Mar Bassimae (4) tum ut eorum orationes expeteret, tum ut ab iisdem disceret praelium ad debellandos

(1) Cf. ܟܬܒܐ ܕܢܟܦܘܬܐ n. 7 — (2) Cf. ܟܬܒܐ ܕܢܟܦܘܬܐ n. 7
(3) Cf. eundem librum n. 14 — (4) Cf. eundem libr. n. 53

daemones. Daemonem autem blasphemiae se vexantem spatio unius anni impugnavit vigiliis jejunio et orationi vacans, consistensque in nive plurimis noctibus. Qua de re in sua epistola scripsit: quamdiu certamen istud perdurabat, tamdiu desperatio me opprimebat, proindeque nullum reperiebam in oratione vel in lectura solatium, et propter mentem conturbatam, cuncta pro nihilo reputabam, quantumvis cilicium essem indutus superque cineres sederem, usquedum Christi gratia exoriens me inviserit. De impudicitiae certamine etiam scripsit, quod per annum se immersit in nive et glacie donec ab eo liberatus fuerit. Scripsit praeterea de ceteris cunctis daemonis praeliis, eaque ventilavit. Exaravit de instituto sanctitatis prius quinque tomos, deinde duos tomos, quos nuncupavit complementum, nec non duas conscripsit elucubrationes contra haereses, unum deinde volumen de moribus, alterum de instituendis pueris, tandem aliud volumen continens [[illegible]] septem tractatus lucri (spiritualis), in quo recondidit sententias de instituto monastico. Ita claudit porro istud volumen: Marsupium pecuniae, quod in manibus mercatores (Ismaelitæ) gerebant, evasit, disponente Domino, cibus Israelitis in terra Aegypti: Marsupium illud praefigurat septem talenta discretionis. Gratias agamus Christo qui nobis concessit victoriam.

Auctor et insuper est multorum carminum, nec non tractatuum, atque etiam libri, quem vocant " initium dictorum.„ Operatus est autem miracula plurima. Qua de re narrat Joannes episcopus Carduensis dicens "Cum olim mihi de ano cadenti fracta fuerit manus, nihilque profecerit trium mensium cura per ligaturas et medicamenta, Mar Joannes Phencaja me oleo orationis ter unxit, atque ita fui sanatus.„ Insuper pluries apparuit tigris ad portam ipsius cellæ, fratresque exinde perterriti vociferebantur. Mar Joannes autem de cella egressus, baculo suo tigridem percutiens in fugam adegit ut amplius minime ibi conspiceretur.

Postquam autem in coenobio Raghulensi esset aliquod per tempus commoratus, in alterum se transtulit cœnobium, dictum Daliatharum, quod fundaverat Joannes alter cujus vita alibi exhibetur. Tandem scripsit tractatum de relaxatione vitae monasticae, et alium tractatum de perfectione instituti monastici divini. Septuagesimum tandem tertium annum vitae agens decessit, ipsiusque sacrum corpus in coenobio Mar Joannis Camulensis conditum fuit. Ipsius omniumque sanctorum, qui Deo placuerunt, orationibus digni efficiamur venia.

[ܠܐ] N. 4

Vita Abrahami Naphtariani, auctoris elucubrationum de monachis

Abraham hic dictus Naphtarianus gente Adiabenus oriundus est a vico Naphtar regionis Arbelensis, ejusque parentes christiani erant, martyriique coronam sub Sapore Persarum rege sunt consecuti. Cum idem Abraham baptismi lavacro ablueretur, radium lucis descendentem super baptizatum infantem sacerdos adspiciens dixit ipsius parentibus : puer iste magnus futurus est. Quoniam autem ipsius parentes pro Christo mar yres facti supremum diem obierant, anus quaedam ipsius affinis puerum Abraham educandum suscepit. Cumque adoleverit ecclesiam frequenter adibat ut sacros libros addisceret. Saepe autem mente revolvebat qua ratione quibusque operibus justi Deo placuerint. Hinc se contulit ad specum distantem a Napthar oppido duobus milliariis, ibique triennio vitam asceticam coluit, quin nonnisi modico pane vesceretur. Exinde migravit in Scetensem eremum Aegypti, ubi magno perfusus est gaudio contemplans sanctorum monachorum coenobitarumque ibi degentium asceticam vitam, ab eorumque exemplo plura, quae monastica instituta respiciunt, didicit. Exinde non multo post discedens, petiit Hierosolymam visitavitque loca sancta sibi ab iis benedictionem procurans. Quo peracto, rediit in pristinum specum suum, vixitque aliquamdiu in secessu ibique angeli ei cibum afferebant : tandem iterum in publicum comparuit. Tempore porro quo inclusus erat in specu quoties adibat ecclesiam ad sacra mysteria suscipienda, vestem permutabat ne dignosceretur.

Post expletum triennium in specu fuit divino motus nutu ut iter susciperet montem septentrionalem versus, vocandi causa innumeras gentes illas ad fidem. Perveniens itaque ad oppidum dictum Birai vidit incolas sub arbore congregatos solemnem diem festum celebrare in honorem simulacrorum, quae colebant. Medio itaque illorum[1] stans Mar Abraham vehementer hortatus est ut repudiarent cultum dæmonum idolorumque. Illi vero renuerunt audientes aures praebere ipsius dictis, imo eum saevissimis ceciderunt ictibus. Sanctus nihilominus, a proposito nequaquam amotus, in crastinum diem illos iterum monebat ut ad Dominum converterentur, et in ejusdem nomen crederent, [ܠܒ] ut salvi fiant. Cui responderunt : ostende nobis signum ut credamus in Deum

(1) Cf. ܟܬܒܐ ܕܢܟܦܘܬܐ n. 43

tuum. Quamobrem cum ipsorum proceribus pontificibusque pactum iniit ut offerentibus illis sacrificia idolis, ipse infigeret baculum suum inter eadem idola; et si ignis de coelo descendens comburensque omnia sacrificia minime baculum laederet, tunc, tali signo viso, in Deum credere sacroque baptismate suscepto christiani fieri ipsi debent. Sanctus itaque crucem parvam baculi summitati præfigens animique compuctione lacrymisque Deum orans, clamavit: emitte Domine ignem de coelo! Qui descedens arborem atque idola consumpsit, quin ullatenus baculum attingeret, quamvis circumciter exarderet. Tunc omnes Christi fidem amplexi ejus nomine baptizati fuerunt. In loco prædictae arboris ecclesiam exstruxit summoque fuit repletus gaudio: convertit autem omnes qui in illis montibus commorabantur, eisque constituit presbyteros et diaconos, plurimosque insuper ægrotos sanavit ibidem. Inde profectus est in Adorbigianum, ubi ejus incolas ad Christi fidem revocavit, superatis debellatisque Magis exemplo Moysis filii Amran. Permultos ad monachorum atque solitariorum utilitatem libros elucubratus est, commentariis Evangelium illustravit, volumina adversus haereses conscripsit, multa docuit probavitque.

In specu Adiabensis montis ubi sanctus Abraham commoratus est tribus annis, discipulus ejus Iob(1) erexit altare exstruxitque cœnobium, quod habitarunt fratres puri et sancti. Contigit autem, ut daemon aegre ferens ut locus ille, qui erat fanum idolorum, converteretur in locum orationis et psalmodiae, ibidemque celebrarentur sacrificia et officia divina, homines qui in viciniis erant eorumque jumenta infestaverit. Tunc, nuntio misso ad Abraham, rogarunt ut pro illis intercederet. Queis ille: in Crucis victricis honorem quovis anno dicto in loco commemorationem vigiliasque agite, daemonesque in fugam abibunt. Quae cum adimpleverint numquam in posterum illic daemones visi sunt. Quocirca statuerunt ut illa solemnitas quotannis ibidem celebraretur.

Montis autem illius regulum Magi adeuntes dixerunt illi: nisi virum istum exhinc in exilium pelles, omnes nos christiani erimus. Idcirco rex misit satellites, qui sanctum prius ictibus percusserunt, deinde in carcerem conjecerunt. Ipsum martyrii coronam jam jam adepturum sperantem, regulus ille morbo correptus [ܟܪܗ] e carcere eductum ad specum in regione Adiabensi mitti cum honore jussit. Postquam illuc advenerit ibidemque aliquo tempore fuerit commoratus, benedicens regionem incolasque animam suam Deo reddidit.

Incolae magnum ibidem aedificaverunt templum, in quo maxima cum veneratione ejus corpus condiderunt. Quoties autem pestis illas infestaverat oras,

---

(1) Cf. ܟܬܒܐ ܕܢܟܦܘܬܐ n. 44

ad sancti tumulum omnes confugientes pulverem exinde collectam atque cum aqua mixtam bibentes valetudinem recuperabant. Cum vero concives agnoverint ejusdem decessum, fidelium quidam nomine Denha Samaritanae filius totiusque regionis Adiabenae principatum tenens, magna comitante caterva, venit extraxitque Mar Abrahami arcam, eamque perhonorifice et solemniter afferens Adiabum collocavit in templo coenobii a Jobe constructo in specu.

Finis

[ܛ] CAPUT IX

N. 1

De Saba ascetico ejusdem s. Sabæ fratris de hujus libri scribendi causa prologus (1)

Inspecturum istum librum oro, ut ab auctoris reprehensione abstineat, utpote qui de mysteriis spiritus palam cum fiducia disseruerit; quandoquidem ad me ejusmodi elucubrationes ex die in diem scribebat, atque talibus admonitionibus me consolari cupiebat: quippe qui animadverterat, me ejus causa in tristitia luctuque versari, ex eo quod ille ab hominum familiaritate et conspectu segregatus, dilectamentisque orbatus, solitariam vitam amplexus fuerat in asperrimis montibus inter feras et serpentes cum labore degebat, Domino suo confidens et mortem in dies expectans. Me itaque absentia ejus contristatum, ea molestia levare conatus est, hasce litteras divinis charismatibus atque laetitiae argumentis refertas mittens, nec leviter suspicatus me illas super bene paratas membranas ad aliorum usum describendas operam navasse; monuerat enim, ne cuipiam eas monstrarem. Ego vero easdem in unum volumen collegi, consolationis mihimet per eas procurandae intentu. Quia codicem, in quo scriberet, non habebat, aliquando tabulis quandoque etiam parvis membranis utebatur, quas illi ipse afferebam, postulans ut expositas ipsi a me quaestiones scripto traderet. Compertum mihi autem erat hujuscemodi lucubrationes etsi uni mihi ab ipso fuerint scriptae, a multis lectum iri, utpote in volumen redactas. Proindeque lectorem oro ne reprehendat operis auctorem, cujus moderatio mihi bene perspecta est, et in quo nulla exstabat humanae gloriae cupiditas, sed e contrario semet aspernebatur, parvipendebat seque reum esse continuo praedicabat, sibique omnia peccata pravasque affectiones palam tribuebat. Quoties vero ad me scribebat, epistolae se porcum subscribebat: quod tamen a me expunctatum mutatumque fuit: nec enim hoc scribere consentaneum fuit. Quicumque itaque codicem istum, aut partem ejus descripserit, ne istam excusationem huic scripto praefixam praecidat, oro et quaeso ob amorem Christi, cui gloria, quique nos in sua spe confirmet. Amen

(1) Exstat arabice apud Assemani B. O. T. I p. 434

[ܡܢܐ] N. 2

David Phoenicius ait:

Ego humilis David cum essem olim in regionibus nostrae Syriae ad pedes presbyteri Moysis filii Makhsaphi provolutus,attulerunt ipsi codicem membraneum optime elucubratum atque nitidissime exaratum, in quo continebatur tractatus admirandus Sabae ascetici. Codex vero principio et fine mutilus erat, foliis circiter quindecim deficientibus, neque praeseferebat causam scribendi libri, neque prologum auctoris ejus. Nihılominus meus magister capitisque mei decus de illo sancto mihi narrabat dicens, perillustri cuidam familiae vici nuncupati Phenek natum fuisse quondam puerum nomine Ioannem, cui Deus inspiraverat mentem angelicum vel potius divinum schema monasticum induendi. Parvipendens ipse a parentibus aliisque interposita inpedimenta, petiit coenobium cognominatum denominatione arabica Daliatha i:e vites, ibique suscepit habitum monasticum. Sciendum autem est arabes vitem dicere " daliah „ (دالِيه) quae vox in syriacam linguam transiens fit ܕܠܝܬܐ ad normam ܡܠܝܬܐ et ܚܒܝܬܐ et proinde in numero plurali fit ܕ̈ܠܝܬܐ uti ܡ̈ܠܝܬܐ et ܚ̈ܒܝܬܐ. Eo equidem tempore ipsis parentibus alius natus est filius, cui imposuerunt nomen Joannis in honorem prioris Ioannis. Ast et iste secundus Ioannes cum adoleverit, ad venerandum suum fratrem sacerdotem se contulit, ibique induit monasticum habitum. Prior autem Ioannes postquam de mundanis praeclare triumphaverit, dignusque evaserit, qui nonnisi de supernaturalibus sollicitus esset, derelicto coenobio, in deserta secessit, ibique ferae ipsae immanes ex ipso quasi fragrantiam Creatoris odorantes familiarissime cum illo se habebant. Hoc quidem ipse commemoratur in suo libro, quamquam de tertia persona id narrat: more Ioannis evangelistae, qui ait: fuit discipulus qui recubuit super pectus Jesu, quemque Jesus diligebat, cum ipsemet esset ille discipulus. Item Paulus architecta sanctae peregrinae ecclesiae, quae Christo fuit desponsata ait: scio hominem in Christo raptum ad coelum, qui audivit arcana verba (II Cor. X II) cum ille ipse sit revera qui ascendit in coelum. Sanctus itaque noster refert illi qui gratia conjungitur Deo uti ignis ferro familiares fieri feras utpote quae ab ipso fragrantiam Creatoris odorantur: reapse autem ipse est ille qui talia expertus fuerit in semetipso. Haec mihi narrabat magister meus de illo sancto. [ܡܢܗ]. Alter autem ejus frater cum in Daliatharum cœnobio manserit,

dolebatque se esse orbatum aspectu fratris sui, ad deserta exibat, quasi ibidem ipsum videre posset. Quondam hic minor frater, epistolam ad fratrem super membranam scriptam in deserto loco relinquens, reversus est in cellam suam. Crastina die ad deserta egressus fratrem nactus est, cum ipso locutus, eumque efflagitavit, ut scriptis consignaret quae ab ipso discenda postulabat, nec non ut propter amorem Christi sibi interdum appareret. Ille autem, a fratre adactus, assensus est id polliceri: quod et factis adimplevit scribens illi, uti refert ipse frater, modo super lignum, interdum super fractas testas figulinas, quas domini projiciebant, adhibensque salivam pro atramento proque calamo virgultas tenues. Spiritus autem sancti gratia legi potuerant sic scriptae epistolae. Admonuit autem fratrem, ne hujuscemodi scripta super membranam transcriberentur, utpote quae mysticas res continent, quarum mundus conscius minime esse debet. Addebatque: tu autem unus eas lege posteaque igne combure, quin cuipiam perhibeantur, aut post te aliis in haereditatem relinquantur. Attamen frater iste felicis recordationis, quin auctorem certiorem redderet, hujusmodi elucubrationes conscripsit super membranas bene paratas quae constituunt volumen hoc quatuor capitum analogorum.

Monasterii autem Daliatharum abbas, cum istius libri notitiam acceperit, eumque inspexerit, volueritque titulum eidem tribuere, atque in numerum scriptorum sanctorum recensere, ut inter ea emicaret praedictus liber tamquam luna inter sidera advocatis monachis, ait: quisnam, fratres, tilulus huic libro tribuendus est ? Unus ex fratribus dixit: inscribatur liber Joannis cum ejus auctoris nomen sit Joannes. Ait alter: inscribatur liber Joannis Phenkensis, aut Joannis Daliatharum. Abbati vero nihil horum placuit propterea quod duo existerent fratres ejusdem nominis, ejusdem patriae ejusdemque coenobii. Visum est itaque fratribus in Spiritu sancto orationi vacare per noctem, Deumque exorare, ut praefato libro titulum ipse tribueret. Cum illi orationi incumberent juxta dicta, Spiritu sancto illuminante, visum est uni ipsorum quod auctor hujus libri dicendus sit Saba i. e doctor asceticus. Cumque illuxit, congregatis fratribus, retulit ille visionem, ideoque librum nuncuparunt Sabam asceticum, eique prorsus congruit iste tilulus. Hactenus quae retulit Moyses Bar-Makhsaph praeceptor meus decusque capitis mei.

[[illegible]] Post aliquod tempus, ad s. Moysis florens Monasterium apud Nabc benedictum oppidum me conferens, ibidem vidi monachum nomine Jssa virum solertia, sollicitudine, amore pacis et solitudinis commendandum. Tunc ego diaconus eram, ille vero erat pater seu archiepiscopus, quamvis parum

prorsus versatus esset in doctrina ecclesiastica, scientiisque sacris, nihilominus ad dignitatem illam promotus fuerat ob vitam asceticam dotesque animi praeclaras. Me itaque qui tunc temporis quatuordecim per annos solertem scribendo operam navaveram assumpsit, ut transcriberem ipsius usui quibus indigebat, quaeque desiderabantur in codicibus, et ut coram me relegeret quosdam codices. Quamquam autem ego tunc temporis juvenis eram, nihilominus ille suscipiebat verba mea quasi redolentia fragrantiam defuncti praeceptoris mei: ipsius autem magister jamdiu vita functus erat. Quondam perlustrantes ambo monasterium incidimus in hunc librum plenum verbis vitae intelligentibus, qui tamen erat mutilus initio et fine. Cum inceperimus deinceps volumen evolvere, quæsivi ab archiepiscopo, an sciret quodnam esset opus seu liber qui prae manibus erat. Mihique proposueram, ut, si se id scire responderit, ego obviam ei occurrerem exponens quae mihi sanctus meus magister retulerat, et si se nescire dixerit, enarrem quae a praefato sanctae memoriae meo magistro audiveram. Ast ille respondit se id didicisse a suo praeceptore. Cui dixi: et quomodo se res habet ? Is non secus ac meus magister narrationem, prouti est, retulit nihil addens vel demens. Ego vero qui jam viginti novem annos natus eram, cum vehementer illum librum iterum prae manibus habere optarem, recognovi quae a duobus luminaribus istis syris audivi esse prorsus probata et vera, excepto capite, quod adjectum fuit historiae de excusatione qua sanctus auctor a scribendo se excusat, donec invitum ipsum Spiritus sanctus coegerit. Modo autem occasionem nactus ego humillimus codicem meis manibus, etsi indignis tanto honore, exaravi absolvique in utilitatem quaerentium. Interim inspecturos haec parva mea verba hujus consarcinatae historiae etiam atque etiam peramanter oro ut illa inserant in exemplaribus, quae trasncripturi sunt, atque preces fundant pro me. Hucusque Davidis Phoenicii verba. Condonet illi Deus peccata precibus omnium eorum, qui attigerunt metam auctoris hujus libri in saecula. Amen.

[ܝ] CAPUT X

Epistolae Rabban Davidis filii Pauli

N. 1

Hanc epistolam David dictus Rabbanensis ejusque discipulus Zacharias scripserunt in coenobio dicto Cnuschia, a quo ob exortum jurgium cum Ioanne opiscopo egressi sunt una cum quadraginta viris. Mansit autem David una cum Zacharia discipulo extra coenobium viginti per menses. Cum dein redierit, secum attulit centum et septuaginta cantica ecclesiastica Mar Severi, quae desiderabantur in regione orientis; attulit et canones collectionesque permultas; statuitque ut cantica dicta Maaniatha quotidie in fine ultimi nocturni dicerentur, nec non psalmus ... et pater noster post trisagium tum in nocturno, cum in officio matutino et in officio meridiei. Haec omnia ab ipso statuta fuerunt anno 1097 graecorum.

N. 2

Davidis Rabbanensis epistola, quam misit ad quemdam presbyterum cui nomen Maraba.

Emanuelis, seu Filii Dei, qui fuit nobiscum, quique se nobis univit, similisque factus est nobis, una est natura, unaque persona. Ipsius sunt excelsiora et inferiora. Nequaquam praecedenter ejusdem persona in utero fuit constituta, et exinde in ipsam venit habitare Filius Dei .... In Filio enim substitit caro quam assumpsit. Una est ipsius persona, quoniam una et est ejusdem natura indivisibilis.

[ܡܕܘ] N. 3

Davidis filii Pauli ad episcopum Joannem epistola, qua notum facit auctorem punctorum, quibus notati fuerunt codices Sacræ Scripturae.

Joanni episcopo cultori scientiarum omnigenarum David in Domino salutem cum desiderio eundem adspiciendi.

Quaesiisti venerande praesul, ad quid hic labor hoc opus in inquirendo de punctorum auctore, cum is in vivis jam non sit. Inventio equidem ista nota celebrisque est penes seniores regionis nostrae; quamvis cum jam, ut dixisti, decesserint illi quorum aetate narrationes hac de re referebantur, ejusque memoria penes adolescentiores hodiernos fere exstincta est; nihilominus glorior libris auctorum punctorum de quibus testantur codices ab ipsis notati, quique praeseferunt ipsorum subscriptiones, uti inferius hac eadem epistola exponam. Quapropter inspecturum hanc narrationem rogo ut patienter me audiat.

Inter majores nostros itaque notus fuit Sabroes qui est veluti arboris radix, vel gloria generationis, a qua exorta est series virorum illustrium qui claruerunt in litteris. Hic ergo Sabroes ex oppido Ramathschir, quod tuo oppido proximum est, in oppidum veniens Beth-Schehak quod in Ninives regione est, ibi scholam illustrem instituit, a qua plures doctores prodierunt. Secumque coadjutores in illo opere habebat duos filios Ramjesum et Gabrielem, qui adepti sunt celebritatem singularem in coenobio s. Matthaei, quorumque memoria occurrit plurimis in codicibus, in quibus sequens adnotatio legitur: contulit recensuitque Ramjesus; ita et Gabriel. Ramjesus autem genuit Sabrjesum, qui in eodem coenobio habitum monasticum induit, operamque in plurimis libris recensendis impendit, ejusdemque nomen notatum legitur in libris, quos accurate correxit. Postea monasticum habitum exuens prae verecundia noluit manere in regione Ninives, sed profectus est in pagum Niram dictum liberorum, quod in Marga situm est. Relicta deinceps secunda sorore, advenit in oppidum Murdani, fuitque inter incolas oppidi mei ubi et ego sum, in censu atque capitali fuit recensitus sub Hor filio Josephi.

[ܡܗ] Tempore quo Ramjesu filii erant in coenobio, monachi illi comam cum plexis crinibus gerebant, eremitamque vitam colebant, neque in coenobium servus aut adolescens admittebantur, ibique disciplina severior vigebat. Cum

autem abbas animadverteret praefatos Ramjesu filios excellere in litteris prae cunctis qui illo tempore florebant, cellulas illis in coenobio assignavit ita ut ambo sumentes eumdem librum, qui quovis puncto aut accentu lectionem indicante carebat singulique in propria cellula seorsim eundem textum punctis notabant. Exinde dum conferebantur ab utroque notata punctis exemplaria ejusdem textus, comperiebantur nullatenus ab invicem discrepare. Tali ratione plurimos notarunt libros punctis.

Ex inducta ab istis doctoribus traditione notandorum punctis librorum viri celebrati eam methodum discentes claruerunt, alii praefatorum doctorum temporibus, alii posterius; suntque Jesu-Sabran Rabbanensis, Athanasius Cukhtae, Severus Bar Zaddika, Elias Ardaia, Ephraem cœnobita aliique plurimi, qui imitati sunt doctores Beth-Rabbanenses librosque ipsorum more recensuerunt. Modo unde deflexit narratio redeat: cum itaque patrum meorum ille, a quo ego ad quintam stirpem descendo, in Ninivem venerit, moramque statuerit in oppido Beth-Schehak, juxta relata a majoribus, comperit auditores parum aptos esse ad explanate pronunciandas voces, difficulterque accuratam lectionem addiscere; ideoque excogitavit minoribus appositis punctis eosdem veluti manuducere ad congruentem prolationem vocum, cum addiscenti vices magistri seu directoris tenet appositum in libro recensito punctum quod viam regiam absque magno labore indicaret. Talis exstitit cura monachorum, quos commemoravimus, qui, ad instar lapidum indicantium milliaria viatoribus, in libris constituerunt signa comprehendenda ab intelligentibus, seu quasi magistros apposuerunt puncta nigri coloris, eaque quasi viatoribus in Civio collocarunt. Dum itaque lector notatum punctis librum aperit, illa puncta quasi ipsum legentem alloquuntur indicantque ei ut ita legat, quin lenem reddat asperam vel asperam pronunciet lenem . . . .

. . . .

ut perficerentur in omnium ipsorum (nestorianorum) locis. Beth-Edri(1) autem sicuti Beth-Lapt (2) fuit arx eorundem. Qua de re illustris ille zelo permotus, praefato oppido relicto, venit una cum filiis in Ninivem, ibique scholam instituit ad quam confluxerunt tercenti decem et octo viri, quibus praefecit tamquam ducem seu directorem proprium filium.

Qua in re imitatus est ille Abrahamum Patriarcham qui tali numero disperdidit reges, imitatusque est insuper [ܡܢܝ] Synodum (Nicaenam) admirandam scripsitque adversus eos (i . e nestorianos) duos libros in forma interrogatio-

(1) B. O. T. III p. II. pag. 178 et 713 — (2) Ibid. p. 700

num et responsorum, nec non tria volumina super sexaginta quaesita quae ipsi obtulerat quidam cæcus illius sectae doctor. Cuncta haec opera, uti arbitror, asservantur in cœnobio Mar Maris, (1) cui eorundem corda magnopere addicta sunt.

Iidem insuper concinnarunt pro binis choris libellos continentes illius officii partem dictam Basilicon (2) solemnitatis Hosannarum, nec non Passionis; tandem propter proceres, ex studio vanitatis quod proprium est, hereticorum ordinarunt officia pro usu civitatum.

Haec fuit ratio propter quam praelaudati doctores concitati animi motu huic simili navarunt operam inveniendis signis dictis diacriticis aliisque punctis in commodum tyronum: neque in irritum labor ipsorum cessit. Orationibus tuis sanctorumque, quorum memorias illustrarunt, digni habeantur regno cælorum.

N. 4

Abbati Mar Joanni episcopo Harrani David de stirpe Beth-Rabbanensi

Harran urbi aegrotanti ulceribusque idolatriae afflictae, in qua adhuc visuntur spinae priscae obsoletae pravitatis, loliaque vesani criminis perversarum hæresum, quæque in pristinis cognominatur civitas idolorum, modo autem contigit ut illa iterum in civitatem Abraham, uti antea, reconstitueretur, atque ut quae jam cultu idolorum consenuit, modo per Christi evangelium juvenesceret.

Quoniam vero in medio tritici pullulant adhuc lolia quae inimicus seminaverat, Dominus te misit tanquam medicum idoneum restituendae sanitati, chirurgumque peritum, ut medereris per emplastrum morbo, et corpora languentia vulneribus culpae curares, donec perfectam consequantur valetudinem agnitione sanctae Trinitatis.

(1) B. O. T. III p. II p. 741 - (2) Cf. Bickell. consp. r. syr. litt. p. 91

[ܡܢܣ] CAPUT XI

Prophetiae philiosophorum ethnicorum synoptice

Quoniam domesticis et propriis testimoniis solent homines magis, credere majoremque habere fidem quam alienis extraneisque, curavimus, studio adhibito, testimonia coram vobis proferre ex viris sapientibus philosophisque, qui antea vixerunt, quique quasi prophetice loquuti sunt de sancta trinitate Patris, Filii et Spiritus sancti, de nativitate Filii Dei ex Virgine, de ejusdem passione, morte, resurrectione in cælumque ascensu, ita ut neque ipsi veri prophetae apertius clariusve quam illi disseruerint de Deo deque Christi oeconomia.

Quae itaque singuli effati sunt coram vobis proferamus non modo ut nullum praetextum habeatis excusationis, quin imo ut reprehensibiles merito appareatis propterea quod renueritis credere illis ipsis, qui vestri sunt quique principes censentur religionis, cui addicti estis. Si illi corporaliter in vivis mansissent usque ad Christi adventum, primi profecto in ipsum credentes baptismum suscepissent, juxta ea quae de ipso iidem praedixerant. Neque Christus eosdem voluit dimittere inanes: ad inferos enim anima sua descendens prædicavit animabus ibidem a priscis temporibus aetatibusque inclusis, uti inquit Petrus princeps apostolorum, animaeque prædictorum, quae ibidem erant, fuerunt salvatae liberataeque a vinculis per factam ipsis praedicationem

. . . .

Prophetia Babae Dei civitatis Harran.

Audite porro quae dicit Baba, qui vivebat in ipsa urbe Harran, cujus libros continuo legunt ethnici, illumque dicunt prophetam, eundemque prae ceteris philosophis sequuntur invocantque. Audite nempe quomodo is palam de Christo filio Dei locutus est, ipsumque manifestavit, ejusdemque prophetia, uti Balaami harioli, divino nutu comprobata fuit. Sic ait itaque in 1° libro, qui ab ipsis dicitur " Revelatio „

Nolui haec dicere, sed ecce invitus cogor scribere de illis quae futura sunt: luctus ploratusque dum haec accident, quum veniet super terram ignis [ܡܠܓ] qui antecedit mundum, quique in corpore terrae apparebit, nescientibus

hominibus, iterumque ascendet ad regionem suam excelsam penes illam gloriam quae est cunctis abscondita. Dum ignis versatur in sua regione, venient qui similes sunt ex filiis urbis Harran, dicentque filii urbis Sin (1) Babae insaniam esse sapientiam haustam ex cœlicolis. Impellent dein Azzuz(2) educentque ex eo ipsius incolas, eritque in locum testium; residuumque in locum ignominiae.

Ex eodem libro

Quoniam intellectus est immortalis, sacrificia incessantia, et lux incorruptibilis apparet in terra, dum eadem in coelis habitat atque in cœlo terraque imperat, per quam habent vitam omnes qui ad eam confugiunt. Filii Harran fuerunt mendaces. Ipsa (i. e. lux) est omne quod fuit et quod existit, atque ante quodvis est. In ipsa habitat commoraturque sapientia. Extra lucem nihil subsistit. Terra, terra ne ebibas errorem, sed recognosce ignem qui apparuit, qui subsistit quique haud cessabit: dum ille se erga excelsum expandit (?), annos in terra degit. Adhuc breve et exiguum tempus, venietque malum super scelus eorum, neque ipsorum pes consistet donec, ignem consipicientes apparuisse, recte illum adorabunt.

Ex eodem libro

Proferent effatum suave: venite procidamus humi adoremusque Deum ejus Conditorem. In terra templum maximum et sanctum erit, universusque populus perfecto amore Deo offeret sacrificium.

Ex libro II

Intuentur radium exorientem unde haud putabant; isque adspicietur a loco eorum atque apparebit cum luce quovis digno simul cum luce magna incomprehensibili; omnesque sedentes in orbe terrarum cognoscent claritatem splendoris, qui refulsit postquam absconditus erat. In spiritu vidi mihi quasi dici quod lucis ignisque prognenies ex terra sit nata in commodum et detrimentum, in resurrectionem et in lapsum. Vae! vae tuo delubro Deorum (3) quod ad instar Romae Capitolii magnificum et excelsum es! Post tempus lapidem

(1) Cf. infra adnotationem in cap. XI — (2) Non satis intelligitur quid significant illa verba ܪܡܙܐ ܒܗ ܥܒܝܢ — (3) Vide infra adnotationem in caput XI

super lapidem in eo haud relinquent. Ne conturberis: si lucem radii recognosces, terra, multa quae maxima sunt deficient. Radius Domini descendet manifeste super terram, eruntque absque signis usque ad apparitionem splendoris (1). Filii Persidis venient offerentes munera radio. Gloriosa est Divinitatis agendi ratio, admirandus est stupor qui apparebit in terra, superat dicendi modum excellitque super intelligentiam atque omnino nequit comprehendi vel ponderari. Sedebit deinceps terra paululum in pace exsurgetque regnum orientis, quod ascendet devastabitque Judaeae civitatem. Heber in captivitatem descendet; Babylon ministrabit servituti, quoniam disseruit de progenito ex miraculo in sua generatione. Praeterea [ܢ] surgent reges occidentis venientque usque ad nostram regionem, immolabuntque in templo Azzuz, in ipsoque oblationes offerent nitenturque abolere cultum, cum sic loqui haud poterunt, quoniam alii post ipsos regnabunt, qui credent.

Insuper ait Baba

Post multum temporis adveniet ex austro nomen quoddam maximum, residebitque in Azzuz, honorabitque participes suorum mysteriorum: gladius autem dominabitur in cunctos qui ejus verbis minime parent.

Ait quoque Baba de apostolis

Ejus apostoli seu cursores despectibiles sunt.

Quibus verbis demonstravit apostolos Christi abjectos idiotasque ab ipso missos mundum universum percurrisse, præsidioque Christi divino illos adjuvante, patratisque virtutibus miraculisque splendidis, potuisse eosdem trahere homines ad vitam.

Idem hariolus de eadem lucis progenie super terram hæc subjungit: prodigium quod fuit patratum super omnia (2) cunctosque latet.

Cum talia itaque de Christo testimonia, ille qui ab ipsis creditur propheta exhibeat, quomodo impudenter renuunt profiteri Christum esse Dei Filium, neque abiiciunt idolatriæ cultum? Si istum uti prophetam tenent, necesse est ut ejusdem prophetiam excipientes Christum credant Filium Dei juxta vaticinia

(1) Videtur legendum ܠܦܪܘܢ

(2) Una vel altera vox deest in textu

Babæ. Sin vero respuitis Christum de quo Baba vester vaticinia edidit consignavitque scriptis, oportet ut respuatis ipsum Babam tamquam falsa vaticinantem, eumdemque omnino veluti mendacem deceptoremque condemnetis atque excommunicetis. Atqui de Christo nihil dixit quod non fuit comprobatum et adimpletum ac in evangelii codice relatum. Id autem contigit quia cognoverat ethnicos populos minime suscepturos prophetarum libros eodem modo ac scripta sapientium hariolorumque suorum, ideoque istos vel invitos impulit ut loquerentur de Christo, deque ejus altera in tempore nativitate ex Virgine, ut populus crederet pareretque propriis prophetis. Baba ipse vester hariolus palam declarat se invitum adactum fuisse ut scriberet quæ futura erant in mundo. Ita et Balaam sacerdos ex Mesopotamia, divino nutu adactus, vaticinatus est quamvis invitus de Christo.

ADNOTATIONES

Adnotatio in caput I

Quae primo loco editur apocrypha epistola s. Jacobi episcopi Hierosolymae ad Quadratum, desumpta est ex quodam sat vetusto codice, qui asservatur in ecclesia oppidi Modiad (ܡܕܝܕ) in monte Turabdinensi, et ex quo fuit anno 1901 transcriptum exemplar nostrae bibliothecae. Praedicta epistola in codice immediate subsequitur primam epistolam s. Clementis ad Corinthios.

Jacobianae quam perhibemus epistolae graecus originalis textus desideratur: attamen P. Daschian mechitarista ex codice Venetiano ejusdem antiquam versionem armenam edidit (1), quam P. Vetter germanice reddidit (2).

Doctis viris judicandum relinquimus num versio armena immediate ex graeco, an vero ex nostra syriaca fuerit confecta.

Adnotatio in caput II

Documentum n. I productum extrahimus ex nostri Seminarii Scharfensis in monte Libano codice anno Christi 1468 exarato (3). Ibi brevis perhibetur notitia martyrii apostolorum Petri et Pauli, adiecta legenda de inventione capitis s. Pauli sub Xysto Papa.

---

(1) Die Lehre der Apost. Wien 1896 pag. 386 — (2) Litterarische Rundschau Sept. 1896

(3) Codex continet sermones seu tractatus (ܬܘܪ̈ܓܡܐ) Moysis Barkephae. In fine codicis legitur : ܐܫܬܠܡܬ ܟܬܒܐ ܕܬܘܪ̈ܓܡܐ ܕܡܘܫܐ ܒܪܟܐܦܐ [illegible]

Porro ita apud Syros pervulgata erant quae in isto documento narrantur, ut Salomon Bassorensis (1) qui saeculo XIII vivebat in suo opere cui titulus " Apis „ (2) Fere verbotenus ea inseruerit, atque in parte auctor actorum quae ex codice Musei Britanici addit. 14642 publicavit D. Nau (3).

Ex codice Novi Testamenti juxta versionem Heracleensem exarato (4) anno Christi 1168, qui pertinet ad ecclesiam oppidi Ain-Kawa in regione Adjabena edimus in n°. 2 prologum qui praefigitur epistolis s. Pauli, quique vitam ejusdem complectitur. Notandum porro est ex hac vita emanare illam, quam edidit P. Bedjan (5), proindeque ex ista facile completur (6) lacuna quae in nostra reperitur propter folium quod ex descripto codice exciderat.

Auctor prologi disertis verbis declarat s. Pauli, quam describit, vitam tribuendam esse auctori Eusebio Caesareensi, quod et confirmatur ex adnotatione in caput III.

Iuvat deinde animadvertere acta nostra testari martyrium s. Pauli contigisse sub Nerone feria quinta die vigesima nona julii anno adventus Christi sexagesimo nono, qui est annus trigesimus sextus passionis, itemque eadem acta adiicere syriacam versionem librorum N. T. quos codex continet fuisse ex graeco prima vice confectam anno Alexandri octingentesimo decimo, atque, facta supputatione, ipsa acta adnotare demum a tempore martyrii s. Pauli usque ad tempus quo elaborata fuit versio illa fuisse lapsos quadringentos et triginta sex annos. Exinde deducitur: 1° illam versionem librorum N. T. prima vice fuisse perfectam in urbe Mabbug sub Philoxeno antistite a chorepiscopo Policarpo; 2° auctorem prologi atque versionis, de qua sermo, probabiliter unum eundemque esse; 3° praedictae versionis annum, qui hic indicatur esse an. 810 Alexandri respondere ex computatione auctoris prologi, anno Christi 505; proindeque minime plenam esse fidem adhibendam indicationi codicis Parisiensis, ex quo Assemani (7) et post illum omnes asserere solent versionem Policarpi confectam fuisse an. Christi 508

(1) Cf. Assem. B. O. T III P. 309 — (2) Edit. Budge Oxford 1886 pag. 122
(3) Revue de l' Orient 1898 — (4) In fine codicis exstat nota haec :
ܐܬܟܬܒ ܘܐܬܦܫܩ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܡܒܘܓ ܕܒܫܢܬ ܡܐܐ... ܒܝܘܡܝ ܟܠܗ ܘܐܦܝܣܩܘܦܐ
(5) Vitae sanctorum T. I. P. 34 et seq. — (6) Ibid. P. 43 ܘܡܥܡܕܢ ܘܬܠܡܝܕܗ ܕܡܘܫܐ
(7) B. O. T II p. 23

Ultimo loco sciendum est in quibusdam Calendarii codicibus legi ad diem 29 julii " Paulus Apostolus subiit martyrium sub Nerone feria quinta die 29 julii anno 69 adventus Domini „ . (1)

Adnotatio in caput III

Ex codice saeculi XIV, qui asservatnr in bibliotheca nostri Seminarii Scharfensis, exhibetur index praecipuarum sedum ab apostolis institutarum. Istud documentum, quod satis remotam atiquitatem redolet, Ebdjesus Solensis inserit in sua collectione canonum synodicorum (2)

Ab isto autem differt aliud documentum quod auctori Eusebio Caesareensi tribuitur, continetque perbreves notitias de singulis apostolis et discipulis Christi (3).

(1) ܐܣܗܕ ܦܘܠܘܣ ܒܝܘܡ̈ܝ ܢܐܪܘܢ ܡܠܟܐ ܒܚܡܫܐ ܒܫܒܐ ܒܟܛ ܒܬܡܘܙ. ܫܢܬ ܣܛ ܕܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ

(2) Cf. Mai script. vet. nova collectio T. X — (3) Sequentem praesefert titulum :

ܬܘܒ ܫܡܗ̈ܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܘܬܠܡܝ̈ܕܐ ܕܐܘܣܒܝܘܣ ܩܣܪܝܐ

Adnotatio in caput IV

Inedita quaedam ex s. Ephraemo excerpta, hic damus. Nempe n° I ex codice nostro, collato insuper codice Mus. Brit. addit. 12, 170 (1), edimus fragmentum soluta oratione quo s. Doctor mysterium s. Trinitatis per analogicas imagines desumptas ex sole, igne, arbore, nec non ex spiritu hominis mirifice explanat.

In n° 2 exhibentur ex codice Mossulano (2) adhortationes ejusdem s. Ephraemi ad monachos novitios, quae adhortationes sunt alphabeticae.

In n° 3 ex recentiori codice nostro, cujus apographus exaratus anno Christi 1609 (3) exstat penes D. Eliam Mellus antistitem Mardensem, hausimus carmen s. Ephraemi metri dodecasyllabi adversus Bardaisanum. Totus est s. Doctor hic ut praedicet Dei attributa, praesertim omniscientiam, immensitatem, æternitatem, imperscrutabilitatem et simplicitatem; deinde vero ut contra Bardaisanum (4) arguat lucem, tenebras, ignem atque aquam esse creaturas, minime vero entia aeterna aut terram praecedentia.

Tandem in n° 4 hymnum (5) quem de semetipso dixit s. Ephraem producimus ex pluribus liturgicis codicibus, adnotatis in margine variantibus lectionibus. Insignia ibidem occurrunt testimonia de sacrificio missae, de s. chrismate nec non de una persona filii Dei incarnati.

---

(1) Folio 242 — (2) Exstat ad calcem codicis carentis notà temporis, in quo continetur liber Barhebraei dictus liber ethicorum (B. O. T. II P. 270)

(3) In fine codicis legitur haec nota : ܫܠܡ ܬܫܒܘܚܬܐ ܗܕܐ ܗܘܬ ܕܡܠ̈ܦܢܐ ܒܝܘܡ
ܚܡܫܐ ܒܫܒܐ ܕ̄ ܒܫܒܛ ܕܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܬܡܐܐ ܘܬܫܥ ܠܡܫܝܚܐ ܘܡܫܡܫܢܝ ܡܪ̈ܝ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ .

(4) De doctrina Bardaisani de istis elementis Cf. s. Ephr. adversus haereses hym. LIII; Theodor. Bar-khuni XI . P. 123. edit. Pognon inscriptions mandaites des coupes de Khouabir 1899; Moses BarKepha in Hexameron, cujus fragmentum editum est ex codice biblioth. nat. fond. syr. 241. a F. Nau. ad calcem opusculi : Le livre des lois des pays. 1899.

(5) Canitur hic hymnus in II nocturno diei festi ejusdem Doctoris qui a syris celebratur primo sabbato quadragesimae.

Adnotatio in caput V

In n° I editur ex bibliothecae nostrae codice Jacobi Edesseni ad Joannem Stylitam epistolae pars, quae agit de tribus apud syros scriptoribus, qui nomine Isaac olim claruerunt: idem documentum exstat in pervetusto codice Mus. Brit. addit. 12, 172, quod Wright exhibuit compendiose in pag. 603 sui catalogi.

Post tam accurate notatam distinctionem habendam inter diversos tres Isaacos, mirum est adhuc post Assemani (1) recentiores omnes qui de re syrorum litteraria scripserunt (2), passim tres illos Isaacos immerito confundere. Paulisper insistendum est in praefato documento illustrando.

I Ex traditione itaque quam ait Jacobus Edessenus a majoribus se accepisse, trium auctorum nomine Isaac apud syros prior vetustiorque est Isaac Amidensis seu ex Amida oriundus, qui recensetur inter discipulos s. Ephræmi. Cum autem, teste eodem Jacobo Edesseno, hic Isaac non prius factus fuit discipulus s. Ephraemi nisi post annum 363, quo hic, egrediens Nisibi jam a Joviano Persis cessa, Amidam advenerit, ibidemque aliquod per tempus commoratus fuerit, concludendum est Isaacum istum fuisse natum ante medium saeculum quartum. An deinde s. Ephraemum in Edessam proficiscentem secutus fuerit, haud liquet. Zacharias Rhetor vel antiquissimus auctor historiae miscell. a Land (3) editae ex cod. Mus. Brit. addit. 17, 202 refert ipsum habitasse coenobia Syriae. Cum eodem scriptore convenit Jacobus Edessenus narrans Isaacum hunc sub Arcadio Imperatore (395-408) Romam petiisse, ut inaugurandi Capitolii spectaculo adesset. Hoc idem narrat Pseudo-Dionysius ad ann. 1565 ab ortu Abrahae (4) cum ibidem pro ܡܐܕܝܘܢ legendum sit ܩܦܛܘܠܝܘܢ. Subjungit idem Jacobus Isaacum exinde transiisse in Byzantium, ibidemque in carcerem fuisse conjectum, nulla ejusmodi facti commemorata causa. Aliquod post tempus Isaac rediens Amidam ibidem sacerdotali officio perfunctus est. Videtur ex Pseudo-Dionysio (5) colligi eundem usque ad annum 418 in vivis mansisse, cum ad praedictum annum ipsum commemoret. Porro,

(1) B. O. T. I pag. 165 et pag. 207 seqq.

(2) R. Duval litterat. syr. p. 340, 437

(3) Anecdota syriaca T. III p. 84

(4) B. O. T. I p. 209.

(5) Apud Assem. B. O. T. I p. 208

teste auctore historiae miscell. apud Land, noster Isaac " scripsit super Sacram Scripturam (commentaria) ad mentem s. Ephraemi ejusque discipulorum„ (1).

II Secundo loco praedicta Jacobi Edesseni epistola docet apud syros floruisse scriptorem nomine Isaac a priore diversum, illum nempe quem idem documentum tradit fuisse presbyterum ex ecclesia Edessae. Jamvero in hymnis qui sunt foetus hujus Isaaci, quem post Assemani erronee cognominant Antiochenum, occurrunt haud pauci loci, qui satis clare indicant ipsum fuisse patria Edessenum. Cf. ex. g. ejusdem hymnum de expugnata ab Arabibus civitate Beth—Hur (2), quae sita est prope Edessam. Animadvertendum porro est, auctorem Chronici Edesseni referre istum Isaacum minime fuisse presbyterum simplicem, sed abbatem cujusdam cœnobii, utique ditionis Edessae, illumque claruisse anno Christi 452 (3). Exinde autem nec non ex infra dicendis merito infertur Isaaci ortum minime post annum 430 collocandum esse. Quo animadverso, improbabile prorsus videtur hunc Isaacum fuisse discipulum Zenobii, qui fuit discipulus s. Ephræmi, quod ceteroquin nemo ex antiquis tradidit, proindeque non tanti est facienda epigraphe, quae exstat ad calcem codicis continentis hymnos ejusdem Isaac ex codice apographo patriarchae Bar-Schuschan (4) hoc asserens. Ex laudata Jacobi Edesseni epistola patet insuper hunc Isaacum ad majorem pervenisse celebritatem sub Zenone Imperatore (474-491), eumdemque, cum Antiochiam sub Petro Fullone (circa annum 485) adierit, prolixum carmen seu hymnum de ave in foro civitatis appendicem Trisagii canente edidisse, cujus initium est ܐܘܕܝ ܒܗ ܡܪܝ ܒܫܢܝܢ ܡܬܡܪ̈ܢܐ ܕܡܠܐ ܒܦܘܪ̈ܢܐ (5)

Quaestio autem, quae majoris est momenti, de fide nempe Isaaci quoad Incarnationem Verbi dirimitur ex hymno praefato atque ex aliis locis. Nimirum Isaac, de quo agimus, se monophysitam proculdubio prodit, non solum dum tuetur appendicem crucifixionis adjectam trisagio, sed insuper cum aperte adversus diophysitas vehementer declamat illos immerito accusans quod " per duas naturas quas excogitaverunt duas adorationes induxerint„ (6). Et in hymno de fide cujus initium: ܗܝܡܢܘܬܐ ܐܘܠܦܬܢܝ (7) disertis verbis suam fidei professio-

(1) Land anecdota T. III p. 84

(2) ܥܠ ܒܝܬ ܚܘܪ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܟܒܫܬ. ܡܫܘ̈ܚܬܐ ܕܛܝ̈ܝܐ ܘܐܠܝ̈

(3) ܒܫܢܬ ܬܫܥܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܬܠܬ ܡܪܝ ܐܝܣܚܩ ܡܠܦܢܐ ܘܪܝܫ ܕܝܪܐ ܡܫܬܡܗ ܗܘܐ edit. Hallier p. 151 — (4) B. O. T. I p. 214 — (5) Edit. Bickell T. I p. 84

(6) ܒܬܪܝܢ ܟܝ̈ܢܝܢ ܕܐܬܦܪܣܘ ܢܣܓܕܘܢ ܠܬܪܝܢ ܣܓܕ̈ܬܐ — (7) Ibidem p. 54.

nem in Filium Dei incarnatum proclamans ait „ una est natura Unigeniti, unaque persona composita sine mutatione „(1).

An vero quae Gennadius (c.66) scribit de Isaaco, quem dicit Antiochiæ presbyterum (2) sint referenda ad istum, nihil est quod huic sententiae opponatur. Potuit enim Gennadius Edessenum Isaacum minus recte sic denotare ex fama scilicet quam obtinuerat post adventum suum in Antiochiam. Sciendum est porro eundem Isaacum passim in suis hymnis impugnare cum Nestorianis et Eutychianos: minime tamen exinde deducitur quod contendit Assemani (3) eundem professum fuisse duas in Christo naturas juxta definitionem Synodi Chalcedonensis. Imo ex superius allatis colligitur eundem ad instar Xenajae (4) professum fuisse unam in Christo naturam et personam compositam.

Quo vero anno Isaac vivere desiit, nemo ex scriptoribus id commemorat: attamen ex hymno inscripto de passibilitate et impassibilitate Dei verbi incarnati ܥܠ ܚܫܝܐܐ ܗܘ ܡܫܝܚܐ (5) videtur adhuc in vivis fuisse post annum 519 cum exorta fuerit disceptatio“de uno ex Trinitate incarnato Deo et passo „.

Eidem Isaaco tribuendi sunt saltem omnes hymni quos in unum collegit volumen Barschuschan patriarcha (6), exceptis nonnullis hymnis s. Epyraemo restituendi. Minime autem constat an eidem sint tribuendi alii hymni quorum indicem perhibet Bickell (7). Hymnos vero seu carmina de duabus Christi naturis composuit tertius Isaac de quo agendum restat.

III Tertius Isaac claruit Edessae sub episcopo Asclepiade, qui in sede illius urbis a catholicis suffectus fuit expulso Paulo circa annum 523 (8). Hic Isaac orthdoxus fuit, id est, fatentibus, praeter Jacobum Edessenum, scriptoribus celebrioribus monophysitis Michaele patriarcha et Barhebraeo (9), fuit definitionis dogmaticae Chalcedonensis synodi defensor. Hinc est quod ex istius scriptis nonnisi pauci hymni fuerunt a Maronitis solis conservati. Hujus itaque Isaaci Edesseni orthodoxi sunt carmina I, II, III, IV quae Bickell tom. I op. s. Isaaci ex cod. vat. 368 edidit, nec non duo fragmenta quae ibidem sub num. V et VI fuerunt edita ex sic dicto libello fidei Maronitarum.

---

(1) ܚܕ ܗܘ ܟܠܗ ܡܫܝܚܐ ܩܢܘܡܐ ܡܪܟܒܐ ܕܠܐ ܦܘܢܝܐ ibid. p. 72.

(2) “ Isaac presbyter Antiochenæ ecclesiæ scripsit syro sermone longo tempore et multa, præcipua tamen cura adversum Nestorianos et Eutychianos. Ruinam Antiochiæ longo carmine planxit, eo auditores imbuens sono, quo Ephræm diaconus Nicomodiae lapsum „. — (3) B. O. T. I p. 219 — (4) B. O. T. II p. 25

(5) B. O. T. I p. 223. — (6) Ibid. p. 214. — (7) Initio tomi I

(8) Cf. Chron. edess. edit. Hallier o. — (9) Chron. eccles p. 165

N. 2 damus complementum memorati carminis III; n is 3 et 4 duo nova ejusdem Doctoris carmina, quamvis ejus nomen desideratur in titulo carminis quod n° 4, publicantur.

In cunctis praedictis hymnis non modo Nestorianos et Eutychianos passim carpit, sed et demonstrat veritatem corporis quod Verbum Dei in sinu Beatae Virginis sibi adsumpsit, probatque adversus monophysitas, non paucis allatis argumentis, duas esse in Christo Domino naturas in una persona.

Notandum praeterea est unum vel alterum versum ex edito carmine sub n° 3 ab auctore libelli fidei maronitarum esse citatas (1), et ex eodem carmine plures strophas reperiri apud eosdem maronitas in officio festi Circumcisionis Domini ad completorium (2) in precatione ephræmitica, nec non ad matutinum (3) in ode ad tonum ܒܨܦܪܐ ܨܒܝ ܕܝܠܟ : ex officio maronitarum nonnullae ex dictis strophis transierunt in breviarium chaldaicum.

Sub n° 5 ex codice nostro editur fragmentum hymni Isaaci de fide desumptum ex epistola (cujus pervetustum exemplar asservatur in cod. Mus. Br. addit. 14663 fol. 2) quam initio saeculi VI nonnulli episcopi syri miseruntad abbates monachosque congregationis Amidensis. Episcoporum nomina initio epistolae sunt: Sergius episcopus Cyri, Marion Surae, Nonnus Circesii, Thomas Germaniciae et Joannes Tellae (4). In fine epistolae praeter nomina superius commemorata subscribentes perhibentur: Thomas Darensis, Petrus Reschainensis, Philoxenus Dulichii (qui fuit nepos ex sorore Xenajae Mabbugensis). Nomen Joannis Tellae deest in subscriptione. Hi autem omnes, Philoxeno (5) excepto, fuerunt Iustini jussu in exilium pulsi, propterea quod renuerint suscipere Synodum Chalcedonensem (6).

Tota epistola autem in eo est ut defendat adprobetque librum de incorruptibilitate sanctissimi corporis Emmanuel editum a Severo patriarcha monophysita adversus Julianum Halicarnassi qui haeresim phantasiastarum proclamavit post discessum Severi ab Antiochia. Jamvero cum in praefata epistola illi episcopi summis laudibus commemorent Severum tanquam adhuc viventem, eumque persecutionem subeuntem perhibeant, cumque iidem vita decesserint ante Severum, uti testatur Barhebraeus (7), dicendum est epistolam hanc fuisse exaratam inter Christi annum 519 et annum 533.

(1) Cf. in textu syro p. ܟܘ n. 1,2 — (2) ܨܠܘܬܐ ܕܣܘܬܪܐ — (3) ܨܠܘܬܐ ܕܨܦܪܐ

(4) Cf. cod. Mus. Brit. addit 14, 533 fol. 687

(5) Philoxenus Dulichii fuit ad orthodoxam fidem conversus. Vid. Barheb. chr. ecc. p 215

(6) Joan. Asiæ in chron. Michæl. patr. tract. IX c. 12 — (7) Chron. eccl. p 213.

Adnotatio in caput VI

Ex nostrae bibliothecae codice recentiori producimus ex Danielis Salahensis commentariis super psalmos loca excerpta, ad statuendam ejusdem tum aetatem tum religiosam professionem.

Post Assemani (1) omnes qui de re litteraria syrorum scripserunt usque ad R. Duval (2) asserunt Danielem nostrum vixisse saeculo VII exeunte aut VIII incipiente. Jamvero in edito fragmento ex commentario super psalmum 83 laudatus auctor declarat se scribere suum opus anno graecorum 853 (3) i. e. Christi 542.

Praeterea ex fragmento edito desumpto ex comment. super ps. 150 colligitur eundem inter scriptores monophysitas recensendum esse, cum apertis repetitisque verbis profiteatur unam in Christo naturam.

Quod ad Danielis patriam attinet, si vera est inscriptio capitis seu tractatus I ejusdem commentarii, ille ex urbe Tella (4) oriundus est, sed postea fuit dictus Salahensis ex quodam coenobio, in oppido Salah (5) in Turabdino haud procul ab urbe Modiad sito, cui factus fuit abbas. Notandum tandem est commentario praemitti duas epistolas, quarum primam scripsit Joannes abbas coenobii s. Eusebii Cphar-Birtae in regione Apameorum Danieli, secundam rescripsit ipse Daniel ad Joannem. Jamvero inter abbates coenobiorum qui, jussu inperatoris Justini, in exilium pulsi sunt propterea quod suscipere renuerint Synodum Chalcedonensem, nominatur adamussim Joannes abbas Cphar-Birtae (6).

---

(1) B. O. T. I p. 465

(2) Litt. syr. p. 77.

(3) Hæc legerat Bickell (consp. litt. syr p. 40) in mutilo suo codice, ignorans tamen opus illud foetus esse Danielis Salahensis.

(4) Chron. edess. edit. Hallier p. 149

(5) B. O. T II in diss. monasterium s. Jacobi Salahensis

(6) Cf. Land anecdot. syr. T. III p. 246

Adnotatio in caput VII

Documenta quae in n is 1 2 hujus capitis eduntur desumpta sunt ex codice nostro chronici Michaelis patriarchæ jacobitarum. Primo loco perhibetur epistola, quam patriarcha Athanasius cognomento Camelarius (614 — 644) scripsit monachis cœnobii s. Matthæi prope Ninivem, postquam illos circa annum Christi 629 Ioannes presbyter (1) ipsius patriarchæ syncellus visitaverat. Præter commemorata privilegia quæ a patriarcha celebri illi cœnobio ejusque abbati in perpetuum concessa fuerunt, sermo est de restitutione sub Patriarchatus antiocheni jurisdictione diœcesum Orientis, videlicet diœcesum regno Persarum subditarum. In præfato itque documento, tanquam sub uno capite et patre communi (2) i. e. Marutha (3) primate sedis Tagritensis (4) qui insuper habet titulum metropolitæ Beth-Arabensis, ordinantur et constituuntur tanquam suffraganei Christophorus metropolita (5) Assyriæ, cujus sedes in coenobio s. Matthæi sita est, et episcopi Georgius Sigarensis, Daniel Beth - Nuhadrensis, Gregorius Beth - Ramanensis, Jezdephnes Schahrzolensis, Ithalaha Margensis et Gomelensis nec non Aha Peroz-Saporensis (6).

---

(1) Barhebraeus in chron. eccl. T. II p. 117 dicit Joannem fuisse diaconum.

(2) Ex hisce colligi videtur minime illo tempore sed posterius datum fuisse a Jacobitis suis Primatibus titulum Maphriani.

(3) Diligentur distinguendus est s. Maruthas episcopus Maipherkensis, qui sub Arcadio imperatore claruit quique auctor est actorum martyrum hymnorumque seu odarum in ipsorum laudes, ab isto Marutha Tagritensi primate Jacobitarum, qui auctor est commentarii in evangelium et anaphoræ. Apud Assemani erronee ambo in unum confunduntur B. O. T. I p. 174 et seqq.

(4) Urbs Tagriti fortiter restitit Barsaumæ Nisibeno chron. eccl. T II p. 67, immunisque evasit a nestorianismo donec monophysitarum haeresim secuta est.

(5) Nullam suffraganeam sibi subditam diocesim habebat metropolita residens in coenobio s. Matthaei, sed ipsemet regebat diœcesim Assyriae seu Ninives. Vide Pognon Aphorismes d' Hippocrate p. I pag. XIX in nota

(6) Cf. Barh. chron. eccl. T II p. 123, apud quem adduntur alli episcopi qui eo tempore subjacebant primati Tagritensi nempe Maaltajensis, Arzunensis, Carmensis, et episcopus Arabum Taglibentium degentium sub tentoriis. Idem praeterea refert Marutham creasse tres novas sedes nempe Segestanensem Herjuensem et Adorbigianensem.

Quod attinet ad cœnobium s. Matthæi de quo agit documentum n. 2, monumenta syriaca illud fuisse paulo post medium sæculum quartum (1) exstructum tradunt a præfecto quodam Assyriæ nomine Senharib in honorem Matthæi oriundi ex oppido Abgarsatt (ܐܒܓܪܣܛ) prope Amidam qui eremum in monte dicto Cukhta prope Ninivem eo tempore sibi constituerat (2). Zachaeus et Abraham fuerunt primi post Maetthaeum illius cœnobii abbates. Maximopere floruit prædictum cœnobium vel a suis primordiis, confluentibus ad illud monachis undique numero ingenti : hinc contigit ut præter abbatem ibidem sedem haberet episcopus qui cœnobii et Ninives seu Assyriæ episcopus dicebatur.

Circa annum 485 Barsauma immanis per orientem Nestorianismi propagator, concomitantibus jussu regis Peroz militibus, in cœnobium s. Matthæi veniens, monachisque fugientibus seseque in cavernis montis abdentibus, Bar-Sahdam episcopum atque duodecim monachos vinculis constrictos Nisibimque missos ibidem trucidavit (3) ; cœnobium autem, post captum Barsahdam, combussit : paulo posterius ad illud monachi (4) reversi sunt. Deinde Christophorus, qui anno Christi 515 factus fuit armenorum Persis subditorum metropolita seu primas, monachos visitans, quemdam ex iisden nomine Gamrai (5) in episcopum consecratum cœnobio praefecit, qui quidem Gamrai, durante vita consecravit in successorem episcopum quemdam Marim (6), et iste, dum viveret, consecravit alium cui nomen Jesuzkha, et hic Sahdam, qui consecravit Christphorum, qui juxta relata Athanasium patriarcham adiit (7).

(1) B. O T. II dissert. de syr. monoph. Monasterium s. Matt.

(2) Bedjan act. T. II in vita s. Behnami. 428 — 3 Barheb. chron. p. II p. 67

(4) Barheb. chron. ec. p. II p 87. - 1 Apud Barh. chron. eccl. pro ܓܡܪܝ legitur ܓܪܡܝ

(5) In editione ejusdem chro. ecc. facta ab Abeloos pro Mari ܡܪܝ legitur Tubana ܛܘܒܢܐ , et apud Assemani B.O.T. II p 414 legitur Tobia ܛܘܒܝܐ

(6) Ex dictis patet nequaquam Barsaumam occupasse coenobium s. Matthaei uti asserit Pognon in opere Aphorismes d' Hippocrate. p. I, pag. XV111 not. 4, neque idem coenobium tenuerunt Nestoriani in fine sæculi vI vel initio Vll. Quod refert autem auctor chronici anonymi editi a Gu di : Nuovo testo siriaco sulla storia degli ultimi Sassanidi Leide 1891, pag. 15 Jonadabum nempe Adiabensem a rege Persarum obtinuisse edictum coenobii s. Matthaei occupandi, Gabriel medicus Sigarensis acerrimus nestorianorum hostis illud edictum effectu destitutum reddidit, uti palam testatur ejusdem chronici auctor hisce verbis ܐܣܝܐ ܕܝܢ ܚܕ ܫܡܗ ܓܒܪܐܝܠ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܫܝܓܪ ܠܗ
ܩܕܡ ܟܣܪܐ ܗܘ ܕܡܫܡܫ ܗܘܐ ܠܗ ܕܐܝܬ ܡܠܟܐ . ܗܘ ܡܢ ܡܠܟܐ ܐܬܬܣܝܡܬ· ܕܢܬܠܗ
ܕܢܬܒܪܐ ܘܡܬܪܡܐ ܐܘܪܚܐ ܠܗܠܝܢ ܪܘܚܐ . ܡܬܪܡܝܬܐ ܕܢܣܛܘܪܝܐ ܠܐ ܫܡܥܬ·

Adnotatio in caput VIII

Ex patriarchae jacobitarum bibliothecae in urbe Mardin codice exarato (1) anno Christi 1472 extraximus breves vitas, quae sub n is 1, 2, 3, 4 legunur, videlicet Isaaci episcopi Ninives, Joannis Daliathensis, Abrahami Naphtariani, et Ioannis Phenekeneis, qui celebritatem apud syros adepti sunt ob vitam asceticam quam excoluerunt, elucubrationesque quas ediderunt de institutis monasticis.

Ex notitiis, quae ibidem continentur, facile corriguntur menda quae occurrunt apud Assemani (2) et alios post ipsum (3) de praefatorum virorum gestis vel de tempore quo vixerunt.

Conferenti porro hic exhibitas vitas cum analogis quae exstant in opere ܟܬܒܐ ܕܢܟܦܘܬܐ (4), facile innotescit minime compilatorem jacobitam quem edimus transcripsisse istum auctorem, sed utrumque ex antiquiore fonte, utique nestoriano, hausisse. Iuvat easdem vitas hic summatim subnectere.

I Isaac in Cataria infra Indos natus, ibidemque monasticum habitum indutus cum Georgio (5) Nestorianorum patriarcha post annum 661 in provinciam Beth-Aramaeorum venit; exinde in cænobio Beth-Abensi (6) fuit in episcopum Ninives consecratus; post quinqne menses dignitatem illam in manus Papae metropolitae Adiabensis resignans, secessit in montes Huzitarum, et paulo post adiit celebre in illa regione coenobium Mar Saporis (7) ibidemque scribendis tomis dedit operam de re ascetica, cumque ob senectutem oculorumque amissum lumen amplius nequiverit scribere, monachi discipuli scriptis consignabant quae ipse dictabat (8). Colligitur ex dictis Isaacum dictum Ninivitam pertinere ad Nestorianam sectam; eundemque vixisse usque ad finem saeculi septimi vet initium octavi.

---

(1) In fine codicis exstat epigraphe haec : ܫܠܡ ܘܐܫܬܠܡ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܡܟܬܒܢܘܬܐ ܕܐܒܗ̈ܬܐ
ܩܕ̈ܝܫܐ ܕܡܬܩܪܝܐ ܦܪܕܝܣܐ ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܒܥܡܐܐ ܘܬܡܢܝܢ ܘܬܠܬ ܕܝܘ̈ܢܝܐ.

(2) B. O. T. I. p. 433 etc, 444 etc, 493 etc.

(3) R. Duval Litter. syr. 232, 233, 234, 237, 295, et alibi

(4) Edit. Chabot 1896 — (5) B. O. T. III p. 1 p. 149

(6) B. O. T III P. 1 p. 463

(7) B. O. T III p. II p. 878

(8) Operum Isaaci index exstat apud Assemani loc. cit. nec non in libro edito a Chabot de vita et scriptis Isaaci Ninives

II Ioannes cognomento Daliathensis oriundus a vico Adramuth in regione Beth-Nuhadrensi frequenter coenobium Afni-Maran (1) adibat; ex hinc monasticum habitum induit in cœnobio Yozadak (2) sub magistro Stephano qui discipulus fuerat Jacobi Videntis (3) : in eodem coenobio ipsius fratres germani Sergius et Theodorus facti monachi cum ipso degebant. Majoris solitudinis amore ductus perrexit in montes dictos Daliatharum i.e vitum, ubi nempe abundabant vites quibus vescebatur, unde ipsi cognomen Daliathensis. Ipsum in praedictis montibus degentem visitavit Salomon Hadthdensis (4) episcopus (760-780). Jam senex exinde migrans in montes Cardu prope pagos Raghul et Nassur secessit: statim ex fama ipsius ad illum quadraginta eremitae convenerunt, restaurarunt-que antiquum coenobium Jacobi anachoretae, quibus Joannes regulas constitutionesque dedit, ibidemque vita functus est. Scripsit opera de instituto monastico deque Trinitate. Timothaeus patriarcha (780-823) quasdam propositiones contentas in ipsius libris damnavit. Ex dictis colligitur Joannem Daliathensem a joanne Saba de quo modo acturi sumus distinguendum , eundemque nempe Daliathensem octavo saeculo exeunte floruisse, minime vero medio septimo. (5)

III Alter Joannes cognomento Phencaja seu Phenekensis ex pago in regione Beth-Zabdae dicto Phenec seu Phœnica (6) amplexus est vitam monasticam in cœnobio Mar-Joannis Camulensis (7) sub abbate Sabrjesu; exinde in solitudinem secedens adiit cœnobium Mar-Bassimae (8) et tandem se contulit ad cœnobium Mar Joannis Daliathensis prope pagum Raghul, ibidemque vita functus est agens annum septuagesimum secundum aetatis. Scripsit opera de instituto monastico variaque carmina. Hic porro Joannes Phencaja idem est ac ille qui appellatur Joannes Saba uti melius innotescit ex c. IX n. 2, ejusque sunt opera quae recenset Assemani (9). Quamvis vero nota temporis quo vivebat noster Joannes in ipsius vita desideratur, colligitur tamen eundem saeculo nono floruisse ex eo quod degerit in coenobio Joannis Daliathensis.

---

(1) B. O. T. III p. II. p. 878

(2) Cf. ܟܬܒܐ ܕܢܟܦܘܬܐ n. 140 — (3) Cf. ܟܬܒܐ ܕܢܟܦܘܬܐ n. 90

(4) B. O. T III p. 205

(5) R. Duval Litt. syr. p. 237 nota 3 — (6) Ammianus l. 20 c. 15.

(7) B. O. T. III . p. II p. 668

(8) Cf. ܟܬܒܐ ܕܢܟܦܘܬܐ n. 53

(9) B. O T. I p. 435

IV Abraham Naphtarianus vel Naphtarius oriundus ex oppido Naphtar prope Arbelam in regione Adjabena; postquam adoleverit secessit in montes vicinos, sibique specum habitandum elegit: post annos tres iter suscepit ad visitandum Scetensem eremum atque Hierosolymam (1). Exinde rediit ad proprium eremum in specu, a quo mox nutu divino egressus est ad convertendos idolatras prius vici Biri deinde regionis Adorbigianensis. Iob ipsius discipulus qui magister fuit Bar-kosrae (2) in loco specus coenobium aedificavit. Scripsit autem Abraham de disciplina monastica, nec non commentaria super evangelium atque tractatus contra haereses. Ex dictis eruitur Abrahamum Naphtarianum fuisse Nestorianum atque floruisse circa medium saeculum sextum.

Adnotatio in caput IX

Ex codice nostro exarato (3) ante annum Christi 1576 editur textus syriacus prologi vel potius appendicis, quae ad calcem operum Sabae ascetici legitur, et in qua ipsius frater carnalis refert qua de causa et qua ratione ille scripserit opera ascetica quae is deinceps in unum collegit volumen. Eidem appendici subnectitur in eodem nostro codice cujusdam David Emiseni admonitio de Joanne nostro distinguendo a Daliathensi et de cognomine Sabae Ascetici ipsi tributo. Notandum David Emisenum aliquo tempore post Barsalibi floruisse, cum in quodam suo scripto (4) istum auctorem citans eundem magnum doctorem appellet.

---

(1) Mari in vita Marabae perperam tribuit Abrahamo Cascarensi quaedam facta quae sunt Naphtariani quod melius evidens fit ex eo quod aliter gesta Cascarensis narrat idem auctor in vita Babae patriarchae. B.O.T.III p. II p. 878.

(2) Bar-kosra floruit sub Ezechiele patriarcha nestorianorum 566-579 ,fundavitque monasterium prope Mossul.

(3) Ad calcem codicis eadem manu notatur انكتب في دير مار جبرائيل ومار شمعون ومار سموئيل
In eodem folio manus notabiliter posterior addidit: ܐܬܟܬܒܘܗܝ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܪܝܫܐ ܫܡܥܘܢ
ܒܪ ܟܗܢܐ ܠܓܡܐ ܕܐܚܘܗܝ ܡܢ ܪܚܡ ܒܡܫܒܚܘܬܗ ܒܪ ܗܘܪܐ . ܩܛܠ ܐܦܪܝܡ ܒܬܘܠܬܐ .

(4) B. O. T 11 p. 181

Adnotatio in caput X

Ex vetusto sed mutilo bibliothecæ jacobitarum patriarchae codice continente epistolas Davidis filii Pauli, qui cognominatur Beth-rabbanensis, edimus excerpta quæ exstant sub nis 1,2,3,4; ex iis porro innotescit minime verum esse quod communiter (1) asseritur, prædictum nempe Davidem sæculo XIII vixisse vel ipsum fuisse episcopum (2).

Notamus autem Davidem, de quo sermo, modo appellari ܪܒܢ ܕܘܝܕ i. e. doctorem Davidem, modo ܕܘܝܕ ܕܒܝܬ ܪܒܢ i. e. Davidem ex stirpe Rabbanorum seu doctorum, quod ex ipsius epistola n. 3 evidens est. Ex documento porro producto n. I colligitur Davidem floruisse sæculo octavo quod anonymus auctor vitæ Mosis Bar-Kephae confirmat dum refert de eodem Mose quod appellatus fuit Moses ex nomine patrui sui patris subjungitque ipsum munus doctoris seu magistri exercuisse in ecclesia magna oppidi Beth-Schehak, eundemque exstitisse praeceptorem Davidis Beth Rabbanensis (3). Moses Bar-Kepha natus est anno 813, proindeque optime quadrat quod ipsius patris patruus vixerit sæculo octavo. Insuper ex documento edito n. 2 patet Davidem hunc fuisse Jacobitam. Præterea cum in eodem documento n. I referatur ob exortum dissidium inter Davidem et Joannem episcopum, egressum illum fuisse circa an. 784 una cum quadraginta monachis ex cœnobio Cnuschia (ܟܢܘܫܝܐ) sito in monte Sigar (4), non improbabiliter concluditur eundem natum esse circa medium saeculum octavum aut paulo ante. Ex locis indicatis nec non ejusdem epistola quæ exhibetur n. 3 patet Davidem natum in oppido dicto Beth - Shehak quod in regione Ninives situm erat, ibidemque litteris imbutum monasticum vitam degisse in cœnobio dicto Cnuschia et postea in cœnobio s. Sergii in monte sitienti (5) uti colligitur ex titulo (6) cujusdam ipsius Davidis epistolæ.

(1) Assemani B.O. T.IIp.243; R. Duval Litter. syr. p. 405

(2) Barhebraeus neque in horreo mysteriorum ܐܘܨܪ ܐܪ̈ܙܐ neque in alio opere huic Davidi filio Pauli tribuit titulum episcopi

(3) B. O. T. II p. 219. ܐܬܩܪܝ ܡܘܫܐ ܒܫܘܡܗܐ ܒܫܡܐ ܕܕܕܗ ܕܐܒܘܗܝ ܗܘ ܕܐܬܡܢܝ ܗܘܐ ܡܠܦܢܐ ܒܥܕܬܐ ܪܒܬܐ ܕܒܝܬ ܫܚܩ ܗܘܐ ܘܪܒܐ ܕܕܘܝܕ ܕܒܝܬ ܪܒܢ .

(4) Chr. eccl. p. II p. 151, 159 ܥܘܡܪܐ ܕܟܢܘܫܝܐ ܕܒܩܘܡܓܠ ܕܫܝܓܪ

(5) Initio cujusdam epistolae ita exhibet suum nomen ܕܘܝܕ ܒܪ̈ܢܫܐ ܦܓܥ ܠܐܡܝܢܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܒܥܘܡܪܐ ܩܕܝܫܐ ܕܡܪܝ ܣܪܓܝܣ

(6) B. O. T.II Dissert. de monoph. monasterium s. Sergii.

Tandem notandum est Davidem istum in quadam epistola, quam continet idem codex, dici monachum, presbyterum et abbatem cœnobii ܕܝܪܝܐ ܘܩܫܝܫܐ ܘܪܝܫ ܕܝܪܐ.

Ex hactenus notatis palam fit Davidem filium Pauli cognomento Beth-Rabbanensem diversum omnino esse ab alio Davide nestoriano qui fuit monachus prius in cœnobio Beth-Abensi et tandem factus est episcopus Cartuensium.

Hactenus de vita, gestis, professione religiosa et scriptis Davidis filii Pauli: modo procedendum est ad summatim hic colligendas notitias pretiosas, quas exhibet n. 3 edita, epistola, quam idem auctor Joanni episcopo (pobabiliter Sigarensi) scripsit.

1° Tempore quo vivebat David, nota erat stirps doctrina illustris dicta Rabbanorum cujus primus avus fuit quidam doctor Sabrœs (ܪܒ ܣܒܪܘܝ) a quo David descendebat ad quintam generationem. Ex qua adnotatione deducitur Sabrœm fuisse natum initio sæculi septimi, cum David filius Pauli juxta nuperius dicta natus fuerit circa medium sæculum octavum.

2° Sabrœs oriundus ex oppido Beth-Ramathscir in Assyria venit in oppidum Beth-Schehak in ditione Ninives ubi instituit celebrem scholam, ad quam convenerunt studiosi numero 318 et in qua ipsum coadjuvabant duo ejus filii Ramjesus et Gabriel ad institnendos tyrones. Idem Sabroes in fine ejusdem epistolæ commendatur tamquam auctor plurimorum voluminum adversus Nestorianos.

3° Occasione institutæ scholæ in oppido Beth - Schehak excogitavit Sabrœs puncta ad denotandam in codicibus sacris rectam lectionem accentusque ܢܘܩ̈ܙܐ ܕܦܘܫܩܐ ܘܬܘܪ̈ܨܐ . Fuit igitur Sabrœs iste inventor punctorum diacriticorum vocalium nec non punctorum Kucakh et Kuschai.

4° Ramjesus et Gabriel aliquod tempus transegerunt in cœnobio s. Matthæi, ibidemque inventum a patre systema punctorum accentuumque adhibentes nonnullos sacros codices denotarunt; qui codices usque ad tempus Davidis in prædicto cœnobio asservabantur. Hujus nostri Ramjesu tamquam auctoris punctorum mentio occurrit in codice Mus. Brit. addit. 12, 138 fol. 309 Vid. Wright in cat. cod. syr. p. 105 . Nullo autem fundamento nititur Merx in sua historia grammaticæ apud syros pag. 30 et post ipsum R. Duval in lit. syr. p. 70 dum asserunt Ramjesum auctorem punctorum fuisse discipulum Marabæ nestorianorum patriarchæ, eundemque præfuisse scholæ Seleuciensi. Sufficiat animadvertere Ramjesum quem Mari (1) inter discipulos Marabæ recenset pertinere ad sectam Nestorianam, dum Ramjesus filius Sabrœs fuit uti pater Jacobita.

(1) Edit. Gismondi in vita Marabae

5° Idem systema ab iisdem Sabrœs filiis didicerunt nonnulli monachi quorum nomina recensentur in epistola quam hic illustramus.

6° Ramjesus Sabrœs filius, relicto exinde cœnobio s. Matthæi, duxit uxorem ex qua genuit Sabrjesum qui claruit doctrina, amplexusque est vitam monasticam in eodem cœnobio s. Matthæi, sed postea exinde egressus se contulit prius in Niram (1) oppidum deinde transiit in aliud oppidum cujus nomen erat Moradni.

7° Notat autem David in cœnobio s. Matthæi, tempore quo ibidem degebant filii Sabrœs, monachos gessisse capitis crines implexos ibidemque severiorem viguisse disciplinam.

8° In fragmento mutilo quod in fine exstat epistolæ videtur alludi ad innovationes in officium liturgicum Nestorianorum introductas per Jesujabum Adjabensem (651 - 690) qui reformator liturgiæ a suis perhibetur(2).

---

(1) Cf. B. O. T. III p. II b. 762

(2) B. O. T. III p. 139

Adnotatio in caput XI

Ultimo loco ex anonymo auctore, cujus opus continetur in codice nostro quem indicavimus supra in adnotatione ad caput I, producimus excerpta, quae potissima aestimatione ideo sunt digna quod nobis fragmenta cujusdam syri scriptoris ethnici, qui ante christianam aetatem vixit, conservarunt. Anonymus itaque auctor adversus Harranitas idolatras prius citat selectas sententias veterum philosophorum graecorum aegyptiorumque, nempe Thaletis (ܬܐܠܝܣ), Orphei (ܐܪܦܘܣ), Hermetis trismagisti (ܗܪܡܝܣ ܛܪܝܣܡܓܝܣܛܐ ܡܓܝܣܛܘܣ), Sophoclis (ܣܘܦܘܩܠܘܣ), Phaetonis Pharaonis regis (ܦܐܛܘܢܣ ܐܘܢܝܣ ܦܪܥܘܢ), Platonis (ܦܠܛܘܢ), Pythagorae (ܦܘܬܓܘܪܘܣ) Porphyri (ܦܘܪܦܘܪܝܘܣ), Mileti (ܡܝܠܛܘܣ) ,Apollonii (ܐܦܘܠܘܢ) , Plythimi (?) (ܦܘܠܛܝܡܘܣ), Pindari (ܦܝܢܕܪܘܣ), Sibillae (ܣܒܝܠܐ) et Segi (?) (ܣܐܓܘܣ) : deinde insistens in suadendis convincendisque Harranitis ne veritate christianae religionis testimonia profert ex eorumdem summo doctore nomine Baba (1) , quem ipsius asseclae Numen Harran, prophetam oraculumque dicebant.

Ex eodem documento colligitur Babam in urbe Harran (2) ante Christum et post erectum Capitolium in arce Romana vixisse, eundemque codicem cui titulus" Revelatio „ ܓܠܝܢܐ duos vel plures libros complectentem de religione pagana conscripsisse, quem Harranitae crebro legere et consulere solebant.

---

(1) Barsalibi in suo opere ܐܪܘܥܘܬܐ ܠܘܩܒܠ ܚܢ̈ܦܐ c. 19 citat ex eodem Baba Harranita pauciora fragmenta ipsis adamussim verbis uti hic.

(2) In urbe Harran, quae passim a syris dicitur urbs ethnicorum ܡܕܝܢܬ ܚܢ̈ܦܐ cultus idolatriae diu viguit (cf. s. Ephr. carm. nisib. pag. 53) perseveravitque usque ad sæculum IX uti patet ex epistola Davidis Beth-Rabbanensis ad Joannem episcopum Harran (vid. sup. c. x n. 3). Ex eadem urbe oriundus est paganus Abulhasan Thabet Bar-Kurrah qui floruit saec IX teste Barhebraeo in Chron. edit.Bedjan.pag. 168

Notandum est porro nomen urbis Sin, quod in primo fragmento codicis Babae post nominatam urbem Harran immediate commemoratur, nihil aliud esse nisi ejusdem urbis Harran aliud nomen desumptum ex nomine divinitatis ܣܝܢ (1) quam Harranitae adorabant. Ex iisdem fragmentis colligitur ibidem templum celebre exstitisse cui nomen erat Azzuz ܥܙܘܙ (2) quodque sua celsitudine et magnificentia æmulabatur Capitolium urbis Romae.

---

(1) Jacobus Sarugensis in carm. de idoliis dicit daemonem in errorem induxisss Harranitas per cultum Dei Sin. ܐܛܥܝ ܠܚܪܢ ܒܣܝܢ B.O.T.1p.327; Isaac Edessenus in carm. ds expugnato Beth-Hur oppido Harranensi ait illos incolas adorasse solem et Sin ܘܣܓܕܘ ܠܫܡܫܐ ܘܠܣܝܢ penes Michaaelem prtriarcham cod.nost. fol. 177 refertur Julianum apostatam ingressum Harran adorasse ibidem idolum Sin ܗܘ ܕܝܢ ܝܘܠܝܢܘܣ ܣܓܕ ܒܚܪܢ ܠܣܝܢ ܦܬܟܪܐ

(2) In celebri كتاب الفهرست sub die 4 Canun primi ubi sermo est de idolatria in urbe Harran, commemoratur cultus Azzuz دين عزوز Cf. Chwhlson die Saabier und der Saabismus, T. I 324 et T. II 246.

INDEX

Ad lectorem

Caput I		Epistola apocrypha Jacobi episcopi ad Quadratum	I
„ „ II	§ 1	Pauli Apostoli martyrium et ipsius capitis truncati inventio	2
„ „ III	§ 2	Sacerdotii manus impositionis transmissio	5
„ „ IV	§ 1	S. Ephraemi explanatio de S. Trinitate	7
	§ 2	Ejusdem monita alphabetica	8
	§ 3	Ejusdem carmen adversus Bardaisanum	9
	§ 4	Ejusdem hymnus de semetipso	11
„ „ V	§ 1	De tribns scriptoribus nomine Isaac	13
	§ 2	Complementum carminis s. Isaaci doctoris	14
	§ 3	Ejusdem doctoris carmen	15
	§ 4	Carmen ejusdem toni	22
	§ 5	Fragmentum carminis Isaaci	24
„ „ VI		Excerpta ex Danielis Salahensis conmentariis	26
„ „ VII	§ 1	Epistola patriarchæ Athanasii Camelarii ad monachos coenobii s. Matthæi prope Ninivem	28
	§ 2	Documentum inventum in eodem coenobio	30
„ „ VIII	§ 1	Vita Isaaci Ninivitæ	32
	§ 2	Vita Joannis Daliatharum	33
	§ 3	Vita Joannis Bar Phencajæ	34
	§ 4	Vita Abrahami Naphtariani	36
„ „ IX		De Saba Ascetico	36
„ „ X	§ 1	Excerpta ex epistolis Davidis filii Pauli	43
	§ 2	Notitiæ de ipsius auctoris vita	ib.
	§ 3	Ejusdem fidei professio	ib.
	§ 4	Ejusdem epistola ad Joannem episcopum de inventoribus punctorum	44
	§ 5	Ejusdem epistola ad Joannem episcopum Harran	46
„ „ XI	§	Fragmenta ex Baba Harranita auctore ethnico	47
„ „		Adnotationes in singula capita	51

Pag.	Lin.	Errata	Corrige
2	2	dignoscentur	dignoscerentur
6	4	Corinthorum	Corinthiorum
7	7	sotem	solem
7	27	adumbratur et Trinitate	adumbratur et Trinitas
7	28	Patrem adum adumbrabat.	Patrem adumbrat
7	29	confimandam	confirmandam
8	7	monasticus institutus	monasticum institutum
11	30	usque	usque fui
12	13	nominibis	nominibus
13	28	tempore Leonis	tempore Zenonis
14	3	trysagium	trisagium
14	27	ratusve	ratusque
15	12	seque	easque
15	20	Qoniam	Quoniam
20	7	Quovis	Quoties
24	11	manicheos	manichæos
26	25	interpretandum	intelligendum
27	27	ejue	ejus
28	10	Donini	Domini
29	15	præffgurat	præfigurat
29	27	Archipiscopus	Archiepiscopus
33	4	Mar Soporis	Mar Saporis
34	4	superlectilem	supellectilem
37	7	discedens	descendens
40	12	inpedimenta	impedimenta
21	21	tilulus	titulus
43	6	opiscopo	episcopo
44	27	quod in Marga	qui in Marga
45	4	singulique	singuli
45	5	notarunt	notarent
45	23	civio	bivio
48	28	excelsum es!	excelsum est!
59	36	Hallier o	Hallier 154
61	20 et 23	Cphar - Birthæ	Cphar - Barthæ
63	15	monachi (4) reversi sunt	monachi reversi sunt
63	17	Gamrai (5)	Gamrai (4)
63	19	Marim (6)	Marim (5)
63	21	adiit (7)	adiit

Pag	Lin	Errata	Corrige
~~Errata~~	~~Corrige~~	~~Pag.~~	~~Lin.~~
ܒ	9	ܘܡܫܒܚܐ	ܕܡܫܒܚܐ
ܓ	4	ܐܬܘ̈ܪܬܐ ܫܡܝ̈ܢܝܬܐ	ܐܬܘ̈ܪܬܐ ܫܡܝ̈ܢܐ
ܕ	4	ܘܒܫܠܡܡܠܟܘܬܐ	ܘܒܫܠܡܡܠܟܘܬܐ
ܕ	24	ܐܣ̈ܝܪܐ	ܐܣ̈ܝܬܐ
ܗ	2	ܕܦܘܩ̈ܕܢܐ	ܕܦܘܩܕܢܐ
ܘ	17	ܘܓܝܠܬܐ	ܘܓܠܝܐ
ܘ	27	ܘܒܣܣ̈ܪܐ	ܘܒܣܣ̈ܪ
ܘ	15	ܚܙܝܐ	ܚ̈ܙܝܐ
ܚ	15	ܘܐܠܒܫܗ	ܘܐܠܒܫܗ
ܝܐ	7	ܗܘܐ ܒܗܘܢ	ܗܘܐ ܒܗ
"	"	ܫܘܒܚܐ	ܫܘܒܚܐ
ܝܒ	8	ܘܠܐܠܗܐ	ܘܒܗ ܠܐܠܗܐ
ܝܚ	12	ܫܒܝܚܐ ܫܡܥܬ ܗܘܝܢ	ܫܒܝܚܐ ܫܡ̈ܥܢ ܗܘܝܢ
ܝܓ	19	ܒܗܘܢ	ܒܗ
ܟܒ	12	ܕܢܬܒܥܝ	ܢܬܒܥܝ
ܟܒ	17	ܕܒܗ ܘܫܡܥ ܕܒܝ	ܕܒܗ ܘܫܡܥ ܕܒܝ
ܠ	17	ܕܟܣܝ	ܕܟܣܘܝ
ܠܚ	2	ܫܦܝܪܐ	ܫܦܝܪܐ
ܠܓ	2	ܒܥܠܠ ܡܫܝܚܐ	ܒܥܠܠ ܡܫܝܚܐ
ܡܗ	2	ܡܫܒܚܠܐ	ܡܫܒܚܘ.

I

ܬܘܒ ܐܓܪܬܐ ܕܫܕܪ ܩܘܪܝܠܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܥܠ ܦܘܪܘܣܛܘܪܘܣ ܠܐܝܛܝܐ
ܡܕܝܢܬܐ ܕܒܘܝܢܗ ܗܘܐ ܡܢܐ ܦܩܕ ܗܘܐ ܝܘܠܝܢܘܣ ܡܠܟܐ ܠܗ ܡܫܬܪܝܐ ܗܘܝ ܕܗܝܟܠܗܘܢ
ܗܘܐ ܠܝܗܘܕܝܐ ܘܦܠܚܘ ܗܘܐ ܒܥܒܕܗ ܘܦܪܘܣܝܬܐ

ܡܢ ܩܘܪܝܠܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܠܟܢܘܫܬܐ ܓܡܝܪܬܐ ܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܠܟܠܢܫ
ܡܘܕܥܢܐ ܠܟܘܢ ܐܚܝ ܫܠܡ܀ ܡܛܠ ܕܐܠܗܐ ܘܡܪܢ ܕܒܟܠ ܒܝܘܡܬܐ ܐܝܬ ܠܢ ܟܠ
ܡܫܬܘܕܥ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܕܐܡܪܝܢ ܗܘܘ ܐܝܬ ܒܢܒܝܐ ܐܡܝܢ ܕܦܘܩܕܢܐ ܕܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ.
ܘܕܟܠ ܐܝܬ ܒܢܒܝܐ ܡܬܩܪܝܢ ܘܡܫܬܡܥܝܢ ܘܡܬܚܙܝܢ ܐܝܬ ܒܗܘܢ ܒܝܘܡܬܐ ܡܢ ܒܪܫܝܬ
ܦܘܩܕܢܐ ܕܟܠ ܥܠܡ. ܡܛܠ ܕܐܦ ܠܐ ܕܒ ܟܬܒ ܗܘܐ ܥܠܡ ܐܢܬܘܢ ܘܕܡܫܬܘܕܥܐ. ܡܫܡܥ
ܗܘܐ ܒܝܘܡܬܗ: ܘܐܦ ܒܝܘܡܬܐ ܗܠܝܢ ܫܡܥܝܢ ܘܐܦ ܡܘܕܥܢܐ ܒܝܫܬܐ. ܗܢܐ ܕܝܢ
ܝܠܕܐ ܗܘ ܕܐܬܚܙܝ. ܟܕ ܢܬܩܪܘܢ ܗܘܐ ܒܡܠܬܐ ܦܝܣ ܦܠܛܝܘܣ ܦܘܠܛܘܣ
ܐܝܩܠܣܝܐ. ܘܐܘܕܥܘ ܗܘܘ ܫܡܥ ܘܫܡܥܐ ܘܟܠܗܝܢ ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܒܟܠܐ ܕܝܗܘܕܝܐ.
ܕܐܡܪܝܢ ܝܘܒܠ ܦܘܫܩܐ ܒܛܘܦܣܐ ܕܦܛܪܝܣ ܗܘܘ ܡܬܩܪܝܢ ܕܟܠܗܘܢ. ܟܕ ܐܪܡܛܘܢܝܘܣ
ܘܐܛܠܝܘܣ ܦܘܛܘܢܝܐ ܕܐܦܪܝܡ ܕܢܩܡܘܢ ܗܘܘ ܡܢܝܢ ܕܝܠܗ ܘܠܡܪܢ ܡܢܝܢ ܕܠܐ
ܝܠܗ. ܘܐܦ ܗܢܘܢ ܢܛܘܪܐ ܐܘܪܝܐ ܒܗ ܒܗܕܐ ܕܡܟܬܒ ܗܘܘ ܒܫܡܝܐ. ܕܠܐ ܢܠܡܪܘܢ ܗܘܘ
ܕܒܪܢܫܐ ܡܢ ܡܢܝܢ ܝܘܡܐ ܡܢܝܢܐ ܡܢ ܒܬܪ ܡܢܝܢܐ܀ ܘܡܢ ܝܘܡܐ ܗܘܐ ܦܠܛܘܣ ܒܪܢܫܐ
ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܗܠܝܢ. ܒܬܪ ܗܘܐ ܘܐܬܐ ܐܝܟ. ܘܦܩܕ ܗܘܐ ܕܢܐܬܘܢ ܢܡܝܢܘܢ ܒܝܘܡܬܐ
ܡܢܝܢܐ ܕܡܫܡܥܢܬܐ. ܘܡܛܠ ܕܐܦܠܛܘܢܐ ܗܘܐ ܦܘܛܘܣ ܡܢ ܦܪܘܩܘܢ ܕܝܠܗ ܕܡܢܝܢ
ܫܡܥ. ܟܕ ܗܘܐ ܠܗ ܐܓܪܬܐ. ܘܫܕܪ ܗܘܐ ܐܘܪܚܐ ܟܠ ܐܝܟ ܕܒܟܬܒܐ ܗܘܘ ܢܛܘܪܐ
ܒܫܡܝܐ ܢܫܘܢ. ܡܛܠ ܕܐܝܟܢ ܦܝܫ ܗܘܐ ܡܢ ܡܟܐ ܗܘ ܕܫܡܥ ܗܘܐ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܦܪܝܡ
ܠܗ. ܕܗܘܐ ܢܫܘܢ ܡܟܬܒ ܗܘ ܕܢܛܘܪܐ. ܘܟܬܒܗ ܗܘܐ ܥܠ ܐܓܪܬܐ ܒܫܡܝܐ ܗܘܐ. ܘܠܐ ܢܝܚܝܢ
ܢܛܘܪܐ ܡܢܝܢ ܠܟܠ ܦܩܕ ܦܫܪ ܡܛܠܗ ܕܗܘܐ. ܢܬܟܬܒ ܥܡ ܗܢܐ ܐܝܟܢ ܕܐܢܫܐ
ܘܐܘܪܚܢ. ܡܛܠ ܕܒܝܘܡܬܢ ܗܘ ܦܫܪ. ܡܢܐ ܦܘܦܝܢ ܡܟܦܝܢ ܠܟܠܗܘܢ ܡܢ ܦܫܪ.
ܕܐܬܟܬܒ ܐܦ ܐܘܪܚܢ ܒܫܠܝܛܐ. ܘܦܫܪܐ ܕܐܓܪܬܐ ܕܟܬܒ ܐܝܟ ܟܢ ܦܩܘܣ ܟܬܝܒܬܐ
ܕܐܦܣܩܘܣ ܘܟܬܒܬܐ ܕܐܝܬܘܦܐ ܟܠ ܡܢܘܣ ܡܟܬܒܢ. ܦܠܛܘܣ ܕܝܢ ܕܐܬܚܪܝܢ

ܦܩܕܗ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܒܐܬܠܡܝܕܘܬܐ. ܘܡܚܪ ܕܐܬܟܢܫ ܡܢ ܕܒܝܬܗܘܢ ܠܩܕܝ̈ܫܬܐ
ܢܦܫܬܗܘܢ ܕܣܗ̈ܕܐ. ܐܡܝܢܐ ܕܐܦܣܝܢ ܡܬܦܨܝܢ. ܦܠܚܘܗ ܕܝܢ ܘܫܡܫܘܗ
ܘܫܘܡܠܝܗ ܡܟܠ ܘܦܪܝ. ܦܘܪ̈ܩܢܐ ܡܫܝܚܝܬܐ ܕܣܗ̈ܕܐ ܐܦ ܠܐ ܪ̈ܕܝ ܘܐܘܪܚܐ ܠܗܘܢ ܠܡܫܝܚܐ.
ܘܡܟܠܗ ܡܡܠܡܠܬܐ. ܗܘܐ ܕܙܟܝ ܠܡܫܠܡ ܒܢ̈ܝ ܠܡܟܘܢ. ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܝܢ ܕܟܠ
ܕܒܝܬܗܘܢ ܠܐ ܡܫܡ ܫܘܡ ܠܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܕܒ̈ܢܝ ܠܡܫܝ. ܘܐܦܠܐ ܡܕܝܢܐ ܡܕܝܢܬܐ ܠܡܠܟܘܬܐ
ܐܠܗܝ. ܐܠܐ ܐܦ ܐܝܟ ܕܙܕܩ ܕܢܦܩܘܢ ܠܠܒܪ. ܠܐ ܫܒܩ ܠܗܘܢ ܘܠܐ ܡܫܡܠ
ܡܣܒܪܢܘܬܗܘܢ. ܐܠܐ ܒܡܠܘܐ ܐܬܚܘܝ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܠܒܪܐ ܕܝܢ ܕܝܠܗ ܕܗܘܐ ܡܢ ܠܡܫܝܚܐ
ܠܡܐ ܐܠܗܘܬܐ. ܘܕܐܝܬܝܗ ܦܪܘܩܐ܆ ܡܫܡܠܝܐ ܡܫܡܠܐ ܒܢܝܬܐ. ܗܘܐ ܡܫܡܠܝܢܝܢ ܡܢ
ܠܡܬܚ. ܒܗ ܢܣܒܪ ܡܫܝܚܐ ܘܪܘܚ ܐܠܗܘܬܐ. ܘܡܫܬܠܡ ܚܝ̈ܐ ܘܦܪܘܩܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ܐܝܟ
ܕܡܬܚܫܒܢ ܒܗ. ܒܐܪܥܐ ܕܫܪܪܐ ܘܡܫܚܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܗܘܐ ܠܫܠܡܐ ܕܚܝ̈ܐ ܘܦܘܪܩܢܐ
ܡܢ ܚܛܝܬܐ ܕܒܪܢܫܐ. ܘܠܐ ܡܫܡܫܝܢ ܒܗܘܢ ܩܕܡܝܬܐ ܕܥܠܡܐ ܐܡܝܢܐ ܕܢܦܫܬܗܘܢ ܕܣܗ̈ܕܐ
ܒܢܘܗܪܗܘܢ ܦܪܝܩܐ. ܡܢ ܕܡܫܝܚܐ ܚܙܝܢ ܒܡܠܟܘܬܐ. ܘܒܡܫܝܚܐ ܡܢ. ܘܐܬܓܠܝܬ
ܡܢ. ܕܒܫܡ ܗܘ ܒܪܢܫܐ ܕܡܢܗ ܠܡܫܝܚܐ. ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܦܫܝܛ ܒܡܠܟܘܬܗ. ܘܡܫܬܪܪܝܢ.
ܘܐܢܫܪܘܗ ܘܡܫܡܠܝܢ ܒܪ̈ܐ ܕܐܢܫ. ܘܐܠܐ ܡܫܡܫ ܘܚܝܐ ܕܒܠܘܪܫܡ ܕܪܘܚܐ
ܕܫܡܗ ܡܫܝܚܐ. ܡܫܝܚܐ ܐܠܐ ܠܡܫܝܚ ܕܐܬܟܢܫ ܡܢ ܐܢܫ ܀

1

ܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܡܢ ܛܪܣܘܣ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ . ܡܢ ܫܒܛܐ ܕܒܢܝܡܝܢ . ܦܪܝܫܐ
ܒܪܥܝܢܗ ܕܝܠܗ . ܘܟܕ ܒܥܕܢ ܡܢ ܚܝܠܐ . ܐܘܪ̈ܚܬܐ ܫܒ̈ܝܠܐ ܘܡܫܝܚ̈ܝܬܐ ܪܕܘܦܐ
ܠܟܢܫ̈ܝ . ܘܡܫܝܚ̈ܝܘܬܗ ܕܠܐ ܒܐܟܘܪ ܫܒܠܐ ܘܫܒܪ ܣܓܝ ܫܡܥܗ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܡܚܫܒܬܐ
ܒܪܘܚܗ ܥܠ ܦܛܪܘܣ ܐܠܐ . ܘܟܕ ܦܓܥ ܕܐܬܐ ܠܗ ܒܚܙܘܐ ܗܘܐ . ܡܢܝܢܬܐ
ܕܫܡ̈ܥܐ ܠܫܘܠܫܘܠ ܡܫܚܐ . ܠܦܛܪܘܣ ܕܝܢ ܒܥܠܐ ܕܢܘܪܐ . ܘܡܫܝ̈ܚܝܐ ܐܦܝܣ
ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܦܝܫ ܢܝܘܢ ܕܠܫ̈ܢܐ ܕܡܫܝ̈ܚܐ ܗܢܘܢ ܠܐ̈ܚܘܗܝ . ܘܦܛܪܘܣ
ܗܠܐ ܕܢܐܙܠ ܥܡ ܪܘܡܝ . ܕܗܘܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܦܘܠܘ ܙܪܥܗ . ܘܟܕ ܢܦܩ
ܕܢܦܛܪ . ܐܟܢܐ ܫܡܥ ܐܝܟ ܕܐܘܟܠܬܐ ܠܘܩܕܡ̈ܝܗܘܢ ܦܛܪܘܣ ܠܐܪܘܡܝ
ܘܦܘܠܘܣ ܠܪܘܡܐ . ܟܕ ܕܝܢ ܐܙܠ ܦܛܪܘܣ ܘܐܬܦܛܪ ܠܦܘܠܘܣ . ܘܫ̈ܡܥܬܐ
ܟܬܒܘܢ ܡܢ ܐܢܛܝ ܕܐܬܟܬܒ ܠܗܘܢ . ܢܫܘܐ ܟܘܠܐ ܘܡܪܘܡܐ ܒܟܠܗܝ . ܘܐܟܬܒ
ܦ̈ܪܘܩܘܢ ܠܟܢܝܫܬܐ . ܢܦܩ ܕܝܢ ܦܘܠܘܣ ܐܟܢ ܟܠܗ ܡܫ̈ܝܚܐ . ܘܠܐ ܐܝܬܝܗܘܢ .
ܘܟܕ ܐܟܠ ܫܠܝܐ . ܟܕ ܢܦܠ ܟܠܒܢ ܒܝܘܡܬܐ . ܐܦ ܕܡܫ̈ܝܚܐ ܐܬܦܛܪܘ . ܐܬܟܢܫܘ
ܒܪܝܫܗ . ܘܡܫܘܗ ܒܪܝܫ ܢܦܛܪܘ . ܘܐܠܐ ܫܡܥܗ ܟܠܗ ܡܢ ܛܝܒܐ ܕܟܠܗ . ܘܟܠܟܠܐ
ܚܕܐ ܢܘܪܐ ܟܕ ܡܢ ܦܬܓܡܐ ܟܠܗ ܡܫܘܗ . ܘܟܠܐ ܐܘܪܚ ܠܒܫܘܦܛܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܘܟܬܒܪܘܣ . ܘܐܬܟܘܪܒܘ ܒܚܕܘܢ . ܕܕܫܒܘ ܕܦܘܠܘܣ ܐܬܘܗܝ ܪܘܡܐ . ܐܦܪ ܟܬܘܢ
ܒܫܘܦܛܘܣ . ܢܟܪܝ ܫܘܪܐ ܘܪܟܬܐ ܒܟܘ ܟܠܗ . ܘܢܦܫܘ ܟܬܒܐ ܘܫܡܫܡ̈ܫܘܗܝ
ܒܪܫܐ ܥܠܗ ܪܟܒܗ . ܘܠܝ ܗܦܟ ܘܡܬܠܗܢܝ ܟܬܒܟܘ . ܕܡܬܠܘܗܝ ܕܕܦܘܠܘܣ
ܐܬܠܘܗܝ . ܘܟܕ ܗܘܝܐ ܒܟܪܘ ܐܬܗܦܟ ܠܟܘ ܦܛܪܐ ܘܐܬܡܠܝ ܒܪܫܐ . ܐܝܟ ܗܘ ܕܠܐ
ܐܬܦܫܩ ܡܫܬܪܝܐ ܡܫܬܠܗܡ . ܘܐܠܗܝ ܕܚܠܘ ܠܫܘܘܐ ܘܫܡܫܘ ܠܠܟܬܐ ✠ ܗܘܐ ܕܝܢ
ܡܢ ܡܢܟܘ ܟܫܟܚܝܢ ܫܡ̈ܫܐ . ܠܟܠܗܝܢ ܘܫܟܫ ܫܡ̈ܝܢ . ܠܟܠܗܝܢ ܘܫܪܐ ܟܕ ܡܬܟܪܝܢ
ܟܠܐ ܕܝܢ . ܘܐܬܐܡܪ ܟܟܬ ܐܦܝܪܐ ܕܡܬܦܪܢܐ . ܘܐܬܐܡܪ ܒܪܘܡܝ . ܘܐܦܗܘܕ ܒܫܢܬܐ
ܕܠܟܠܗܝ ܘܫܝܬ ܕܟܬܪܘܗܝ ܕܦܪܘܡܝ . ܗܘܐ ܗܫܡ ܟܟܬ̈ܐ ܗܘܕܝܐ ܕܡܟܬܒܬܐ . ܒܪܘܡܝ
ܒܐܝܪܐ ܕܚܕ ܘܟܠܐ ܗܢܐ ܒܟܫܪܝܢ ܘܐܫܟܚ ܟܬܪܡܘܐ (1) ܒܫܘܡܠܐ ܕܕܘܟܪܢܗ
ܡܫܬܟܚܝܢ ✠

(1) In margine additur ܒܪ ܚܠܝܦܝܢ

ܫܪܒܐ ܕܡܬܐܡܪܝܢ ܒܗܘܢ ܟܬܒܐ ܕܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ

ܡܢ ܒܪܫܝܬ ܢܦܩܬ ܘܫܘܥܝܬܐ ܕܫܠܝܚ ܡܬܐܡܪ ܐܢܐ ܐܝܟ ܡܫܪܐ . ܒܥܘܕܪܐ ܘܒܡܬܒܥܝܢܘܬܐ ܡܬܒܥܝܢܐ : ܘܫܘܟܠܠܐ ܐܚܪܢܐ ܘܦܘܫܩܐ ܕܐܬܟܬܒܬ ܢܦܩܝ ܡܢܦܩܢ ܐܢܐ . ܕܡܪܐ ܗܘܐ ܦܪܝܫ ܡܢ ܟܪܣܗ ܕܐܡܗ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ . ܘܟܕ ܕܐܬܐ ܠܘ ܡܢܝܢ ܡܟܪܙ . ܠܐܘܪܫܠܡ ܡܢ ܠܐ ܡܬܬܚܝܒܘܬܐ ܒܗܘܢ ܕܢܟܬ ܒܗܘܢ ܕܒܥܒܕܐ ܡܬܐܡܪܐ . ܕܟܕ ܒܗܝܢ ܠܐ ܡܬܬܚܝܒܝܢ ܠܐܟܪܙܐ ܢܬܟܬܒܢ . ܗܘ ܕܐܝܟ ܕܡܬܬܚܝܒ ܒܗ ܡܢ ܗܘܐ ܡܢܗ . ܐܠܐ ܕܐܝܟ ܢܟܪܝܐ ܗܘܐ ܒܗ . ܕܟܕ ܒܝܕܥܬܐ ܒܟܠܗ ܡܢ ܟܠ ܘܡܟܠ ܒܟܠ ܢܦܫܢܢ ܡܬܚܝܒܝܢ ܒܗܘܢ ܠܟܠܗ . ܐܝܟ ܕܐܦ ܗܘ ܡܢ ܗܝܡܢܘܬܐ ܗܘ ܦܪܫ ܐܬܪܘܗܝ ܦܪܫ . ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܡܢ ܐܬܪܐ ܕܩܝܠܝܩܝܐ ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܐܚܪܢܐ ܕܐܦ ܐܢܐ ܒܗ ܡܢ ܛܪܣܘܣ ܕܐܝܟ ܕܡܬܬܟܝܠ ܐܝܬܘܗܝ : ܘܡܠܟܘܬܐ ܐܪܡܝܐ . ܠܐܟܠܐ ܕܡܬܟܬܒܐ ܒܟܬܒܐ ܕܥܒܪܝܐ ܐܢܫ . ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܐܢܐ ܗܦܟܬ ܒܟܬܒܐ . ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܐܬܪܗ ܒܪܘܡܝܐ ܡܬܬܟܠܬܐ .

ܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܒܪܢܫܐ ܗܘ ܐܬܘܗܝ ܗܘܐ ܒܝܫܘܥ . ܡܢ ܫܒܛܐ ܕܒܢܝܡܝܢ ܦܪܝܫܐ ܕܝܢ ܒܐܘܪܚܐ ܕܝܗܘ . ܘܦܪܝܫ ܡܢ ܫܠܝܚܐ ܡܬܘܡܐ ܒܡܕܝܢܬܐ . ܒܥܒܘܕܐ ܕܥܡܐ ܐܠܗܝܐ . ܗܘ ܕܝܢ ܗܘܐ : ܒܟܪܝܣܛܘܣ ܕܐܬܐ ܗܘ ܒܪܐ ܕܥܡܐ ܫܦܝܪܐ ܗܘܐ ܙܕܩ ܗܘܐ ܕܐܝܟ ܘܟܠܐ ܒܟܬܒܐ ܕܐܠܗܐ . ܘܟܠܗܘܢ ܐܦ ܦܪܝܫܐ ܗܘܐ ܒܦܘܠܘܣ ܕܐܬܦܪܫ ܫܠܝܚܐ ܘܫܘܕܥܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܐܬܘܗܝ ܗܘܐ ܘܡܢ ܒܦܘܠܘܣ . ܡܢ ܗܟܢܐ ܟܬܒܘܗܝ ܟܬܒܐ ܕܝܠܗ ܕܟܬܒܗ ܐܢܘܢ ܕܫܠܝܚܐ ܗܘܘ ܒܗ . ܕܐܬܪܘܬܐ ܕܝܠܗܘܢ ܢܦܫܬܐ ܒܟܠܗ ܦܘܠܘܣ . ܘܦܪܝܫܐ ܒܗܝ ܦܘܩܕܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘܐ . ܡܢ ܦܪܝܫ ܒܟܬܒܘܗܝ . ܘܒܟܠܗ ܡܠܟܐ . ܕܐܝܟܢܐ ܐܠܗܐ ܢܦܫܗ . ܘܦܘܠܘܣ ܐܬܪܘܬܗ ܘܕܘܒܪܐ ܗܘ ܦܪܫ ܘܡܫܝܚܐ ܒܟܠܗ ܒܗܝ ܗܘܘܢ ܗܘ . ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܗܘܐ ܦܪܫܘܗܝ ܐܦ ܒܟܘܠܗܘܢ . ܗܘ ܕܢܦܫܗ ܠܡܫܝܚܐ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܠܗ ܘܡܬܢ ܙܕܝܩܐ . ܐܝܟ ܕܐܦ ܗܘ ܒܠ ܦܪܫܬܗ ܡܟܣܐ . ܘܡܫܡܫ ܐܠܗ ܡܫܝܚܐ ܒܟܬܒܐ ܕܝܠܗ ܡܫܡܫܗ . ܘܟܠܗ ܒܟܬܒܘܗܝ ܐܝܟ ܗܘܟܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܬܪܐ : ܦܪܝܫ ܗܘܐ ܘܦܪܫ ܡܢ ܒܪܘܬܐ ܕܡܪܐ . ܐܠܐ ܐܦ ܪܘܚܐ ܒܪܢܫܐ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܠܗ ܡܢ ܟܬܒܗ ܒܟܠܗ . ܡܢ ܟܬܒ ܚܝܐ ܒܟܬܒܘܬܐ ܕܐܬܪܘܡܝܬ . ܘܟܬܒܐ ܕܦܘܪܫܐ ܕܡܫܝܚܐ : ܘܠܗܝ ܡܢ ܡܫܝܚܘܬܐ ܕܦܪܘܩܐ ܐܢܫܐ : ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ . ܘܡܢ ܗܟܢ ܗܘܐ ܒܗ ܕܪܘܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܕܡܫܝܚܘܬܗܘܢ ܠܐ ܢܦܫܬܐ . ܢܦܫܬܐ ܫܠܝܚܐ ܘܡܫܝܚܘܬܐ ܒܟܠܗ ܒܢܝ ܒܐܝܕܝ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܐܦ ܡܢ ܢܦܫܗ

ܕܡܪ̈ܝܐ ܢܣܝܒܐ ܐܝܟ : ܐܘ ܕܚܝܐ ܕܥܠܡܐ . . . . (1)
ܒܥܠܡܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܠܐܡܬܡܠܠܢܘܬܐ܆ ܘܠܘܬ ܫܡ̈ܝܐ ܠܐܬܪ̈ܘܢ ܗܘܐ ܕܒܪ ܒܪܘܟܘ ܘܡܫܒܚܝܢ ܗܘܝܢ
ܒܗܘܢ ܫܡ̈ܝܐ ܐܦܢܐ. ܐܝܟ ܕܩܘܕܫܝܢ ܫܡ̈ܝܐ ܡܢ ܥܠܡܐ ܕܝܠܗ ܘܡܕܝܢܬܐ ܒܫܘܒܚܗ
ܠܐܠܗܐ ܘܡܫܒܚܝܢ ܀ ܐܠܐ ܠܐ ܐܝܟ ܗܟܢܐ ܗܘܝܢ ܢܟܦܝܢ . ܘܢܗܘܐ ܒܗܘܢ ܕܐܬܩܪܝ
ܒܬܪ ܡܕܡ ܕܦܪܘܫܘܬܐ ܒܝ ܐܦܢܐ . ܕܒܗܘܐ ܗܘܝܢ ܠܐ ܗܘܐ . ܡܛܠܗܕܐ ܓܝܪ ܐܝܟ
ܒܗܘܢ ܒܣܘܥܪܢܐ . ܐܘ ܡܢܝܢ : ܠܐ ܡܛܠܗܕܐ ܐܝܬ ܒܥܘܒ̈ܕܐ ܕܒܬܪ ܦܪܘܫܘܬܐ . ܐܠܐ
ܐܡܪ ܗܘ ܕܐܦ ܗܘ ܕܡܬܒܥܐ ܒܗܘܐ ܠܗܘܢܪܘܬܐ ܕܐܠܗܘܬܗ . ܕܒܗܘܐ ܗܘܐ ܡܦܩܢܐ
ܐܢܐ . ܕܐܦ ܒܗܘܐ ܒܘܒܝܢ ܠܐܬܪܝܢ ܥܡ̈ܠܐ ܒܫܡܝܐ ܡܢܝܢ ܠܢ ܢܣܝܒ̈ܢܝܢ ܕܐܠܗܘܬܗ
ܕܒܪܘܝܐ . ܘܐܬܬܒܝܢ ܠܢ ܠܗܘܢܪܘܬܐ . ܐܦܠܐ ܢܝܫܐ ܒܗܘܐ ܕܟܠ ܐܒܗ̈ܬܐ ܡܬܒܥܐ
ܗܘܐ . ܐܠܐ ܗܟܢܐ ܕܠܗܘܢܪܘܬܐ ܗܘܐ ܠܐ ܐܝܬܝܗ . ܒܬܪ ܓܝܪ ܐܒܐ ܐܢܐ ܚܠܦܐ ܕܡܬܒܥܐ ܘܬܒܥܐ
ܗܘܐ . ܐܬܝܕܥܬ ܡܛܠܗܕܐ ܠܐܬܚܫܚܘܬܐ ܗܘ ܕܐܬܒܥܐ ܠܐܒܗ̈ܬܐ ܘܡܬܒܥܝܢܘܬܐ ܒܢܦܫܐ
ܩܕܝܫܐ ܐܘ ܡܢܝܢ ܦܓܪܐ . ܐܬܚܙܝܘ ܓܝܪ ܕܡܛܠܗܕܐ . ܒܝ ܒܥܒܕܐ ܘܒܝܫܘܬܐ
ܐܝܟ ܕܒܚܟܡܬܐ ܕܒܗܘܢ ܘܐܝܬܘܗܝ ܒܐܠܗܘܬܐ ܕܐܒܘܬܐ ܘܡܬܒܥܝܢܘܬܐ ܡܬܒܥܐ
ܢܘܬܐ ܗܘܝܢ ܕܡܬܒܥܝܢܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܀
ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܐܠܐ ܕܬܫܥܝܬܐ ܒܣܘܥܪܢܐ ܕܒܬܪ ܕܦܘܠܚܢܗ ܡܫܝܚܐ ܀

ܬܘܕܝܬܐ ܕܫܘܠܡܗ ܩܕܝܫܐ ܕܗܘܐ ܒܝܘܡܘܗܝ ܕܡܪܝ ܢܙܘܢ

ܒܝܘܡܘܗܝ ܢܙܘܢ ܡܫܪ ܕܚܕܬܐ . ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܝܘܡܘܗܝ ܕܐܠܗܘܬܗ ܡܫܝܚܐ . ܡܢ
ܐܬܐ ܚܕܐ ܒܡܕܝܢܬܐ . ܒܗܝܕܐ ܓܝܪ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܕܝܠܗ ܕܒܪܘܝܐ .
ܐܝܟ ܡܕܡ ܐܬܚܙܝ ܒܝܘܡܘܗܝ ܡܫܝܚܐ ܒܥܠܡܐ ܒܫܡܝܐ ܐܝܬܘܗܝ ܒܡܕܝܢܬܐ ܘܐܬܚܙܝ
ܗܘܐ . ܘܐܬܚܙܝܘ ܡܫܝܚܐ ܦܪܘܫܐ ܒܐܠܗܘܬܗ ܒܥܠܡܐ ܕܐܠܗܐ ܘܐܬܚܙܝ
ܘܡܬܚܙܝܢ ܕܦܪܘܫܘܬܐ ܡܛܠ ܡܫܝܚܐ ܀ ܐܝܟܢܐ ܗܘܐ ܕܢܦܫܐ ܐܚܪܢܐ ܡܢ ܒܝ ܐܝܟܢܐ
ܘܡܬܚܙܝܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܘܒܫܡܝܐ ܕܐܬܚܙܝܘ ܡܫܝܚܐ . ܕܗܘ ܡܛܠܗ ܗܘܐ ܡܢ
ܡܪܝܐ ܒܥܠܡܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ . ܒܬܪܝܢ ܐܬܚܙܝܬܐ . ܫܡ̈ܝܐ ܐܝܬܘܗܝ ܘܐܠܗܐ ܗܘܐ ܀
ܡܬܬܚܙܝ ܐܝܟ ܐܚܪܢܐ ܕܐܠܗܘܬܗ ܘܐܬܚܙܝܘ ܀

(i) Lacuna in codice adest unius folii

ܠܘܩ ܫܡܡ ܐܚܐ ܕܟܘܡܪܘܬܐ ܕܐܬܝܒܠ ܒܟܠܟܠ ܚܕ ܐܝܟ ܐܝܟ ܡܢ ܥܡܝܐ ܛܘܒܢ̈ܐ

ܩܕܡܝܐ ܐܘܪܗܡ ܡܕܠܠ· ܐܚܐ ܕܟܘܡܪܘܬܐ ܕܥܡ̈ܝܐ ܐܘܪܗܡ ܘܟܠܗ ܐܬܪܐ ܕܦܠܫܛܝܢܐ
ܘܟܠܗ ܡܥܪ̈ܒܐ ܘܟܠܗ ܦܢ̈ܝܬܐ ܘܐܬܪܐ ܕܝܗ̈ܘܕܝܐ ܘܕܡܘܫ̈ܐܝܐ ܘܟܠܗ̇ ܡܥܪ̈ܒܐ. ܡܢ ܐܢ̈ܫܝ
ܢܚܡܘܢ ܗܘ ܕܗܘܐ ܦܩܘܕܐ ܘܡܕܒܪܢܐ ܒܥܕܬܐ ܕܥܡ̈ܝܐ. ܕܐܬܒܢܝ· ܒܗܘܢ. ܕܗܘܐ
ܐܚܘܗܝ ܕܝܠܗ ܠܟܠܡܕܝܢܬܐ ܡܕܠܠ· ܐܚܐ ܕܟܘܡܪܘܬܐ ܕܥܡ̈ܝܐ ܠܟܠܡܕܝܢܬܐ ܘܐܬܒܢܝܘ
ܘܡܢܪܘܚ ܠܥܠܡܐ ܘܟܠܗ ܐܬܪܐ ܕܡܥܪ̈ܒܝܢ ܒܝܕܐ ܠܐܘܪܗܡ ܕܝܘܢ̈ܝܐ. ܡܢ ܡܕܒܪܢ
ܡܫܡܫܢܐ. ܕܗܘ ܗܘܐ ܦܩܘܕܐ ܘܡܕܒܪܢܐ ܒܥܕܬܐ ܕܒܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܢ. ܘܡܫܡܫ ܗܘܐ ܠܗܘܢ.
ܘܐܬܪܐܘܢ ܚܕ ܡܢ ܗܠܝܢ ܠܟܠܡܕܝܢܬܐ ܕܝܠܗ ܗܢܘܢ ܡܕܠܠ· ܐܚܐ ܕܟܘܡܪܘܬܐ ܕܥܡ̈ܝܐ
ܗܢܘܢ ܘܟܠܗܘܢ ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܢܩܘ ܘܡܢܗܘܢ ܒܝܕܐ ܠܟܠܗ ܐܢܫܝܐ. ܡܢ ܐܢ̈ܫܝ ܐܬܝܒܠܐ
ܚܕ ܡܢ ܠܐܘܪܗܡ. ܕܗܘ ܗܘܐ ܡܕܒܪܢܐ ܘܦܩܘܕܐ ܒܥܕܬܐ ܕܒܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܢ
ܐܢܛܘܢܝܘܣ ܡܕܠܠ· ܐܚܐ ܕܟܘܡܪܘܬܐ ܕܥܡ̈ܝܐ ܐܢܛܘܢܝܘܣ ܘܡܫܘܪܐ ܘܡܫܡܫܢܐ
ܘܠܟܠܗܘܢ ܒܝܕܐ ܠܟܘܡܪܘܬܐ. ܡܢ ܡܠܟܘܬܗ ܒܠܐܚܐ ܕܗܘ ܫܡܡ ܗܘܐ
ܡܠܐܫܠܐ ܕܒܝܬܐ ܠܗܘܢ. ܘܡܫܡܫ ܗܘܐ ܒܗ ܘܟܠܗܘܢ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܒܝܕܐ ܠܟܠܗܘܢ
ܕܫܡܫ ܗܘܐ ܠܥܡܘܢ: ܘܟܠܗ ܫܡܫܘܗܝ ܫܢܝܐ ܗܘ ܕܡܛܠܬܐ ܗܘܐ ܠܥܡܗ ܠܟܠܗ̈ ܢܘܡܘܣ
ܒܢ̈ܫܡܘܬܗ ܢܘܡܘܣ ܡܕܠܠ· ܐܚܐ ܕܟܘܡܪܘܬܐ ܕܥܡ̈ܝܐ. ܢܘܡܘܣ ܡܕܝܢܬܐ ܘܟܠܗ ܐܢܛܝܘܟܝܐ
ܘܐܬܡܠܝ ܘܦܪܘܛܘܣܝܐ (sic) ܠܟܠܗܐ ܒܥܡ ܫܢܝܐ ܕܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܒܢܝ̈ܬܗܘܢ. ܡܢ ܫܡܫܘܗܝ
ܒܠܐܚܐ ܕܫܡܫ ܗܘܐ ܡܢ ܐܢܛܘܢܝܘܣ ܘܗܘܐ ܠܗܘܢ ܦܩܘܕܐ ܘܡܕܒܪܢܐ ܒܥܕܬܐ ܕܒܝܬ ܗܘܐ
ܠܗܘܢ ܐܦܣܩܘܦܘܣ ܡܕܠܠ· ܐܚܐ ܕܟܘܡܪܘܬܐ ܕܥܡ̈ܝܐ ܐܦܣܩܘܦܘܣ ܘܐܬܡܫܡܫܢ ܘܐܦ ܐܫܡܐ
ܘܐܬܪܐ ܟܠܗ ܕܡܥܪ̈ܒܝܬܐ ܘܐܬܪܐ ܟܠܗ ܘܒܝܬ̈ܗ. ܡܢ ܢܘܡܘܣ ܐܘܛܘܟܣܝܘܣ ܗܘ ܕܫܡܫ
ܗܘܐ ܠܟܠܡܕܝܢܬܐ ܕܝܠܗ. ܕܗܘ ܒܝܬ ܗܘܐ ܒܝܕܐ ܠܗܘܢ ܘܫܡܫ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܒܥܡܪܘܢܘܬܐ
ܢܡܘܣܐ ܡܕܠܠ· ܐܚܐ ܕܟܘܡܪܘܬܐ ܕܥܡ̈ܝܐ ܢܡܘܣܐ ܘܢܡܘܣܝܐ ܘܟܠܗ ܐܬܪܐ ܕܒܠܬܘܢܐ
ܘܕܝܛܐ ܘܕܡܢܝܚܐ ܕܒܢ̈ܝܗ. ܡܢ ܐܢܛܘܢܝܘܣ ܐܚܘܗܝ ܕܫܡܫܘܗܝ ܒܠܐܚܐ. ܕܗܘ ܗܘܐ ܗܘܐ
ܦܩܘܕܐ. ܘܡܕܒܪܢܐ ܒܝܕܐ ܕܒܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܘܫܡܫ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܒܐܘܛܘܟܣܝܐ ܡܕܠܠ·
ܐܚܐ ܕܟܘܡܪܘܬܐ ܕܥܡ̈ܝܐ ܒܐܘܛܘܟܣܝܐ ܘܐܬܪܐ ܘܟܠܗ ܐܬܪܐ ܕܒܢ̈ܝܗ ܒܝܕܐ ܠܟܠܗܘܢ ܢܫܐ
ܕܦܢܝܗ ܒܠܐ ܒܢ̈ܝܢܐ. ܡܢ ܒܫܡܐ ܫܡܫܐ ܚܕ ܡܢ ܝ̄. ܕܗܘ ܒܝܬ ܗܘܐ ܒܝܕܐ ܠܗܘܢ ܘܫܡܫ
ܘܦܪܘܢ ܘܒܢܝ ܒܗ ܒܦܪܘܛܘܣܝܐ ܐܘܪܗܡ ܡܕܠܠ· ܐܚܐ ܕܟܘܡܪܘܬܐ ܕܥܡ̈ܝܐ ܐܘܪܗܡ
ܘܐܬܪ̈ܘܬܐ ܟܠܗܘܢ ܕܒܢ̈ܝܗ ܘܐܬܡܠܝ ܘܟܠܗ ܐܫܡܐ ܠܟܠܗ ܕܒܠܗ ܚܘܪܢܝܢ. ܡܢ ܐܢ̈ܫܝ

ܡܫܝܚܐ ܚܕ ܡܢ ܥ̅ . ܕܗܘ ܡܫܡܫ ܗܘܐ ܠܡܢ ܘܟܕ ܒܬܪ ܠܡܢ ܘܡܫܡܫ ܘܟܗܢ ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ ܡ̅ܪ̅ܝ̅ ܡܛܠ· ܐܝܟ ܕܡܫܘܕܥܐ ܕܡܫܝ̈ܚܝܐ ܐܪܥܐ ܕܦܪ̈ܣ ܟܠܗ ܘܕܐܬܘܪ ܘܕܐܩܠܝ̈ܡܐ ܘܕܡܕܝ̈ܢܬܐ ܘܕܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܚܕܪ̈ܝܗ ܕܒܒܠ ܘܟܠܗ ܗܘܪ̈ܡܐ ܘܥܡ̈ܠܐ ܕܒܝܬܐ ܠܐܣܘܪܝܐ ܕܗܘܝܘ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܒܒܠ ܢܦܩ ܘܢܦܩ . ܘܐܬܪ̈ܘܬܐ ܐܚܪ̈ܢܝܬܐ ܕܡܢ ܟܠ ܢܦ̈ܩܢ : ܡܢ ܐܝܟ ܟܕ ܚܬܝܬܐ ܕܐܦܝܢ ܡܟܠܠ ܕܐܘܪܗܝ ܠܡܕܒܪܘ ܕܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ◆ ܡܪܟܠ ܕܝܢ ܕܚܕ̈ܝܡܘܗܝ ܐܚܪ̈ܢܝܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܐܬܐ ܠܐܬܪ̈ܘܬܐ ܡܕܒܪ̈ܐ ܕܒܪܒܪ̈ܝܐ . ܘܡܢ ܕܗܘܐ ܒܗܘܠܐ ܡܡܠܠ ܗܘܐ ܘܡܒܪܟ . ܘܐܡܢ ܡܫܡܫ ܘܢܦܩ ܡܢ ܟܠܗܐ ◆

1

ܠܘܩܒܠ ܦܘܫܩ̈ܐ ܢܘܟܪ̈ܝܐ ܕܐܬܡܪ: ܡܦܩܩܝܢ ܒܟܬܒܐ ܕܒܪ̈ܝܬܐ
ܠܘܬ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܦܫܝܛܐ ܡܢ ܟܠ ܕܐܡܪܝܢ ܒܡܠܐ ܐܦܢܝܢ ܒܒܪܐ ܕܙܘܥܐ ܕܡܘܬܐ

ܐܠܐ ܕܝܢ ܡܢ ܢܚܘܐ ܚܕ؛ ܕܟܕ ܚܕ ܗܘ ܠܬܠܬܐ ܗܘ. ܘܟܕ ܬܠܬܐ ܗܘ ܠܘܬ ܚܕ ܗܘ. ܡܢ̇ܐ ܒܡܢܝܢܐ ܕܐܬܘܗܝ ܗܘܐ ܒܦܪ̈ܨܘܦܘܗܝ ܐܝܟ ܐܚܐ ܒܐܬܘܬܗ ܘܐܬܐ ܒܗ ܐܢܫܐ ܕܡܬܩܢܘܡ ܒܟܝܢܗ ܘܡܬܝܕܥ ܘܚܝ̇ܐ ܒܗܘܢ. ܐܝܟ ܒܪܐ ܕܡܢ ܒܘܟܪܗ ܕܐܒܘܗܝ ܐܬܝܠܕ ܘܚܝܐ ܒܗܘܢ. ܗܝ ܡܢ ܙܢ ܐܒܘܗܝ ܠܐ ܦܠܝܓ. ܘܐܬܐ ܒܗ ܠܘܬ ܒܢܝܢܫܐ ܡܫܬܡܫܢܘܬܐ ܒܪ ܟܝܢܗ. ܟܕ ܠܐ ܒܡܢ ܡܢܝܢܐ ܡܬܦܪܫܐ ܘܠܐ ܒܡܢ ܐܢܫܐ ܡܬܚܫܚܐ. ܐܝܟ ܙܘܥ ܦܘܪܫܐ. ܕܟܕ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܐܒܐ ܗܘ. ܠܐ ܒܡܢ ܐܢܫܐ ܡܬܦܪܫܐ. ܐܦܠܐ ܒܫܡ ܒܪܐ ܡܫܬܡܗܐ. ܐܝܟ ܕܐܦ ܡܫܬܡܫܢܘܬܗ ܕܦܓܪܐ. ܠܐ ܒܪܐ ܐܢܫܐ ܡܬܦܪܫܐ. ܘܠܐ ܫܘܐ ܡܬܚܫܚܐ. ܘܠܐ ܒܪܐ ܦܓܪܐ ܡܫܬܡܗܐ. ܐܦܠܐ ܒܪܐ ܐܘ ܒܪܐ ܒܪܐ. ܐܝܟ ܕܡܦܠܓܝܢ ܡܫܬܡܗܢܐ ܐܠܐ ܡܬܦܪܫܢܐ ܠܓܡܪ ܦܓܪܐ ܦܓܪܢܝܬ. ܐܝܟ ܐܒܐ ܡܫܬܡܫܢܝܬ. ܘܐܒܐ ܐܝܟ ܒܪܐ ܢܘܗܪܢܝܬ. ܘܪܘܚܐ ܐܝܟ ܡܫܬܡܫܢܘܬܐ ܐܢܫܝܬ. ܦܪ̈ܨܘܦܘܗܝ ܕܦܓܪܐ ܘܡܫܬܡܫܢܘܬܗ ܘܐܬܘܬܗ ܡܬܦܪܫܢ ܠܬܠܬܝܗܘܢ ܒܚܕ ܦܓܪܐ ܗ̄ ܦܓܪܢܝܐ ܘܐܝܟ ܕܚܕܐ ܐܒܝܠܐ ܕܐܬܘܗܝ ܗܘܐ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܦܪܨܘܦ ܡܢ ܬܪܝܢ. ܗܟܢܐ ܡܬܢܟܦ ܐܦ ܠܘܬ ܐܠܗܘܬܐ. ܟܕ ܐܦܪܫܢܢ. ܕܚܕܐ ܦܪܨܘܦܐ ܠܐܒܐ ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܘܠܐ ܠܒܪܐ ܒܠܚܘܕܘܗܝ. ܐܦܠܐ ܠܪܘܚ ܦܪܨܘܦܐ ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܀

ܠܘܬ ܕܝܢ ܘܐܦ ܒܛܘܪܐ ܡܬܝܠܐ ܗܘ ܦܘܫܩܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ. ܗ̄ ܒܐܠܗܘܬ̇ܗ. ܐܝܟ ܐܒܘܗܝ ܕܐܒܐ. ܘܪܘܚ̇ܗ ܐܝܟ ܒܪܘܚܗ ܕܒܪܐ. ܘܡܫܬܡܫܢܘܬܗ ܒܚܝܠܐ ܐܝܟ ܢܦܫܗ ܕܪܘܚ ܩܘܕܫܐ ܀

ܠܘܬ ܒܠܐ ܐܝܬܝܐ. ܐܬܘܗܝ ܐܒܐ ܒܪܒܝܐ ܐܝܟ ܒܟܘܪܐ ܒܪܒܝܐ ܕܐܝܬܝܐ. ܘܒܪܐ ܐܝܟ ܦܐܪܗ ܡܢܒܥܐ ܕܐܝܬܝܐ. ܘܪܘܚܐ ܢܣܝܡܗ ܘܡܣܝܡܗ ܀

ܠܘܬ ܕܝܢ ܡܬܠܝܬܢܘܬܐ ܗܝ ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ ܐܦ ܒܬܠܝܬܝܘܬܐ ܕܐܝܬ ܒܢܦܫܐ. ܗ̄ ܕܝܢ ܗܘܢ̇ܗ ܐܒܐ. ܘܡܠܬܗ ܒܪܐ. ܘܪܘܚܗ ܒܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܗܢܝܢ ܕܐܝܟ ܕܡܬܦܪܫܢ ܡܫܬܡܫܢܘܬܗ ܕܒܪܢܫܐ ܩܢܘ̈ܡܝܢ ܀

ܥܠ ܗܘܝܐ ܕܡܪܝ ܐܒܪܗܡ ܘܫܟܝܢ ܟܠ ܟܠܗ ܒܝܬ

ܐ ܐܒܪܗܡ ܕܝܢ ܒܝܘܡܘܗܝ ܐܙܕܗܪ. ܐܝܟ ܐܕܗܪ ܒܡܫܬܥܝܢ ܚܒܪܐ. ܕܡܢ ܩܕܡܝܢ
ܡܫܒܚ ܐܢܬ. ܡܕܡ ܥܒܕ ܒܢܝܢ ܠܐ ܢܗܘܐ. ܐܠܐ ܐܢ ܡܫܬܡܠܝܢܘܬܐ ܐܡܝܢܬܐ ܀
ܒ ܒܫܘܐܠܐ ܕܡܗܝܡܢ ܐܢܬ. ܐܘܪܚ ܗܒܠܛܝܟ ܘܬܒܥܐ ܚܝܝܢ. ܘܢܒܥ ܚܝܠܟ.
ܘܠܐ ܠܒܫ ܡܕܡ ܒܫܘܐܠܐ. ܕܠܐ ܢܬܬܪܝܡ ܠܥܒܕܝܟ ܀
ܓ ܒܗܝ ܕܝܢ ܥܒܕܬ ܚܫܘܒܘܬܐ ܕܡܫܒܚܐ. ܐܡܪܐ ܢܟܠ ܗܘܬ ܟܕ ܠܐ ܒܥܘܝܢ
ܘܡܬܒܥܝܢ ܘܚܠܝܢ. ܘܠܐܬܪܘܢ ܡܕܝܢ ܐܠܝܢ. ܘܡܬܒܥܝܢ ܢܒܥܘܢ ܒܝܘܡܬܐ ܕܐܬܒܘܠܝܢ ܀
ܕ ܕܗܘܐ ܛܒܐ ܘܒܐܝܫܐ ܡܫܬܘܕܝܐ ܘܛܒܬܐ ܛܒܬܐ ܘܡܬܒܥܝܢܐ ܡܒܥܠ ܕܐܬܗܘܘ
ܢܡܒܥܐ ܒܡܫܐ. ܘܒܪܝܫ ܒܥܘܬܗܘܢ ܡܬܝܢܝܢ. ܗܪܐ ܐܬܢܒܝ ܒܥܡܐ ܀
ܗ ܗܘܝ ܕܡܒܐ ܗܡܪܐ ܠܐܝܢܝܢ ܘܡܒܝܢܝܢ. ܘܠܗܘܐ ܒܝܢ ܡܫܬܡܠܝܢܘܬܐ ܐܡܝܢܬܐ
ܒܫܠܝܒܘ. ܘܒܬܝܒܘܬܐ ܕܟܠ ܢܡܒܥܐ ܀
ܘ ܐܢ ܒܫܘܒܪܢܐ ܠܘܬ ܠܡܬܪ ܡܕܡ ܕܡܬܐܡܪ ܒܝܢ ܗܘ ܐܡܪ. ܠܐ ܠܐܡܪ ܡܕܡ
ܡܠܟ ܡܕܡ ܘܠܐܪܡܐ ܗܝܡܢܐ ܒܫܥܒܕܝܢ ܘܠܬܝܒܘ. ܠܐ ܕܝܢ ܠܗܘܦ ܘܠܐ ܠܒܝܪ ܀
ܙ ܗܘܐ ܪܒܝܐ ܕܬܒܥܘܬܟ. ܘܐܬܐܡܪ ܒܫܒܥܐ ܢܒܥܬܐ ܘܠܬܝܒܘܬܐ ܒܫܟܪܢܘܬܐ
ܕܩܕܡܝܢ. ܘܗܒܐ ܕܐܝܢ ܗܟܝܢ ܐܬܟܠ ܀
ܚ ܚܒܪ ܢܦܫܝܢ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܕܗܒܝܐ ܕܡܬܪܘܬܟ. ܘܐܝܟܢ ܡܕܝܢ ܒܟܠܗܘܢ ܒܠܝܬܐ
ܕܬܒܥܘܬܐ. ܘܠܫܒܚ ܬܒܥܬܐ ܒܢܦܫܝܢ ܀
ܛ ܬܒ ܗܘ ܠܝܢ ܕܒܝܫܠܝܐ ܕܩܕܡܝܢ ܐܬܪܚܡܬ. ܘܗܘܬ ܡܟܝܢ ܘܢܒܥ
ܘܡܬܒܥܝܢ. ܘܠܐ ܠܗܘܐ ܕܠܐ ܡܬܕܪܘܬܐ ܀
ܝ ܝܬܝܪ ܬܒܥܘܬܐ ܕܡܫܬܒܚܢܝܐ ܡܢ ܚܝܪܗ ܘܡܫܬܒܪܢܐ ܡܢ ܒܪܘܝܗ ܀
ܟ ܟܠܝ ܒܫܢܝܐ ܕܬܒܥܘܬܐ. ܒܕܠܐ ܢܬܦܢܘܢ ܠܟܠܝܢ ܘܢܫܡܫܘܢ. ܘܢܦܩ ܚܒܝܒܐܝܬ ܕܚܝ
ܟܠ ܚܝ. ܠܐ ܡܫܡܫ ܒܠܫܡܫܘܢ ܀
ܠ ܠܐ ܠܐܝܬ ܡܢ ܕܒܫܡܫ ܒܡܫܒܚ ܫܘܒܚܐ. ܘܐܢ ܠܐܬܠܟ ܢܦܫܝܢ ܒܬܠܬܐ.
ܒܬܫܡܫ ܒܫܠܝܐ ܘܟܠ ܐܬܐ ܒܟܠ ܢܦܫܐ ܀
ܡ ܡܠ ܕܢܦܫܗ ܒܟܠܝܢ ܒܡܘܕܝܐ ܐܝܢ ܕܒܠܟ ܒܡܪܐ. ܗܪܟ ܒܬܪܗ ܒܪܘܚܐ. ܘܐܬܦܫ

ܡܫܘܪ ܐܢܝ ܀

ܒ ܢܘܪܐ ܐܢܝ ܐܟܠܬܐ ܠܟܪܐ ܒܫܠܐ ܕܒܝܫܬܐ . ܘܫܒܩ ܩܠܐ ܠܫܡܫܬܐ ܕܡܫܡܫܐ ܠܗܘܢ ܀

ܓ ܗܟܢ ܠܫܘܪܫܗ ܕܗܘ ܕܐܬܪܢܗ ܢܗܪ ܐܢܬ . ܘܐܡܪ ܐܢܐ ܒܪܐܢܫ ܐܬܚܙܝ ܦܪܨܘܦܐ ܐܢܫܐ ܕܡܩܒܠܝܢ ܘܐܬܪ ܐܢܝ . ܘܐܬܐ ܐܡܪ ܡܠ ܦܘܩܕܢ ܕܡܫܡܫܝܢ ܘܦܠܚܘ ܡܫܡܫܐ ܢܘܗܪܐ ܀

ܕ ܠܟܝ . . ܕܫܡܝ ܠܡܫܝܚܐ ܡܢܝܬܐ ܗܘܐ ܡܬܒܥܝܐ ܐܢܬ ܐܢܝ ܙܒܢܐ ܡܢ ܦܘܠ ܕܙܒܢܐ ܀

ܗ ܦܠܓ ܩܕܡܝ ܡܢ ܕܫܒܩܘܢ ܕܒܥܠܐ . ܒܝ ܡܬܚܙܝܐ ܐܢܬ ܒܡܫܡܫܘ ܕܦܪܨܘܦܐ ܐܢܫܐ ܘܡܠܐ ܀

ܙ ܙܒܢܝ ܐܢܫܝ ܘܙܢܝܢ . ܗܘ ܠܡܢ ܐܘܫܢܐ ܠܟܘܠ . ܘܗܘ ܡܫܡܫܢ ܕܙܒܢܝ ܡܢ ܕܠܚܘܕܝܢ ܀

ܚ ܡܢ ܠܟܘܠ ܠܐܢܫܝ ܘܗܘ ܠܟܪ ܟܝ ܠܡܫܡܫܐ ܕܠܡܫܡܫܐ ܀

ܛ ܟܠ ܠܟܘܠ ܒܠܡܫܡܫܬܝ . ܒܝ ܠܐ ܡܬܪܢܐ ܐܢܬ ܒܫܢܝ ܡܢ ܐܢܫ ܒܫܡܫܝ . ܒܡܫܡܫܠܐ ܕܡܠܬܐ ܐܘ ܕܙܘܫܠܐ ܕܠܐ ܠܡܫܡܫ ܒܪܢܫܐ ܠܡܠܘܟܝ ܀

ܝ ܗܟܢ ܠܟܘܠ ܕܐܢܫܝ ܠܡܫܡܫܝܢ . ܘܙܠܐ ܟܠ ܩܕܡܝ ܕܠܐܢܫ ܒܢܝ . ܘܟܠ ܐܢܫܝ ܕܡܫܡܫ ܠܡܫܡܫܬܐ ܀

ܠ ܠܗܘܐ ܡܫܘܡܫܢܗ ܕܦܪܨܘܦܐ ܢܫܡܫ ܠܟܢܝ ܠܗ ܡܢ ܡܫܡܫܢܝ . ܘܠܐܢܫ ܒܫܡܫܝ . ܘܠܐ ܠܗܘܐ ܡܫܡܫ ܒܫܡ ܐܢܫܝ ܘܡܫܡܫܝ . ܐܠܐ : ܐܢܫ ܠܝ . ܘܢܫܡܫ ܠܐ ܢܫܡܫ : ܘܠܝ ܐܢܐ . ܕܗܘܐ ܡܢܝ ܠܟܘܠ ܗܘ ܡܢ ܒܫܡܫܬܐ ܠܐܢܫܝ ܀

ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ. ܡܐܡܪܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܒܪ ܕܝܢܐ

ܚܕ ܗܘ ܐܠܗܐ ܕܗܘ ܚܝ ܒܗ. ܘܗܘ ܠܗ ܚܝܐ. ܘܗܘ ܒܗܘ ܚܝܐ ܘܡܢܗ ܚܝܘܗܝ. ܡܫܒܚܐ ܫܡܗ܆ ܐܠܗܐ ܗܘܝܘ ܕܒܪܝܗܘ ܒܟܠ ܕܐܝܬ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܕܒܝܫܐ ܦܠܐ. ܕܢܣܝ ܘܡܢܣܝ̈ܢ ܠܟܠ ܗܘ ܘܠܥܠܡܝܢ܆ ܘܡܫܬܒܚ ܘܡܫܒܚ ܒܗ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܝ ܠܡܠܐܟ̈ܐ. ܕܗ ܘܡܫܟܚ ܐܢܫ ܠܡܫܒܚܘܬܗ ܡܢ ܒܢ̈ܝܐ܆ ܠܐ ܫܟܝܚ ܡܕܡ ܕܟܕ ܒܪܗ ܒܡܫܒܚܘܬܗ. ܘܠܐ ܡܫܟܚܐ ܦܘܡܐ ܡܠܘ ܕܢܫܬܘܬܗ܆ ܕܫܪܝܪ ܒܟܠ ܗܘ. ܘܒܟܠܗ ܒܟܠ. ܘܡܬܦܫܛ ܒܟܠ. ܒܫܡܐ ܕܦܣܩ ܒܪ ܕܢܚ̈ܬ ܒܗ ܒܗ ܒܪ̈ܝܬܐ܆ ܐܝܟ ܕܢܣܒܘܢ ܩ̈ܠܐ ܠܫܘ̈ܒܚܐ ܒܟܠ ܦ̈ܘܡܝܗܘܢ: ܗܘܝܢ ܢܣܒ ܐܦ ܠܐܠܗܐ ܠܟܠ ܒܪ̈ܝܬܐ܆ ܘܐܝܟ ܕܢܫܒܚܘܢ ܩ̈ܠܐ ܠܫܘ̈ܒܚܐ ܒܟܠ ܠܫ̈ܢܝܗܘܢ: ܠܫܒܚ ܒܪܘܐ ܕܟܠ ܕܐܬܐܝܢ ܡܢ ܠܐ ܡܕܡ܆ ܘܐܝܟ ܕܡܫܒܚܝܢ ܢܘ̈ܗܪܐ ܒܫܡܝܐ: ܡܫܒܚܝܢ ܠܐܠܗܐ ܢܘܗܪܐ ܘܫܡܫܐ ܘܣܗܪܐ ܘܟܘܟ̈ܒܐ ܘܟܠܗܘܢ܆ ܘܐܝܟ ܕܐܪܥܐ ܡܢ ܡܫ̈ܒܚܬܐ ܒܫܘܒܚܗ ܠ ܡܢ ܕܐܬܐ: ܗܟܢ ܐܦ ܐܪܥܐ ܠܐܠܗܐ ܠܟܠ ܕܡܫܒܚ܆ ܘܐܝܟ ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܫܡܝܐ ܒܫܘܒܚܐ ܒܟܠ ܗܘܦ̈ܟܘܗܝ: ܒܗ ܠܐܠܗܐ ܘܡܢܐ ܠܟܠ ܐܝܟ ܒܟܠ ܫܘܒܚ̈ܢܘܗܝ܆ ܠܐ ܡܢ ܐܪܥܐ ܐܝܟܐ ܡܫܬܒܚ ܕܢܣܒܘܢ ܗܘ: ܘܠܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܐܝܟ ܡܫܬܕܪ ܕܫܒܚܬܗ ܗܘ܆ ܫܒܚ ܗܘ ܠܗܠܐ ܒܟܠ ܦܘܠܚ̈ܢܘܗܝ ܕܟܠ ܚ̈ܝܝܢ: ܐܝܟ ܕܫܒܚܐ ܢܦܫܐ ܕܒܦܓܪܐ ܘܪܘܚܐ ܒܫ̈ܒܚܐ܆ ܠܐ ܡܢ ܢܦܫܗ ܡܢܐ ܐܝܟ ܥܠܡ ܕܡܫܒܚ ܐܠܗܘܬܗ: ܘܠܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܐܝܟ ܡܬܓܠܐ ܕܢܣܒ ܗܘ ܠܗ܆ ܐܝܟ ܕܡܫܬܒܚ ܡܢ̈ܐ ܒܫܘܒܚܐ ܘܒܗܘܢ ܫܒܩ: ܗܘܝܢ ܫܒܩܝܢ ܐܦ ܠܫܘܒܚܐ ܒܟܠ ܡܠܘܗܝ܆ ܡܫܬܡܠܐ ܗܘ ܒܠܐ ܘܡܫܬܒܚ ܕܗܫܐ ܫܒܝܚ ܥܕܡܐ: ܡܫܬܒܚ ܒܫܘܒܚܐ ܐܦ ܒܫ̈ܠܝܐ ܒܟܠ̈ܝܐ ܡܢܢ܆ ܫܒܝܚ ܗܘ ܒܪܘܚܐ ܘܒܢ ܒܢ ܫܪܝܪܐ ܘܐܡܝܢ ܐܠܗܐ. ܒܫܡܝܐ ܚܕܐ ܘܠܐ ܒܫܡܐ ܡܠܘܗܝ ܒܟܠ ܕܒܟܠܢ܆ ܐܝܟ ܕܥܒܕ ܗܘ ܗܘܐ ܒܫܘܒܚܐ ܠܟܠܗ ܐܠܗܝ: ܗܘܢ ܦܬܚ ܬܪܥܐ ܠܒܢܝܢ ܟܠܐ ܠܒܪܝܬܗ܆ ܘܐܝܟ ܣܓܝܐܐ ܕܫܒܚܘܗܝ ܫܡܝܐ ܦܬܚ: ܗܘܢ ܦܬܚܐ ܬܪܥܐ ܡܫܒܚܬܗ ܡܢ ܕܐܬܚܙܝ܆ ܠܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܢܫܒܚ ܦܘ̈ܡܐ ܗܘ ܘܪܘܚܐ ܒܫܒܚܐ. ܢܫܒܚ ܕܢܫܒܚ ܘܪܘܚܐ ܕܪܘܚ ܐܠܗܘܬܗ ܕܒܢܝ܆ ܢܫܒܚ ܡܢ ܟܠ ܫܒܚܘܬ ܒܫܡ ܟܠ ܘܪܘܚ ܠܟܠ ܒܟܠ. ܫܡܝܐ ܪܒܐ ܘܐܪܥܐ ܒܫܡܐ ܕܠܐ ܡܬܒܫܒܚ܆ ܡܢܗ ܐܠܗܐ ܕܠܐ ܐܝܬ ܕܢܗܘܐ ܠܟܠ ܐܠܗܘܬܗ. ܗܘܐ ܫܠܝܐ ܕܠܐ ܡܬܡܫܬܠܐ ܒܫܡܝܢ̈ܘܬܗ. ܠܐ ܒܫܡ̈ܝܐ ܘܠܐ

ܒܒܣܡ̈ܐ ܐܝܟ ܕܒܡܘܒܠܗ . ܗܘ ܕܒܪܐ ܘܐܝܬܝ ܟܠ ܕܐܝܬ ܡܢ ܠܐ ܡܕܡ ܀ ܐܡܪ ܠܟܠܗ ܕܢܗܘܐ
ܢܗܘܐ . ܡܛܠ ܕܒܪܝܬܐ ܗܘ . ܒܪܡ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘܝܘ ...(1) ܕܟܠ ܕܒܣܝܪܐ ܗܘ ܀ ܢܗܘܐ ܒܐܠܦ̈ܐ
ܡܢ̈ܐ ܒܡܘܟܠ ܒܪܐ ܐܝܟ ܐܠܗܐ . ܡܢ ܗܘ ܡܛܠܐ ܕܟܠܗܘܢ ܐܡܪ ܡܢ ܠܐ ܡܕܡ ܀ ܗܘ ܐܦ ܢܡܘܣ
ܒܟܬܒܗ ܢܗܘܐ ܓܠܝܐ ܒܠܘܚܐ . ܕܗܘ ܒܟܠ ܡܕܡ̈ܝܢ ܗܘ ܡܬܕܒܪܢܐ ܒܪܡ ܡܫܝܚܐ ܀ ܗܘܘ
ܐܠܗܐ ܕܗܘܐ ܐܬܒܪܢܫ ܡܢ ܐܢܫܘܬܢ . ܙܢܐ ܡܒܝܣ ܒܗ . ܙܢܐ ܡܪܝܡ ܒܗ ܓܠܝܢ ܒܟܠ
ܕܓܘܐ ܀ ܒܡܟܝܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܒܣܪܐ ܕܟܠ ܢܗܘܐ ܡܝܬܘܬܗ . ܐܦܢ ܒܚܘܒܗ ܡܬܚܡܠܢܘܬܐ ܒܢܝ̈ܢܫܐ
ܢܟܣܬܗ ܀ ܠܝ ܐܠܗ̈ܐ ܐܝܟ ܢܗܘܐ ܡܢܚܡܢܐ ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܗ̈ܝܠܐ . ܡܫܝܚ ܐܪܚܐ ܐܫܠܡ ܠܗ ܠܓܡܝܪܘܬܗ
ܒܡܬܚܝܢܘܬܗ ܀ ܕܢܒܥܐ ܡܫܝ̈ܚܐ ܐܬܪ ܦܘܠܚܢܗ ܘܢܐܡܪ ܟܠ ܟܠ . ܕܫܪܐ ܢܚܘܒ ܘܠܐ ܠܟܠܢܐ
ܙܕܩ ܕܢܚܘܒ ܀ ܕܐܝܟ ܢܒܝܐ ܡܟܪܙܐ ܗܘܐ . ܘܠܝ ܡܬܪܓܡܐ ܫܪܝܐ ܠܒܪܢܫ̈ܐ
ܡܫܬ ܒܚܫ̈ܐ . ܐܘ ܒܪܝܟ ܕܐܡܪ ܗܘܐ ܐܝܟ ܒܪܘܚܗ ܀

3

ܡܐܡܪܐ ܕܐܡܪܗ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܥܠ ܢܦܫܗ
ܒܡܠܐ ܡܥܠܝܐ ܐܢܫ̈ ܦܫܝܩܐ

ܩܠ : ܡܫܒܚܐ ܐܢܬ ܡܪܝ ܡܫܝܚܐ ܠܐܠܗܘܬܟ :
ܒܦܪܬܟ ܒܥܠܐ ܐܒܝܫܐ . ܕܒܝܫ ܐܠܦ ܗܘܐ . ܘܐܬܦܪܟܬ ܘܠܐ ܐܬܦܪܩܬ . ܘܐܬܬܠܝܬ ܒܗܘ
ܠܡܘܒܠܐ . ܕܒܝܫ ܠܡܥܘܠܐ . ܡܛܠ ܕܡܫܘܚܬܐ ܀ ܐܚܕܢܝ ܒܝܫ ܠܡܠܐ . ܘܐܪܦܝܬܗ
ܕܐܠܗܐ . ܘܠܐܠܐ ܘܢܦܪܩܢܝ . ܒܠܝܠܘ ܕܦܪܘܩܐ ܀ ܘܡܠܟ ܡܫܝܚܘܬܗ . ܕܚܛܝܐ
ܒܠܠ ܒܝ . ܠܐܟܘܠܐ ܘܡܫܡܫܢܐ . ܒܢܟܬ ܡܢ ܡܢ ܡܕܡ . ܒܪܡ ܠܡܫܡܫܢܐ ܀
ܒܦܬܪܐ ܘܠܐ ܗܘܬ . ܘܡܢ ܢܦܫܐ ܐܦܫܐ . ܘܐܬܚܫܒܪܐ ܕܡܠܐ . ܦܬܚܬ ܕܠܐ ܡܘܠܟ . ܦܬܚܘ
ܐܢܫܐ (2) ܀ ܒܪܫܥܐ ܗܘܐ ܡܫܡܫܢ . ܕܒܦܬܪܐ ܒܠܒܝ . ܘܡܢܝܢܐ ܕܐܝܟܢܘܬ .
ܡܦܪܩܢܝ ܐܘܠܗ . ܘܡܫܬܠܛ ܒܡܫܘܚܬܐ ܀ ܘܡܢ ܠܐܒܝܢ ܦܓܪܐ . ܡܢܠܐ ܠܡܫܡܫܢܘ .
ܕܒܪܬܗ ܒܡܫܪܠܐ . ܒܗܘ ܠܦܘܠܐ ܕܢܝܚ ܗܘܐ . ܡܢ ܐܝܠܢܝܗ ܀ ܐܠܐ ܗܘ ܒܟܕܝܐ . ܒܝܬܐ
ܠܥܘܗܕܢܐ . ܘܦܪܩܬ ܠܗ ܓܒܪܗ . ܒܡܫܡܫܐ ܘܡܗܝܡܢܐ . ܒܥܠܐ ܕܗܘܝܘܢ ܀ ܡܢ ܒܝܬܐ
ܗܘܐ ܢܒܝܢ . ܘܡܘܠܕ ܗܘܐ ܙܒܢܝܢ . ܘܐܝܟ ܐܡܪܐ ܕܡܠܐ . ܕܒܝܬܗ ܐܠܐ ܡܬܩܪܝܢ . ܘܡܦܪܩ

(1) Deest unum verbum - (2) In aliis codicibus ܟܠ ܢܦܫ̈ܬܢ ܚܢܢ .

ܡܘܙܒܐ ܀ ܕܠܐ ܐܬܚܫܫ ܡܚܫܐ . ܐܘܡܪ ܗܘܬ ܕܠܐܚܒܠܐ . ܡܛܠ ܕܐܬܦܫܩܬ . ܣܒܐ ܐܦ
ܠܟܡܒܐ . ܒܡܚܫܐ ܕܙܘܥ ܡܘܕܥܐ ܀ ܕܠܐ ܐܬܚܙܝܐ ܒܡܫܚܐ . ܘܓܠ ܡܠܐܟ ܗܘܬ . ܘܗܫܐܬ
ܓܒܘ ܡܢܐ . ܕܢܦܩܘ (1) ܡܢ ܕܦܠܓܘ . ܘܡܢܝܢ ܒܐܦܝܐ ܀ ܢܘܪܐ ܕܡܘܙܒܐ . ܐܬܚܙܝ
ܕܚܠܛ ܗܘܬ ܗܘܐ ܗܘܬ . ܒܟܠܗ . ܕܠܐܘܦܝ ܐܣܟܝܬܐ . ܘܡܛܪܐ ܕܗܪܡܘܢ ܀ ܢܘܪܐ ܕܚܛܝܐ
ܗܘܬ . ܐܝܟ ܒܢܗܪܘܢ ܒܪܡܫܐ ܕܐܠܗܐ . ܕܒܟܬ ܠܥܠܡܐ . ܕܠܐ ܠܘܩܒܠ ܟܠܗܘܢ ܀
ܦܓܪܐ ܕܐܠܗܐ . ܘܢܦܫܗ ܕܝܠܗ ܡܘܕܥܐ . ܗܘ ܕܢܛܪܘ ܟܠܗܘܢ . ܡܢ ܟܠ ܕܒܥܝܢ .
ܕܡܢ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܟܘܢ ܒܪܢܫܐ ܐܝܟܢ ܗܘܬ . ܟܠܗܘܢ ܗܘܝܘܢ . ܒܫܡܝܐ ܠܐܠܗܐ . ܕܠܐ ܢܛܐܐ
ܒܟܠ . ܢܣܬܪܩܘܢ ܒܚܛܝܬܗܘܢ ܀ ܡܘܢܐ ܒܟܝ ܡܢ ܟܠ . ܐܝܟ ܠܐܠܗܐ . ܕܐܝܬܘܗܝ
ܒܡܫܝܚܘܬܗ . ܒܠܒܘܬܐ ܪܒܐ . ܢܦܫܐ ܕܚܛܝܐ ܀ ܡܢ ܓܠܝܘܬܗ ܒܡܫܝܚܘܬܗ . ܐܝܟ
ܡܫܠܛ ܗܪܝܢ . ܘܦܬܚܢܬ ܕܠܐ ܡܘܠܟ . ܟܠܗܘܢ ܐܝܬܝܗ . ܒܪܐ ܒܡܫܒܚܐ ܀ ܦܬܘܪܐ
ܕܒܝܬܐ . ܐܝܬܝܗ ܘܡܫܝܚܐ . ܘܐܝܬܝܟ ܕܐܠܗܐ . ܡܛܪܐ ܡܛܠܗܘܢ ܒܠܒܗ ܒܓܢܒܐ ܀
ܠܐܡܓܠܐ ܕܪܘܚܐ . ܡܫܝܚܗ ܘܐܝܬܝܗ ܐܝܟ ܕܒܠܒܘܗܝ . ܕܐܝܬܝܗ (2) ܕܒܓܢܒܐ . ܐܠܗܐ ܡܛܠܗ .
ܡܠܐ ܒܐܦܝܐ ܀ ܒܝܘܡܐ ܘܒܫܢܬܐ . ܐܦܝ ܐܠܗܘܢ . ܕܟܠܗ ܢܦܫܐ . ܐܬܝܬܝ ܐܝܟ
ܡܘܫܐ . ܢܒܝܐ ܘܐܙܪܩܘ ܀ ܐܝܬܝܗ (3) ܕܒܓܠܝܢ ܐܝܬ . ܒܬܪܟ ܠܟ ܡܫܝܐ . ܡܟܬܒܐ
ܒܟܘܢ ܗܘܐ . ܘܠܒܒ ܠܟ ܡܚܒܢ (4) . ܘܫܒܩܬ ܒܡܠܐܠܐܝܟ (5) ܀ ܐܫܟܚܬ
ܡܠܟܐ . ܘܡܚܝܬ ܡܢܒܝܐ . ܕܪܓܐ ܦܠܡ ܒܝܬܝ . ܡܒܝܬܐ ܡܟܠܬܝܟ . ܡܢܐ ܚܟܝܡܐ (6) ܀

---

(1) ܕܪܪܘ

(2) ܒܡܢܝ ܕܐܠܗ ܡܠܐ ܒܐܦܝܐ . ܡܛܠ ܡܓܠܝܘܬܗ

(3) ܐܝܬܘ ܒܡܢܝ ܕܒܓܢܒ ܒܪܓܠ

(4) ܡܚܒܢܘ

(5) ܒܡܠܐܠܐܘ

(6) Additur ܗܘ ܒܟ ܢܚܘܢ ܡܟܪܐ ܕܐܠܗܓܘܬܗ ܒܣܒܟ ܕܢܫܡܬܗ ܒܟܬܒܝܟ ܘܓܠܝܢܟ
ܕܒܫܡܟ ܢܬܬܚܒܝܢ ܀

V

1

ܕܝܠܗ ܕܩܕܝܫܐ ܝܥܩܘܒ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ

ܠܘܬ ܝܘܚܢܢ ܐܣܛܘܢܪܐ ܟܕ ܡܫܐܠ ܠܫܘܐܠܐ ܗܠܝܢ ܕܫܐܠܝܢ

ܕܐܬܒܥܝܘ ܗܠܝܢ :

ܟܕ ܓܝܪ ܗܘܐ ܠܩܕܡܐ ܢܓܕ݂ܬ݀ ܐܡܬܝ ܕܐܬܐܡܪ ܒܝܕܥܐ : ܥܠܬ݂ܐ. ܟܕ ܐܡܝܪܐ ܕܡܛܠ ܟܡ ܐܠܗܐ ܟܬܒܐ ܗܢܘ ܕܡܫܬܡܗ ܐܡܪ ܐܠܗܐ ܠܐܒܪܗܡ ܕܢܬܒܪܟܘܢ ܐܙܠ ܒܐܪܥܐ ܘܠܐ ܕܝܠܗܘܢ ܀.....

ܡܛܠ ܗܢ ܕܐܢ ܐܬ݂ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܦܪܘܩ ܡܬܘܡܐ ܀....

ܡܢܐ ܗܘ ܗܢ ܕܐܡܪ ܡܪܢܐ ܠܘܬ ܦܛܪܐ ܡܛܠ ܐܝܟ ܀....

ܕܡܢ ܡܠܟܘ ܒܟܠܟܐ ܕܐܝܟ ܀....

ܕܐܢ ܝܘܚܢ ܢܒܝܐ ܗܘ ܐܠܝܐ ܗܘ ܟܕ ܕܐܪܡܠܬܐ ܗܘ ܕܐܝܟ ܟܠܐ ܢܒܝܐ ܀....

ܡܛܠ ܒܥܒܕܐ ܢܒܝܐ ܀....

ܡܛܠ ܙܢܝܐ ܘܒܝܬ ܐܡܗ ܕܒܩܕܡܝܐ ܒܪ ܐܬܪ ܘܐܫܬܘܗܝ ܕܪܘܚ ܀.....

ܐܝܟܐ ܐܠܗܘܗ ܒܥܠܐ ܦܪܘܩܐ ܀....

ܡܢܐ ܐܠܗܘܗܝ ܠܗܠܝܢ ܠܬܡܢܝܐ ܥܕܡܐ ܘܠܟܠ ܗܘ ܠܡܥܡܕܢܝܬܐ ܗܘܢ ܕܡܠܠ ܡܠܟܘܬܗ ܀....

ܡܛܠ ܟܬܒܐ ܕܝܩܕܝ ܕܐܬ݂ ܒܟܬܒܘܗܝ ܀.....

ܕܒܥܠ ܟܬܒ݂ܐ ܩܕܡܝܐ ܕܡܬܐܡܪܝܢ ܒܥܕܬܐ ܗܘܐ : ܐܝܟܢܐ : ܗܘܢܝ . ܘܡܛܠ ܦܘܠܚܢܐ ܗܘ ܕܐܡܪܝܢ ܗܘܐ ܕܐܬܟܬܒ ܒܩܪܝܢ :

ܠܗܠܝܢ ܟܬܒ݂ܐ ܗܘܘ ܩܕܡܝܐ ܒܥܕܬܐ ܗܘܐ ܦܘܫܩܐ ܐܘ ܐܪܡܝܐ . ܕܡܬܐܡܪܝܢ ܒܥܕܬܐ ܗܘܐ : ܐܝܟܢܐ : ܐܝܟܐ ܕܐܬܟܬܒܘ ܡܢ ܟܬܒ݂ܐ ܩܕܝܫܐ ܕܦܝܫܝܢ . ܠܐ ܡܬܩܪܝܢ . ܘܡܢ ܠܩܪܝܢܐ . ܐܪܡܝܐ . ܘܗܘ ܡܢ ܦܝܫܐ ܐܠܗܘܗ ܗܘܐ ܡܢ ܐܡܪܝ ܡܫܝܚܝܐ . ܘܐܬܐܡܪܝ ܗܘܐ ܒܦܝܫܐ ܐܦܪܝܡ . ܟܕ ܒܥܕ ܗܘܐ ܠܐܡܪܝ . ܗܘܐ ܒܐܒܐ ܕܐܪܦܝܫ ܡܠܟܐ ܦܠܦ ܕܝܢܐ ܒܠܐܦܠܛܘܢ ܗܘ ܕܒܪܘܡܝ ܡܫܝܚܝܐ : ܡܛܠ ܕܒܠܒܘ ܐܦܠܛܘ . ܘܟܕ ܗܘܦ ܡܢ ܐܡܪܝܢ ܒܦܠܐ ܦܠܛܘܢ ܐܝܟܢܐ ܒܠܐܦܠܛܘܢ . ܘܐܬܦܠܛ ܐܡܪ ܒܦܘܠܐ ܐܦܝܪܐ . ܗܘܐ ܗܘܐ ܦܫܝܛܐ ܒܟܝܢܐ ܕܐܡܪܝ ܡܢ ܟܠܗ ܕܥܠܡܐ ܀

ܗܿܘ ܕܝܢ ܕܬܪܝܢ ܐܚܘܗܝ ܗܘܐ ܐܦ ܗܘ ܫܡܫܐ ܡܢ ܒܝܬܐ ܕܐܘܪܗܝ. ܗܘܐ ܡܫܡܫ
ܗܘܐ ܒܥܕ̈ܬܐ ܕܐܠܗܢ ܡܫܒܚܬܐ. ܘܫܒܩ ܠܐ ܢܛܘܦܘܬܐ ܒܠܒܘܗܝ ܕܦܬܓܡܐ ܗܘ ܩܪܝܐ. ܐܠܗܝܢ
ܕܟܢܝܢ ܗܘܘ ܐ̈ܦܝܣܩܘܦܐ ܚܣ̈ܝܐ ܘܩܘ̈ܪܣܝܐ ܣܘ̈ܪܝܝܐ ܒܥܘܡܪܐ ܒܪܬܐ ܕܠܐ
ܗܘ ܕܐܬܩܒܠ ܡܫܝܚܝ. ܘܚܝܐ ܐܠܡ ܒܫܘܠܡ ܕܒܢܝܢܬܐ ܒܬܪܐ ܡܢܘܚܬܐ ܡܢ ܡܕܝܢ̈ܬܐ.
ܕܐܝܟ ܗܘܐ ܠܗ ܐܝܟ ܢܦܫܗ ܦܘܪܫܢܐ ܗܘ ܕܡܫܝܢܘܬܐ ܦܫܝܛܐܝܬ ܕܕܪܫܐ ܗܘܐ ܘܡܫܒܚܐ
ܕܐܬܪܐ ܠܥܒܘܕܝܬܐ ܗܘܐ ܠܐܒܗܬܐ ܫܘܒܚܐ ܘܐܬܪܐ ܒܗ ܐܦ ܗܘ ܕܐܬܩܒܠ ܡܫܝܚܝ.
ܗܘܐ ܡܚܝܠܘܗܝ ܗܘܐ ܒܬܪܐ ܗܘ ܡܢ ܡܘܗܒܬܐ ܕܩܐܡ ܒܫܘܠܡ ܒܝܘܡ ܒܬܐ ܕܒܝܬܐ. ܘܟܕ
ܚܝܪܝܢ ܗܘܘ ܒܗ ܡܠܟܐ ܒܗ ܒܦܪܢܣܬܐ ܗܘ ܕܐܬܒܥ ܩܝܡ ܢܟܝܠ ܠܥܒܘܕܝܬܐ ܗܕܐ
ܘܐܬܪܐ ܕܐܬܩܒܠ ܡܫܝܚܝ ܘܒܗܕܐ ܡܒܗܬܐ ܒܥܘܕܪܢܐ ܒܢ̈ܝܐ. ܘܟܕ ܐܦ ܗܘ ܡܬܝܕܐ
ܡܬܐܪܐ ܒܡܫܟܚܢܘܬܐ ܐܪܒܥܐ ܗܘ ܕܒܗܘ ܒܒܝܬܐ ܕܐܬܘܬܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܚܣ̈ܝܐ ܩܕܝܫܐ. ܠܗ ܗܘ
ܡܠ ܕܡܫܟܚ ܡܢ ܒܪܐ ܥܠܠ ܗܘ ܕܦܪܢܣܬܐ ܀

ܗܿܘ ܕܝܢ ܕܬܠܬܐ ܐܚܘܗܝ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܒܝܬܐ ܕܐܘܪܗܝ. ܘܡܢ ܛܠܝܘܬܐ ܒܥܘܡܪ̈ܐ ܕܡܪܝ ܐܬܠܝܠ
ܐ̈ܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܡܬܝܡܢܐ ܐܚܘܗܝ ܗܘܐ. ܘܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܡܥܠܝ ܗܘܐ. ܒܬܪܟܢ ܒܥܕܬܗ
ܕܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܗܘ ܕܗܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܠܗ ܒܝܬܐ ܕܐܘܪܗܝ ܡܢ ܡܫܡܫܢ̈ܘܬܐ. ܘ ܐܠܗ
ܐܦܝܣܩܘܦ ܕܦܫܝܛܘܬܐ ܠܐܘܪܗܝ. ܗܘܐ ܐܦ ܗܘ ܕܦܫܝܛܘܬܐ. ܘܡܫܒܚ ܗܘܐ ܗܘܝܢ
ܡܬܐܡܪܐ ܐܝܟ ܠܐܘܪܗܝܬܐ: ܕܗܘܝ ܕܒܗܘܢ ܫܒܩ ܘܐܬܒܣܬ. ܒܝ ܡܫܝܚܐ ܒܟܫܝܪܐ
ܘܡܬܦܪܣ ܒܒܢ̈ܝܐ ܀

2

ܡܐܡܪ ܡܠܐܟܪܐ ܕܡܪܝ ܐܝܣܚܩ ܡܠܦܢܐ ܕܥܠ ܡܫܝܚܘܬܐ
ܕܐܬܐܡܪ ܦܢܝܗ̇ : ܐܦ ܡܢ ܡܪܝܡܘܬܐ (1)

ܦܫܝܩܐ ܠܟ ܡܪܝ ܕܟܠ ܚܕ ܐܘܪܚܐ : ܡܟܝܠܐ ܠܒܘܗܝ ܠܟ ܡܢ ܩܕܠܐ . ܦܫܝܩ ܗܘ ܦܝܪܘܬܗ :
ܘܗܘ ܕܝܢ ܦܘܫܩܗ . ܗܘ ܡܫܝܚ ܒܪܗ ܕܝܠܕ : ܦܫܝܩ ܠܟܠ ܕܡܫܟܚ . ܗܘ ܕܡܠܝܠ
ܘܠܐ ܡܠܝܠ : ܠܐ ܐܡܪܝܢ ܕܒܪ ܕܘܝܕ ܗܘ . ܦܫܝܩܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܘܐܦܝܫ ܒܗ : ܦܫܩܗ ܘܐܠܦܗ
ܢܘܗܪܐ ܠܟܠ . ܘܗܪܘ ܒܡܫܟܚ ܕܝܠܐ ܒܗ : ܦܫܩܗ ܡܬܦܫܩܢܐ ܘܢܗܪܘ ܒܝܗ . ܦܫܩ ܠܟܠܗ
ܒܪ ܕܘܝܕ : ܡܫܝܚ ܗܘܐ ܒܗ ܘܠܐ ܡܫܝܚ . ܟܠ ܕܗܪܘ ܐܚܪܢܝܢ ܗܘܘ : ܐܝܬܘܗܝ ܡܪܗ ܘܒܪ
ܕܘܝܕ . ܒܪܗ ܒܦܓܪ ܘܒܪܘܚ ܡܪܗ ܀ ܡܢ ܦܓܪܐ ܠܒܝܬ ܦܓܪܗܘܢ : ܐܝܟܢ ܕܢܬܒܪܟ ܢܬܒܪܟܘܢ .
ܕܢܬܒܪܟ ܗܘ ܡܛܠܬܗ ܒܗ ܒܗܘܢ : ܘܠܐ ܢܬܟܣܐ ܒܗ ܡܢ ܦܓܪܐ . ܡܠܝܘܗܝ ܗܘܐ ܕܡܟܦܪܢ
ܒܦܓܪܐ : ܡܢ ܘܐܬܐ ܗܘܐ ܕܐܬܚܙܝ ܗܘ . ܠܒܠܘܗܝ ܒܒܪ ܗܘܐ ܒܒܣܪܗ : ܘܐܬܐ ܐܡܝܢ
ܗܘܐ ܦܓܪܐ . ܒܒܪ ܒܠܒܘܗ ܘܡܠܐ ܕܒܡܫܪܐ : ܟܕ ܗܘܐ ܘܡܠܐ ܗܘܐ ܕܡܢ ܦܫܝܩܬܐ . ܐܬܚܙܝ
ܘܦܪܩ ܕܡܠܐ : ܟܠ ܕܡܠܐ ܕܒܦܓܪ ܐܬܚܙܝ . ܘܡܢ ܕܡܠܐ ܕܠܐ ܡܫܟܚ ܒܗ : ܦܫܩ ܦܘܪܫܢ
ܡܫܝܚܘܬܐ . ܘܐܦܠܐ ܡܠܐ ܐܝܬܘܗܝ : ܐܦܠܐ ܕܐܝܟ ܗܘܐ . ܡܠܐ ܦܓܪܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܘܦܪܩ : ܕܐܝܟܐ
ܗܘܐ ܒܗ ܐܝܟ ܦܫܝܩܐ . ܘܡܢ ܕܢܦܫ ܘܒܠܐ ܡܫܟܚ : ܦܪܫ ܕܢܬܐ ܕܠܐܠܗܐ ܗܘ . ܐܢ ܠܐܠܗܐ
ܐܝܬ ܐܡܪ ܒܗ : ܒܒܪ ܒܝ ܒܦܫܩܐ ܡܢ ܟܠܗܝܢ . ܠܐ ܢܦܫܩܐ ܒܡܪܢܝܬܐ ܡܕܡ : ܠܐ ܬܐܪܘܢ ܐܝܬ
ܦܓܪܐ . ܒܦܫܝܩܐ ܡܪܢܐ ܦܫܝܩܐ : ܐܟܘܬ ܗܘܐ ܒܦܓܪܐ ܡܫܟܚ . ܒܗܘ ܕܐܝܟ ܒܦܫܝܩܘܬܐ
ܕܦܓܪܐ ܀ ܠܗܘ ܠܟ ܡܪܝ ܫܘܒܚܐ : ܐܝܟܢ ܒܫܡܐ ܒܡܪܟܒܬܐ . ܡܫܟܚ ܦܝ ܐܬܝܪ : ܘܦܪܫܝܢ
ܡܢܗ ܒܗ ܦܬܟ . ܐܢ ܡܪܝ ܗܘ ܕܦܟܠ ܠܐܦܝܡ : ܘܗܘ ܕܦܪܫܢ ܠܐ ܐܝܟ ܦܫܩܒܗ . ܡܢ
ܡܬܪܬܐ ܒܡܫܟܚܐ : ܐܢ ܟܠ ܚܘܡ ܢܦܠ ܒܫܡܐ . ܐܢ ܒܦܓܪܐ ܠܐ ܐܟܘܬ ܡܪܢ : ܐܝܟ ܡܫܐ
ܐܬܚܙܝ . ܡܢ ܒܗ ܡܪܝ ܕܡܦܩܢ ܢܘܗܪܐ : ܒܡ ܡܫܟܚܐ ܠܟܠܗ ܕܐܬܚܙܝ . ܠܟܠܗ ܡܫܟܚܝܢ
ܚܕ ܡܢ ܚܕ : ܘܟܠ ܗܘ ܐܦܝܢ ܚܕ ܡܢ ܚܕ . ܐܢ ܠܟܠ ܡܬܠܐ ܒܗ : ܐܦܠܐ ܒܗ ܕܚܙܐ ܐܬܚܙܝ .
ܘܐܢ ܒܟܠܐ ܕܐܝܬܝܗ ܐܬܚܙܝ : ܦܫܝܩ ܗܘ ܦܢܝܗ ܕܝܠܗ ܡܢ ܬܚܬ . ܐܢ ܒܦܓܪܐ ܠܐ ܡܚܒ

(1) Istud carmen edidit Bickell (S. Isaaci Antiocheni opera omnia Tom . I pag . 32 - 48) . Complementum carminis , quod ibidem desideratur, ex codice aleppensi exhibemus .

ܒܡܠܐ : ܠܐܗܘܐ ܕܝܠܟ ܐܦܠܐ . ܐܢ ܕܡܬܩܢܐ ܠܐ ܐܦܠ ܡܢܝ : ܠܐ ܚܙܐ ܠܟ ܠܐܠܗܘܬܗ .
ܡܓܠܐ ܕܐܡܪܬ ܒܦܘܡܟ : ܗܘ ܦܫܪ ܠܗ ܠܒܨܘܪܐ . ܕܒܗ ܦܓܪܐ ܗܘܐ ܠܐܠܗܘܬܗ : ܕܗܘ
ܙܘܓܐ ܕܠܐ ܡܬܦܪܫ ܀ ܚܠܦ ܕܐܝܟ ܐܢܫܝܢ ܠܡܐܪ ܠܗܘ . ܒܪܝܟ ܕܒܪܝ ܕܒܟܠ ܦܓܪܝ .
ܘܗܘܐ (1) ܒܗ ܠܐܠܗܐ ܕܥܒܕܗ . ܘܒܪܗ ܡܘܕܥܢܐ ܠܐܠܗܘܬܟ ܀ ܕܙܪܥܐ ܕܚܫܒܢ ܒܟܠܗܒܠܗ .
ܙܪܘ ܐܬܐ ܡܚܣܝܢ ܥܠ ܢܘܡܣܐ . ܘܪܘܡܣܬܗ ܒܗ ܘܒܦܓܪܝ : ܐܚܝܐ ܚܝܝܢ ܒܢܘܡܣܐ .
ܡܢ ܡܒܪܐ ܒܢܘܡܣܐ ܕܕܝܢܐ ܀

2

ܕܝܠܗ ܕܝ ܕܡܪܝ ܐܝܣܚܩ

ܐܘܪܚܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܒܪ ܡܠܟܐ : ܒܛܝܢ ܐܢܐ ܕܐܬܐ ܒܚܝܠܝ . ܒܚܝܠܝ ܕܐܣܘܪ ܙܟܐ ܐܢܐ :
ܡܛܠ ܡܢܝ ܠܐ ܐܬܦܠܓ . ܘܡܠܟܐ ܡܢܝ ܕܐܦܢܝ ܥܒܕܝ : ܘܠܐ ܐܬܥܒܕܬ ܒܥܒܕܝܟܘܢ .
ܡܛܘܠ ܟܠ ܡܢܐ ܕܠܐ ܐܬܦܠܓܬ : ܘܗܝܡܢ ܐܢܐ ܕܠܐ ܐܬܐ . ܐܪܙܐ ܡܢ ܠܐܢ ܡܘܥܒܕܝܢ :
ܕܡܢܐ ܒܗܝܡܢܐ ܕܙܥܘܪܝܢ . ܡܛܠ ܦܪܘܫܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ : ܗܘܐ ܡܘܕܥܐ ܡܢ ܠܥܘܕ ܐܠܗ .
ܒܗܢܘܢ ܦܬܚ ܡܫܬܐ : ܘܗܘܝܘ ܡܬܦܪܫܝܢ ܦܠܓܐ . ܘܠܐ ܢܦܠ ܐܢܐ ܐܝܟ ܥܡܐ : ܕܒܝܬ
ܡܫܝܢ ܘܐܬܒܪܘܡܐ . ܘܠܐ ܡܦܠ ܐܢܐ ܐܝܟ ܐܢܫܐ : ܕܗܠܟܘ ܦܓܪܝ ܘܐܬܒܪܝܘ . ܘܠܐ
ܒܝܪ ܐܢܐ ܡܢ ܐܒܘܢ : ܐܒܘܗܝ ܕܐܦܢܝ ܐܝܫܐ . ܘܠܐ ܡܪܝܡܐ ܒܟܠܐ ܠܐܒܘܢ : ܘܠܐ ܢܦܠ ܐܝܟ
[ܡܪܗܘܢ ?] (2) . ܘܠܐ ܒܦܓܪܐ ܒܗ ܒܥܘܡܩܐ : ܐܝܟ ܒܪ ܕܐܝܬܝ ܘܐܝܟ ܡܬܢܝܚ .
ܒܡܘܡܬܐ ܢܦܫܝ ܕܐܬܝܢ : ܐܝܬ ܠܐܒܘܢ ܘܐܒܘܢ ܗܘ ܒܝ . ܐܢܐ ܡܘܕܐ ܐܢܐ ܒܬܘܕܝܬܐ :
ܡܢ ܕܡܫܝܚܐ ܒܥܒܪܝ ܀
ܘܠ ܢܬܒܠ ܫܡܝܢ : ܒܗܠܝܢ ܐܝܟ ܕܒܝܫܬܐ . ܘܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܐܬܦܠܓ : ܦܓܪܗ
ܕܡܢܝ ܒܥܒܕܐ . ܕܗܘܐ ܙܒܢ· ܬܫܘܥܬܗ ܕܒܪܗ : ܠܡܦܪܘܩ ܦܓܪܝ ܡܢ ܡܢܝ . ܘܐ ܒܪܫܝܬܐ
ܗܘܒܠܐ : ܕܗܘܐ ܒܥܡܘܕܗ ܗܘ ܦܨܐ ܐܢܐ . ܐܘ ܬܓܪܐ ܕܠܐ ܙܒܢܐ ܢܦܠܐ : ܬܫܘܒܘܬܐ ܕܐܬܒܪܝ·
ܒܗ . ܡܠܟܐ ܙܒܢܐ ܘܐܦܩܗ ܠܗ : ܘܗܘ ܡܢ ܡܪܗ ܡܛܪܐ . ܒܟܠ ܦܓܪܐ ܒܪܚܡܝܐ
ܕܡܪܝܡ . ܘܪ̈ܘܚܐ ܒܗ ܗܘܐ ܒܦܪ ܒܗ ܀ ܐܝܟ ܢܦܫܗ ܡܠܟܐ : ܘܦܫܛܗ ܕܗܘܐ ܠܥܘܠܐ .
ܕܡܥܠܬܗ ܒܥܒܕ ܠܐܠܗܐ : ܘܡܚܐ ܬܫܘܒܘܬܐ ܡܫܬܡܠܝܬܐ . ܒܚܝܠ ܠܐ ܒܚܝܒܐ ܠܒܫ ܗܘܐ :

(1) Apud Bickell S. Isaaci antioch. T. I. pag. 22 et seq. hac ipsa conclusione absolvitur carmen ejusdem doctoris, cujus initium ܒܫܝܢܐ ܠܟ ܡܪܢ ܕܐܬܓܠܝ ܫܠܡܐ

(2) In Codice deest unum verbum, quod ex conjectura supplevimus.

ܒܝܬ ܥܡܕܐ ܚܕܐ ܐܝܬܘܗܝ̈. ܠܟܠ ܕܐܬܐ ܘܦܪܫ ܕܐܬܐ: ܘܐܝܟ ܠܐ ܦܫܝܛܐ ܠܡܣܬܪܗܒܘ.
ܠܡܫܠܡ ܠܗ ܣܓܝ ܗܘܐ: ܕܦܓܪܐ ܕܝܠܗ ܠܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ. ܠܡܫܠܡ ܗܘ ܕܝܢ ܠܡܪܢ: ܒܪ ܟܠ
ܦܫܛܗ ܠܓܒܗ ܗܘܐ. ܐܠܐ ܠܓܒܗ ܠܐ ܠܟܠܗ: ܘܐܝܢܐ ܠܓܒܗ ܐܦ ܠܥܠܡܐ ܀ ܐܝܟ
ܕܒܝܬ ܕܝܢܐ. ܦܫܛ ܠܗ ܢܦܫܐ ܕܝܠܗ. ܘܥܠ ܕܡܫܡܠܝ ܡܕܒܪܢܘܬܐ: ܦܫܛ ܠܗ ܕܢܗܘܐ
ܠܡܕܒܪܢܘ. ܘܐܦ ܡܢ ܦܫܝܛܐ ܠܟܠܗ ܗܘܐ: ܐܘܪܚܐ ܠܥܠ ܐܫܬܟܚ. ܘܐܦ ܠܗ ܦܓܪܐ ܡܢ
ܐܝܟ: ܠܐܘܪܚܐ ܠܥܠܝܐ ܗܘܐ. ܐܦ ܡܢ ܕܝܢ ܠܐ ܐܫܬܡܥ: ܡܛܠ ܕܝܢ ܠܥܠܡ ܦܬܚ.
ܕܐܦ ܕܝܢ ܠܐ ܐܫܬܡܥ ܗܘܐ: ܐܦܠܐ ܡܢܫ ܫܡܥ ܗܘܐ ܀

ܘܐܦ ܡܛܠ ܕܐܘܪܚ ܦܘܠܘܣ: ܦܓܪܐ ܐܝܬܝܗ ܡܫܬܒܪܢܘ. ܢܦܫܐ ܪܘܚܢܝܐ ܟܠ
ܦܘܠܘܣ ܘܡܢܗ ܗܘܐ ܐܦ (1) ܡܢܗܘܢ. ܟܠܗ ܕܦܘܠܘܣ ܡܢܗܘܢܘܬܐ: ܠܡܫܬܪܐ ܘܗܘܐ
ܡܫܬܒܪܢܘ. ܟܠܗ ܕܦܘܠܘܣ ܟܠܗܘܢ ܠܗ: ܠܡܢܝܢܘ ܠܟܠܓܪܐ ܘܟܠܗܘܢܝܢ. ܐܘܪܚ
ܦܘܠܘܣ ܕܐܬ ܦܓܪܐ: ܡܫܬܝܢܐ ܐܦ ܐܘܪܚܐ. ܕܐܬ ܗܘ ܠܟܢ ܦܓܪܐ ܕܢܦܫ: ܘܐܬ ܗܘ
ܦܓܪܐ ܕܢܘܚ ܐܬܢܘܣ ܀ ܐܘ ܗܦܟܬܐ ܕܝܢ ܟܠܗ: ܘܡܢ ܡܢܗ ܐܝܟ ܗܘ. ܕܐܬ ܕܫܘܪܚ
ܦܘܠܘܣ ܠܟܢܘܫ: ܠܗ ܟܠ ܗܘܐ ܕܦܬܘܪܢ. ܐܝܟ ܒܠܐܘܪܚܐ ܘܟܢܘܫܐ ܡܟܠܗ: ܕܢܦܫ ܗܘ
ܦܓܪܗ ܡܢ ܒܟܠܐ. ܘܐܒܪܐ ܘܐܡܪ ܗܘܝܐ: ܐܢܫܝܢ ܡܫܟܚܐ ܡܫܟܚܐ. ܘܐܢܫܝܢ ܡܫܟܚܐ
ܐܘܪܚܐ. ܟܝܬܐ ܠܟܠܟܠܐ ܡܢ ܒܟܠܐ: ܡܢܬܪ ܡܫܟܢܗ ܡܢ ܢܦܫܗ. ܒܝܬ ܕܐܡܪ
ܕܐܢܫܝܢ ܡܫܟܢ: ܠܦܓܪܐ ܕܦܓܪܐ ܡܢ ܦܓܪܐ. ܘܐܦ ܕܝܢ ܠܐ ܠܟܠܗ ܗܘܐ: ܡܫܟܢܐ ܕܦܓܪܗ
ܘܐܢܫܐ ܗܘ. ܗܘܐ ܒܝܬ ܦܘܠܘܣ ܘܠܡܪ: ܒܝ ܡܢܬܐ ܗܘܐ ܠܦܓܪܐܗ. ܕܐܦ ܒܪܢܫܐ ܡܢ
ܢܦܫܗ: ܐܬ ܕܡܫܟܢ ܠܡܫܟܢܘ. ܘܗܘܐ ܐܢܫܐ ܕܐܬܒ ܡܢ ܢܦܫܗ: ܒܪܘܚܪܘܚܐ ܡܫܬܐ
ܢܦܫܗ. ܘܡܢܝ ܕܢܫܐ ܦܓܪܝ: ܡܢ ܟܠ ܒܪܢܫ ܐܬܡܟܢ ܀ ܡܫܟܢ ܒܝ ܦܪܐ ܠܗ ܡܫܟܢ:
ܘܡܫܟܢܐ ܐܦ ܒܪܢܫܐ. ܦܪܐ ܠܦܓܪܗ ܐܦ̈ ܠܐܘܪܚܐ: ܕܡܢܝ ܟܠܗܘܐ ܠܦܓܪ ܡܢܗ. ܘܕܠܐ
ܐܫܟܢ ܟܠ ܦܓܪܐ: ܡܫܟܢܐ ܡܫܟܢܐ ܗܘܝܢ. ܡܫܟܢܗ ܕܐܬܒ̇ ܒܟܫܪ: ܡܢ ܡܢܝܢ
ܕܒܟܠ ܕܗܘܝ. ܥܡ ܕܦܓܪܗ ܡܫܟܢܐ ܗܘ: ܡܢܫܟܢܗ ܘܡܢܫܟܢܘ ܠܟܢܐ ܀

ܠܐܬܟܠ ܢܦܫܐ ܠܓܒܪܐܬܟܠ: ܕܒܥܝܢܢ ܠܗ ܡܠܐܟܐ. ܡܫܟܢܐ ܠܐܘܪܚܐ ܡܫܟܢ ܗܘܐ: (2)
ܐܠܐ ܦܘܫ ܢܦܫܐ ܠܓܒܪܐܬܟܠ: ܠܡܫܬܡܥܐ ܐܢ ܡܫܟܢ ܠܝ. ܐܝܟ ܠܡܫܟܢܢ ܡܫܟܢܬܗ: ܐܠܐ
ܡܠܠ ܕܐܫܬܟܚܘ. ܡܫܟܢܐ ܠܡܫܟܢܢ ܡܢܘܟܬ ܠܗ: ܘܗܘܝܢ ܐܦ̈ܬܢܐ ܕܡܢܝܢ ܠܡܫܟܢܢ ܀ ܐܢ
ܦܓܪܐ ܠܟܠܗ ܗܘܐ ܘܐܠܐ: ܐܝܟ ܟܠ ܗܘܐ ܡܢ ܐܪܥܐ. ܘܪܝܫܗ ܢܦܫܐ ܦܓܪܗ: ܗܘܐ ܡܫܟܢ
ܢܦܫ ܗܘܐ. ܕܟܠ ܡܫܘܪܐ ܡܫܟܢ ܗܘܐ: ܐܦ ܟܠ ܡܫܟܪܐ ܡܫܟܢܬܐ. ܡܫܟܢܢ ܡܫܟܢܝܢ

(1) In cod. ܐܦܝ - (2) Videtur hic deesse versus pars.

ܓܒܪܐܝܠ : ܟܕ ܡܬܚܒܫ ܡܕܢܚܐ . ܐܡܪܬ ܠܗ ܕܢܘܗܪܐ ܕܡܦܘܪܫܢܐ : ܘܡܝܟܐܝܠ ܟܠܝܠܐ
ܬܠܝܢ ܒܒܗ . ܒܣܝܡܐ ܟܠܝܠܐ ܦܓܪܐ ܠܒܫ : ܐܦܠܐ ܒܣܪܗ ܒܪ ܗܕܡܐ . ܐܝܟܢܐ ܗܘܟܢܐ
ܡܪܝܐ : ܢܩܘܡ ܒܥܘܕܠ ܓܒܪܐܝܠ . ܢܬܠܒܫ ܘܢܫܬܐܠ ܡܢܗ : ܘܡܠܝ ܢܗܘܐ ܡܬܒܥܝܢܐ .
ܓܒܪܐܝܠ ܐܡܪ ܚܝܠܐ : ܘܗܘ ܐܡܪ ܦܓܪܐ ܘܚܝܠܐ . ܘܢܘܗܪܐ ܡܦܘܪܫܐ ܘܚܝܠ ܟܠܝܠܐ :
ܘܡܪܝ ܒܥܒܕܝ ܐܡܪ ܗܘܐ ܠܗ . ܘܗܘܐ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܡܫܡܫܢܐ : ܘܦܩܕ ܠܗ ܒܬܫܡܫܬܐ ܀
ܐܘ ܠܗܘܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܢܬ : ܐܡܪ ܠܝ ܡܢ ܐܡܪ ܐܢܬ . ܐܡܪ ܠܗ ܕܠܐ ܝܕܥ ܘܡܠܝ : ܐܡܝܢ
ܘܩܕܡ ܐܢ ܡܫܬܐܠ . ܓܒܪܐܝܠ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܝ : ܡܠܐܟܐ ܘܡܫܪܐ ܘܪܘܡܦܘܪܫܢܐ ܀

ܗܘܝܐ ܐܘܦ ܬܠܬܝܢ : ܗܘ ܦܬܓܡܐ ܕܟܕ ܒܥܝ . ܘܠܐ ܐܝܟ ܡܠܟܐ ܒܡܠܟܐ : ܐܠܐ ܒܪܗ
ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ . ܗܘ ܦܬܓܡܐ ܐܠܗܝܐ : ܐܝܟ ܡܥܒܕܢܘܬܗ ܕܬܪ̈ܝܢܘܬܐ . ܗܘ ܒܟܠ ܕܗܘܐ ܩܪܐ
ܗܘܐ : ܡܪܝ ܢܩܘܡ ܒܪܢܫܐ . ܠܐ ܒܟܡ ܐܠܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ : ܒܥܒܕ ܐܠܐ ܒܥܒܕܝܢܘܬܗ . ܘܡܠܝ
ܠܗܘ ܒܟܡ ܕܢܘܚܐ : ܒܟܠ ܒܗ ܒܡܫܪܐ ܐܘ ܒܪܢܫܐ . ܘܠܝ ܥܒܕ ܕܐܡܪ ܡܪܝ : ܗܘ ܦܬܓܡܐ
ܕܫܡܥܝ ܒܗ . ܕܠܐ ܒܟܡ ܐܝܟ ܡܠܟܐ ܒܡܠܟܐ : ܐܠܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ . ܗܘܐ ܗܘ ܕܪܘܚ
ܐܡܪ ܗܘܐ : ܘܗܘܐ ܒܪ ܗܘ ܡܫܪܐ ܗܘܐ . ܕܠܝܬ ܡܢ ܒܫܪܐ ܒܫܪܐ : ܘܪܘܚܝܢ ܡܢ ܪܘܚܐ
ܪܘܚܐ ܗܘ . ܕܐܬܠܝܕ ܡܪܝܡ ܡܢ ܒܫܪܐ : ܕܢܦܩ ܒܗ ܠܐܠܗܘܬܐ . ܠܝ ܐܡܪ ܗܘ ܗܦܟܬܐ :
ܐܝܟ ܒܪ ܗܕܐ ܕܐܬܐܡܪ ܒܗ . ܠܐ ܓܝܪ ܗܘ ܕܢܦܩ ܦܓܪܝ : ܘܠܐ ܚܝܠ ܕܢܦܩ ܠܟܠܗܝܢ . ܘܟܕ
ܗܟܢ ܐܦܠܐ ܗܟܐ : ܕܒܥܒܕ ܦܓܪܝ ܒܥܒܕܝ . ܠܐ ܒܥܒܕܬ ܪܘܚܐ ܡܪܝܡ : ܘܗܘܟܢ ܐܬܐܬܐ
ܐܝܟ ܐܬܐܬܐ ܀

ܐܘ ܠܗܘ ܬܠܡܝܕ ܗܦܟܬܐ : ܕܒܬܪ ܐܠܓܒܪܐܝܠ . ܐܬܐ ܚܝܠܐ ܡܒܥܕ ܒܗ : ܘܐܬܐ
ܦܓܪܐ ܘܡܪܐ ܒܗ . ܒܗܘ ܒܒܬܘܠܬܐ ܡܢܗ ܗܘܝܐ : ܟܕ ܕܢܚܐ ܒܗܡ ܓܒܪܐܝܠ . ܕܠܐ
ܡܥܒܕܢܐ ܕܐܬܡܟܪ : ܒܬܘܠܐ ܕܠܐ ܡܫܪܐ ܒܗ . ܘܐܬܚܝܠܐ ܕܠܐ ܗܘ ܒܥܒܕܗ . ܐܬܐ ܦܓܪܐ
ܢܒܪܝܐ . ܠܐ ܢܦܩܬ ܡܢ ܐܢܫ ܐܡܪܗ . ܟܕ ܠܡܫܪܐ ܓܝܪ ܠܒܬܘ ܒܗ . ܘܐܬܒܪܝ ܒܗ ܠܟܠܡ
ܐܝܟ : ܠܒܥܝ ܦܓܪܐ ܘܠܐ ܢܦܩܬ ܒܗ ܀

ܡܒܥܐ ܗܘ ܠܟܠܗܘܢ ܡܪ̈ܢܐ : ܘܦܩܕ ܒܒܥܠܐ ܕܦܓܪܐ (1) . ܡܥܩܒܝܢ ܚܝܘܬܐ
ܠܡܕܢܚܐ : ܕܢܗܘܐ ܒܥܒܕ ܘܐܬܐ ܠܗ . ܘܐܒܥܝ ܐܠܐ ܓܒܪܘܬܐ : ܡܠܒܥܘܬܐ ܕܒܩܕܡ ܐܝܟ . ܠܝ

(1) In cod. post haec habetur versus ܡܕܢܚ ܡܫܝܚܐ ܕܦܓܪܝ ܐܬܐܘܗܝ quin sensum connexum praeseferre videatur.

ܒܠܥܕܝܢ ܒܡܫܝܚ ܒܗ ܠܗܘܢ : (2) ܛܥܡ ܐܠܗܘܬܐ ܡܘܬܐ ܠܡܫܝܚܐ . ܘܐܢ ܦܓܪܐ ܠܐ ܛܥܡ ܡܢܗ :
ܕܓܠܐ ܗܘ ܐܦ ܡܐܬܠܬܗ . ܘܐܡܪ ܛܥܡܬ ܘܐܡܪܝ : ܠܐܢܫ ܕܐܬܐ ܘܕܓܠ ܒܝ . ܚܙܝ ܢܫܡܬܗ
ܒܪ ܡܘܫܐ : ܒܪ ܕܘܝܕ ܘܒܪܗ ܕܡܪܝܡ . ܐܢ ܒܐܬܘܗܝ ܦܓܪܗ ܦܓܪܝ : ܡܛܠ ܕܦܓܪܝ ܡܢ
ܐܡܐ ܠܗ . ܐܢ ܦܓܪܗ ܕܡܪܢ ܡܢܝ : ܐܢ ܗܘ ܐܢܫ ܠܐ ܗܘܐ ܠܗ . ܘܡܕܓܠܢܘ ܕܓܠ
ܒܝ . ܗܟܢ ܡܫܬܡܠܐ ܕܐܬܘܗܝ : ܘܠܐ ܦܓܪܐ ܕܐܬܐ ܠܝ . ܐܢ ܗܘܐ ܠܐ ܥܒܝܕܐ : ܟܠ ܡܠܐ
ܘܐܦܢ ܕܓܠ ܗܘ . ܕܐܢ ܗܘ ܒܡܪܗ ܐܬܚܙܝ ܒܝ : ܐܦ ܒܡܫܬܥܝܢܘܬܗ ܒܪ ܒܪܢ . ܘܠܐ ܐܬܐ
ܡܕܝܢ ܢܡܘܣܐ : ܘܦܫ ܦܓܪܝ ܒܫܡܫ ܡܫܪܐ +

ܒܝܬ ܢܡܘܣܐ ܕܓܙܐ ܠܗ : ܘܡܫܚ ܐܡܪ ܠܫܡܥܘܢ . ܡܛܠ ܦܪܘܩܐ ܦܫ ܒܗܢܐ : ܗܘ
ܛܠܝܐ ܕܐܡܪ ܗܘܝܢ . ܐܘ ܗܢܐ ܗܘ ܒܪ ܒܥܠܐ . ܐܘ ܐܬܓܠܝܬ ܐܡܪܬ : ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܗܘܘ
ܠܡܫܒܩܐ . ܝܠܕܘܗܝ ܕܢܦܩ ܡܫܝܚܐ : ܘܡܫܚܬ ܕܒܗܪܐ ܘܐܬܓܠܝܬ . ܡܛܠ ܒܥܠܐ ܘܡܢܢ
ܐܢܝ : ܕܐܝܟ ܐܝܟ ܠܐ ܕܝܠܗ . ܐܢ ܐܡܪ ܒܗ ܕܒܓܘܐ : ܐܬܓܠܝܬ ܗܘܐ ܘܝܕܥܘܗܝ .
ܡܫܝܚܐ ܠܦܓܪܗ ܐܦܪܝ ܗܘܐ : ܗܘ ܕܒܦܓܪܗ ܒܡܠܐ ܗܘܐ ܠܗ . ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܠܗܘ :
ܕܠܡܫܘܗ ܒܟܠܗ ܒܪܝܢ ܗܘܐ . ܡܛܠ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܢܦܫܗ : ܒܪܫ ܛܘܒܐ ܠܟܠ ܒܪ
ܛܠܝܘ . ܘܡܢ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܐܬܗܝܐ : ܚܙܝܐ ܐܝܬܐ ܠܡܫܘܚܗ . ܡܢ ܚܝܐ ܘܐܡܪܝܢ ܡܫܬܐ : ܐܠܐ
ܦܓܪ ܠܐܬܘܗܝ . ܦܓܪ ܟܠܗ ܡܫܚ ܚܝܐ : ܕܡܛܠ ܗܘܐ ܗܘܐ ܦܪܘܩܐ . ܦܓܪ ܡܫܘܚܬܐ
ܢܫܒ ܡܫܬܐ : ܕܟܠܗ ܠܗ ܐܡܪ ܢܡܘܣܐ . ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܦܩ ܗܘܝܢ : ܕܢܘܗܝ ܠܡܢ ܙܒܢ
ܗܘܘ . ܐܢ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܠܡܢ : ܕܒܪܝܫ ܡܫܬܘ ܐܪܥ ܗܘܐ . ܘܗܘܢܐ ܕܡܫܠ ܡܢ
ܒܡܘܪܝܢ : ܕܐܬܐ ܐܢܐ ܘܠܐ ܐܬܓܠܝܬ . ܒܒܢܝ ܒܢܝܢܘܗܝ ܕܡܫܪܢ ܕܐܬܐ : ܢܦܫܗ ܘܐܬܐܬܒܢ
ܒܡܫܒܚܢܘܗܝ . ܕܐܢ ܦܓܪܐ ܗܘ ܡܫܝܚܐ : ܢܦܫ ܕܝܢ ܒܫܡܝܐ . ܡܢ ܡܫܝܢܫ ܗܘ ܡܫܘܚܐ :
ܘܡܢ ܕܢܦܫ ܗܘܐ ܠܟܠܐ . ܡܢ ܠܐܢܫ ܒܒܢ̈ܝ ܐܬܐ ܒܗ : ܡܫܘܚܐ ܕܢܗܘܘܢ ܟܠ ܦܓܪܗ .
ܡܫܝܚܐ ܘܡܫܚܐ ܢܦܫܗ ܦܓܪܗ : ܢܒܘܬܐ ܐܢܫ ܕܒܬܪ ܒܗ +

ܗܐ ܦܓܪܐ ܠܡܫܝܚܝ : ܘܡܫܬܡܠܐ ܐܝܟ ܕܐܬܘܗܝ ܗܘܐ . ܗܐ ܦܓܪܐ ܡܢ ܟܠ ܕܗܘܝ :
ܦܓܪܐ ܡܫܒܚ ܒܫܘܪܐ . ܘܡܟܬܘܒ ܒܡܫܬ ܡܫܠ ܦܓܪܝܢ : ܘܡܫܬܒܚ ܗܘܐ ܘܠܐ ܐܬܦܫܛ + ܐܢ
ܦܓܪܗ ܠܐ ܗܘ ܦܓܪܝ : ܡܫܘܚܐ ܡܫܠ ܐܬܓܠܝܬܗ . ܐܢ ܦܓܪܘܗܝ ܠܐ ܗܘ ܦܓܪܝ : ܡܬܢܣܟܐ
ܡܢ ܐܬܓܠܝܬ . ܡܫܠܐ ܘܠܐܠܬܐ ܘܢܦܫܐ : ܒܟܠ ܐܝܟ ܗܘ ܒܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ . ܘܠܐ
ܘܡܬ ܒܟܠ ܒܐܪܐ : ܡܫܝܚܐ ܠܐ ܠܐܪ ܗܘܐ . ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܒܢܝܐ ܕܡܢ ܡܫܬܐ : ܦܓܪܐ ܐܢܫܝܐ ܠܐ

(2) Hic versus citatur in libello fidei Maronitarum Cf. Bickell S Isaaci antioch. op. om. T. I pag. 50

ܙܪܐ . ܫܠܝ̈ܚܐ ܕܒܗܘܢ ܒܥܕܬܗܘܢ : ܐܝܟ ܕܒܪ̈ܢܫܐ ܡܪܐܘܡܝܐ ܗܘܘ . ܘܐܦ ܠܐܠܗܐ ܫܠܝܢ ܗܘܘ .
ܘܡܒܥ ܣܘܟ̈ܠܐ ܘܡܫܟܚܢܘܬܐ . ܒܡܫܡܠܝܘܬܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܐܠܐ . ܘܐܠܗܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܒܪܢܫܐ . ܒܒܪ
ܕܝܢ ܗܘ ܕܐܠܗܘܬܐ ܘܡܢ̈ܝܐ ܒܫܡܝܐ ܡܣܬܟܠ ܗܘܐ . ܒܓܘܫܡܐ ܐܚܝ ܐܡܝ ܢܦܫܗ : ܘܐܦ
ܒܪܢܫܐ ܐܠܐ ܗܘܐ . ܘܐܦ ܐܠܗܐ ܡܫܬܟܚܘ : ܒܗܒܘ ܟܠܗ ܘܡܟܝܢ ܡܢ ܚ̈ܘܠܐ . ܦܪܝܫܐ ܕܐܠܐ
ܠܘܪܫܠܡ : ܗܘ ܒܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܬܟܫܦܐ (1) . ܕܠܝ ܦܓܪܐ ܠܐ ܐܬܚܙܝ ܗܘܐ : ܢܒܥܘܬܐ
ܒܡܢ ܩܕܡܝܗ ܗܘܐ . ܡܢܟܠ ܦܓܪܗ ܒܢܒܝܐ : ܘܬܫܡܫܬܗ ܕܝܠܗ ܕܐܬܦܫܛ ܒܗ . ܕܐܦ
ܬܫܡܫܬ ܒܟܠܗܝܢ : ܡܫܝܚܐ ܠܐ ܕܝܠ ܠܐܦܝܘܗܝ (2) . ܘܡܢ ܩܕܡ ܕܗܘܐ ܐܠܗܐ ܐܡܪ . ܘܐܦܢܐ
ܘܡܠܐ ܕܝܢܐ : ܐܠܗܐ ܒܟܠ ܒܗܪܐ . ܦܓܪܐ ܕܝܢܐ ܘܡܠܟܘܬܐ : ܐܬܦܫܛ ܒܢ ܒܟܠܗ :
ܘܐܬܒܠܒܠ ܒܗ ܒܫܡܝܐ . ܚܝܐ ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܕܒܪܢܫܐ . ܠܐܦܪܝܐ ܐܢܐ [ܡܫܝܚܐ] (3) :
ܘܡܫܒܚ ܠܗ ܕܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ . ܐܬܝܗ ܒܐܪܥܐ ܚܝܐ ܐܢܫܝܐ : ܘܦܪܩ ܠܟܠܗ ܡܢ ܡܘܬܐ .
ܘܢܦܩ ܡܫܟܢܐ (4) ܘܐܬܒܠ ܡܢ ܦܘܠܚܢܗ ܕܐܬܚܡ . ܘܥܢܘ ܟܠܗܘܢ ܕܐܬܚܡ : ܐܢܬ ܒܡܫܝܚܐ
ܦܓ̈ܪܐ ❖ ܒܥܠܡܘܗܝ [ܬܪ̈ܬܝܢ] (5) ܟܝܢ ܦܓܪܗ : ܒܥܠܡܘܗܝ ܬܪ̈ܬܝܢ ܦܓܪܢܝܢ ܡܢܗܘܢ . ܘܠܝ ܠܗܘܢ ܕܝܢ
ܐܡܪ ܕܐܒܐ : ܒܝܬ ܕܡܫܝ̈ܚܬܐ ܐܠܗܝܬܐ ❖ ܗܘܝܘ ܗܟܢܐ ܕܡܫܝ̈ܚܬܐ ܕܒܠܥܘ ܐܒܐ
ܢܦܫܗܘܢ . ܘܐܦ ܒܫܡܘܐܠ ܐܬܦܬܚ : ܘܐܦܓܪܐ ܕܒܪܗ ܪܐ . ܟܠ ܐܝܟܐ ܕܐܡܐ ܕܡܫܝ̈ܚܬܐ
ܕܦܓܪܐ ܡܫܢܝ ܠܐܬܘܬܗ . ܒܝܬ ܦܓܪ ܡܫܡܠܐ ܗܘܐ : ܕܡܫܝ̈ܚܬܐ ܕܒܟܠ ܘܡܫܝܚܐ ❖ ܘܠܝ
ܐܟܠ ܒܝܠܐ ܦܓܪܐ : ܕܡܠܐ ܕܦܓܪܐ ܡܫܡܠܐ ܗܘܐ . ܒܪܐ ܕܒܥܠܡܘ ܒܦܓܪܝ ܡܫܟܚ : ܡܢ
ܒܗܢ ܡܢܝܐ ܒܗ . ܟܠ ܐܝܟܐ ܕܡܫܡܫܐ ܗܘܐ : ܕܡܫܝܚܐ ܕܦܓܪܐ ܡܫܡܫܐ ܗܘܐ . ܡܫܡܫ
ܦܓܪܝ ܠܐܠܗܐ : ܘܦܓܪܗ ܒܦܓܪܐ ܒܒܪ ܡܢܝ . ܠܐܟܠ ܦܓܪܐ ܐܬܚܙܝ ܗܘܐ : ܠܝ ܡܢ ܡܪܝܡ
ܠܐ ܐܬܚܙܝ . ܐܡܪܗ ܒܡܠܐ ܐܠܗܝܬܐ : ܘܡܢ ܠܡܫܝܚܐ ܐܠܗܝܬܐ . ܕܐܬܟܠܝ ܗܘܘ ܒܥܠܡܐ .
ܒܡ ܢܦܠ ܒܗ ܘܒܡ ܡܪܝܡ : ܐܡܪܗ ܕܫܡܥ ܘܒܗ ܐܬܚܙܝ . ܠܡܫܝܚܐ ܐܡܪ ܡܪܐܘܗ :
ܘܒܢܝܢ ܘܐܝܬ ܗܪܐ ܐܝܟ . ܒܝ ܡܢ ܐܡܪܗ ܠܐ ܡܬܚܙܝ : ܡܫܟܚ ܐܝܟ ܒܫܡܗܘܢ . ܗܐ ܡܫܝܚܐ
ܠܗ ܢܦܫܬܐ : ܘܐܝܬ ܦܓܪܗ ܐܝܬ ܡܢ ܐܡܪܗ . ܗܘ ܢܦܫܬܐ ܡܫܟܚ ܠܗ : ܘܐܝܬ ܢܦܫܬܗ ܡܢ
ܡܪܝܡ . ܡܢ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܦܓܪܢܝܐ : ܘܐܒܪܗܡ ܟܠ ܐܢܫܐ . ܘܒܝ ܗܘ ܡܠܝ ܕܠܐ ܐܬܒܠܐ :
ܡܫܡܫ ܐܒܘܗܝ ܐܠܗܝܢ . ܘܐܡܪ ܐܡܪܗ ܕܡܪܐ : ܡܫܡܫ ܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܡܪܝܡ .ܐܠܐ ܒܡܫܡܫ
ܡܢ ܡܪܝܡ : ܟܠ ܒܪܘ ܒܦܓܪܗܝܢ . ܗܐ ܒܡ ܡܫܡܫ ܢܘܪܐ : ܒܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܡܦܪܫ .
ܡܠܐ ܕܡܪܐ ܠܗ ܢܘܪܐ : ܘܡܢ ܦܓܪܐ ܕܡܢ ܐܠܗܐ . ܡܫܡܫ ܐܬܐ ܕܡܠܝ ܒܗ : ܘܡܫܡܫ

(1) In cod. ܡܫܡܫܢܐ - (2) In cod. ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܢܬܐ ܐܒܘܗܝ - (3) Additur ex conjectura - (4) Lacuna unius vocabuli. (5) Ex conjectura

ܓܒܪܐ ܦܪܐ ܠܗ . ܘܡܛܠ ܐܘܒ ܡܢ ܫܐܠ ܠܗ : ܠܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ ܕܠܐ ܢܫܬܠܛܘܢ . ܐܡܪܘ ܗܘܘ ܕܗܘܐ ܙܒܢܬܠܘܗܝ : ܕܕܚܠܗ ܕܓܒܪܐ ܠܠܟܡ ܠܥܠܘܗܝ . ܐܝܟ ܦܓܪܐ ܡܣܟܝܢܐ : ܕܕܘܟܬܐ ܐܝܬ ܠܗ ܒܥܘܡܪܗ . ܕܗܘܐ ܬܫܡܫܬܗܘܢ ܘܡܫܠܡܢܘܬܗܘܢ̈ ܒܪܝܬܐ ܓܒܪܐ ܡܬܪܘܗܝ . ܐܦ ܗܘ ܕܦܓܪܗ ܠܐ ܚܒܫ ܗܘܐ : ܠܥܡܢ ܟܠ ܕܢܬܦܠܛ ܐܬܪܘܡܡ . ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ : ܕܡܢ ܒܪܢܫܐ ܒܪܢܫܐ ܚܢܢ . ܕܢܬܠ ܒܗ ܕܐܘܠܝܢ ܢܣܒ ܒܗܘܢ : ܕܒܟܠ ܦܓܪܐ ܐܝܟ ܕܢܠܝܢ . ܘܡܢ ܐܣܝܪܝܢ ܕܠܐ ܢܬܪܚܩܘܢ : ܕܡܢ ܗܘܒܐ ܐܣܝܪܐ ܐܬܗܘܢ . ܠܐ ܙܒܢܐ ܕܢܐܡܪ ܕܢܦܠ : ܢܬܠܘܗ ܘܢܦܠ ܒܣܘܥܪܢܐ . ܐܠܐ ܡܕܝܢܝ ܘܐܡܪ ܗܘܐ : ܒܠܬ ܗܘܐ ܠܐܬܩܝܡܘܢ . ܗܘ ܕܐܘܠܝܢ ܗܘܘ ܕܐܣܝܪܝܢ : ܕܠܐ ܢܦܠ ܠܐܬܪ ܠܡܫܠܡܐ . ܘܠܝ ܗܘ ܙܒܢܐ ܕܐܬܠܘܬܝ : ܕܟܠ ܦܓܪܗ ܕܡܢܝ ܐܡܪܘ . ܗܘ ܡܢܝ ܠܗ ܐܝܟ ܡܫܠܡܐ : ܗܘ ܕܗܘܐ ܡܪܐ ܕܡܫܠܡܐ . ܒܟܪܐ ܠܟܡ ܓܝܪ ܡܫܠܡܐ ܗܘܐ ܀ ܟܠ ܕܡܫܡܫ ܗܘܐ ܕܐܘܠܝܢ : ܐܬܠܘܬܝ ܒܡ ܕܕܦܓܪܐ ܗܘ . ܠܗ ܓܝܪ ܡܫܠܡܐ ܕܒܣܘܪܘܗܝ : ܐܡܪ ܒܗܘܬ ܦܓܪܐ . ܐܦ ܡܫܡܫܢ ܝܗܒ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ : ܐܝܟ ܗܘ ܗܘ ܐܡܪܘ ܠܟܠ ܡܢܝ . ܘܟܕ ܐܬܐ ܡܢܝ ܒܐܬܘܬܐ : ܘܟܠ ܐܝܟ ܠܗ ܕܗܘܐ ܐܡܪ ܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘ ܗܘܐ ܒܪ ܢܦܫܗ : ܒܪ ܓܒܪܐ ܡܫܝܚܐ . ܠܗ ܠܟܡ ܗܘ ܕܡܢ ܒܪܐ : ܢܦܫܗ ܡܢܡ ܕܢܝܫܐ . ܗܘܝܘ ܕܐܬܠܘܬܝ ܡܫܐܠ : ܘܟܠ ܒܟܘܢ ܒܡܠܟ ܫܘܒܚܐ . ܠܫܡܝܐ ܐܝܟ ܡܠܐܟܘܢ : ܘܕܠܫܡܝܐ ܠܐ ܡܙܝܢ ܀

ܐܝܟ ܙܒܢ ܫܪܘܒܐ : ܕܦܓܪܐ ܐܣܝܪܐ ܢܣܒ ܠܗ . ܐܦ ܦܓܪܗ ܠܐ ܐܬܦܫܛ : ܒܟܬܒܘ ܡܢ ܕܘܝܕ . ܘܠܝ ܠܐ ܡܢܝ ܠܒܪܗ ܗܘܐ : ܒܝܘܡ ܡܢܐ ܕܡܢܝ (1) ܒܥܘܪܒܐ . ܕܒܪܝ ܠܐܠܗܐ ܠܐܒܪܡ : ܐܝܟܐ ܢܒܪܗܘܢ ܗܘ ܕܐܡܪ . ܒܟܪܝܗܝ ܒܥܡܝܐ [ܒܠܘܝܡ] (2) ܗܘ ܕܠܡܫܡܫ ܠܐ ܐܠܒܪܘ . ܐܦܠܐ ܒܡܫܡܫܢ ܒܪ ܐܝܣܡܘ . ܡܫܡܫ (3) ܕܗܘܐ ܡܝܬܐ : ܕܐܦ ܒܒܢܝ ܡܠܐܟܐ ܡܒܪܝ ܗܘܐ . ܘܒܠܘܗܝ ܗܘܐ ܒܡܙܡܘܪܐ : ܕܠܗ ܒܟܠ ܐܬܠܒܒ ܀ ܐܬܐܡܪܬ ܕܐܝܟ ܠܟܠ ܕܐܬܐ : ܒܥܘܪܒܗ ܕܐܒܪܡ ܙܒܢ ܡܢܝܡ . ܘܡܠܟܗ ܕܐܝܟܐ . ܘܫܠܝܬܐ : ܒܟܠ ܒܥܡܝܐ ܕܐܬܒܪܟܘ ܒܗ ܀

ܢܒܥܘܢ ܕܐܝܟ ܗܟܢܐ ܐܡܪ : ܗܘܒܝܬܐ ܕܒܥܘܪܐ . ܘܟܬܒܐ ܢܣܝܐ ܠܦܘܪܩܢܝ ܘܡܫܡܠܝ ܕܥܒܪܐ . ܠܗܘ ܕܐܝܟ ܕܡܫܘܚܬܐ : ܘܐܦܫ ܒܟܪܗ ܐܢܫܐ . ܕܐܠܐ ܒܝܕܗ ܡܫܝܚܐ.

---

(1) Sic in cod . forsan legendum ܒܝܘܡ ܡܢܝ ܡܢܐ ܒܥܘܪܒܐ

(2) Ex conjectura

(3) Videtur legendum ܘܐܦܠܐ ܒܡܫܡܫ

ܘܫܠܡ ܒܫܘܦܪܐ ܕܒܗ ܐܬܐ. ܕܒܝܠܕܗ ܐܬܐ ܙܪܥܐ: ܘܐܬܠ ܒܝܕܗ ܟܠ ܐܒܘܗܝ. ܗܢܘ ܕܗܘܐ ܒܒܣܝܡܘ ܫܦܝܪ: ܘܦܪܨܘܦܗ ܗܒܠ ܠܐܠܗܘܬܗ. ܗܢܘ ܕܝܠܗ ܠܐ ܒܒܝܫ. ܘܐܫܬܡ ܒܗܢܘ ܢܦܫܗ. ܗܢܘ ܕܐܬܐܠܝܨ ܕܠܐ ܫܦܝܪܐ: ܘܐܫܬܒܚ ܒܫܘܦܪ ܒܪܘܚܗ (1) ܗܢܘ ܕܠܐ ܫܦܝܪ ܗܘܐ ܠܗ ܒܦܓܪܐ: ܐܫܬܒܚ ܒܗ ܫܘܦܪܗ. ܗܢܘ ܕܗܘܐ ܒܓܘ ܡܪܝܡ ܐܒܘܗ: ܘܗܘܐ ܫܦܝܪܐ ܐܝܟ ܒܪܢܫܐ. ܗܢܘ ܕܐܠܗܘܬܗ ܗܘܐ ܠܐ ܫܦܝܪܐ: ܘܫܦܝܪ ܫܦܝܪܐ ܡܢ ܡܪܝܡ. ܗܢܘ ܕܐܠܗܘܬܗ ܒܪ ܐܠܗܘܬܐ: ܡܢ ܒܪܬܐ ܐܢܫܐ ܗܘܐ ܐܢܫܐ. ܒܗܢܘ ܕܗܘܐ ܦܪܨܘܦܗ: ܒܗ ܒܝܬܐ ܕܐܠܗܘܬܗ. ܒܗܢܘ ܕܗܘܐ ܠܘܬ ܐܢܫܘܬܗ: ܒܗ ܡܬܡܢܝܐ ܠܐܠܗܘܬܗ. ܗܢܘ ܕܐܠܗܘܬܗ ܝܚܝܕܝܐ: ܘܗܘܐ ܠܘܬ ܚܕ ܦܪܨܘܦܐ (2). ܗܢܘ ܝܚܝܕܝܐ ܕܡܢ ܐܒܐ: ܕܗܘܐ ܝܚܝܕܝܐ ܡܢ ܡܪܝܡ. ܒܗܢܘ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗ ܐܠܗܘܬܐ: ܘܗܘܐ ܒܗ ܐܦ ܐܢܫܘܬܐ. ܗܢܘ ܕܒܟܠ ܒܗ ܡܢ ܒܪܫܝܬ: ܠܐ ܫܟܝܚ ܒܗ ܐܦܠܐ ܒܫܘܡܠܝܐ. ܗܢܘ ܕܐܬܐܠܕ ܗܘܐ ܠܐ ܡܫܟܚܐ: ܘܟܠܗ ܐܢܫܘܬܐ ܘܐܠܗܘܬܐ. ܗܢܘ ܕܒܒܪܬܐ ܢܦܫܗ ܥܒܕ: ܘܐܬܚܙܝ ܠܥܠܡܐ ܢܣܒܝܢ ܡܢ ܗܘܐ. ܗܢܘ ܕܐܬܐܒ ܒܝܕܘ ܒܪܘܚܐ: ܘܢܦܠ ܥܡܗ ܙܘܓܐ ܗܘ. ܒܗ ܒܒܘܬܐ ܠܟܠ ܡܫܟܢܐ: ܠܟܠ ܒܬܪܝܗܘܢ ܕܟܠܝ. ܠܟܠ ܕܝܠܗ ܘܟܠ ܡܬܬܐܢܝܐ: ܘܟܠ ܡܬܩܢܝܢܘܬܗ ܘܟܠ ܐܬܥܒܕܬܗ. ܘܟܠ ܠܥܠ ܐܘܬܘܗ ܘܐܬܥܒܝܕ: ܘܟܠ ܦܢܝܢܘܬܗ ܘܐܬܬܠܬܗ. ܘܟܠ ܫܘܦܪܝܢܘܬܗ ܘܐܬܬܘܗܝܢ. ܘܐܬܦܢܝܬܗ: ܘܟܠ ܡܪܝܡܘܬܗ ܘܟܠ ܫܘܦܪܗ. ܘܟܠ ܡܫܒܚܘܬܗ ܘܡܫܬܡܠܝܬܗ: ܘܟܠ ܫܠܡܘܬܗ ܘܟܠ ܫܘܒܚܗ. ܘܟܠ ܗܘ ܕܠܗ ܡܫܟܢܐ: ܘܟܠ ܡܠܟܘܬܗ ܕܡܢ ܢܦܫܗ. ܘܡܢ ܠܗܘܢ ܠܐܝܟ ܐܝܟܢܐ: ܘܠܐ ܐܝܟ ܢܦܫܗ ܘܟܠܗ ܀

3

ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܐܚܪܬܐ ܒܗ ܒܬܐ ܢܫܐ

ܬܠܬܐ ܕܠܐ ܡܬܦܠܓܝܢ: ܘܠܐ ܡܬܒܨܝܢ ܐܝܟܢܝܘܬܗ. ܦܩܘܕ ܠܗ (3) ܒܚܕ ܡܠܬܐ: ܕܐܬܦܠܓܝܢ ܒܟܝܢܝܬܐ. ܬܠܬܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܚܕ: ܡܛܠ ܦܪܨܘܦܐ ܡܠܬܐ. ܐܝܬ ܡܠܬܐ ܒܟܝܢܗ ܕܚܕܐ: ܕܐܬܬܐ ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ ܡܢܗ. ܡܢ ܒܪܫܝܬ ܒܪܬܐ ܕܝܠܗ ܠܘܩܕܡ: ܕܗܘܐ ܒܡܬܩܢܝܘܬ ܐ ܦܪܨܘܦܐ. ܦܩܘܕܝܗܘܢ ܠܟܠ ܐܠܗܐ: ܘܥܡ ܡܒܪܟ ܠܟܠ ܦܘܩܕܢܐ. ܗܪܐ ܘܦܠܓܐ ܡܢ ܚܠܘܦܘܬܗ.

(1) Citatur ab auctore libelli fidei Maronitarum apud Bickell S . Isaac op . om . T . I .P. 50

(2) Citatur in praefato libello fidei Maronitarum . Cf. Bickell S . Isaac op T . I p . 50

(3) In cod . ܦܩܘܕ ܠܟܠܗܘܢ

ܘܐܬܡܢܥ ܡܢ ܪܥܘܬܗ . ܘܐܬܦܠܓ ܒܗ ܒܠܒܪܐ : ܠܐ ܕܐܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܦܠܐܐ . ܘܡܢ ܕܢܦܠ ܐܦܠܘܪܛ ܒܗ : ܒܫܡܥܐ ܘܡܢܝܢ ܐܦܠ ܒܗ . ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܢܦܩ ܡܢܗ : ܘܡܫܠܐ ܗܘ ܒܪܬܐ ܐܘܓܗ . ܘܟܕ ܐܬܦܬܚܘ ܗܘܝܢܐ : ܘܐܬܦܪܫ ܒܗ ܒܪܘܚܐ . ܠܓܒܪܐܝܠ ܒܪܐ ܚܕ . ܘܒܓܠܗ ܘܡܡܘܢܗ ܗܒܪ . ܐܝܡܟܢ ܓܠܝܢܐ ܠܐ ܒܬܪܐ . ܘܐܪܟܢ ܗܘܐ ܪܝܫܗ ܒܪܐ . ܘܐܡܪ ܒܗ ܡܟܝܠ ܠܥܠܡ . ܕܡܪܝܐ ܢܫܒ ܗܪܐ ܒܟܝ . ܘܒܗ ܡܠܬܗ ܢܫܒ ܠܐܠܗܐ . ܘܫܪܐ ܒܦܓܪܐ ܠܐܠܗܐ ܀

ܢܣܟܘܢ ܡܦܠܓ ܕܪ̈ܘܚܐ . ܗܟܢܐ ܘܐܬܦܠܛܘ ܦܪܘܩܐ . ܟܕ ܦܓܪܐ ܡܢ ܒܪܐ ܐܢܫܐ . ܟܕ ܐܬܐ ܕܢܦܪܘܩ ܐܢܫ̈ܐ . ܘܦܓܪܐ ܕܐܢܫܐ ܐܬܠܒܫ . ܒܟܠܗܝܢ ܕܝܢ ܐܬܕܡܝ . ܟܠܗ ܦܓܪܢ ܘܗܘܐ ܕܝܠܢ . ܘܒܚܛܝܬܐ ܒܗ ܠܐ ܠܡ . ܘܦܓܪܢ ܟܠܗ ܒܐܠܗܘܬܐ ܗܘܐ : ܒܫܡܝܐ ܡܢ ܐܒܐ ܐܝܠܕܗ . ܘܦܓܪܢ ܟܠܗ ܒܐܪܥܐ ܢܣܒ . ܘܡܠܐ̈ܟܐ ܘܪ̈ܘܚܐ ܐܟܘܬܗ . ܘܐܬܚܙܝ ܒܐܢܫܘܬܐ . ܒܬܪ ܡܡܠܠܐ ܡܫܒܚܬܐ ܀ ܒܫܡܗ ܕܐܒܐ (1) ܡܫܝܚܐ . ܡܛܠ ܒܗ ܒܟܝܢܐ ܦܓܪܢܝܐ . ܘܡܫܡܫ ܗܘܐ ܒܬܪܝܢ ܟܝ̈ܢܝܢ . ܢܒܝܘܬܗ ܐܝܟ ܕܒܗ ܕܦܓܪܢܝܢ . ܘܐܡܪܝܢ ܕܐܬܚܕܝ ܚܕ ܟܝܢܐ . ܘܒܗܢܝܢ ܒܗ ܒܗܘܐ ܠܐܢܫܐ . ܐܝܠܐ ܢܒܠܛܘܢ ܡܢ ܗܠܝܢ ܘܗܘܘܢ ܡܢܗ ܢܒܬܪܝܢ . ܡܫܬܟܚܝܢ ܒܟܝ̈ܢܘܗܝ ܐܝܬܘܗܝ . ܐܠܗܐ ܘܐܢܫܐ ܐܝܬܘܗܝ . ܠܐܠܗܘܬܐ ܘܐܢܫܘܬܐ . ܕܒܪܐ ܒܗ ܐܝܬ ܒܟܝܢܐ ܀ ܢܣܟܘܢ ܡܦܠܓ ܕܝܘ̈ܐ . ܘܠܐ ܢ̇ܦܪܫܘܢ ܦܪܘܩܐ . ܘܠܐ ܢܐܡܪܘܢ ܕܐܬܚܕܝ ܚܕ ܟܝܢܐ . ܘܡܫܬܡܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܦܘܪܫܢܐ . ܐܝܠܐ ܕܢܦܠܛܘܢ ܐܢܫܘܬܗ . ܫܠܡܘܗ ܠܐܚܕܘܬܗ . ܟܠܗ ܒܗ ܘܟܠܗ ܒܝ . ܘܗܟܢ ܕܐܬܚܕܘ ܩܢܘܡܐ ܕܝܢ . ܠܐܝܟ ܟܝܢܐ ܚܕ ܐܠܗܐ : ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܢܫܐ ܘܐܠܗܐ . ܒܬܪܝܢ ܟܝ̈ܢܝܢ ܐܝܬܘܗܝ . ܠܗܘ ܡܟܪܙܝܢ ܐܬܝܠܝܕ . ܟܕ ܡܫܬܪܐ ܐܝܟ ܐܠܗܐ : ܘܪܘܡ ܘܟܦܢ ܐܝܟ ܒܪܢܫܐ . ܗܢܐ ܟܠܗ ܐܝܟ ܐܠܗܐ : ܘܗܘ ܘܪܗܒ ܐܝܟ ܒܪܢܫܐ . ܗܟܢ ܚܝܠ ܦܓܪܘܬܐ . ܘܐܬܘ̈ܬܐ ܦܠܐ̈ܬܐ . ܘܗܘܐ ܠܘܩܒܠܐ ܕܪܥܝܢܗ . ܟܕ ܒܪܘܚܐ ܕܦܓܪܘܬܗ . ܗܟܢ ܟܡܐ ܒܡܫܝܚܘܬܐ . ܒܦܓܪܐ ܕܝܠܗ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ . ܘܒܦܓܪܐ ܒܟܝܢܐ ܕܢܫ : ܘܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܒܪܘܚܐ ܙܩܝܦ . ܐܝܠܐ ܕܡܢܗ ܚܕ ܚܝܠܐ ܗܘܐ ܒܟܝܢܐ ܡܫܡܠܝܐ . ܕܢܚܙܐ ܠܦܓܪܢ ܡܢ ܡܢܝ . ܘܐܘܕܝ ܒܫܘܦܪܗ ... (2) . ܡܢܝ ܐܘܕܝܢ ܘܡܘܕܝܢ . ܒܬܪܝܢ ܟܝ̈ܢܝܢ ܠܟܠܗܘܢ . ܒܫܡܗ ܕܐܠܗܐ ܡܠܬܐ . ܘܒܫܡܐ ܕܢܣܒ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ . ܒܬܪܝܢ ܟܝ̈ܢܝܢ ܗܘ ܡܘܕܝܢ . ܘܒܫܡܗ ܕܡܠܬܐ ܡܫܡܫܝܢ . ܘܒܗ ܢܣܓܘܕ ܘܒܗ ܢܫܒܚ . ܘܒܗ ܢܫܒܚ ܘܢܘܕܐ . ܘܢܫܬܒܚܘܢ ܠܟܠ ܕܪ̈ܝܢ . ܘܢܣܓܘܕ ܒܗ ܠܟܠ ܦܘܪܩܢܗ .

(1) Sic in cod . sed legendum ܒܫܡܗ ܕܒܪܐ

(2) Deest in cod . unum verbum .

ܕܪܓܐ ܘܐܪܟܢ ܢܟܠܬܗ ܘܦܪܘܩ ܠܢ ܒܐܡܨܥܘܬܗ. ܠܟܢܫܐ ܚܕ ܠܦܘܪܫܢܐ. ܘܡܣܝܒܪܢܘܬܐ ܡܟܢ: ܡܛܠܬܢ܀ ܐܝܟ ܦܓܪ̈ܢܐ ܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ. ܕܒܗܘܢ ܡܫܟܚܐ ܐܦܠܐ ܡܕܡ. ܢܟܣ̈ܝܢ ܚܠܦܝܢ ܕܢܬܐ. ܡܛܠ ܕܡܫܬܡܫܢ̈ܐ. ܘܦܘܪܣܐ ܐܝܟ ܚܝ̈ܠܐ. ܕܐܝܬ ܗܘ ܒܐܪܒܥܝ̈ܬܐ. ܘܢܟܣ̈ܝܢ ܠܗ ܒܐܕ̈ܬܐ. ܕܡܬܩܢܐ ܒܥܘ̈ܠܬܐ. ܠܝܬ ܘܡܠܟܝܢ ܢܟܣܝܗܘܢ. ܘܡܢ ܐܠܘܗܘܬܗ ܠܐ ܢܦܩܘܢ. ܡܫܝܚܐ ܠܐܠܗܘܬܐ. ܡܢ ܟܠ ܦܓܪ̈ܢܐ ܕܒܪܝܬܐ. ܕܗܘ ܡܫܡܫܢܐ ܒܝܘܡܐ ܕܡܘܬܐ. ܠܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܢܫܘܬܐ ܀

ܫܠܡ

4

ܐܓܪܬܐ(1) ܕܐܬܟܬܒܬ܆ ܡܢ ܚܣܝܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܬܐܘܪܗܝܡܐ

ܠܕܝܪܐ ܕܡܣܟܢܝܬܐ ܕܐܫܝܢ ܘܪܚܡܗ ܫܘܒܚܗܘܢ

ܠܥܡܠ̈ܐ ܘܦܪܥܘܗܝ ܠܟܠܗܘܢ ܚܣܝ̈ܐ. ܐܟܡܐ ܕܒܐܘܪܚܬܗ ܕܒܫܡܫܬܗ ܕܟܗܢܘܬܐ: ܫܪ̈ܝܐ ܘܦܪܥܘܗܝ ܕܢܬܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܢܦܩܘܢ ܠܥܡܠܐ ܕܟܠܗܘܢ ܩܕܡܘܗܝ ܟܠ ܫܒܝܠ ܕܐܘܪܚܬܗܘܢ. ܫܪܝܪܘܬ ܘܫܒܝܚܘܗܝ ܘܩܘܡ ܘܐܬܚܘܝ ܘܟܘܢܝ ܕܒܪܢܫܐ ܕܠܟܠܗܘܢ ܐܦܝܣܩܘ̈ܦܐ.

. . . .

ܦܬܓܡ̈ܐ ܠܟܠܗܘܢ ܡܢ ܡܐܡܪܐ ܡܛܠ ܡܢ ܐܢܫܐ ܗܟܢ ܒܐܓܪܬܐ ܗܘܐ ܡܢ ܡܐܡܪܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܕܫܡܥ ܠܗ ܠܥܡܠܐ ܡܫܝܚܝ̈ܐ ܀

ܗܘ (2) ܕܐܬܚܙܝ ܒܐܦܐ ܕܢ ܡܢܗ ܠܐ ܐܬܦܪܥ. ܗܟܠ ܒܪܘܚܗ ܒܪܝܫܗܘܢ ܕܢܦܫ ܚܝܠܐ ܠܡܪܐ. ܗܘܐ ܡܣܝܒܪܐ ܒܝ ܠܐ ܐܬܦܢܝ. ܕܚܝܠ ܢܦܩܬ ܗܘܐ ܒܡܚܝܠܐ ܘܠܐ ܚܝܠܐ. ܕܢܦܫ̈ܝܢ ܡܫܬܠܚܝܢ. ܒܚܝܠ ܒܪܘܚܐ ܘܚܝܠܐ ܠܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܒܗ(3). ܘܠܐ ܐܝܬ ܚܝܠܐ ܕܢܣܒܘܢ. ܗܘ ܓܝܪ ܫܒܩܗ ܠܥܠܡܐ (4). ܒܝ ܡܢ ܒܗ ܒܚܝܠܐ ܀

(1) Cf. Wright cat. of the Syr manuscripts of the British mus. pag. 691 et pag. 918

(2) Hoc fragmentum edidit Bickell S. Isaaci antioch. T. 1 p. 176

(3) Apud Bickell additur ܒܚܝܘܗܝ ܫܒܩܗ ܠܥܠܡܐ

(4) Apud Bickell ܗܘ ܓܝܪ ܫܒܩܗ ܠܥܠܡ

ܒܪܘܚܗܘܢ ܡܛܠ ܐܝܟܢܐ . ܘܐܠܐ ܡܫܡܫܝܢ ܒܪܘܚܐ (1) ܘܡܫܒܚܝܢ ܒܚܝܠܐ ܕܥܠܬܗ .
ܕܐܦ ܒܣܘܓܐܐ ܠܐ ܐܬܠܐ . ܒܪܒܐ ܗܘܝܢ ܕܡܬܠܐ (2) . ܐܠܐ ܘܡܒܝܢ ܘܠܐ ܡܬܠܐ ܀ ܠܐ ܐܬܚܙܝ
ܠܗܘܢ . ܕܐܠܐ ܘܡܒܝܢ (3) ܒܣܒܪ . ܐܠܐ ܕܡܬܠܐ ܒܫܬܠܐ . ܕܐܦ ܠܐ ܢܬܚܙܐ ܠܐܢܫܐ ܀
ܒܫܠܘܐ ܕܒܢܝܐ ܡܬܒܥܐ ܗܘܐ . ܘܡܬܪܓܫܐ ܠܐ ܐܬܚܙܝ ܀ ܡܬܒܥܘܢ ܒܡܠܐ ܒܡܢ ܚܝܘܬܐ .
ܒܫܐܬܐ ܘܠܐ ܒܡܥܠܐ . ܕܒܪ (4) ܚܒܪܐ ܡܫܒܚܢܐ . ܡܛܠܗ ܕܒܥܘܬܐ ܦܬܓܡܐ . ܚܒܪܘܗܝ
ܗܘܝ ܒܫܬܠܐ . ܘܒܐܡܫܘ ܡܛܠ ܒܫܬܠܐ (5) . ܗܘܐ ܒܗ ܡܬܒܥ ܠܐ ܡܬܠܐ . ܘܐܬܚܙܝ
ܒܗ ܐܢܫܐ . ܗܘܐ ܡܫܐ ܒܬܪܝܗܘܢ . ܕܗܘܐ ܐܫܐ ܒܒܘܪܝܗܝ . ܗܘܐ ܐܝܟ ܒܒܝܐ ܒܝ
ܡܫܐ ܗܘ . ܕܐܬܚܙܝ ܒܗ ܒܒܝܬܝ ܀

ܗܟܢ ܡܬܒܥ ܒܪܘܚܐ ܠܐܠܗܐ ܕܒܟܠ ܒܠܫܢܝ ܡܫܬܐ ܐܝܟ ܫܡܫܐ ܘܡܒܝܢܐ .
ܘܡܘܠܕ ܦܫܝܛܐ . ܗܟܢ ܕܐܬܒܪܘ ܒܟܠ ܒܝ ܡܬܒܥܬܐ ܕܒܥܘܢ ܡܢ ܒܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫ
ܠܐܠܗܐ ܡܬܒܥܬܐ ܘܫܒܝܚܐ ܘܩܕܫ ܕܚܝܐ ܕܐܦ ܡܒܝܢܬܐ . ܒܝ ܡܫܬܡܠܝܢ ܒܡܬܒܥܪܘܬܗܘܢ
ܕܐܬܪܫܡܘ ܡܢ ܡܫܡܠܝܢ ܕܐܝܟܢ ܕܐܬܪܫܡܘ ܪܘܚܐ ܕܫܘܒܚܐ ܒܪܘܚܝ . ܒܪܘܚܐ ܕܒܝ
ܠܒܘܬܐ ܡܬܘܢܝܬܐ ܡܘܬܒܢܐ ܠܒܫܡܫܘܬܐ ܐܬܒܥܬܗܘܢ ܡܬܡܪܒ . ܒܝ ܡܬܒܥܝܢ ܘܗܘܐ :
ܘܠܐ ܐܝܟܢ ܡܫܡܠܝܬܐ ܕܐܝܟܢ ܕܕܒܗܘܬܠܐ ܕܗܟܢ ܕܡܢ ܒܟܘܢ ܐܬܡܠܝܬ ܡܬܡܪܟܢ . ܘܠܐ
ܐܢܫ ܦܫܝܛܐ ܘܩܢܘܡ ܠܐܠܗܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܒܥܠ ܐܠܐ . ܪܘܚܐ ܕܡܠܟ ܚܪܐ ܫܡܒܪܘ .
ܘܕܡܬܒܥܬ ܒܝܬܪ . ܘܒܝ ܗܟܢ ܠܛܪܝ ܫܡܪ ܠܗܘܢ . ܗܘܘ ܚܪܝܢ ܒܫܬܪ ܀

ܪܫܡ ܐܚܪܐ

ܫܪܝܫ ܕܒܝܬܡܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܒܝܬܐ ܕܐܬܬܪܒܘܬܐ ܕܦܘܪܫܐ ܀
ܡܪܢܝ ܕܒܝܬܡܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܒܝܬܐ ܦܫܝܛܬܐ ܕܐܬܬܪܒܘܬܐ ܕܫܘܪܐ ܀ ܢܘܒܠ
ܕܒܝܬܡܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܒܝܬܐ ܦܫܝܛܬܐ ܕܐܬܬܪܒܘܬܐ ܕܦܪܘܫܘܬܗܘܢ ܀
ܠܐܘܡܬܐ ܕܒܝܬܡܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܦܝܣܩܘܦܬܐ ܕܒܝܬܐ ܦܫܝܛܬܐ ܕܐܬܬܪܒܘܬܐ ܕܪܙܐ ܀
ܦܬܓܡܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܪܘܚ ܒܝܬܐ ܀ ܦܬܓܡܢܘܬܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܕܒܝܬܐ ܀ ܠܐܘܡܬܐ
ܕܒܪܡܫܬܐ ܀

ܫܠܡ܁ ܗܢܐ ܕܥܘܡܪܐ ܫܡܝܢܐ ܘܬܓܓܐ

(1) Ibidem ܒܪܘܚܝ - (2) Ibidem additur ܕܡܬܠܐ ܐܚܝܘܗܝ. ܕܪܒܐ ܐܦܩܝ. ܠܗ ܗܘ ܘܐܬܒܪܝ
(3) Ibidem ܘܡܒܝܢ - (4) Ibidem ܕܒܗܘܢ
(5) Ibidem additur ܚܒܪܘܗܝ ܗܘܝ ܘܐܬܚܙܝ . ܘܗܘܐ ܡܛܠܗ ܒܫܬܠܐ

ܟܬܒܐ ܕܦܘܫܩܐ ܕܡܠܘܫܐ̈
ܕܒܝܠܐ ܙܒܢܐ

ܐܓܪܬܐ (1) ܕܪܫܡ ܠܐܒܐ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܪܗ ܕܝܪܐ ܕܡܪܝ ܐܘܣܒܝܘܣ ܕܒܥܕܐ ܕܟܦܪܐ ܒܥܕܢ ܕܝܠܗ ܡܠܬܐ ܥܠ ܦܘܫܩܐ ܕܡܠܘܫܐ̈ ܕܝܘܢܝܐ ܕܗܘܢ ܀

ܒܫܡܫܐ ܕܐܠܗܐ ܘܪܫܡ ܗܕܐ . ܡܛܠ ܚܒܝܒܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ . ܡܛܠ ܚܘܒܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܚܣܝܢ ܒܚܝܠܗ ܡܪܢ . ܘܡܣܬܪ ܠܗ ܘܡܫܡܠܝܘܬܐ ܠܐܪܥܐ ܦܫܘܛܐ . ܚܐܪܘܬܗ ܘܫܘܒܩܢܗ ܕܚܛܗܘܗܝ . ܗܝܟ ܚܒܐ ܕܡܪܢ ܒܫܘܠܡܗ . ܡܪܢ ܕܒܠܐ ܙܒܢ ܕܝܢ ܐܝܟ ܘܫܘܒܚܐ . ܥܡ ܒܪܐ ܘܫܘܒܚܐ ܘܪܘܚܐ ܕܝܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܒܫܘܪܐ ܕܡܪܝ ܐܘܣܒ ܕܒܥܕܐ ܕܟܦܪܐ ܕܒܝܬܐ ܘܦܫܩܐ . ܒܫܡܗ ܕܐܠܗܐ ܫܠܡܬ ܦܢܝܬܐ ܒܟܠ ܚܝܠܐ ܘܫܘܒܚܗ ܠܗ ܥܠܡ ܀

. . . .

ܐܓܪܬܐ ܕܦܘܫܩܐ ܕܥܠܝ ܕܝܠܗ ܦܫܩܐ ܒܫܡܐ ܡܪܢ ܡܫܝܚܐ ܥܠ ܦܘܫܩܐ ܕܡܠܘܫܐ̈ ܀

ܟܬܒܐ ܘܡܛܠ ܦܘܫܩܐ ܐܦ ܗܢܐ ܚܝܠܐ ܦܘܫܩܐ ܠܐܣܛܘܟܣܐ ܘܡܫܡܫܢ ܒܟܠ ܗܘܦܟܐ ܬܩܝܦܐ ܘܐܘܚܕ ܕܝܠܗ ܐܠܗܐ . ܡܪܢ ܡܫܝܚܐ ܫܡܫܐ ܘܣܗܪܐ ܕܒܫܡܝܐ ܕܡܪܢ ܐܘܫܥ ܕܒܥܕܢ ܕܒܪܝܬܐ . ܕܝܠܗ ܒܪܝܐ ܡܫܒܚܐ ܒܟܠܝ ܥܠܡ ܀

. . . .

ܫܠܡ ܦܢܝܬܐ ܕܦܘܫܩܐ ܕܡܠܘܫܐ̈ . ܡܠܘܫܐ ܦܢܝܬܐ ܕܐܡܪ ܒܪܫܡ ܐܠܗܐ ܡܪܢ ܕܝܠܗ ܡܫܒܚܐ ܕܥܡ ܐܠܐ . ܠܗ ܡܠܘܫܐ ܦܢܝܬܐ ܀

. . . .

ܡܠܘܫܐ ܩܕܡ . ܠܗ ܡܠܘܫܐ ܩܕܡ ܠܗ ܦܪܨܘܦܐ ܕܗܘܐ ܒܫܡܫܐ ܒܝܘܡ ܕܝܠܗ . ܘܠܗ ܦܪܨܘܦܐ ܕܗܘܐ ܒܫܡܫܐ ܕܟܠܗܘܢ ܒܝܘܡ ܦܢܝܬܐ ܕܡܠܘܫܐ ܀

(1) Cf. Wright cat. of the syr. manuscripts of the British mus. pag. 305

.... ܡܛܠ ܕܢܒܝܐ ܐܡܪ . ܕܟܠ ܡܚ̈ܘܬܐ ܐܬܡܠܟܘ .
ܕܟܠ ܟܬܒܘ ܕܐܠܗܐ ܡܢܗܝܢ ܚܫ̈ܚܬܐ ܕܕܚܘܒܠܐ ܠܫܘܡܠܝܗ . ܐܝܟܢܐ ܕܗܘܝܢ ܒܢܝܫܡ
ܗܘܘ ܠܡܗܘ̈ܠܐ ܠܡܫܝܢܐ ܘܠܡܫܡܫܢܘ ܠܓܠܝ̈ܬܐ . ܗܟܢܐ ܐܦ ܡܫ̈ܬܐܐ ܕܡܬܦܫܩܢ ܒܢܝܒܝܢ
ܐܚܪܐ ܘܡܬܡܠܟܝܢ ܠܟܠ ܡܫ̈ܝܚܐ ܠܡܫܘܒܗ ܐܝܟ ܡܢ ܚܕܘܬܐ ܡܫܝܚܝܬܐ ܕܡܠܟܘ ܒܟܪ
ܠܥܠܡ . ܘܒܗܘܢ ܦܫ ܒܚܝ̈ܠܐ ܦܫܝܛ ܕܐܦܫܘ ܐܘܟܝܬܐ ܠܟܠ ܩܕܝ̈ܫܐ . ܒܬܪ ܕܝܢ ܚܘܒ̈ܠܐ
ܘܚܛ̈ܗܐ ܒܥܝܢܘ ܘܢܘܚܡܗ ܐܬܐ ܒܗ ܐܪܥܐ ܘܟܠܗ ܓܒܝ̈ܐ ܘܬܘܒ ܥܒܕܬܐ ܠܦܪܘܩܘܬܐ .
ܘܠܐܦܘܣܩܘܦܘܬܐ . ܘܒܪܝܪܘ . ܘܥܡܠܐ . ܘܒܝܫܘܬܐ . ܘܫܘܟܢܐ ܠܟܠܐ .
ܘܡܠܝܠܘܬܐ . ܘܬܡܝܡܘ . ܘܥܡܠܝܘܬܐ . ܘܠܐܦܘܣܩܐ . ܗܟܢ ܟܠܗܘܢ ܠܡܫ̈ܩܠܐ
ܒܪܝ̈ܫܐ ܕܡܬܩܪܝܢ ܒܡܠܟܘܬܐ ܡܢ ܩܘܫܐ ܕܕܥܘܒܠܐ . ܘܗܟܢ ܡܢܗܝܢ ܠܥܘܡܠܐ
ܒܬܪ ܕܐܠܗܐ ܘܒܥܕܢܗ ܡܫܝܚܐ . ܘܡܫܟܚܝܢ ܗܘܘ ܘܡܕܝܢܝܢ . ܕܠܐ ܢܥܒܕ ܐܝܟ ܡܢ ܐܪܥܐ . ܘܠܐ
ܠܕܝܢ ܡܫܝܚܐ ܕܢܚܝܠܐ . ܐܡܪ ܓܝܪ ܢܒܝܐ ܡܛܠ ܕܐܬܪܥܘ ܐܚܪܢܐ ܠܟܠܗܘܢ ܘܠܟܠܗܘܢ
ܐܡܬܝ ܡܫܝܚܐ . ܡܫܟܚܐ ܕܐܝܬ ܘܕܒܪܝܬܐ . ܗܟܢ ܓܝܪ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܐܝܟܢܐ ܗܘܘ ܕܟܠ
ܐܢܫܝܢܐ . ܒܗܘܢ ܓܝܪ ܕܐܬܚܘܝ ܐܝܬ ܒܗܝ ܡܫܟܚܐ ܐܬܚܙܝ ܘܐܬܚܙܝ ܒܗ ܡܫܡܫ .
ܕܐܝܟ ܗܟܢܐ ܗܘܘ ܗܘܦܟܗܘܢ . ܒܗܝ ܡܥܒܕܐ ܦܘܩܕܢܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܦܘܠܚܢܗܘܢ ܡܫܟܚܐ
ܕܡܫܡܫ ܒܢ̈ܝܐ . ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܒܗܘܢ ܐܡܪ ܠܓܒܪܐ ܘܐܦ ܒܗ ܠܦܘܪܩܢܐ . ܗܟܢܐ ܐܦ
ܗܘܦܟܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ܠܡܫܘܬܐ ܕܡܫܡܫ ܒܢ̈ܝܐ ܗܘ ܕܒܗܘܢ ܡܫܡܫܝܢ . ܘܗܟܢ ܒܡܠܟܘܬܐ
ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܢܥܒܕ ܐܝܟ ܡܢ ܒܥܠܡܐ . ܕܐܝܟ ܗܟܢܐ ܡܫܘ ܐܬ̈ܘܬܐ ܐܪܥܝܢ ܘܠܐܬܝܢ ܡܫܝ̈ܚܐ .
ܒܠܝܬܘܢܐ ܕܡܫܠܐ ܘܕܪܫܐ ܘܠܡܫܡܫܢܘܬܗ ܠܡܫܡܫ ܡܫܡܫ ܕܐܠܗܐ . ܒܪ ܦܓܪܗ
ܗܘܘ ܠܡܫܡܫܗ ܠܐܬܪܐ ܡܫܡܫܐ . ܗܟܢܐ ܡܫܘ ܠܦܓܪܐ ܕܪܘܚܐ ܢܦܫܬ̈ܗ ܘܡܫܡܫܘ
ܐܪܥܐ ܡܢ ܡܠܟ ܠܐܠܗܐ ܕܡܫܡܫܗ ܕܡܫܡܫ ܠܐܘܪܫܠܡ . ܘܒܪܝܬܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ܗܘܐ ܕܐܠܗܐ
ܠܡܫܝܚܐ ܘܡܫܡܫܝܢ ܘܠܟܠ ..

ܘܠܡܪܐ ܦܝ̄ ... ܡܫܒܚܝܢ ܒܫܠܝܚܘܬܗ . ܡܫܒܚܝܢ ܒܡܫܓܚܐ ܕܢܒܝܘܬܗ .
ܡܫܒܚܝܢ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ . ܡܫܒܚܝܢ ܒܫܠܝܚܘܬܗ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ . ܘܒܠܒܪܘܬܗ
ܘܒܡܫܝܚܘܬܗ . ܒܕ ܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ܡܢ ܠܐܬܪܘܬܗ ܚܕ ܒܪܐ ܡܫܡܫܐ ܡܢ ܐܠܗܘܬܐ ܥܡ ܐܢܫܘܬܐ
ܚܕ ܒܡܠܐ . ܚܕܐ ܡܫܝܚܘܬܐ ܒܠܐ ܦܘܪܫܢܐ . ܚܕ ܒܡܠܐ ܡܫܬܠܡܐ ܕܡܫܡܫܐ ܘܡܫܡܫܢܐ . ܘܕܡܫܡܫ
ܐܝܟ ܦܘܬܐ ܘܡܫܡܫܬܐ ܘܠܡܫܡܫܬܐ ܘܐܢܫܘܬܐ . ܒܕ ܠܐ ܡܫܡܫܝܢ ܠܡܐܝܢ ܒܢ̈ܝܐ ܗܘ ܠܡܐܝܢ

ܡܬܩܛܠܝܢ ܐܠܐ ܟܕ ܐܝܟ ܟܪܝܗܘܬܐ ܗ̄ ܕܗܝ . ܡܬܥܘܕܠ ܘܟܕ ܟܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܡܛܠ ܕܐܬܚܫܒ . ܘܡܛܠܬܐ ܠܐܠܗܐ ܕܐܬܠܘܝ ܡܢ ܐܪܥܐ . ܘܟܕ ܐܬܐ ܡܢ ܕܗܘܐ ܟܒܪܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ . ܘܐܦ ܠܗ ܠܐܠܗܐ ܡܫܘܡܠܝܐ ܘܐܝܬܝܗ ܡܕܒܪܢܘܬܐ . ܘܗܘ ܟܕ ܗܘ ܕܠܐ ܡܫܟܚܐ .

VII

I

ܐܓܪܬܐ ܕܐܬܢܐܣܝܘܣ ܦܛܪܝܪܟܐ ܠܡܫܝ̈ܚܝܐ

ܠܡܫܝ̈ܚܝܐ ܘܪ̈ܚܡܝ ܐܠܗܐ . ܒܢ̈ܝܐ ܕܥܕܬܐ ܩ̈ܕܝܫܬܐ . ܦ̇ܪܝܪ ܡܛܠ ܡܫܡܫܐ ܘܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܩܫܝ̈ܫܐ ܕܡܫܡ̈ܫܢܐ ܘܡܗܝ̈ܡܢܐ ܘܐܚ̈ܘܗܝ ܟܠܗ ܕܟܢܘܫܬܐ ܕܒܥܠܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܛܠ : ܐܬܐܠܗܝܘܣ ܒܡܪܝܐ . ܒܫܡܗ ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܠܠ . ܚܕܘ ܀ ܒܡ̈ܠܐ ܕܒܪܘܚܐ ܗܢܐ ܟܬܒܝܢ : ܕܟܕ ܐܠܗܐ ܢܦܩ ܠܟ ܒܗ ܐܡܪ . ܫܡܥܬܘܢ ܐܚ̈ܝ ܕܐܬܠܝܛܘ ܐܝܟ ܒܠܘܚܐ . ܐܚ̈ܝ ܕܢܨܝܚ ܒܫܘܫܠܗ ܕܥܠܡܐ . ܫܡܥܬܘܢ ܐܚ̈ܝ ܕܚܙܝܢ ܒܡܗܕܝܢܘܬܐ ܕܝܠܗ . ܟܕ ܓܝܪ ܒܗܒܝܠ ܒܟܠܐ ܠܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܝܠܗ ܢܘܗܪ . ܐܚ̈ܝ ܐܬܐܡܝܢ ܒܡܠܟܐ ܗܢܐ . ܗܢܘܢ ܕܠܐ ܡܫܡܗ ܐܡܝܢ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܠܐܪܥܐ ܡܫܝܚܐ ܕܒܫܡܗ ܘܠܐܘܢ ܘܦܪܘܩܝܢ ܢܫܘܢ ܡܫܝܚܐ . ܗܘ ܓܝܪ ܐܠܗܘܬܐ ܪܘܚܐ ܕܡܫܡܠܐ ܟܠܗ ܐܪܥܐ . ܐܝܟ ܒܪܐ ܗܠܐ ܕܝܠܗ ܠܐ ܕܐܠܗܐ . ܐܡܪ ܓܝܪ . ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܐܒܪܘܚܐ . ܐܚܝܕ ܘܡܫܠܡܢ ܒܠܐܘܬܐ ܘܡܫܘܚܠ ܪܘܚܐ . ܟܠܗ ܡܢܗܪܐ ܘܡܠܗ ܥܠܡܐ ܡܗܝܡ̈ܢܐ . ܗܕܐ ܐܠܗܝܢ ܡܛܪܝܬܐ ܕܒܫܡܗ ܕܪܘܚܐ . ܐܡܪ ܓܝܪ ܕܗܘܐ ܦܘܩܕܢܐ ܕܠܐܝܟܐ ܟܕ ܟܢܫ . ܠܐܘ ܕܟܢ ܘܡܫܡܫܝܢ ܐܦܝ̈ܣܩܦܐ ܘܡܫܠܡܝܢ ܒܫܡܫܘܬܐ . ܗܕܐ ܐܠܗܝܢ ܟܪܝܐ ܡܠܝܠܐ ܕܫܘܪܝܐ ܘܫܡܪܐ ܫܘܒܚܐ . ܗܘ ܕܐܝܟ ܕܝܠܝܒ ܐܫܠܡ ܦܪܩ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܦܘܠܚܢܐ . ܘܐܦܩܝܢ ܒܠܒܪ ܡܢ ܐܝܕܐ ܡܢ ܐܝܟܢ ܥܠܡܗܘܢ ܘܡܢ ܟܠܗ ܢܦܫܗܘܢ . ܡܫܝܚ ܒܗܠܐ ܘܦܘܩܕܢ ܕܐܝܟܘܬܐ ܐܠܐ ܠܝ ܐܝܬܝܗܘܢ ܟܠ ܕܐܬܩܪܝܘ ܒܢ̈ܝ ܐܠܗܐ ܗܢܘܢ ܕܒܪܝܬܐ ܡܫܪܐ ܫܒܩ ܕܡܛܠ . ܢܚܝܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܒܫܡܝܐ ܒܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܕܝܠܗ . ܒܠܝܠܝܐ ܕܡ̈ܫܝܚܝܢ ܘܒܠܝܠܝܐ ܕܐܒܝܢ . ܒܠܝܠܝܐ ܡܢ ܕܢܚܐ ܕܚܝ̈ܐ ܒܫܡ̈ܝܐ . ܘܒܠܝܠܝܐ ܕܢܚܐ ܕܡܫܠܡܢܘܬܐ ܒܡܫܠܡܢܘܬܐ ܀ ܒܫܘܠܡܗ ܒܬܪܥܐ ܗܢܝܢ ܒܠܒ ܫܡܝܢܐ ܘܐܒܗ̈ܬܐ ܩܕ̈ܝܫܐ . ܟܬܒܬ ܗܟܢܐ ܦܪܘܩܢ ܐܬܐܠܗܝܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܐܝܟ ܢܘܗܪܐ ܕܫܡܫܐ ܘܡܫܠܡܢܘ ܕܐܪܥܐ ܐܠܐ ܒܠܚܘܕ ܘܡܫܠܡܝܢ ܕܐܫܠܡܘ ܦܘܩܕ̈ܢܐ . ܗܢܘܢ ܕܒܪܝܬܐ ܢܗܘܪܐ ܘܡܫܝܚܐ . ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܫܪܝܪܬܐ ܘܒܪܘܚܐ

ܠܘܬ ܘܡܩܒܠܝܢ ܐܢܘܢ ܡܬܗܦܟܝܢ . ܐܬܚܙܝܘܢ ܗܝܡܢܘܬܐ ܘܠܐ ܕܫܡܥܬܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ . ܐܬܝܪܐ
ܡܪܢܐ : ܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܡܫܬܡܠܝܐ ܗܘܐ : ܕܬܪܬܝܢ ܦܪܘܫܘܬܐ ܘܡܕܒܪܢܘܬܐ ܩܕܡ ܐܠܗܘܢ .
ܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ ܘܡܩܪܒܝܢ ܐܢܘܢ ܠܟܢܘܫܬܐ ܘܫܠܝܚܘܬܐ ܕܪܘܚܐ ܕܐܠܗܐ ܀

ܡܢܗ ܠܘܬ ܕܝܢ ܦܘܠܘܣ ܡܫܒܚܢܐ ܕܐܝܟ ܐܢܐ ܦܘܣ . ܫܒܝܚܐ ܠܒܢܝܐ ܕܐܝܟ
ܗܟܢ ܡܩܒܠ ܠܟܠ ܕܒܢܝܐ ܕܝܠܗ . ܚܕܐ ܠܡܪ ܡܢܢ ܘܪܘܪ ܒܠܪܒܠܗ . ܘܡܢܬܗ ܗܟܢ
ܒܫܪܪܐ ܠܪܒܬܐ ܘܒܠܝܠܐ ܡܢܟ ܒܥܘܕܪܢܐ ܒܪܐ ܦܠܐ ܪܒܬܐ ܘܡܒܥܒܥܢܘ ܠܐ ܒܗܘܐ ܚܘܕܒܐ
ܕܟܘܢ ܠܒܢܝܐ . ܟܕ ܒܟܝܢܬܐ ܗܟܢܐ ܗܘܝܢ ܠܡܬܪܬܘܢ ܘܡܬܟܢܝܢ ܗܘܝܢ ܚܝܘܬܐ .
ܠܐ ܡܦܠܓܝܢ ܕܦܠܓܘܢ ܪܫܡ ܠܬܘܠܡܕܐ ܢܡܣܝܢ ܦܚܡܐ ܒܪܐ ܕܐܝܟ ܘܡܘܢܒܟܘܢ ܘܐܟܠܬܗ
ܠܐ ܢܡܒܒܘܢ ܕܒܗܐ ܟܢܘܫ ܚܒܝܫܐ . ܘܡܛܪܬܗ ܒܗܐ ܒܝܪܘܬܐ . ܘܠܐ ܡܒܥܒܥܠܘܢ
ܘܡܬܡܫܠܠܘܢ ܘܡܫܡܠܝܢ ܠܘܢ . ܘܡܦܪܐ ܘܡܦܣܠ ܐܬܒܠ ܕܒܗܬܐ ܘܪܘܚܐ ܘܠܝܛܪܬܐ .
ܘܡܛܪ ܡܢ ܡܟܝܢܝ ܠܒܢܝܢ ܡܒܬܒܝܢܐ ܕܡܠܟ ܗܝܡܢܘܬܐ ܘܡܬܚܝܝܢ ܐܢܘܢ ܕܐܡܝܢ
ܐܘ ܕܗܘ ܗܝܡܢܘܬܐ ܠܐܝܢܟ ܡܢ ܠܪܬܘܢ ܒܡܒܚܐ . ܐܘ ܦܢܝܬܐ ܒܠܝܢܝܢ . ܘܐܟܢܐ ܕܦܠܓܝܢ
ܗܘܝܢ ܒܟܢܝܢ . ܕܐܟܝܬ ܒܢܝܬܐ ܚܝܐ ܒܗܠܝܢ ܘܐܬܡܫܟܢܝܢ ܒܗܘܢ ܒܗܢܝܢ ܐܒܢܝܐ
ܦܫܝܛܐ ܀

ܟܕ ܗܘܝ ܚܢܢ ܒܥܕܢܐ ܕܝܢ ܢܐܡܢܝܢ ܕܒܦܘܪܩܢܐ ܕܡܢܥܝܢ ܢܒܠܥܘܢ ܐܝܟ ܚܝܠܝܢ .
ܗܢܘܢ ܕܒܗ ܐܒܘܪܬܗ ܡܢܥܝܢ ܘܡܦܩܝܢ ܦܓܪܐ ܠܐ ܡܬܦܢܝܢܐ ܕܡܚܝܢ ܐܢܘܢ
ܕܐܬܒܘܢ ܡܢ ܠܒܐ ܦܫܝܛ ܘܐܦ ܗܘܐ ܒܡܬܒܬܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܒܝܬܐ ܕܐܬܝܢ ܕܐܟܝܢ ܕܡܢ
ܢܡܣܝܢ ܠܐܬܟܬܒ ܒܗܘܢ ܐܝܟ ܡܬܦܢܝܢ ܐܦܢܝܢ ܕܝܢ ܗܘܝܢ ܒܕ ܗܘܝܢ ܦܢܝܬܐ ܐܘ ܡܢ
ܗܘܐ ܘܒܗܠܝܢ . ܡܛܪܬܗ ܡܢ ܦܫܛܐ ܘܪܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܡܬܚܙܝܢ ܒܒܗܘܢ ܒܫܘܝܐ ܐܢܫܪܐ .
ܘܟܘܡܪܐ ܦܝܫܐ ܕܡܟܘܢ ܢܬܠܟ ܒܗ ܐܢܫܪܐ . ܘܪܝܫܘܬܐ ܠܐ ܒܟܠܗܘܢ ܒܥܘܡܪܐ
ܕܐܬܬܪܘܕܒܡܘ ܕܒܝܬ ܦܪܝܫܐ . ܘܟܕ ܢܦܫ ܠܐܠܗܐ ܪܝܫ ܕܡܪܢܢ ܠܐܠܦܢ ܒܗ
ܒܪܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܘܪܝܫܘܬܐ ܠܐ ܒܟܠܗܘܢ ܒܗܕܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܩܫܝܫ ܕܒܝܬܐ ܕܒܠܬܪܬܐ
ܕܐܒܪܝܢ ܘܐܢܫܪܐ ܠܪܝܫܐ ܒܟܪܗ ܗܘ ܕܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܘܦܪܢܣܐ ܘܡܕܒܪܢܘܬܐ ܗܟܝܢ
ܕܢܣܒ ܒܗ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܒܝܬܝܐ . ܐܝܟ ܕܐܦ ܗܘܐ ܒܪܫܢܘ ܕܒܬܪܐ ܕܒܥܘܡܪܗܘܢ . ܗܟܝܢ
ܒܗ ܦܫܛܐ ܕܐܠܗܐ ܠܐ ܡܬܟܪܝܐ . ܘܒܝܬܐ ܕܪܘܚܐ ܦܝܫܐ ܠܐ ܡܬܕܒܪܢܘܬܐ ܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ
ܐܢܫܝܢ ܕܢܬܒܢܘܢ . ܘܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܢܬܒܝܬܐ ܡܬܐܡܪ ܒܥܘܡܪܗܘܢ . ܗܘܐ ܢܦܫ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܡܬܦܪܢܣܢܘܬܐ ܠܐ ܒܟܠܗܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܦܠܓܘܢ ܐܠܗܐ . ܗܟܝܢ ܡܢܢ
ܒܡܬܪܬܘܢ ܀

ܘܡܬܝܕܥܝܢ ܒܫܘܡܗܝܗܘܢ ܕܐܦܝܣܩܘ̈ܦܐ ܡܫܝܚܐ ܡܪܝ ܟܪܝܣܛܘܦܘܪܘܣ : ܐܦܪܘܪܣ : ܘܕܝܠܗ : ܦܛܪܝܪܟܐ . ܘܠܝܕܐ ܕܐܝܠܗ ܗܢܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܫܘܥ ܕܒܝܬܝܐ ܕܒܥܠܕܒܒܘܗܝ ܗܢܘܢ ܕܒܝ ܡܫܒܚܝܢ ܢܚܫܐ ܕܝܘܡܢܐ ܕܥܠܝܗܘܢ ܡܢܐܠܟ ܐܝܟ ܕܐܡܪܐ ܡܫܒܚܝܢ ܐܢܘܢ . ܘܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܒܗ . ܕܐܡܗܘܬܐ ܘܡܬܝܪܬܘܬܐ ܐܪܡܝܬܐ ܢܫܘܐ ܒܒܢܝܗܘܢ ܘܟܠ ܒܢ̈ܬܐ ܕܒܥܠܕܒܒܘܗܝ ܐܢܫܐ ܕܒܢܝܬܐ ܕܫܠܡܬܐ ܕܝܠܗ . ܘܡܢܝܢ ܗܢܘܢ ܒܡܫܡܫܢܘ ܕܫܡܝܢܐ ܡܫܒܠܢܝܢ ܗܘܘ ܘܒܢܝ ܫܒܝ ܐܒܠܢܝܢ . ܐܝܬܝܗܝܢ ܡܢ ܦܛܪܝܪܘ ܕܫܡܝܐ . ܒܝܘܡ ܐܬܦܫܝܢ ܒܫܡܫܘܢ ܕܡܢ ܐܠܗܐ ܢܒܝܐ ܘܠܡܪܢ ܗܡܫܝܢ ܒܝܢ̈ܬܐ ܕܒܥܠܕܒܒܘܗܝ ܀ ܘܡܢ ܗܘܝܐ ܒܝ ܡܢܗܘܢ ܒܢܫܝܢ ܒܪܢܫܐ ܥܠ ܒܫܡܫܬܐ ܕܢܦܩ ܒܒܝܬܗ ܒܫܠܡܐ ܕܒܢ̈ܝܐ ܢܒ̈ܝܐ ܘܡܫܝܚܐ ܘܐܬܦܪܫ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܐܠܗܐ ܦܛܪܐ : ܘܐܠܗܐ ܒܥܠܕܒܒܐ ܘܦܪܘܡܦܠ : ܘܐܫܠ ܒܦܛܪܝܪܟܐ ܠܝܫܘܥ ܢܟܬܐ . ܘܕܒܫܠ ܥܘܠܐ ܕܢܒܝ̈ܐ ܀ ܘܐܦܪܝܢ ܡܛܪܘܦܘܠܝܛܐ ܒܦܛܪܝܪܟܐ ܟܪܝܣܛܘܦܘܪܘܣ ܠܡܦܪܫܘ ܕܐܠܗܐ ܒܫܡܗ . ܘܢܫܐ ܡܢܝ ܢܗܘܐ ܒܗܘܢ ܠܡܫܡܫܘ ܕܐܠܗܐ ܘܒܢܝܢܐ . ܘܐܬܪܐ ܡܫܝ̈ܚܐ ܕܒܗ ܦܛܪܐ . ܗܢܐ ܡܛܪܘܦܘܠܝܛܐ ܕܒܢ̈ܬܐ . ܐܦܪܝܢ ܒܡ ܡܬܒܝܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܘܡܫܒܚܘܬܐ ܕܐܡܝ̈ܢ ܐܦܝܣܩܘ̈ܦܐ ܕܐܬܪܝܢ . ܒܦܛܪܝܪܟܐ ܘܐܠܝܢܐ ܡܛܪܘܦܘܠܝܛܐ ܡܢ ܕܒܗ ܒܢܝܢܐ . ܢܫܐ ܘܡܢܝܢܐ ܥܘܠܐ ܕܡܢܗܘܢ ܐܦܝܣܩܘ̈ܦܐ ܐܚܝܢ ܕܒܫܡܫܘܢ . ܘܦܠܚ̈ܐ ܘܐܦܛܪܝܡܘܣ ܕܝܠܗܘܢ ܐܢܫܐ ܘܦܪܘܣܐ ܘܢܘܟܪ̈ܝܐ ܕܡܢ ܢܒܝ ܒܒܢ̈ܘܗܝ ܐܝܟ ܠܦܛܪܝܪܟܐ ܕܡܢ . ܒܢܘܬܐ ܕܡܢ ܐܦܝܣܩ ܕܐܡܗܘܬܐ ܗܘܐ ܢܫܘܐ . ܒܗ ܒܒܢܝ ܗܢܐ ܡܛܪܘܦܘܠܝܛܐ ܕܒܢܐ ܘܕܫܠܡ ܐܠܗܐ ܕܒܗ . ܐܠܐ ܗܢܐ ܡܫܝܚܘ̈ܬܗܘܢ . ܘܡܫܡܫܝܢ ܒܗܘܢ ܕܫܒܚܐ ܐܚ̈ܪܢܐ ܠܗܘܘܢ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܢ̈ܝ ܕܗܘܝܐ ܕܡܢ ܀

ܘܒܬܪ ܐܦܛܪܝܪܟܐ ܀ ܒܝ ܗܘܝܢ ܠܡܫܝܚܘ ܠܐܠܗܐ ܠܢܫܝܢ . ܒܗ ܕܡܢ ܡܢܝܬܐ ܠܐܒܘܢ . ܘܡܫܝܚܐ ܒܪ̈ܝܬܐ ܕܡܫܒܚܝܢ ܠܒܝܬܗ . ܘܡܫܡܫ̈ܢܐ ܢܘܪܢܝܬܐ ܠܒܢܝܢ . ܘܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܕܡܢ ܕܗܘܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܒܫܒܗ ܟܠ ܡܢ ܡܥܠܬܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܘܟܠ ܗܢܘ ܡܢܗ ܕܡܫܒܚܢܐ ܒܗܠ ܒܗܘܢ ܕܦܠܚܘܬܗܘܢ ܡܫܝܐ ܠܒܢܝܢ ܘܡܢ ܡܬܡܢܝܢܐ ܕܐܦܫܡܗ ܠܡܫܬܘܕܥܘ . ܘܐܝܟ ܐܦܝܠ ܥܡ̈ܠܐ ܕܡܫܬܪܝܐ ܦܫܝܛܐ ܐܢܐ ܒܟܬܒܐ ܠܐܬܦܪܫܘ . ܒܝ ܒܐܬܪܐ ܘܡܫܝܪܘܬܐ ܡܫܝܚܝܢ ܐܢܘܢ ܘܡܢܝܢܐ ܀

2

ܠܘܩܒܠ ܬܫܡܫܬܐ ܕܐܬܬܫܡܫܬ· ܒܟܘܪܣܝܐ ܕܡܪܝ ܦܛܪܘܣ

ܡܢ ܒܬܪ ܙܘܘܓܐ ܕܒܪܘܡܐ ܠܦܛܪܝܪܟܘܬܐ . ܘܫܘܕܝܐ ܕܟܘܪܣܝܐ ܕܡܪܝ ܦܛܪܘܣ . ܢܦܩ ܒܦܛܪܝܪܟܘܬܗ ܡܬܘܒܠܐ ܕܐܬܡ̈ܢܝܐ . ܘܐܡܪ ܡܠܟ ܕܝܘܒܠܐ ܐܝܟ ܡ̈ܘܬܐ ܟܕ ܝܘܩܪܐ . ܘܡܢܟ ܕܐܦܝܣܩ̈ܘܦܐ ܥܡ ܢܟܢ ܡܛܝܒܝܢ ܗܘܘ ܘܥܡ ܟܪ ܗܢܘ̈ܢܐ ܡܝܛܪܘܦܘܠܝܛ̈ܐ ܕܡܢܗ ܕܟܘܪܣܝܐ ܕܐܬܪ ܘܢܝܫܐ ܟܠ ܡܢܗܘܢ ܠܟܢܫܐ ܩܕܝܫܐ ܠܡܪܝܐ ܟܕ ܝܕܥܝܢ ܡܝܛܪܘܦܘܠܝܛܐ ܘܐܦܝܣܩ̈ܘܦܐ ܠܡܬܟܢܫܘ ܒܡܝܛܪܘܦܘܠܝܣ ܒܐܬܪܐ. ܘܡܠܟܐ ܠܡܬܟܢܫܘ ܒܥܘܢܐ ܐܦܠ . ܘܢܓܠ ܠܡܬܟܢܫܘ ܒܥܕܢܐ ܗܘܐ ܘܗܘܐ ܒܫܡܗܘܢ . ܗܘܐ ܟܢܫܐ ܒܦܛܪܝܪܟܘܬܗ . ܘܗܟܢ ܟܠܗܘܢ ܡܢܗ ܕܟܘܪܣܝܐ ܗܘܘ ܘܟܠܗܝܢ ܡܢܗܘܢ ܒܫ̈ܘܬܘ ܐܘܫܥܢܐ ܠܡܫܡܫܘܬܐ ܒܒܠܕܘ . ܘܡܢܘܗܝ ܒܦܛܪܝܪܟܘܬܗ ܗܘܒܐ ܘܐܬܬܟܒܪܘ ܒܟܢܘܫܝܐ ܕܐܬܦܘܒܐ ✤ ܢܥܡܢ ܕܡܢ ܟܘܠܕܝܗܘܢ ܕܐܬܝܕܥ ܕܡܢ ܐܚܠ ܦܠܓܘ ܡܕܝܢ̈ܬܐ ܒܦܛܪܝܪܟܘܬܐ ܒܟܠܗ ܗܘ . ܗܟܢ ܕܠܐ ܐܬܡܢܝ ܗܘܐ ܒܦܛܪܝܪܟܘܬܐ ܕܢܗܘܐ ܠܐܬܪ ܕܐܬܡ̈ܢܝܐ ܕܢܗܘܐ ܕܢܫܬܡܫܘܢ . ܦܩܕ ܒܐܘܪܚܗܘܢ . ܘܗܟܢ ܕܒܐܬܪ ܒܝ ܡܢܗ ܠܐܬܡ̈ܢܝܐ ܕܡܢ ܕܡܠܟܐ ܕܦܬܓܡܐ ܠܐܦܩܘܢ ܠܐܬܪܝܢ . ܕܢܗܘܘܢ ܒܗܘܢ ܡܐܬܡܢܝܐ ܐܝܟ ܢܡܘܣܐ . ܐܠܐ ܗܕܝܢ ܒܗܘܢ ܡܦܩܕܝܢ ܕܢܗܘܘܢ ܒܗܘܢ ✤

ܫܠܡܬ ܐܦ ܠܬܫܡܫܬܐ ܗܕܐ

1

ܬܘܒ ܢܨܚܢܘܗܝ ܬܫܡܫܬܐ ܐܘܡܢܬ ܢܝܫܐ ܠܠܘܩܘܗܝ ܕܐܬܐ ܒܪܡܫܐ
ܡܪܝ ܐܚܘܕܡܗ ܕܡܕܢܚܐ ܟܠܗ ܐܬܪܘܗܝ ܘܟܠܗ ܕܒܢܝܢܘܗܝ . ܘܟܠܗ
ܕܗܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܥܪܒܝܐ . ܘܒܬܪܟܢ ܡܕܢܚܐ ܘܐܬܪܘܬܗ
ܟܢܫܐ ܘܟܬܒ ܢܨܚܢ ܦܘܠܚܢܗ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܟܢܫܝܬܐ

ܗܢܐ ܡܪܝ ܐܚܘܕܡܗ ܕܗܘܐ ܟܪܘܙܐ ܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܐܬܪܐ ܕܒܝܬ ܢܘܗܕܪܐ ܡܢ ܩܪܝܬܐ ܘ . ܘܡܢ ܐܬܪܐ ܕܒܠܕ ܕܒܝܬ ܥܪܒܝܐ ܘܗܢܘܢ ܕܒܥܝܢ ܡܢ ܐܬܪܐ ܕܒܝܬ ܢܘܗܕܪܐ . ܘܡܢ ܒܥܕ ܡܪܝ ܟܪܘܙܘܬܗ ܕܡܕܢܚܐ ܠܐܬܪܘܗܝ . ܐܬܝܠܕ ܒܫܢܬ ܕܗܘܐ ܐܬܪܐ ܗܢܐ ܕܒܗ ܦܪܘܣܘܬܗ ܗܘܐ ܕܡܪܝ ܟܕ ܐܬܐ ܩܪܝܬܐ ܡܕܝܢܬܐ ܕܟܠܗ ܥܡܐ ܕܡܫܝܚܝܐ ܕܒܝܬ ܢܘܗܕܪܐ ܀ ܐܬܐ ܐܚܘܕܡܗ ܡܪܝ ܐܚܘܕܡܗ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܥܪܒܝܐ ܕܡܘܫܐ ܕܒܝܬ ܥܪܒܝܐ . ܘܗܟܢܐ ܢܨܚܢܐ ܗܘܐ ܘܦܪܘܣ ܠܐ ܡܪܝ ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܡܪܝ ܐܚܘܕܡܗ ܐܠܐ ܫܡܥܐ ܢܨܚܝܢ ܟܠܗܘܢ . ܘܗܘܝ ܟܠܗܘܢ . ܟܕ ܐܦܝܣ ܟܠܗܘܢ ܘܡܢܗܘܢ . ܘܗܘܘ ܠܗ ܦܠܚܐ ܦܘܠܚܢܐ . ܘܐܬܟܢܫܘ ܥܡܐ . ܠܟܢܘܫܝܐ ܕܗܘܘ ܐܢܫܐ ܕܢܫܝܐ ܕܡܪܝ . ܡܫܝܚܐ ܐܚܘܕܡܗ ܢܨܚܢܘܗܝ . ܘܐܦܠ ܢܨܚܢ ܗܘܐ ܡܕܒܪܢܘܬܗ . ܘܡܬܟܢܫܝܢ ܗܘܘ ܬܘܒ ܡܕܒܪܝܢ ܗܘܐ ܠܗ . ܗܟܢܐ ܕܢܫܝܢ ܗܘܐ ܘܟܠܗܘܢ ܘܡܕܒܪܝܢ ܗܘܐ ܘܢܦܫܐ ܗܘܐ ܠܗ ܡܪܝ ܟܠܗܘܢ . ܘܠܐ ܐܦܠܐ ܗܘܐ ܐܠܐ ܐܦ ܠܗ ܫܪܝܪܝܢ ܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܢܫܝܐ ܡܢ ܟܢܫܐ ܟܠܗ . ܘܟܠܗܘܢ ܠܐ ܗܘܘ ܗܘܐ ܀ ܘܟܬܒ ܢܨܚܢ ܦܘܠܚܢܘܗܝ ܕܢܦܫܐ ܟܢܫܐ ܕܟܢܘܫܝܐ . ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܢܨܚܬܐ . ܗܘܝ ܐܦܝܣ ܥܠ ܐܬܪܘܗܝ ܡܪܝ ܕܐܬܪܐ (1) ܕܒܗ ܟܠܗ ܟܠܗܘܢ ܠܟܢܘܫܝܐ ܟܢܘܫܝܐ ܕܡܪܝ ܦܘܠܚܢܐ . ܟܕ ܐܦܝܣ ܗܘܐ . „ ܐܘܡܢܬ ܟܠܗܘܢ ܟܠܗ ܢܨܚܢܘܗܝ ܕܦܘܠܚܢܐ ܒܗ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܪܝ ܐܚܘܕܡܗ ܕܗܘܐ ܘܡܢܗ ܐܠܐ ܕܡܕܒܪܝ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܐܬܐܬܐ ܠܗ ܚܕܬܐ . ܗܟܢܐ ܕܡܕܒܪ ܟܢܘܫܝܐ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܡܕܒܪ ܚܕܬܐ . ܗܟܢܐ ܕܗܘܐ ܡܕܒܪܝܢ ܕܠܟܢܘܫܝܐ ܢܨܚ ܕܡܪܝ ܐܚܘܕܡܗ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܗܘܐ “ ܗܢܘܢ ܐܦܝܣ ܥܠ ܐܬܪܘܗܝ . ܘܟܕ ܟܪܘܙܐ ܢܨܚܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܢܝܐ ܐܦܝܣ . ܕܒܪܟܐ ܟܢܘܫܝܐ ܘܡܢܚܬܐ ܗܘܐ ܠܗ . ܦܘܠܚܢܗ ܕܡܪܝ ܐܚܘܕܡܗ ܀ ܒܬܪܟܢ ܦܠܚ ܘܟܠܗ ܟܠܗܘܢ . ܘܢܫܝ ܟܠܗ ܡܢܗ . ܘܐܬܟܢܫ ܒܟܢܘܫܝܐ ܕܡܪܝ ܦܘܠܚܢ . ܢܨܚܢܘܗܝ ܕܡܕܒܪ ܠܟܠܗ ܡܢܗ ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ ܘܕܐܦ ܘܕܟܢܘܫܝܐ ܦܘܠܚܢܐ ܟܠܗ ܐܦܝܣ ܀

(1) Legendum ܡܐܘܪܣ . Cf . ܟܬܒܐ ܕܢܟܦܘܬܐ N . 90 edit. Chabot Rome an 1896 .

ܬܫܥܝܬܐ ܕܝܘܚܢܢ ܕܕܝܠܡ̈ܝܐ ܕܕܝܪܘ ܒܟܬܪܘ

ܐܒܘܗ̈ܝ ܕܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܕܕܝܠܡ̈ܝܐ ܘܓܢܣܗ ܡܢ ܒܝܬ ܢܘܗܕܪܐ ܐܬܝܗܘܢ ܗܘܐ . ܡܢ ܩܪܝܬܐ ܕܡܬܩܪܝܐ ܐܪܕܡܫܛ . ܘܢܦܩܬ ܗܘܬ ܡܢ ܐܪܒܠ (1) ܘܒܙܩ ܘܫܒܐ ܫܒ̈ܝܐ ܠܛܝ̈ܝܐ ܥܪܒܝܐ ܕܦܪܬܗ . ܘܐܬܝܗ ܒܫܒܝ̈ܬܐ ܐܦ ܗܘܐ . ܙܥܘܪܐ ܐܢܫܐ ܘܫܡܗ ܕܝܠܡ̈ܘܬܐ . ܘܡܢ ܒܣܒܠ ܒܫܒܝܬܐ ܠܒܝܬܐ ܕܐܦܝܣ ܡܢܗ ܐܠܐ ܗܘܐ ܒܥܩܒܐ . ܘܫܒܩ ܛܒܥܐ ܕܕܝܠܡܝܐ ܒܒܝܬܐ ܕܡܪܝ ܝܘܚܢܢ . ܘܐܬܬܦܝܣ ܠܫܡܝܐ ܡܫܒܚܘܗܝ ܕܐܬܩܪܝ ܕܡܪܝ ܡܫܒܚ ܚܝܐ ♦ ܘܐܬܐ ܗܘܐ ܒܗ ܒܗܘܢܝ ܛܘܒ ܐܢܫܐ ܒܥܝ̈ܢܐ ܕܚܝ̈ܠܐ . ܦܪܨܘܦܗ ܘܐܬܕܪܬ . ܘܒܝܢ ܗܘܘ ܕܢܦܫܗ ܒܗ ܡܬܒܝܬܐ ܘܒܛܝܠܐ . ܘܠܐ ܪܚܡ ܗܘܐ ܘܢܦܩ ܡܢ ܒܘܠܝܐ ܘܐܬܠ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܙܒܢܐ ܒܦܘ̈ܪܐ ܕܕܝܠܡܝܐ . ܗܢܘܢ ܕܫܡܥܘ ܡܬܦܬܟܪܝܢ ܠܐ ܡܫܬܒܩܝܢ ܐܬܝܗܘܢ . ܘܐܡܪ ܗܘܐ ܚܕ ܒܫܒܝܐ ܡܢ ܒܢܝ̈ܐ ܕܕܝܠܡܝܐ ܕܫܘ̈ܒܐ . ܘܫܡܥ ܗܘܢ ܐܠܗܐ ܠܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܕܕܝܠܡܝܐ . ܒܙܢ ܕܐܬܦܪܣ ܡܢ ܕܕܝܠܡܝܐ ܐܘܣܦ ܛܘܒܐ ܕܡܫܒܚܐ ܐܬܝܗܘܢ ܗܘܐ ♦ ܘܡܛܠ ܗܘܐ ܐܦܝ̈ܐ ܘܡܦܪ̈ܫܐ ܒܗ ܕܒܢܝ̈ܐ ܕܕܝܠܡܝܐ . ܘܫܡܥ ܗܘܐ ܠܐ ܫܒܩܘܗܝ . ܘܐܡܪ ܡܪܝ ܡܫܒܚܘܗܝ ܐܦܝܣܘܗܝ ܕܢܦܠܐ : ܐܪܐ ܛܘܪܐ ܒܗܘ ܕܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܕܕܝܠܡܝܐ ܘܡܫܪܝܐ ܒܡܒܥܘܗܝ . ܘܡܢ ܐܝܟ ܡܫܒܚ ܦܠܐ ܒܗܘ ܘܠܐ ܐܫܬܡܥ ܕܐܦܫܪ ܐܡܪ ܡܢ ܐܦܝܣܐ ܐܬܛܠܝܐ ܘܦܪܝܫܐ ♦ ܘܫܒܩ ܡܢ ܛܘܪܐ ܕܕܝܠܡܝܐ ܛܘ̈ܒܐ ܦܪܝܘ ܒܐܒܘܗܝ ܦܫܒܘܗ . ܘܡܫܪܐ ܐܡܪ ܒܫܒܝܐ ܘܙܕܩܐ ܒܫܒܒܘܬܐ ܕܛܘܒܐ ܘܗܘܝܐ ܦܘܪܩܢܐ . ܘܫܡܥܘ ܒܗ ܒܫܘܩܐ ܘܐܬܐ ܒܡܪܘ ܒܗܘ . ܒܝܪܐ ܕܐܫܬܝܐ ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܐܡܪ . ܕܒܡܪ ܒܗ ܒܐܒܝܐ ܕܫܪܐ ܡܫܡܥܝܢ ܐܒܠܐ ܘܡܬܐܘ ܘܡܪܝܪܘ ܒܗ . ܘܗܘܐ ܒܡܪܐ ܦܠܐ ܘܡܫܒܚܘܗܝ . ܘܐܬܦܢܝ ܒܗ ܒܝ̈ܕܐ ܛܘ̈ܒܐ ܘܙܒܢܐ ♦ ܘܗܘܐ ܒܗܘܢ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܦܬܝܐ ܘܡܫܬܡܥܐ ܐܝܟ ܕܐܦ ܕܒܥܠܐ ܕܫܘ̈ܒܐ . ܘܗܘܘ ܒܗܘ ܐܘܪܚܐ ܕܛܝܒܐ ♦ ܘܡܛܠ ܗܘܐ ܡܛܠ ܕܒܢܝ̈ܐ ܕܕܝܠܡܝܐ . ܘܡܪܝ ܒܗܘ ܐܫܬܘܝ ܘܐܫܬܡܥ ܠܗ ܡܫܒܚܘܬܐ ܘܠܐܝܬܘܬܐ ܦܓܪܝܬܐ ܐܒܢܐ ܕܡܠܟܐ ܦܘܪܩܢ ܡܪܝܡܬܐ ܗܝ ܕܠܗ ܡܠܐ ܘܐܬܡܠܝܬ ܐܦܝܬܐ ܕܐܝܟ . ܘܡܪܝ ܒܝܪܐ . ܘܦܝܣ ܒܗ ܡܢܝ . ܕܒܪܗ ܒܟܣܝ ♦

ܬܘܒ ܢܨܚܢܐ ܕܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܒܪ ܦܢܟܝܐ ܕܗܘܐ ܗܘܐ ܪܘܚܢܝܐ ܕܐܬܐ ܒܗ ܟܬܒܐ
ܟܠܗ ܕܡ̈ܠܐ ܕܕܝܪ̈ܝܘܬܐ ܘܡܫܝܚܝܘܬܐ ܘܕܟܪܣܛܝܢܘܬܐ. ܘܐܬܬܘܣܦܘ ܪ̈ܫܗ ܕܟܬܒܐ
ܗܢܐ : ܕܢܣܒܘܢ ܦܘܪܥܢܗ ܡܢ ܡܥܒܕܢܐ : ܢܛܪ ܠܟܘ ܡܢ ܒܝܫܐ .
ܕܢܛܪ ܠܟܘ ܡܢ ܒܝܫܐ : ܢܬܠ ܚܝܠܐ ܠܐܠܗܐ .
ܒܘܪܟܐ ܪܒܐ ܐܝܬܝܟ ܢܨܚܢܐ ܕܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܦܢܟܝܐ . ܕܐܬܪܗ ܒܥܘܡܪܐ
ܕܫܡܐ ܕܪܒܬܐ ܒܟܬܒܐ ܘܫܠܡ ܘܐܬܐ ܠܗ ܒܫܝܢܐ
ܕܫܠܡܘܬܐ ܠܗ ܘܠܐܒ̈ܗܘܗܝ ܩܕܝ̈ܫܐ

ܗܢܐ ܕܝܢ ܐܢܐ ܟܬܒ ܐܘܣܒܝܐ ܕܕܝܪܝܘܬܐ ܒܥܘܡܪܐ ܕܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܕܒܟܘܡܠ ܟܠܗ ܐܝܟ ܒܥܘܡܪܐ ܕܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܒܪ ܦܢܟܝܐ . ܘܡܢ ܕܟܬܒ ܠܐܘܣܒܝܐ ܐܬܪܐ ܡܢ ܗܠܝܢ ܩ̈ܕܝܫܬܐ . ܡܛܠ ܕܐܬܚܙܝ ܡܬܚܠܦ ܒܥܒܕܐ ܒܟܘܚܫܗ . ܡܛܠܗ ܕܝܢ ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܒܪ ܦܢܟܝܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܟܠ ܦܢܝܬܐ ܕܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܘܡܪܝ ܐܒܪܗܡ ܕܒܗ ܥܘܡܪܐ ܗܘ ܘܐܬܚܒܫ ܘܐܬܪܚܝ . ܘܦܩܕ ܒܥܒܕܝܢ ܒܝܘܡܬܐ . ܘܒܗ ܢܦܩ ܒܫܠܝܐ ܘܐܬܐ ܠܟܪܡܪܘܗܝ ܒܡܕܒܪܐ . ܘܡܢ ܗܘ ܕܒܥܒܕܐ ܢܦܩ ܗܘܐ ܐܟܙܐ ܡܢܗܘܢ ܘܐܬܐ ܗܘܐ ܒܗܘ ܡܕܒܪܐ ܕܥܘܡܪܐ ܕܡܪܝ ܒܚܒܝܫܐ . ܘܫܠܡ ܗܘܐ ܕܘܒܪ̈ܘܗܝ . ܘܢܦܩ ܗܘܐ ܡܢ ܒܥܘܡܪܐ ܠܘܬܗ . ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܗܐ ܕܝܢܐ ܗܢܐ ܠܗܘܢ . ܘܡܢܗ ܕܒܛܝܠܘܬܐ ܘܡܢ ܟܘܪܗܢܐ . ܘܗܝ ܒܠܒܝܐ ܒܥܡܠܐ ܕܡܬܝܐ . ܘܐܟܠ ܠܡܫܘܚܬܗ ܠܗܘܢ ܒܬܪܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܗܢܐ : ܕܗܐ ܒܟܡ ܐܝܟ ܠܟܠ ܡܪܐ ܗܘ ܟܠܐ . ܒܟܘܫܦ ܡܪܝܐ ܦܠܚ ܗܘܝܬ . ܘܠܐ ܡܢ ܕܘܒܪܐ ܘܠܐ ܡܢ ܡܪܝܐ ܢܦܩ ܗܘܝܬ ܒܝܘܡܐ ܘܡܢ ܦܘܠܚܢܐ ܚܠܦܝ̈ܟܘܢ ܡܬܟܢܫܝܢ ܐܦܢ ܠܐ ܡܕܡ ܚܫܚܬ ܗܘܐ ܠܝ . ܡܟܝܠ ܐܦ ܗܕܐ ܘܦܠܚܐ ܡܟܐ ܗܘܐ ܚܕܐ ܐܚܪܢܐ ܠܗ ܦܘܠܚܢܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܕܘܒܪ̈ܘܗܝ ܠܗ .. ܘܡܟܐ ܠܟܠ ܡܕܡ ܕܚܝܠܐ ܘܦܬܓܡܐ ܢܦܩܗ ܒܥܡܠܐ ܦܠܚܐ ܡܢܗ ܗܢܐ . ܘܡܟܐ ܗܘܐ ܚܢ ܡܢܗ ܡܢܐ ܕܚܝܠܐ . ܘܐܟܠ ܠܟܠܗܘܢ ܡܢܐ ܕܚܝܐ ܘܦܪܘܩܢ ܐܢܘܢ . ܟܠ ܕܡ̈ܠܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢ ܢܦܫܗ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܘܐܬܪܝܗ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܕܡܪܐ ܒܟܠܢܫ ܡܬܦܠܚܢܐ . ܘܐܬܪܝܗ ܦܠܚܝܗ ܒܡܥܒܕܢܘܬܐ ܕܣܝ̈ܒܐ ܘܐܬܚܝ̈ܠܐ ܕܝ̈ܡܪܐ (1) ܘܐܬܚܝ̈ܠܐ ܕܡܥܒܕܢܘܬܐ ܕܫ̈ܒܚܐ . ܘܐܬܚܝܠܐ ܕܡܥܒܕܢܐ

(1) In cod. ܕܐܡܪܐ

ܡܠܦܢ̈ܐ ܕܥܕ̈ܬܐ . ܘܡܢܗ ܗܘܠܐ ܕܕܘܒܪ̈ܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܣܡܟ ܒܗ . ܘܡܛܘܠܕ ܒܣܘܟܠܗ
ܕܒܟܠܗ ܡܘܕܥ ܒܗ ܗܘܐ . ܙܕܩ ܕܒܡܫܠܐ ܠܐܝܕ̈ܝ ܠܥܕ̈ܬܐ ܦܪܝܫܐ ܡܢ ܩܕܡ ܡܢܝܢܐ ܠܟܠܐ
ܕܒܡܪܥܝ . ܒܓܘ ܓܒ̈ܐ ܕܦܘܪܫܢܐ . ܠܐܘܪܚܬܐ ܕܒܫܡܝܐ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܐܒܘܬܐ ܀ ܒܬܪ ܠܗܘܐ
ܡܠܦܢ̈ܐ ܫܒܝ̈ܚܐ ܕܡܗܝܡܢܘܬܐ ܘܕܥܕ̈ܬܐ . ܘܒܬܟܠ ܐܚܪܢܐ ܕܦܪܫ ܒܗ ܙܒܢ ܩܠܝܠܐ . ܫܟܒ
ܕܝܢ ܚܝ̈ܠܐ ܫܒܝ̈ܚܐ ܀ ܘܐܬܢܝܚ ܗܘܐ ܐܦܣܩܘܦܐ ܢܨܝܚܐ ܕܗܕܪܗ ܘܐܡܪ ܟܕ ܢܦܩܬ ܡܢ ܚܝ̈ܐ
ܘܐܬܬܟܪܝܬ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܘܠܐܬܐ ܡܬܝܠܐ ܡܢ ܥܡܠܐ ܕܫܡܫܘܬܐ ܠܐ ܐܬܦܢܝܬ . ܐܠܐ ܠܐܒܘܗ ܐܒܝ̈ܢܝ
ܡܡܫܝܚܝ ܡܪܝ ܢܘܚܝ ܦܝܠܐ ܡܦܫܐ ܕܢܘܗܪܐ ܘܐܬܚܝܠܬ . ܘܐܬܢܝܚ ܠܘܬ ܢܨܚܐ ܕܥܠܡ
ܠܐܬܚܡܬܗ ܒܥܠ ܐܒܗ̈ܝ . ܘܟܕ ܚܙܘ ܐܝܟ ܠܒܘܫܗ ܘܢܝܚܝܢ ܗܘܘ ܡܢܗ . ܢܦܫ ܩܕܝܫܐ
ܢܘܚܝ ܘܡܫܝܚܘܗܝ ܒܥܕܬܐ ܒܣܘܓܪܗ ܘܦܓܪܗ . ܘܠܘܬ ܠܐ ܐܬܚܙܝ ܠܡܢ . ܘܟܕ ܟܡܪܐ ܒܟܘܡܪܐ
ܘܐܪܓܝܠܐ ܘܐܬܪܒܝ ܒܝܢܐ ܕܕܟܝܬܐ ܗܘ ܕܒܒܗ ܢܘܚܝ ܐܝܢܐ ܗܘ ܕܟܠܗܒ ܒܪܚܡܗ
ܒܝܘܡܐ ܐܚܪܝܐ . ܘܒܟܝ ܡܠܦܢ̈ܐ ܕܠܐ ܕܘܒܪ̈ܐ ܕܐܝܠܐ ܩܕܝܫܐ . ܘܐܝܟܢܐ ܠܐ ܟܗܢܘܬܐ ܕܕܘܒܪ̈ܐ
ܠܟܘܠܐ . ܘܟܕ ܐܬܩܘܗܝ ܒܪ ܫܡܥܘܢ ܘܐܝܟ ܫܒܝ̈ܚܐ . ܚܝܢ ܡܢ ܒܚܝܠܐ ܗܘܐ ܘܐܬܬܫܝܡ
ܦܓܪܗ ܩܕܝܫܐ ܒܟܘܡܪܐ ܕܡܪܝ ܢܘܚܝ ܕܒܝܘܡܐ ܕܡܟܬܘܒܝܢ ܥܡ ܫܡܗܘܢ ܩܕܝ̈ܫܐ ܕܦܫܝܚܘ
ܚܡܫܝ ܢܘܚܬܐ ܥܡ ܒܫܘܒܚܐ ܀

ܥܠ ܚܝܐ ܕܡܪܝ ܐܒܪܗܡ ܥܒܪܝܐ . ܘܥܠ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܟܠܐ ܕܝܬܝܐ

ܗܢܐ ܡܪܝ ܐܒܪܗܡ ܥܒܪܝܐ . ܟܕ ܗܘܐ ܡܢ ܐܒܘܗܝ ܡܢ ܚܪܢ ܐܬܐ ܕܐܪܥܐ ܡܢ
ܥܒܪܝܐ ܦܪܫܬܐ . ܘܐܒܘܗܝ ܟܕ ܫܡܥ ܐܒܘܗܝ ܗܘܐ . ܘܐܫܬܪܝ ܦܪܝܡ ܟܠܗ ܡܢܝܢܐ
ܦܪܝܫܐ . ܘܐܬܟܠܠ ܗܘܐ ܒܫܘܪܝܐ . ܘܟܕ ܐܬܚܙܝ ܗܢܐ ܡܪܝ ܐܒܪܗܡ . ܚܙܐ ܒܥܘܬܐ
ܐܒܗܝܐ ܕܢܘܗܪܐ ܕܢܚܬ ܥܠ ܡܫܬܘܕܥܢܘܬܐ ܡܪܗ ܕܥܠܡܐ . ܘܐܡܪ ܒܥܘܬܐ ܠܐܒܘܗܝ
ܕܥܠܡܐ . ܕܡܢܗ ܙܪܥ ܟܠ ܕܗܘܐ ܥܠܡܐ ܗܘܐ . ܘܟܕ ܡܪܗ ܐܒܘܗܝ ܚܙܐ ܡܫܝܚܐ
ܒܫܘܪܝܐ . ܚܙܐ ܫܘܒܚܐ ܡܢ ܟܠܗ ܦܬܟܪܐ ܘܥܠܗ ܥܠܡܐ ܐܒܪܗܡ . ܘܡܢ ܕܝܢ
ܥܠܡܐ . ܐܠܐ ܟܕ ܐܬܐ ܘܡܠܟ ܒܦܬܟܪܐ ܦܪܝܫܐ ܘܡܢ ܗܘ ܘܫܬܡܥ ܒܟܠܗ . ܕܐܡܪܐ
ܦܬܟܪ ܗܘܐ ܠܐܠܗܐ ܚܝܐ ܦܪܝܫܐ . ܘܟܠܗܘܢ ܘܥܠܡܐ ܕܥܒܕܐ . ܘܐܠܐ ܥܠ ܒܫܘܪܝܐ
ܕܢܦܠܐ ܡܢ ܥܒܪܝܐ ܦܪܫܬܗ ܐܝܟ ܠܘܬ ܡܫܝܚܐ . ܘܗܘ ܒܥܠܡܐ ܠܗ . ܐܝܟ ܠܐܠܗܐ ܚܝܐ .
ܟܕ ܒܫܡܐ ܡܠܟܐ ܐܠܐ ܗܘܐ . ܘܡܢ ܠܗ ܗܘܐ ܒܥܒܕܐ ܕܡܬܪܢܐ ܘܚܝܐ ܕܥܒܕܐ ܕܡܫܝܚܝܐ
ܘܚܝܐ ܦܪܝܫܐ ܕܠܗ . ܘܡܢ ܒܗܘܢ ܫܡܥ ܘܡܠܟ ܡܢܗܘܢ ܒܟܠܐ ܘܥܒܕܐ . ܘܦܫ ܟܠܗ
ܡܠܐ ܘܐܠܐ ܠܐܘܪܫܠܡ . ܘܢܚܬ ܒܥܘܒܕܐ ܦܪܝܫܬܐ ܘܐܬܒܪܝ ܡܢܗܘܢ . ܘܦܫ ܠܐܬܪܗ
ܘܐܬܐ ܘܥܒܕܐ ܒܡܕܝܢܬܗ ܘܥܠ ܒܗ ܒܫܡܐ ܐܚܝܐ ܚܝܝܐ . ܘܡܢ ܡܠܐܟܐ ܡܫܬܪܝܐ ܗܘܐ
ܒܝܡܐ ܕܐܬܚܙܝ ܒܟܠܗ ܐܚܝܐ . ܘܡܫܬܡܥ ܗܘܐ ܐܫܬܡܥܘ . ܟܕ ܐܬܐ ܗܘܐ ܠܟܠܬܐ
ܕܡܢ ܐܬܪܐ ܦܪܝܫܐ . ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܬܚܙܐ ܀

ܘܟܕ ܠܐܬܪ ܗܢܘܢ ܕܥܠܗ ܠܗ ܒܡܕܝܢܬܗ . ܐܬܦܪܫ ܒܗ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܕܠܐܬܐ
ܟܠܗܘܢ ܕܝܢܐ . ܘܐܬܒܪܝ ܠܗ ܒܚܝܐ ܐܝܟ ܦܪܫܬܐ . ܘܐܠܐ ܒܦܪܫܬܐ ܚܙܐ ܕܫܡܥܗ
ܒܢܝ ܘܐܬܚܙܝ ܒܟܠܗܘܢ ܕܦܪܫܬܐ ܗܘ ܕܒܫܡܐ ܠܐܝܟ ܐܝܟܢܐ . ܘܒܟܠܗܘܢ ܒܐܝܕܐ ܙܒܢܐ
ܒܥܒܕܐ ܕܐܒܘܗܝ . ܘܡܢ ܦܪܝܫܐ ܐܒܪܗܡ ܒܡܕܝܢܬܗ . ܘܐܬܐ ܐܝܟ ܒܫܘܪܝܐ ܐܝܟ
ܕܢܦܩܘܢ ܡܢ ܥܠܡܐ ܕܐܬܪܐ . ܘܡܢ ܦܪܝܫܐ ܦܬܟܪܐ . ܘܠܐ ܐܬܚܙܝ ܒܗ ܘܠܐ ܡܢܗ
ܗܘܐ ܡܫܬܡܥܢܐ . ܐܠܐ ܦܪܫ ܗܘܐ ܘܡܫܬܘܕܥܢܐ ܡܫܝܚܝܘܬܐ ܦܪܝܫܬܐ . ܘܗܘ ܦܪܝܫܐ ܠܐ ܗܘܐ ܡܢ
ܥܠܡܗܘܢ . ܘܡܫܡܫܐ ܠܗܘܢ ܕܥܒܕܝܢ ܐܡܪ ܠܟܠܗܘܢ . ܕܗܘ ܥܠܡܐ ܡܢܝ ܘܗܘ ܡܫܡܫ ܒܥܠܡܗ .

ܘܣܠܩ ܐܢܘܢ . ܐܦܪܩ ܠܗ . ܕܗܘܐ ܠܟ ܐܬܐ ܘܡܘܕܥܢܘܬܐ ܠܟܠܗܘܢ . ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ ܠܗ
ܩ̈ܕܡܝܐ ܘܡܘܡܬܐ ܕܐܒܗܘܗܝ ܕܢܦܪܘܩ ܕܢܫ̈ܘܗܝ ܘܒܢ̈ܘܗܝ . ܘܗܘ ܗܝܡܢ ܢܡܘܣܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܒܠܒܗܘܢ ܕܢܦܠܐ . ܘܐܢ ܢܣܒܐ ܗܘܐ ܡܢ ܡܢܗ ܘܐܟܠܐ ܕܢ̈ܟܣܘܗܝ . ܘܡܫܝܚܐ ܠܐ ܦܪܥܐ
ܠܗ ܗܘܐ . ܘܗܢܘܢ ܡܘܡܬܐ ܘܡܘܡܬܐ ܠܟܠܗܘܢ . ܘܗܘ ܗܝܡܢ ܗܘ ܟܠ ܐܢܫ ܡܫܝܚܐ
ܕܟܠܐ ܐܚܘܗܝ ܘܗܘ ܕܢܫ ܡܣܝܡ ܘܐܢܫܐ ܥܡܗ ܠܟܘܠ . ܘܐܡܪ ܐܦܢ : ܡܢ ܐܢܫ ܐܢܫ ܗܘܐ
ܡܢ ܡܢܗ . ܘܐܡܪ ܠܐܢܫܐ ܗܘ . ܘܡܠܟܐ ܕܒܗ . ܘܡܫܝܚܐ ܕܗܝܡܢ ܠܐ ܦܪܥܐ ܠܗ
ܗܘܐ ܗܝ . ܘܐܬܚܙܝ ܗܘܐ ܚܕ̈ܘܗܝ ܡܢ ܟܠ ܒܢ̈ܘܗܝ . ܘܗܘ ܠܐ ܗܘܐ . ܘܗܢܘܢ ܗܘܘ ܡܘܕܥܝܢ
ܠܗܘܢ ܘܡܘܕܥ ܠܡܘܡܬܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܡܢ ܕܝܢ ܕܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܗܘ . ܘܢܦܩ ܠܟܘܠ
ܠܗ . ܘܐܬܚܙܝ ܠܟܠܗܘܢ ܗܢܘܢ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܩܕܡܝܢ ܗܘܘ . ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܫܝ̈ܚܐ
ܘܡܘܡܬܐ ܘܐܦ ܕܢܬܘܐ ܡܫ̈ܝܚܐ ܠܐܬܪܐ ܗܘ ܡܢ ܕܝܢܐ . ܘܐܬܚܙܝ ܠܟܠܗܘܢ ܠܡܘܡܬܐ
ܕܐܬܪܐ ܗܘ . ܘܡܢ ܐܡܪ ܐܦ ܠܐܝܘܕܝܐ ܘܐܬܚܙܝ ܠܐܬܪܐ ܗܘ . ܘܐܢܐ ܠܡܫܝܚܐ . ܘܐܘܕܝ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܡܘܫܐ ܒܪ ܥܡܪܡ ❖

ܘܡܢ ܒܬܪ ܫ̈ܢܝܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܝܠܐ . ܘܡܢܗ ܠܐܝܘܕܝܐ ܘܡܢ ܒܬܪ
ܠܡܘܡܬܐ ܕܡܘܡܬܐ . ܘܫ̈ܢܝܐ ܠܟܠ ܡܢܗ . ܘܡܢܐܬܐ ܕܡܢܗ ܠܗ ܐܠܗܐ ܗܘܝ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܢܝܚ . ܐܡܪ ܠܗ ܡܫܝܚܐ . ܘܡܢܐ ܠܗ ܠܡܘܡܬܐ . ܠܐܡܘܢܝܗ ܕܡܘܡܬܐ ܐܢܫܐ .
ܘܡܘܡܬܐ ܠܗ ܐܢܫܐ ܕܢܫ̈ܐ ܘܗܝܡܢܐ . ܘܐܡܪ ܠܟܠܗܘܢ ܫܡܝܐ ܡܪܟܐ . ܘܡܠܟܐ ܕܗܘ
ܕܗܘܐ . ܒܗ ܡܠܟܘܬܐ ܐܠܗܐ ܗܘܐ . ܘܠܐ ܗܘܐ ܫܡܝܐ ܕܢܝܚܘܗ ܒܗ ܕܝܠܗ ܘܕܡܘܬ
ܠܡܫܝܚܐ . ܘܡܘܡܬܐ ܘܠܡܘܡܬܐ . ܘܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܚܬ ܠܡܫܝܚܐ ܘܡܫܝܚܐ ܕܦܪܩ
ܗܘܐ ܕܡܘܡܬܐ ܗܘ . ܘܐܢܘ ܗܘܐ ܠܟܠ ܡܢܗ ܐܦܪܩ ܕܢܐܠܐ ܘܟܠܗ ܡܫܝܚܘܬܗ .
ܘܡܢ ܠܗܘܢ ܡܢܗ ܐܦܪܩ . ܕܠܗܘܢ ܕܡܢܗ ܘܡܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܠܟܠ ܡܠܟܘܬܐ
ܠܗ ܕܗܘܐ . ܘܡܫܝܚ ܘܦܪܩ ܡܠܟܐ ܡܢ ܐܝܟ . ܘܡܫܝܚܐ ܕܠܐܬܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܐܢܫܐ .
ܘܐܘܦ ܠܐ ܐܬܚܙܝ ܡܠܟܐ ܐܝܟ ܗܝ . ܘܡܢܗ ܢܡܘܣܐ ܠܐܬܪܐ ܗܘ ܕܗܘܐ ܗܘ ܟܠ ܡܢܐ
ܠܡܠܐ . ܐܝܟ ܕܡܢ ܠܗܘܢ ܗܝܡܢ ܐܦܪܩ . ܡܫܝ̈ܚܐ ܕܝܢ ܗܢܘ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ ܐܬܚܙܝ
ܗܘܘ . ܡܢܗ ܠܟܠ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܪܐ ܗܘ ܘܐܡܪܗ ܗܘܐ ܠܗ . ܕܐܢܘ ܘܠܐ ܦܪܩ ܐܝܟ ܠܗܘ
ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܢ ܐܬܪ ܘܠܐ ܠܗܘܢ ܠܡܫ̈ܝܚܐ ܕܐܬܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܝ . ܘܡܢ ܡܠܟܘܬܐ
ܦܪܩܐ ܠܡܘܡܬܐ ܕܗܝܡܢ . ܘܡܫܝ̈ܚܐ ܡܫܝܚܐ ܐܬܚܙܝܘ ܠܗ ܘܐܬܡܘܡܬܐ ܠܗ ܐܢܫܐ .
ܘܗܘ ܗܝܡܢ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܕܢܡܘܣܐ ܠܟܠ ܕܡܘܡܬܐ . ܘܐܬܚܙܝ ܕܝܢ ܒܡܘܡܬܐ ܠܟܠ .

ܘܡܣܝܐ ܥܕܪ ܐܦܣܩܘ ܠܡܦܝܣܐ ܡܢ ܒܝܬ ܐܦܣܩܘܦܐ . ܘܡܕܪܗ ܠܡܕܝܢܬܗ ܒܠܡܦܩܐ ܠܐܬܪܐ ܕܝܠܗ . ܘܟܕ ܫܡܥ ܦܝܣܐ ܠܡܕܝܢܬܗ ܟܠܗ ܐܒܐ . ܟܕ ܐܬܐ ܠܐܬܪܐ ܘܡܫܡܫܘܗܝ . ܘܐܫܠܡ ܪܘܚܗ ܠܡܪܢܗ ✦

ܒܢ̈ܝ ܐܬܪܐ ܕܝܢ ܐܬܟܢܫܘ . ܘܟܠܗ ܥܡܐ ܪܒܐ . ܘܫܡܫܘ ܠܦܛܪܝܪܟܗ ܒܝܕܗ . ܥܡ ܐܡܬܪܐ ܪܒܐ . ܘܟܠ ܐܢܫ ܕܡܫܡܠܝܢ ܡܘܕܝܢ ܠܐܬܪܐ ܗܘ ܐܬܝܢ ܘܡܫܬܒܚܝܢ ܡܢ ܠܐܪܐ ܕܐܝܟ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܦܣܬܐ . ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܘܡܫܬܒܚܝܢ ܘܡܫܬܥܠܝܢ . ܘܟܕ ܫܡܥܘ ܒܢ̈ܝ ܐܬܪܗ ܠܡܘܕܝܢܗ . ܡܕܝܢܬܐ ܚܕ ܕܫܡܥܘ ܗܘܐ ܕܥܠܐ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܪܒܐ ܕܚܐ ܪܒܐ ܕܡܬܐ ܐܬܪܐ ܕܝܘܡܢ . ܫܡܫ ܒܫܡܗ ܒܢ̈ܝܐ ܥܡܐ . ܘܐܬܟܢܫܘ ܠܦܪܘܫܘܬܗ ܕܡܢ ܐܒܪܗܡ ܡܢ ܐܒܐ ܕܐܬܗܘܝ ܗܘܐ . ܘܐܬܗܘܝ ܒܗܘܢܐ ܘܒܠܫܢܐ ܪܒܐ ܠܡܝܢܟ . ܘܐܬܚܬܡ ܒܡܘܠܐ ܕܫܡ ܡܪܝ ܐܒܘܢ ܠܡܕܝܢܬܗ ܒܝܪܬܗ ✦

ܫܠܡ

1

ܣܒܐ ܪܘܚܢܐ

ܠܘܬ ܡܫܡܫ ܒܪܘܚܐ ܕܚܒܝܒ ܠܐܠܗܘܬܐ ܕܫܒܩ ܡܕܡ ܠܟܠ
ܟܠܗ ܕܥܠܡܐ ܗܘܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܟܠ

ܡܫܡܫ ܐܢܐ ܠܟܠ ܕܦܪܫ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܠܐ ܢܦܠ ܒܡܫܬܥܠܝܬܐ . ܒܗܘ ܕܥܠܡܗ
ܡܛܠ ܟܠ ܐܪܙܐ ܪܘܚܢܐ . ܘܒܦܘܪܫܢܐ ܡܢܗ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܥܩܪܐ ܗܘܝܢ ܗܘܢ ܒܗܘܢ .
ܐܚܕܐ ܕܒܪܢܫܐ ܕܥܠܡܐ ܐܣܝܪ . ܕܒܗ ܗܘܝܢ ܪܘܚܐ ܗܘܐ ܕܢܦܠܘܢ . ܕܢܦܩ ܗܘܐ ܕܡܬܠܐ
ܗܘܐ ܡܬܬܢܝܚ ܕܥܠܡܐ ܗܘ ܡܢ ܥܡܠܐ ܘܡܢ ܚܫܐ ܕܐܝܟܐ ܘܢܫܬܐ. ܘܒܫܘܒܚܐ ܕܟܠ ܒܪܢܫ
ܒܣܘܪܐ ܚܫܘܟܐ ܡܬܬܦܪܫ ܗܘܐ ܒܥܡܠܗ ܚܘܒܐ ܘܚܫܐ . ܒܬܘܒܬܐ ܕܟܠ ܡܪܢܐ .
ܘܒܡܫܒܚܐ ܒܫܡܝܐ ܕܡܠܬܐ . ܘܡܢܟ ܕܐܝܟ ܣܡܝܗ ܒܟܠܗ ܚܢ ܫܘܒܚܐ ܗܘܝܢ ܡܠܟܐ
ܫܘܒܚܐ ܘܚܕܘܬܐ . ܪܒܐ ܕܢܣܒܘܗ ܠܫܡܝܐ ܕܡܠܟܘܬܗ . ܘܠܐ ܢܦܩ ܗܘܐ ܕܟܠ ܦܘܪܫܢܐ
ܟܕ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܥܒܕܐ ܕܐܠܗܐ . ܘܡܬܗܪ ܗܘܐ ܠܗ . ܕܐܡܪ : ܕܥܡܐ ܐܝܟ ܢܦܫܐ ܠܡܠܟܘܬ
ܫܡܝܐ ܡܢܝ . ܘܐܢܐ ܒܫܡܐ ܘܫܡܥܬ ܐܝܟ ܒܥܠܡܐ . ܕܢܗܘܘܢ ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܐ ܀ ܐܠܐ ܘܐܦ
ܡܪܝܐ ܠܚܘܪܐ ܐܝܟ . ܒܗܘ ܕܠܐ ܡܫܡܫ ܗܘܐ ܠܗ ܡܢܝܢ ܕܢܬܠܘܢ ܠܟܘܠܗܘܢ . ܘܡܠܟܝܢ ܟܠ
ܡܫܢܐ ܟܠܝ ܗܘܐ ܘܡܣܪ ܗܘܐ ܠܗ . ܘܡܠܟܝܢ ܟܠ ܡܢ̈ܐ ܠܚܘܒܬܐ ܕܡܫܡܫ ܗܘܬ ܠܗ .
ܘܡܫܡܫ ܗܘܬ ܠܗ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܡܪܝܐ ܟܠ ܐܝܟܢ ܕܐܡܪ ܗܘܬ ܠܗ . ܘܢܦܩ ܐܢܐ ܕܐܦ
ܐܢܐ ܐܝܟ ܕܠܗ ܠܟܠ ܐܝܟ ܠܚܘܒܗ . ܠܐ ܡܬܚܫܐ ܕܠܐ ܢܬܚܙܘܢ ܒܛܘܒܐ ܥܠ ܕܒܥܠܡܐ
ܠܐܪܥܢܘ . ܐܠܐ ܠܐ ܐܝܟ ܢܬܚܙܐ ܒܫܡܝܢܘܗ ܕܥܠܡܐ . ܡܫܡܫ ܐܢܐ ܒܣܘܒܪܐ . ܘܕܠܐ
ܡܢܝܢ ܗܘ ܐܘܠܐ ܕܟܠܐ ܡܫܡܫܐ ܐܝܟܢܐ . ܐܠܐ ܕܢܐܠܦ ܗܘܐ ܠܡܠܟܘܬܗ . ܘܡܠܟܝܢ ܟܠ
ܢܦܫܗ . ܘܗܘ ܠܟܠܗܘܢ ܟܠܗܝܢ ܚܝܠܬܐ ܡܫܒܪܐ ܗܘܐ . ܘܟܠ ܡܫܡܫܢܘܗ ܠܗ ܗܘܐ ܟܠ
ܣܓܝܐ̈ . ܘܟܠ ܚܝܠܐ . ܘܟܠ ܐܝܟܢ ܕܟܠܗ ܗܘܐ ܠܗ : ܚܕܝܐ ܦܩܕ ܗܘܐ ܫܡܫܗ ܒܠܚܘܕܘܗܝ .
ܘܐܢܐ ܫܡܥܬ ܠܚܝܠܐ . ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܪܥ ܠܡܫܬܥܠܝܢ ܗܘܝܐ . ܟܠܐ ܐܢܐ ܕܝܢ ܡܢ ܟܠ ܕܠܗܘܢ
ܠܡܬܠ ܗܘܐ . ܐܢ ܠܟܘ ܠܗܘܢ ܡܫܡܫܢܐ . ܘܐܢ ܡܢܗ . ܠܐ ܢܫܡܫ ܪܫܡܐ ܗܘܐ ܡܫܡܫ
ܒܪܘܚܐ ܕܚܒܝܒ ܠܟܠܗ ܕܥܠܡܐ . ܡܛܠ ܚܘܒܗ ܕܡܫܝܚܐ . ܕܗܘ ܫܘܒܚܐ ܥܡ ܢܦܫ
ܠܡܫܒܚܘ ܐܡܝܢ ܀

2

ܕܡܪܝ ܦܘܠܘܣ ܐܡܪ :

ܐܦ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܒܥܠܡ ܕܐܬܪܘܬܐ ܕܡܢ ܗܘܐ ܕܝܢ ܕܦܘܪܫܢܐ ܒܝ ܐܬܐ ܗܘܬ ܒܥܠܡܐ
ܩܕܡܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ ܡܘܡܐ ܒܪ ܡܕܡܝܟ . ܡܢ ܣܓܝܐܐ ܕܪܘܫ ܐܬܐ ܠܘܬ ܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ
ܘܡܬܒܥܝܐ ܡܛܠܬܐ . ܘܐܬܐ ܗܘܐ ܒܗ ܡܬܡܠܠܐ ܗܘܐ ܠܡܥܒܕ ܕܫܡܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܒܪܡ ܡܢ
ܫܘܪܝܐ ܘܡܫܬܡܥܐ ܕܡܠܐ ܦܫܝܩ ܗܘܐ ܡܕܡ ܡܕܡ ܘܡܠܘܗܝ ܘܩܘܡܐ ܕܟܠܗ ܐܝܟ ܡܢ ܩܒܠܐ
ܡܫܡܪ ܗܘܐ . ܘܡܠܬ ܗܘܐ ܒܗ ܠܐ ܫܠܝܐ ܕܡܠܐ . ܘܠܐ ܡܫܡܫ ܒܪܘܚܐ ܕܡܬܬܠܝܐ . ܐܠܐ
ܒܪܡ ܗܘ ܪܒܐ ܘܡܬܬܒܝܐ ܘܠܓܠ ܕܪܫܝܗ ܗܘܝܐ ܐܡܪ ܗܘܐ ܠܗ ܡܬܩܢܘ ܕܡܢܗ ܕܦܪܝܫܐ ܗܘܐ:
ܘܐܬܐ ܗܘܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܪܫܝܥܬܐ ܠܐܪܥܬܐ ܪܘܚܐ ܘܦܪܬܐ ܡܢܝܐ ܘܡܬܦܪܫܐ ܦܪܝܩ ܗܘ ܕܫܡܥܐ ܐܬ
ܗܘܐ ܠܗ ܢܘܫܝ . ܕܗܘܐ ܗܘܐ ܠܗ ܡܫܡܥܐ ܠܟܠܗܝܢ ܕܐܬܐ ܐܢܫ ܐܫܟܚܐ ܘܠܬܟܠܐ
ܡܠܐܟܐ ܘܡܪܝܐ ܠܟܠܗܝܢ ܕܦܪܝܫܘܬܐ . ܘܡܢ ܠܐܒܗܘܗܝ ܒܢܐܝܟ ܗܘܐ . ܘܡܬܘܢܢ ܕܗܘܘ
ܐܦܪܝܢ ܗܘܘ ܠܐ ܡܬܬܠܘܢ . ܐܠܐ ܠܟܠܗ ܒܢܘܪܐ ܢܐ ܕܡܬܦܪܫܐ ܕܢܪܐ ܕܢܘܪܬܐ . ܘܫܡܐ
ܗܘ ܪܒܐ . ܗܢܘ ܕܝܢ : ܕܢܪܐ ܕܓܘܦܢܐ . ܡܛܠ ܕܐܘܪܚܐ ܦܪܝܢ ܟܢܫܬܐ ܕܠܗܘܢ . ܗܘ ܕܒܢ
ܡܫܬܪܝܐ ܐܬܬܐ ܕܢܘܪܬܐ . ܐܝܟ ܚܠܝܬܐ ܘܫܒܝܬܐ . ܒܗܘ ܕܝܢ ܕܓܘܦܢܐ ܡܫܬܐܬܐ
ܡܬܒܥܝܐ ܒܫܠܡܪ . ܐܬܐ ܕܢܘܪܬܐ . ܐܝܟ ܚܠܝܬܐ ܘܫܒܝܬܐ ܀ ܘܒܢ ܗܘܐ ܒܗ ܒܐܝܒܐ ܡܕܡ.
ܐܬܢܒ ܠܐܒܗܘܗܝ ܒܪܐ ܐܢܫܐ ܗܘ ܕܡܢ ܪܫܥܬܗܘܢ ܒܦܪܝܫܐ ܫܡܥܘܗܝ ܠܘܬ ܫܡܥܘ
ܢܘܫܝ . ܐܦ ܗܘ ܒܢ ܢܘܟ . ܐܠܐ ܠܟܠܗ ܐܫܟܚܐ ܗܘܐ ܡܢܗܪܐ ܠܒܢܐ ܐܢܫܘܗܝ ܡܢܗܪܐ
ܫܡܝܐ . ܗܘ ܕܝܢ ܦܪܝܫܐ ܒܢ ܠܟܠܗܘܢ ܕܟܠܗܝܢ ܒܫܪܝܪܬ ܐܒܐ . ܘܡܢܘܗܝ ܕܟܠܗܝܢ ܡܢܐ
ܒܫܘܦܪܐ ܐܬܬܘܢ . ܒܢܪܐ ܫܒܩ ܘܡܫܬܒܪܐ ܒܪܘܫ . ܘܒܢܘܗܝ ܚܝܠܐ ܕܒܪܝܬܐ ܦܪܝܢ
ܕܡܬܪܢܝܢ ܒܢ ܒܪܘܚ ܒܪܘܚܗܘܢ ܡܢܗ ܦܪܩܝ ܗܘܘ : ܒܗܘ ܡܬܬܠܝܢ ܗܘܘ. ܐܝܟ
ܕܐܦ ܐܢܐ ܒܟܬܒܗ ܕܡܠܬܗ . ܐܦ ܟܠ ܐܢܫ ܐܫܬܢܝ ܐܡܪܗ . ܕܡܢܐ ܕܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ
ܕܢܘܫܝ ܐܘܪܫܠܡ . ܘܐܬܐ ܗܘܐ ܡܢ ܡܢ ܠܡܫܪܝܐ ܒܟܘܪܗ ܕܫܡܥܘ . ܗܘ ܕܪܫܡ ܗܘܐ
ܢܫܘܢ . ܒܗ ܗܘ ܐܬܬܘܢ ܗܘܐ . ܘܗܒܠ ܗܘ ܠܟܠܗܝܢ ܐܪܥܠܐ ܕܒܪܐ ܦܪܝܫܬܐ ܡܬܠܬܐ
ܒܪܘܚܬܐ ܘܐܬܒܢܝܬ . ܒܡܫܝܚܐ ܐܡܪ . ܢܒܝܐ ܐܠܗܐ ܒܡܫܝܚܐ ܕܫܡܥ ܠܫܡܥܐ .
ܘܫܡܥ ܡܠܐ ܕܠܐ ܡܬܡܠܠܢ . ܒܢ ܗܘ ܐܬܬܘܢ ܗܘܐ ܗܘ ܕܫܡܥ . ܗܘ ܕܝܢ ܗܘܐ ܦܪܝܫܐ
ܐܬܬܒܢ . ܕܗܘ ܕܗܘܐ ܒܢ ܠܟܠܗ ܒܫܘܢܝܐ ܐܝܟ ܢܗܪܐ ܒܫܪܐܠܐ . ܡܫܬܠܝܢ ܒܫܡܥ ܫܡܥܐ
ܒܪܫܝܬܐ ܕܦܪܩܝ ܡܠܘܗܝ ܪܘܚܐ ܕܒܪܘܚܘܗܝ . ܒܢ ܗܘ ܐܬܬܘܢ ܗܘܐ ܗܘ ܕܢܫܡܥ ܗܘ
ܒܫܘܡܠܝܗ ܒܐܝܟ ܗܘܢܝ ܀ ܗܘܢܝ ܐܬܬܒܝ ܒܝ ܪܘܚ ܠܟܠ ܗܘ ܦܪܝܫܐ ܕܗܘܐ ܗܘܐ ܒܗ .

ܘܒܝܘܡ̈ܝ ܗܘ ܐܣܝܕܘܪܘܣ ܐܣܝܐ ܦܫ ܠܗ ܒܝܬܐ ܗܢܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܕܕܝܪ̈ܬܐ. ܘܟܕ ܐܬܝܕܥ
ܘܐܬܦܪܫ ܡܢ ܗܠܐ ܐܣܝܕܘܪܘܣ ܢܦܩ ܗܘܐ ܠܒܪܐ ܐܦܢ ܕܢܣܝܒܘܗܝ ܘܠܐ ܫܒܩ ܗܘܐ ܠܗ.
ܘܚܣܪ ܡܢ ܢܘܡܬ̈ܐ ܟܠܗ ܗܘܐ ܐܝܟ ܗܘ ܡܥܒܕܢܘܬܐ. ܐܘܪܚܐ ܕܢܦܠ ܠܒܝܬܐ ܟܠܐ ܐܣܝܘ
ܘܫܪܝ ܒܕܡܐ ܘܐܬܐ ܒܟܡܝܪܘܬܗ. ܘܟܕ ܐܬܪܘ ܕܢܘܡܐ ܢܦܩ ܘܐܚܕܝܘܗܝ ܘܟܠܠܘ ܒܗ.
ܘܐܟܬܒܗ ܕܢܬܐܠܦ ܒܗ ܡܢܗ ܡܢܗ ܕܫܠܐ ܗܘܐ ܡܢܗ. ܘܕܬܐܡܐ ܒܗ ܐܒܪ̈ܬܐ ܡܛܠ
ܣܘܓܗ ܕܡܫܡܫܢܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܦܘܫܐ ܒܝܬܐ ܡܢ ܐܣܝܘ. ܐܦ ܕܢܫܐ ܢܣܒܘܗܝ ܒܥܘܕ.
ܗܢܐ ܕܐܦ ܒܟܕ. ܘܟܕ ܗܘܐ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܬܡܠܟ ܗܘ ܐܣܝܘ ܡܛܠ ܦܘܫܩܐ ܘܒܠܥܕ ܡܛܠ
ܣܘܓܐ ܕܡܫܡܫܢܝܢ ܗܘܘ ܘܡܬܟܢܫܝܢ ܡܢ ܥܠܡܝܢ. ܘܒܠܥܕ ܐܦ ܢܘܡܐ ܡܬܩܠ ܗܘܐ ܕܢܘܚ
ܡܪܢܐ. ܘܡܬܚܫܚܬܐ ܕܡܫܚܐ ܘܕܥܡܪܐ ܕܢܘܚ ܣܓܝ. ܘܒܗܘܢ ܕܒܥܘܗ ܗܘ ܕܢܘܡܐ ܦܘܫܐ.
ܘܡܬܚܫܒ ܗܘܐ ܠܕܝܪ̈ܝܐ ܘܡܫܬܟܚܐ ܕܢܦܩ ܗܘܐ. ܘܡܬܚܫܒ ܗܘܐ ܠܗ ܠܐܣܝܘ ܕܡܛܠ
ܦܘܩܕܢܐ ܠܐ ܡܬܟܬܒ ܗܘܐ. ܡܛܠ ܕܐܦܐ ܐܝܟ ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ ܕܢܣܒ ܒܗܘܢ ܒܟܠܗ. ܐܠܐ ܐܢܬ
ܒܫܡܟ ܦܢܝ ܐܝܟ ܘܦܩܕ ܒܥܕܢܐ. ܘܠܐܝܟ ܐܢܫ ܠܐ ܢܬܦܢܐ. ܘܡܬܟܬܒ ܠܐ ܢܬܪܢܝ.
ܐܠܐ ܐܢܬ ܒܫܡܟ܆ ܗܘ ܕܝܢ ܐܝܟ ܟܠ ܒܝܬܐ ܐܢܐ ܗܘܐ ܘܟܕ ܗܘܐ ܒܗܘܢ ܡܛܠ ܦܘܩܕܢܐ
ܕܠܐ ܡܬܦܪܫ ܗܘܐ ܠܐܣܝܘ ܡܛܠ ܗܢܐ. ܘܗܘܐ ܟܕ ܗܘܐ ܒܝܬܐ ܕܐܬܚܫܒ ܗܘ ܡܬܠ
ܗܘ ܡܛܠ ܫܘܐ ܕܢܘܚܐ ܒܡܫܟܢܬܐ ܕܦܘܩܕܢܐ܀

ܒܬܪ ܕܝܢ ܐܟܠ ܐܬܐܒܝ ܦܪܘܗ ܕܡܬܠ ܗܘ ܠܒܝܫ ܕܝܪܐ ܗܢܐ ܕܕܝܪ̈ܬܐ. ܘܫܡܫܗ
ܘܐܬܐܡܪ ܘܐܡܪ: ܙܒܢܐ ܐܢܐ ܕܐܦܪܐ ܦܘܩܕܐ ܠܡܬܠ ܗܘ. ܘܐܬܢܩܘܦ ܠܡܫܡ̈ܫܢܐ ܕܐܒܪ̈ܬܐ
ܦܘܫܐ. ܘܟܠܗܘܢ ܕܝܢ ܘܕܝܢܘܬܐ ܡܬܢܝܚ ܒܡܫܬܘܬܗܘܢ ܐܝܟ ܦܘܪܐ ܒܡܫܚ ܒܥܕܢܐ܀
ܐܠܐ ܡܠܗ ܐܢ̈ܫܐ: ܡܛܠ ܢܬܪܢܘܢ ܠܡܬܠ ܗܘ. ܟܕ ܐܝܟ ܐܡܪ. ܐܟܢ ܢܬܪܢܘܢ ܡܬܠ
ܕܢܘܚܝ ܐܡܪ: ܘܗܘܐ ܕܡܬܠ ܢܘܚܝ. ܐܡܪ ܐܣܝܐ ܕܢܘܚܝ ܦܘܩܕܐ ܐܘ ܕܕܝܪܐ ܕܕܝܪ̈ܬܐ܀
ܘܗܘ ܪܘܫ ܕܕܝܪܐ ܠܐ ܙܒܢܐ ܗܘܐ ܒܗܘܢ. ܡܛܠ ܦܘܩܕܐ ܦܘܩܕܐ ܕܐܬܩܪܘܢ ܐܢܫܐ ܘܦܪܢܣܘܢ
ܘܕܕܝܪܘܢ܀ ܗܢܝܢ ܐܬܡܟܟܘ ܐܢܫܐ ܡܟܟܐ ܚܝܝ ܒܝܬܐ ܕܢܘܡܐ ܦܘܫܐ. ܕܐܬܐ ܘܐܠܐ
ܟܠܡܐ ܗܘ ܕܐܬܐ. ܘܢܦܠ ܡܢ ܥܠܝ. ܕܗܘ ܡܛܠ ܟܠ ܦܘܩܕܐ ܕܢܬܪܢܘܢ ܠܡܬܠ ܗܘ.
ܘܟܕ ܗܘܝ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܕܐܝܟ ܗܘܐ. ܐܬܕܟܪ ܒܪܘܚܐ ܦܘܫܐ ܟܕ ܡܫܚܘܢ ܕܗܘ ܦܘܩܕܐ
ܡܬܠܬܗ ܕܡܬܠ ܦܘܩܕܐ ܕܢܚܬ ܪܘܚܐ܀ ܘܟܕ ܝܗܒܗ ܐܬܐ ܐܢ̈ܫܐ. ܐܡܪ ܗܘ ܐܣܝܐ ܡܢܝܢ
ܕܐܬܐ ܠܗ. ܘܟܠܗܘܢ ܦܪܘܩܘ ܦܘܩܕܐ ܢܘܚܝܐ. ܘܡܬܢܝܚ ܦܘܩܕܐ ܗܘ ܢܘܚܝܐ ܗܘ.
ܘܡܢ ܟܠܗ ܐܬܚܙܝ ܢܝܚ ܘܠܗ ܕܢܦܫܗ ܦܘܫܐ ܡܫܡܫܐ ܒܪ ܡܫܝܚܐ܀

ܘܒܬܪ ܐܒܠܐ ܣܓܝ. ܐܠܐ ܒܝܢܝܐ ܡܒܣܡܢܘܬܐ ܕܦܝܣܐ ܡܢܝ ܡܘܒܠܐ ܕܦܢܝܢ ܒܟܠܗܝܢ
ܦܢܝܬܐ ܡܒܣܝܡܬܐ. ܘܐܦ ܒܗ̇ ܡܢ ܕܒܝܬܐ ܒܥܠܠ ܫܘܝܐܝܬ ܒܥܝܪܐ ܦܟܠ ܢܣܝܐ. ܦܬܚܘ ܙܒܢ
ܒܥܠܐ ܕܒܝܬܗ ܢܘܩܦܬܐ ܐܝܟ ܡܥܒܪܢ ܗܘܬ ܒܥܡ ܡܥܒܪܢܘܬܐ. ܘܗܘ ܕܫܢܝܐ ܗܘܐ ܐܒܐ.
ܐܘܟܝܬ ܡܣܬܪܩܒܠܬܐ. ܘܡܢ ܥܡܠܐ ܕܒܝܬܐ ܘܦܢܝܐ ܕܡܠܟܐ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ. ܐܠܐ ܡܦܠ
ܦܘܠܘܣ ܒܥܘܠܐ ܘܡܦܘܪܐ ܕܢܦܫܗ ܐܘܠܐ. ܒܠܘܬܗܘܢ ܒܪܟܬܐ ܗܘܐ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܐܠܗܐ
ܗܘܬ ܒܡܫܬܒܩܢܘܬܐ ܕܒܝܬܐ ܪ̈ܒܐ. ܘܡܢܒܝܢ ܒܠܘܬ ܐܟܣܢܝ ܕܐܠܗܐ ܒܗ ܡܫܡܫܢܘܬܐ.
ܕܡܢܟ ܕܦܠܚܐ ܗܘܐ ܠܒܝܬܗ. ܘܐܦ ܕܟܒܪ ܦܢܝܢ ܒܬܠܬܐ ܡܢܟ ܡܢܟ. ܒܪ ܐܠܐ ܡܢ
ܐܟܒܪ ܗܘܬ: ܐܠܐ ܐܟܣܢܝ ܕܡܢ ܩܢܝܐ ܕܙܒܢ ܢܩܝܐ ܕܢܦܫܐ ܩܠܗ ܗܘܐ ܡܢ ܦܘܡܗ ܒܥܒܕܬܐ
ܗܘ ܕܐܡܪ ܗܘܬ ܠܗ. ܡܛܠ ܕܙܒܢܐ ܕܝܠܗ ܥܡܝܩܬ ܗܘܐ ܡܢ ܒܝܬܗ܀ ܒܥܝܪ ܡܢ ܢܘܟܪܝܬܐ
ܒܪ ܒܥܝܪ ܡܡܠܠܬܐ ܗܘܬ ܒܝܕ ܐܒܘܢܝ ܒܫܘܠ ܦܠܚܐ ܥܡܠܐ ܫܢ̈ܝܐ ܕܙܒܢ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ. ܒܪ
ܐܦ ܗܘ ܢܩܕܪ ܗܘܐ ܡܢ ܦܘܪܩܢܐ ܘܡܢ ܦܩܕܢܘܗܝ܀ ܘܒܪ ܐܠܗܝܘܗܝ ܠܟܝܢ ܕܢܦܪܐ ܒܗ.
ܘܐܠܗܘ ܕܢܦܩ ܐܠܐ ܒܗ̇ ܐܘ ܐܟܢ ܡܢܢ ܠܟܠ ܐܠܗܘܗܝ ܗܘܐ. ܒܪ ܦܫܟܠ ܗܘܬ܆ ܒܠܒܗܘܢ.
ܕܐܠ ܢܥܒܕ ܐܝܟ. ܐܦܘ ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܦܫܩ ܠܗ ܕܐܡܪ ܒܡܠܬ ܒܐܝܬܐ. ܘܐܠ ܢܥܒܕ ܠܐ. ܐܠܗܟܠ ܒܗ ܐܠܐ
ܗܘ ܡܠܐ ܕܦܫܩܬܐ ܡܢ ܗܘ ܒܗܘܢ ܒܡܠܬ ܦܢܝܬܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܐܡܪ: ܦܫܩܬܗ ܡܢ ܙܒܢ܀
ܐܦܪܐ ܘܐܒܠܐ ܗܘܬ܇ ܗܘ ܕܝܢ ܠܐܦ ܠܐܠܗܘܬܐ ܐܝܟ ܙܒܢ ܘܡܫܬܒܩܢ ܒܪ ܠܐ ܐܘܦܩ
ܐܦܠܐ ܒܪܙ܀ ܐܠܐ ܕܝܢ ܒܪ ܒܥܡܠܐ ܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܕܗܘܐ ܦܢܝܐ ܐܠܗ ܒܗ ܩܢܝܢ ܘܡܢܐ ܗܘܬ
ܕܐܠܗܘܗܝ ܒܟܠܠ ܐܠܦܝܐ. ܒܪ ܢܠܗܘ ܐܟܣܢܝ ܒܥܠܠ ܗܘܐ ܕܡܢ܆ ܒܥܢܝܐ ܡܢ
ܗܘܐ ܠܐܟ ܢܩܪܐ ܕܦܘܩܐ ܕܦܩܢܝ ܘܡܢܝܢ. ܦܠܓܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܟܒܪܘ ܒܠܐܠܗܘܬܐ
ܡܠܐ ܕܡܠܟܐܬܐܠܗܘܬܐ ܕܦܢܝܐ ܡܢ ܕܒܥܡܠܐ. ܘܕܗܘ ܙܒܢܐ ܦܢܝܐ ܒܠܫܢܗ ܐܠܗܘ
ܒܗܘܕ ܒܪ ܠܐ ܢܟܠ. ܘܗܘܐ ܗܘܐ ܒܗ ܦܟܠ ܡܢܟ ܘܡܠܟܘܬܗ ܒܠܡܠܟܐ ܐܠܐ ܒܠܐܦܪܝܢܐ
ܒܡܠܐܬܐ ܕܐܦܘܟܠܐ. ܐܦܢ ܠܐ ܦܩܕ ܗܘܐ ܒܗܘܬ ܐܠܐ ܡܠܠܟܠܐ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܢܘܟܠܐ
ܕܠܐܘܠܐ. ܒܗܘܐ ܒܟܝܐ ܘܡܠܟܗ. ܘܐܠܗܘܬܗ. ܒܪ ܟܠܐ ܐܠܐ ܒܢܘܟܠ ܘܐܠܗܘܬܐ ܡܢ ܡܠܟܘܬܗ
ܦܠܓܘܬܐ ܕܒܘܟܝܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܗܘܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܦܠܘ ܡܠܟܘܬܗܘܢ ܢܥܒܕܘܢ ܘܡܢܢ
ܕܡܢ ܢܝܟܘܢ܀ ܒܝܕܐ ܒܗܘܪܐ ܡܠܟܘܬܗ ܐܢܫ ܕܙܕܩ ܦܘܪܩܢܐ ܢܦܫܐ ܒܗ ܐܠܗܐ
ܡܢܟܘܢ. ܒܝܘܡܐ ܕܝܢ ܕܐܬܦܠܓܘ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܟܠܐ ܗܘܐ ܐܦܘܣܩܘܦܐ
ܐܡܝܢ

X

ܐܓܪ̈ܬܐ ܕܪܒܢ ܕܘܝܕ ܒܪ ܦܘܠܘܣ

1

ܐܬܟܬܒܬ (1) ܡܢ ܕܘܝܕ ܪܒܢ ܘܐܒܝܠܐ ܠܬܠܡܝܕܗ : ܒܟܘܡܪܐ ܕܒܝܬ ܥܒܐ. ܟܕ ܗܘܐ ܒܕܘܟܬܗ ܒܥܠܐ ܟܡ ܝܘܡܝܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܢܦܩܘ ܠܐܘܪܚܢ ܕܒܬܪܝܢ ܡܢ ܒܘܡܪܐ. ܘܗܘܘ ܒܥܕܢ ܬܪܝܢ ܗܘ ܘܬܠܡܝܕܗ ܐܒܝܠܐ. ܘܟܕ ܐܬܐ ܐܢܫ ܒܥܕ̈ܬܐ ܡܠܐ ܘܡܒܥܝܢ ܒܐܬܪ̈ܘܬܐ ܘܕܡܕܝܢ ܗܠܘܪܐ ܕܒܗ ܗܘܐ ܒܥܕܬܐ ܡܕܝܢܬܐ . ܘܐܠܝܢ ܡܠܘ̈ܬܐ ܘܡܠܘ̈ܬܐ ܦܫܝ̈ܛܬܐ . ܘܗܘܝ ܕܐܬܐܡܪ ܡܠ̈ܘܬܐ ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܪܘܚܢܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܒܟܠܗܘܢ . ܘܡܬܬܡܪܐ ܗ ... ܘܐܡܪ ܕܒܥܠܡܐ ܒܬܪ ܦܪܝܫܬ ܥܠܡܐ . ܒܟܠܗ ܘܒܦܓܪܐ ܘܒܢܦܫܗ ܕܝܘܡܐ + ܘܗܘܝܢ ܢܛܪܬ ܗܡ ܐܝܟ ܒܥܠܬ ܥܠܡ ܘܐܡܝܢ (ܘܡܠܟ ?) (2) ܕܝܘܡ̈ܬܐ +

2

ܐܓܪܬܐ ܕܫܕܪ ܪܒܢ ܕܘܝܕ ܠܟܘܠ ܐܝܫ
ܦܫܝܛܐ ܕܫܡܗ ܡܪܒܐ

. . . .

(ܒܪ ܕܥܠܡܐ) ܕܗܘܐ ܒܥܡ ܘܐܬܝܗܒ ܠܗ ܘܐܬܝܕܥ ܠܗ . ܟܕ ܗܘ ܒܝܬܗ ܘܟܕ ܗܘ ܡܠܘܬܗ ܕܒܥܕܬܐܠܐ . ܘܡܠܬܗ ܐܝܟ ܐܦ ܬܘܒܬܐ ܐܦ ܡܟܬܒܬܐ . ܠܐ ܐܬܝܕܥ ܐܬܪܒܝ ܗܘܐ ܡܠܘܬܗ ܒܪܘܚܐ . ܘܒܬܪ ܗܝܕܝܢ ܐܬܐ ܒܥܡܪ ܒܗ ܒܪ ܥܠܡܐ ... ܒܗ ܓܝܪ ܒܒܪܐ ܗܘܐ ܡܠܘܬܗ ܕܒܥܒܪܐ ܕܝܠܗ . ܘܟܕ ܗܘ ܡܠܘܬܗ ܕܟܕ ܗܘ ܒܝܬܗ ܘܠܐ ܡܬܦܠܓ . . . +

---

(1) Ista adnotatio exstat ad calcem primi folii codicis

(2) Dubium est an legendum ܥܠܡ vel ܡܠܟ

ܕܝܠܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪ ܦܘܠܘܣ ܥܠ ܢܦܫܗ ܐܦܣܩܘܦܐ ܡܛܠ ܢܘܩܙ̈ܐ
ܘܥܠ ܦܘܫܩܐ ܕܐܝܬ ܒܟܬܒ̈ܐ ܩܕܝܫ̈ܐ
ܘܩܪܝܢܐ ܕܫܡܗ ܠܟܠ ܐܢܫ

ܒܫܡ ܡܫܒܚܘܬܐ ܕܬ̈ܠܬܐ ܕܩܢܘܡ̈ܝܢ. ܡܫܡܫܢܐ ܡܪܢ ܢܦܫܝ. ܕܘܝܕ ܒܥܒܕܐ ܥܠܝܡ ܘܡܫܟܝܢܐ ܀

ܐܠܐ ܕܝܢ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܒܡܠܠܐ ܗܝ ܘܡܦܩܢܘܬܐ ܕܝܠܗ ܢܘܩܙ̈ܐ. ܕܗܝ ܠܐ ܐܬܘܗܝ ܡܪܢ ܕܒܫܠܐ. ܘܗܕܐ ܠܐ ܒܟܠܐ ܐܘ ܡܫܝܚܐ. ܘܐܬܒܪܟܬܐ ܗܝ ܒܣܦܪ̈ܐ ܡܟܬܒܢ ܢܘܩܙ̈ܐ ܕܒܠܬܝ. ܘܐܦ ܗܢܐ ܡܪܢ ܐܡܪ ܡܠܟܐ. ܕܒܝܬ ܪܘܚ ܕܒܩܕܡܝܗܘܢ ܗܘܐ ܠܘܬܢܐ. ܕܟܕ ܩܪܝܐ ܡܢ ܫܒܝܐ ܕܗܘܐ ܀ ܐܠܐ ܟܕ ܕܒܟܬ̈ܒܘܗܝ ܡܫܟܚܝܢ ܗܘܝ ܐܢܐ. ܕܗܢܘܢ ܕܒܥܒܕ ܒܥܒܕܘ ܒܟܬ̈ܒܐ ܕܒܝܬܗܘܢ ܘܠܐܦܝ ܐܢܫ̈ܝܢ ܢܦܫܝ ܠܘܬܗܘܢ. ܐܝܟܐ ܕܗܟܝܠ ܐܢܐ ܕܐܬܦܢܝ ܒܢܘ ܒܠܫܢܐ ܗܘܐ ܟܕ ܩܪܝܐ. ܒܟܠ ܐܢܐ ܕܒܣܦܪ̈ܘܬܐ ܐܘܡܢܐ ܢܦܫܟܢܢ ܐܦ ܟܠ ܕܡܫܟܚܢ ܠܗܘܢ ܀ (1) ܟܕ ܕܝܢ ܦܫܪܘ ܥܡܝ. ܒܗܢܐ ܐܘܟܝܬ ܕܐܝܟܢܐ: ܘܥܝܢܐ ܕܚܙܐ ܐܒܪܘܣܝܐ ܗܘ ܕܫܡܗ ܗܘܐ ܒܡܫܟܢܐ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܗܘ ܕܡܫܝܚܐ ܘܡܫܬܡܠܝܢܘܬܐ ܒܟܬ̈ܒܐ ܐܦ ܒܬܘܪ̈ܝܐ. ܟܕ ܕܝܢ ܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪ ܪܘܫܡܐ ܫܦܝܪܬܐ ܕܫܦܝܪܐ ܒܫܦܝܪܘܬ ܫܘܦ ܒܟܬܒ ܫܘܥ ܫܦܝܪܬܐ ܗܝ ܕܒܫܘܐ ܐܫܟܚܬ ܒܟܬܒܐ ܟܕܝ ܟܢܘ. ܗܝ ܕܐܦ ܬܪ̈ܬܝܢ ܦܘܬܐ ܗܘܐ ܡܢܗ. ܘܐܦ ܗܘܐ ܒܥܡܗ ܠܐܝܬ ܒܥܘܬܐ. ܘܡܫܟܚ ܦܓܪܐܝܬ. ܗܘܢ ܕܡܫܡܫܬܐ ܗܘܐ ܒܥܡܪܐ ܕܚܝܠܐ ܡܢܢ ܡܟܘ. ܘܐܦ ܐܝܬ ܒܗܘܢ ܒܥܘܕܐ ܒܟܬ̈ܒܐ ܦܘܬܐ ܕܪܫܡ ܒܥܘܗܝ: ܦܫܡ ܘܐܙܠ ܪܫܡܗ: ܘܡܬܠ ܐܦ ܒܪܝܬܐ. ܘܪܫܡܗ ܐܘܟ ܒܡܦܪܫܢܘܬܐ. ܘܗܘܐ ܠܐܫܬܡܥ ܕܕܝܠܗ ܒܗ ܒܥܘܡܪܐ. ܘܒܟܬ̈ܒܐ ܦܘܬܐ ܒܥܕܢ. ܘܐܦ ܪܫܡ ܫܡܗ ܒܟܬ̈ܒܐ ܐܝܟ ܕܡܫܬܡܠܝܐ ܠܐܙ. ܘܡܫܪܝܐ ܐܪܓܝܫ ܡܢ ܐܦܫܡܗ ܘܡܟܠ ܕܗܘܐ ܡܢ ܠܡܫܡܠܝܘ. ܠܐ ܟܕ ܒܠܐܪܥ ܢܦܫܐ. ܘܡܠܟ ܒܥܝܪܡ ܕܐܠܗ̈ܐ ܗܝ ܕܡܫܪܟܐ. ܘܡܟܡ ܡܢ ܢܟܠܗ ܡܟܝܠܬܐ. ܘܗܘܐ ܠܡܢ ܒܥܘܪܐ ܒܫܪܝܪܬܐ. ܘܠܟ ܒܪܘܫܡܐ ܕܡܦܪܫܢ. ܘܗܘܐ ܕܝܠܗ. ܘܐܬܠܝܗ ܒܫܡܗ ܪܫܡܐ. ܒܟܬܒܐ ܕܗܘܪ ܒܪ ܢܘܡܗ ܀

(1) Lacuna exstat unius verbi

ܘܒܡܘܬ̈ܒܐ ܕܗܘܘ ܕܒܝܬ ܢܡܘܣܐ ܒܡܘܬܒܐ . ܕܝ̈ܢܐ ܕܡܠܟܐ ܕܒܡܘܬܒܐ ܕܣܢܗܕܘܣ ܐܬܝܗܘܢ ܗܘܘ . ܘܐܝܟ ܐܚ̈ܐ ܡܥܕܝܢ ܗܘܘ . ܘܥܕܟܐ ܘܩܛܠܐ ܠܐ ܡܬܡܣܒܠܐ ܗܘܐ ܒܗ ܒܡܘܬܒܐ . ܘܡܫܬܪܝܢ ܕܟܠܗ̈ܝܢ ܐܬܝܗܘܢ ܗܘܘ . ܘܟܕ ܚܙܐ ܗܢܐ ܕܝܢܐ ܕܡܠܟܝܢ : ܥܠܝܗ ܡܢ ܕܒܝ̈ܬܐ ܕܒܬܪܗܘܢ . ܡܢ ܟܢ ܚܕܘܝ ܡܫܬܐ ܒܗ ܒܡܘܬܒܐ . ܘܡܫܬܒܪܝܢ ܗܘܘ ܠܬ̈ܚܘܬܗܘܢ ܡܢ ܡܛܠ ܕܒܬܪ ܒܗ ܢܛܥܐ ܡܢܗ ܕܡܫܢܩܐ ܐܘ ܕܠܬܪܐ . ܘܟܠܢ ܡܢܗܘܢ ܐܠܐ ܗܘܐ ܠܡܬܒܢܘ . ܘܡܬܩܢܝܢ ܗܘܐ ܡܢ ܢܩܘܫ . ܘܟܕ ܡܬܩܢܝܢ ܗܘܘ ܠܬܪܬܝܢ ܕܠܬ̈ܚܘܬܗܘܢ . ܒܗ ܗܘܐ ܠܡܬܩܢܘܬܐ ܚܕ ܡܢ ܚܕ . ܘܗܘܝܐ ܐܦ ܒܡܬܒ̈ܐ ܩܘ̈ܠܐ ܒܟܠܗ ܀

ܘܐܦ ܡܢ ܡܬܟܬܒܢܘܬܗܘܢ ܗܘܘ ܐܝܟ ܕܝܬܝܪ ܒܡܘܗܘܢ . ܘܒܬܪܗܘܢ . ܢܩܦܘ ܡܠܝܢ ܐܡܪ . ܘܐܬܝܩܘ ܕܒܘܬܐ . ܘܡܬܩܢܐ ܒܗ ܕܝܢܐ . ܘܐܬܠ ܠܕܝܢܐ . ܘܐܦܪܩ ܕܝܢܐ . ܘܐܬܬܠܐ ܩܘ̈ܠܐ . ܕܐܦ ܗܘܝ ܠܘܬ ܐܬܝܕܥܘ ܒܪܟܬ ܐܡܪ . ܘܐܝܟ ܦܘܩܕܢܗܘܢ ܠܬܪܬܝ ܐܦ ܗܘܝ ܀

ܐܠܐ ܒܗܠ ܗܢ ܕܡܬܩܢܬ ܐܦܠܐ . ܟܕ ܕܝܢ ܟܠ ܐܬܠ ܕܝܢܐ ܒܡܬܝܢܐ . ܗܘ ܕܡܬܩܢ ܐܬܠ ܒܡܬܒܐ ܕܩܘܡ ܗܘܐ ܗܘܐ . ܟܕ ܕܝܢ ܐܬܐ ܗܘܐ ܒܒܝܬܐ ܥܘܡܐ ܐܝܟ ܠܘܬܐ ܕܡܬܩܢܬ ܡܢ ܐܬܪܐ . ܐܬܩܢ ܐܝܟ ܒܡܬܩ̈ܢܐ ܕܡܬܝܢ ܡܢ ܒܗܠ ܡܬܢܝܐ ܕܒܬܪ ܠܡܬܝܢܐ . ܘܡܬܩܢܬܐ ܐܬܐ ܗܘܐ ܒܗܠ ܢܡܬܩܢܐ ܘܡܛܠ ܡܢܬܐ ܢܬܩܢܬܐ . ܘܐܬܡܬܩܢ ܕܒܘܬ̈ܐ ܡܢܗ ܐܬܪ̈ܐ ܢܝܘܗܝ ܐܝܟ ܟܕ ܒܗܘ ܕܦܬܚ ܐܘܩܢܬ ܢܬܩܢ ܒܗܘܢ . ܐܝܟ ܗܘܝܐ ܐܬܝܗܘܢ ܢܒܘܬܐ ܐܬܪܐ ܕܩܡܝ ܬܘܪܐ ܘܩܢܘܢܐ ܐܘܪܚܐ ܡܬܩܢܬܐ . ܘܠܐ ܒܗܠܐ ܩܘ̈ܠܐ ܘܡܬܩܢܐ ܗܘܝܢ ܢܬܩܢ ܗܘܝ ܗܘܝܢ ܕܝܢܐ ܕܩܘܡ ܕܡܬܩܢ . ܘܡܬܩܢ ܘܡܬܩܢܬ ܡܬܠܐ ܒܡܬ̈ܝܢܐ . ܘܡܩܡܘ ܒܗܘܢ ܢܬܩܢ ܕܢܬܩܢ ܒܡܬܩܢܐ . ܘܐܬܠܝܗ ܐܝܟ ܩܘ̈ܦܐ ܐܘܡܬܩܢܬܐ ܐܝܟ ܩܕܡ ܒܡܬܩܢ . ܘܐܬܩܢܘ ܐܝܟ ܟܠ ܦܩܕܬ ܐܘܡܬܩܢܬܐ . ܕܝܘܡܝܢ ܠܡܬܝܢ ܕܕܝܢ . ܘܡܬܩܢ ܕܡܬܩܢܬܝܢ ܡܛܠ ܕܡܬܩܢܬ ܒܗܘܢ . ܐܝܟ ܗܘ ܕܗܘܝ ܡܬܩܢܬܝܢ ܒܗ ܗܘ ܕܩܢܐ . ܘܐܦܩܢ ܒܗܘ ܕܗܘܝܢ ܩܢܐ ܒܗ ܠܐ ܡܬܩܢ ܩܘܡܐ . ܘܐܦܠܐ ܡܬܩܢܐ ܢܬܩܢܐ . . (1) . . . .

ܕܡܬܩܢܝ ܒܡܬܩܢܬܝܢ ܕܩܢܬܐ ܕܡܬܩܢ . ܒܗܘ ܟܕ ܐܝܟ ܒܗܘ ܡܬܩܢ ܒܡܬܩܢܐ ܗܘܐ . ܘܡܬܩܢ ܗܘܐ ܐܬܐܝܩ ܒܩܢܬܐ ܗܘ ܢܬܩܢ . ܘܕܟܕ ܒܡܬܩܢ ܘܡܬܩܢ ܠܡܬܩܢܬܐ . ܘܡܬܩܢ ܒܡܬܩܢܐ . ܘܟܠܗ ܠܡܬܩܢ ܠܡܬܩܢܬܐ ܘܢܩܢ ܒܡܬܩܢ . ܘܐܬܩܢ ܠܡܬܩܢܬܗܘܢ ܘܡܬܩܢ . . (2)
ܒܗܘ . ܘܐܬܩܢ ܒܡܬܩܢ ܐܬܩܢܐ ܐܬܩܢܘܗܝ ܕܩܢܐ ܡܬܩܢܐ ܐܘܪ ܠܡܬܩܢ̈ܬܐ . ܘܠܘܬ ܠܡܬܩܢܘܗܘܢ

---

(1) Unum vel plura folia ex codice exciderunt

( ) Unum verbum legi nequit in codice

ܗ̇ܘ ܠܡܫܝܚܐ . ܘܡܢܗ ܠܡܫܡܠܝܘܬܗܘܢ ܕܟܠ ܐܢܫ ܕܡܫ̈ܐܠܬܐ ܘܕܦܘܩ̈ܕܢܐ . ܘܐܘܦ ܦܘܩ̈ܕܢܐ ܠܗ ܕܡܢ ܟܠ ܥܕ̈ܬܐ ܕܥܠܡܐ ܘܐܬܦܢܝ ܠܗ ܥܡ ܚܕ ܫܥܬܐ ܡܬܒܥܐ ܕܝܠܗܘܢ . ܘܗܟܢ ܟܠ̈ܗ ܐܝܠܝܢ ܕܡܫܪܐ ܕܡܢ ܡܠܦܢ ܐܝܟ ܕܩܕܡ ܐܡܪ . ܡܛܠ ܕܐܦ ܐܢܫ ܗܘܐ ܒܥܠܡܐ . ܘܡܢܗ ܒܟܬ̈ܒܐ ܕܒܫܡܝܐ ܐܘ ܕܐܬܚܙܝܬ ܘܕܝܢܐ ܟܐܢܐ ܕܟܪ̈ܝܗܝܢ . ܘܬܘܒ ܗܘ ܐܘ ܠܡܫܡܠܝܘ ܡܢ ܡܫܡܠܝܘ ܦܘܩ̈ܕܢܐ ܘܕܪ̈ܝܫܢܘܬܐ ܘܐܬܦܢܝܘ ✢ ܗܘܐ ܠܗ ܘܡܢܗ ܠܗ ܐܬܪܐ ܠܗܘܢ ܠܐܢ̈ܫܐ ܕܡܢܗܘܢ ܘܥܠ̈ܡܐ ܐܘ ܢܦ̈ܫܬܐ ܕܡܫܝܚ ܒܡܠ̈ܟܐ . ܘܠܗ ܒܢ ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܡܫ̈ܝܚܐ . ܕܒܪܝܟܘܬܗ ܘܕܩܘܕ̈ܫܐ ܘܡܫܠ̈ܡܢܐ ܕܪܚܡܘ ܕܡܪ̈ܝܗܘܢ ܢܦܫܗܘܢ ܒܫܡܠܝܘܬܐ ܕܫܡܝܐ . ܐܡܝܢ ✢

4

ܠܐܒܘܢ ܡܪܝ ܐܒܘܢܘܣ ܕܗ̇ܘ ܚܢܢ . ܕܗܘܐ ܢܨܝܪ ܒܥܠܡܐ ܕܒܗ ܙܒܢ

ܒܫܢܝ ܡܕܝܢܬܐ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܘܡܫܡܠܝܘܬ ܒܟܘܡܪ̈ܐ ܕܝܫܘܥܐ . ܗ̇ܘ ܕܒܕܡܘܬ ܐܝܬ ܒܗ ܒܟ̈ܠܐ ܕܫܡܝܐ ܡܕܝܢܬܐ . ܘܐܝܟ̈ܢܐ ܕܫܡܝܐ ܢܗܝܪܐ ܕܐܬܬܩܢ ܡܫܒܚܬܐ . ܘܫܡܝܐ ܘܡܕܝܢܬ ܦܠܚ̈ܬܐ ܐܬܐܡܪ ܒܗ ܒܟܬ̈ܒܐ ܡܢ ܦܘܩܕܢܝܬܐ . ܗܫܐ ܕܝܢ ܡܛܠܬܝ : ܡܕܝܢܬܗ ܘܐܒܪܗܡ ܐܝܟ ܕܡܢ ܦܢܝܡ ܠܐܬܪܐ ܫܡܝܐ ܕܒܠܘܬ ܒܟܠܚܕܐ . ܘܐܬܚܙܝܬ ܒܡܫܪܝܘ ܘܡܛܠ ܕܒܕܡܘܬ ܡܢܗ ܢܦ̈ܫܐ ܫܘܡܝܢ ܐܘ ܐܝܬܝܐ ܕܐܝܟ ܒܟܠܕܘܟ . ܐܫܐ ܡܫܡܫܢܐ ܘܡܪܢܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܚܙܝ . ܗܢܘ ܡܪܢܐ ܕܐܬܚܙܝ ܡܛܠܬܗ ܘܐܬܦܢܝܬܗ ܠܦܘ̈ܩܕܢܐ ܕܒܫܡܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܪܘܚܗ . ܐܝܟܢܐ ܕܡܫܒܚܐ ܡܫܡܫܢܐ ܢܦܫܗ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܠܡܠܝܘܬܐ ܦܘܩܕܢܝܬܐ ✣

ܩܕܡܝ ܠܘܬ ܢܡܘ̈ܣܐ ܕܦܝܠܘܣܘܦ̈ܐ ܚܢ̈ܦܐ ܐܝܟ ܕܒܡܫܝ̈ܚܝܬܐ

ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܒܣܘܪ̈ܝܬܐ ܒܬ̈ܚܘܡܐ ܕܝܠܗ ܠܡܪ ܡܕܝܢ̈ܬܐ ܘܩܪ̈ܝܐ ܐܝܟ . ܠܗܝ ܡܢ ܕܒܥܘܕܪܢܐ ܘܟܪ̈ܝܐ . ܡܣܬܒܪܢܘܬܐ ܘܡܬܚܫܒܢܐ ܗܘܬ ܠܝ . ܕܐܦ ܡܢ ܐܢ̈ܫܐ ܚܟܝ̈ܡܐ ܘܦܝܠܘܣܘܦ̈ܐ . ܗܢܘܢ ܕܐܬܝܗܒܘ ܗܘܘ . ܢܟܬܐ ܘܫܘܚܪ ܩܕܡܝܗܘܢ ܒܣܘܪ̈ܝܬܐ ܘܐܦܢܐ ܠܒܢ . ܕܐܦ ܗܢܘܢ ܠܗ ܡܢ ܒܪܝܫ ܐܝܟ ܕܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܬܩܢ̈ܝܢ ܗܘܘ ܠܐ ܠܡܬܚܙܝܢܘܬܐ ܦܪܝܫܬܐ ܕܐܝܟ ܘܕܒܪܐ ܘܕܘܪܫܐ ܦܪܝܫܐ . ܘܠܐ ܡܬܩܪܝܢ ܕܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܢ ܒܬܘܠܬܐ . ܘܠܐ ܢܦܫܐ . ܘܒܠܐ ܡܕܡ . ܘܠܐ ܡܬܚܫܒ ܘܠܐ ܡܬܩܒܠܢܘ ܕܒܫܡܝ̈ܐ . ܗܢܘܢ ܕܐܦܠܐ ܢܒܝ̈ܐ ܗܘܘ ܕܒܫܪܪܐ ܦܠܛܘ ܡܢܟܠܗ ܘܦܝܠܘܣܘܦܝܐ ܠܐ ܠܐܠܗܘܬܐ ܠܐ ܡܬܒܪܢܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܪܢ ܡܢܗܘܢ . ܟܕ ܠܗܘܢ ܕܡܛܠ ܦܪܝܣ ܡܢܗܘܢ ܦܘܪܫܢܗܘܢ ܗܘܐ ܦܢܝܢ . ܐܝܟܢܐ ܕܒܫܪܪܐ ܐܠܗܘܬܐ ܠܐ ܢܫܩܘܢ ܒܪܘܚܐ ܘܡܬܚܙܝܢܐ . ܘܠܐ ܠܗܘܢ . ܐܦܠܐ ܠܗܘܢ ܕܐܠܗܘܬܐ ܒܬ̈ܠܬܐ ܘܩܢܘ̈ܡܐ ܕܝܚܝܕܝܐ ܕܡܠܟܘܬܗ . ܗܢܘܢ ܕܠܐܠܗܐ ܐܠܗܘܬܐ ܗܘܐ ܚܝܐ ܕܦܓܪܐ . ܟܕ ܠܐ ܐܠܗܘܬܐ ܘܡܫܝܚܐ . ܦܪܝܫܐ ܡܢܗܘܢ ܗܘܐ ܒܗ ܘܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܗܘܐ . ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܗܢܘܢ ܦܪܝܫܝܢ ܘܡܫܬܠܛ ܠܟܠܗܘܢ . ܠܐ ܕܝܢ ܐܠܗܘܬܐ ܡܢܗ ܫܪܝܪܐ ܀ ܟܕ ܓܒܪ ܢܫܐ ܗܘܐ ܒܦܘܠܘܣ ܢܨܝܚ . ܐܝܬ ܒܢܡܘ̈ܣܐ ܗܢܘܢ ܕܐܝܟ ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܐܢܫܐ ܘܬܪܐ ܦܪܝܫܐ . ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ ܦܠܛܘܢ ܢܦܫܐ ܕܒܟܠܢܫܐ . ܐܦ ܢܦܫܬܗܘܢ ܕܝܠܗܘܢ ܐܠܗܝܢ ܘܐܠܗܘܬܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܟܕ ܒܪܘܚܐ ܕܝܠܗܘܢ ܀

. . . .

ܢܒܝܘܬܐ ܕܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܝܢ

ܐܠܐ ܦܠܛܘܢ ܡܢ ܐܡܪ ܕܥܠ ܗܘ ܕܐܦ ܟܕ ܒܪܝܢ ܚܝܒ ܗܘܐ . ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܐܠܗܐ ܦܪܝܫ ܚܝ̈ܐ . ܘܐܝܟܢܐ ܡܢܗܘܢ ܡܬܝܕܥ . ܘܐܡܪ ܡܢ ܠܗܘܢ ܦܝܠܘܣܘܦ̈ܐ ܐܢܫܝܢ ܠܗ . ܘܠܗ ܡܫܬܡܫܝܢ . ܕܐܝܟܢܐ ܟܕ ܫܠܝܛ ܠܐ ܡܬܚܙܝܢܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܡܠܬܐ ܗܘ . ܟܕ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܐܠܗܐ ܐܪܙܐ ܢܒܝܘܬܐ . ܟܕ ܡܠܬܐ ܠܟܠ ܗܘ ܦܪܘܩܐ ܀ ܘܐܡܪ ܕܠܐܠܗܐ ܗܘ ܦܪܝܫܐ . ܗܘ ܕܒܪܢܫܐ ܠܗ ܡܬܚܙܝܢ . ܟܕ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܗܘܐ :

ܗܟܢ ܠܐ ܒܠܚܘܕ ܐܡܪ ܐܝܢ . ܘܗܘܐ ܡܬܚܙܐ ܐܢܐ ܟܕ ܠܐ ܙܒܢܐ ܐܢܐ ܕܒܒܝܬܝܢ ܐܠܗܐ ܗܟܢ ܕܠܐܢ̈ܫܐ ܕܒܬܪܝܢ . ܘܐܝܟܢܐ ܘܒܚܝܐ ܥܠ ܕܡܫܝܚܐ . ܡܛܠ ܕܐܠܗܐ ܢܒܝܐ ܠܐܢܫܐ . ܗܘ

ܘܡܪܝܡܐ ܠܫܡܝܐ. ܘܐܬܝܠܕܬ ܒܣܘܣܝܐ ܕܐܪܥܐ. ܘܒܚܝܠܘܬܐ ܠܐ ܡܬܚܙܝ. ܘܐܬܐ ܗܦܟܐ
ܘܫܒܝܠܐ ܠܐܬܪܗ ܩܕܡܐ. ܐܝܟ ܗܘ ܫܡܫܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܟܠ. ܘܟܕ ܗܘ ܐܬܐ ܠܐܬܪܗ. ܢܬܠܝ
ܕܕܢܦܩ ܡܢ ܒܢ̈ܝ ܐܢܫ. ܘܐܬܚܙܝ ܒܢ̈ܝ ܡܫܝܚܘܬܗ ܕܥܡܗ. ܕܫܪܝܘܬܗ ܕܒܪܐ. ܡܫܡܫܢܬܐ
ܗܘ ܡܢ ܒܢ̈ܝ ܥܡܐ. ܘܟܕ ܐܬܐ ܕܟܠ ܪܥܝܐ ܒܗ ܐܬܪܝ ܢܦܫܗ ܡܢܗ ܠܡܫܝܚܘܬܗ.
ܘܢܛܘܪ (1) ܒܚܝܠܗ ܡܫܝܚܐ. ܘܡܢܗ ܕܢܦܩ ܒܟܠܗ ܦܘܪܩܢܐ ܀

ܐܝܟ ܡܢܗ ܕܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܒܪ ܕܘܝܕ ܘܠܐ ܡܠܟܐ. ܕܚܝܠܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝ. ܘܢܘܗܪܐ ܕܠܐ
ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܝܚܐ ܠܐܪܥܐ. ܟܕ ܒܟܦܢ ܒܫܡܝܐ. ܘܩܡ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ. ܘܚܝ̈ܠܐ ܒܗ
ܐܬܡܠܝܘ. ܒܟܠ ܕܒܗ ܡܬܓܡܪ. ܘܒܢ̈ܝ ܐܢܫ ܗܘܘ ܕܡܬܬܦܝܣܝܢ. ܟܠ ܕܗܘܐ ܐܘ ܗܘܐ.
ܘܡܪܝܡ ܒܟܠ ܐܬܚܙܝ. ܘܒܗ ܩܪܝܬܐ ܘܒܦܬܪܐ ܠܗ ܡܫܡܫܢܐ. ܘܡܟܢ ܡܢܗ ܕܢܘܗܪܐ ܡܪܝܡ
ܠܐ ܩܐܡ ܀ ܐܪܥܐ ܐܪܥܐ ܠܐ ܠܒܫܢܝ ܦܘܠܚܢܐ. ܐܠܐ ܕܒܗ (2) ܒܢܘܗܪܐ ܕܐܬܝܠܕܬ ܐܘ ܦܘܠܚܢܐ
ܘܠܐ ܟܪܝܐ. ܟܕ ܠܒܫ ܦܓܪܐ. ܘܐܬܟܢܝ ܒܐܪܥܐ ܡܫܝܚܐ. ܡܫܡܫܢܐ ܘܐܬܚܙܝ. ܠܐܬܐ ܒܫܡܝܐ ܟܠ
ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܘܠܡܫܝܚܐ ܠܐ ܐܬܩܪܝ. ܒܪܝܐ ܕܢܦܫܗ ܒܢܘܗܪܐ ܕܐܬܝܠܕܬ ܘܐܬܓܠܝܬ ܒܗ ܢܦܫܗ ܀

ܐܝܟ ܡܢܗ ܕܡܠܟܐ ܘܐܬܚܙܝ ܡܫܡܫܢܐ ܒܫܡܫܐ. ܐܘ ܢܗܘܐ ܟܠ ܐܪܥܐ ܘܢܗܘܐ
ܠܚܝܐ ܟܪܝܘܬܗ. ܘܢܗܘܐ ܒܐܪܥܐ ܗܝܠܐ ܪܒܐ ܘܡܪܝܡܐ ܘܢܗܘܐ ܒܗ ܒܚܝܠܐ ܦܘܪܩܢܐ
ܠܚܝܐ ܒܢܘܗܪܐ ܡܫܡܫܢܐ ܀

ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܐܬܐ ܀ ܢܗܘܐ ܒܡܫܝܚܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܐܒܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝ. ܘܡܢ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ
ܡܫܝܚܐ. ܘܡܢ ܟܠ ܕܢܦܩ ܒܗ ܡܫܝܚܐ ܒܢܘܗܪܐ ܪܒܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝ. ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ ܡܠܐܟ̈ܐ ܠܟܠ
ܢܣܒܘܢ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܚܝܐ ܕܒܫܡܐ ܗܘܐ ܘܐܬܚܙܝ ܀ ܘܡܠܟܐ ܒܪܘܚܐ ܐܝܟ ܕܐܬܡܠܠ ܒܗ.
ܕܚܝܐ ܕܢܘܗܪܐ ܘܢܘܗܪܐ ܡܢ ܐܪܥܐ ܐܬܝܠܕ. ܒܡܘܠܕܗ ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܀
ܗܘ ܗܘ ܕܟܠ ܐܒܐ ܒܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܟܠܗ. ܕܒܫܡܗ ܘܗܘ ܐܝܟ ܗܘ ܦܠܓܘܬܗܘܢ ܕܢܘܗܪܐ.
ܟܠܗ ܟܠ ܟܠܗ ܒܗ ܠܐ ܢܬܚܙܘܢ ܀ ܠܐ ܬܬܚܙܐ. ܕܠܐ ܬܬܒܥܐ. ܒܢܘܗܪܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܦܬܓܡ
ܡܫܝܚܐ ܕܪܘܚܐ ܀ ܢܗܘܐ ܒܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟܐ ܟܠ ܐܪܥܐ. ܘܢܗܘܘܢ ܕܠܐ ܐܬܚܙܝ
ܕܪܘܚܐ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܒܥܠܡܐ. ܘܠܐܬܝ ܒܢܝ ܦܪܘܩ ܟܕ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܫܡܫܢ ܒܡܫܝܚܐ.
ܡܫܝܚ ܕܒܪܗ ܕܫܘܒܚܐ. ܘܐܬܡܠܝ ܠܗܘܐ ܕܐܬܪܐ ܡܫܝܚܐ. ܐܝܟ ܡܢ ܡܠܐܟܐ ܘܐܬܚܙܝ
ܟܠ ܡܢ ܗܘܝܐ. ܘܡܫܝܚ ܠܐ ܡܬܚܙܝ ܘܠܐ ܡܬܡܠܐ ܀ ܘܐܬܐ ܐܬܐ ܐܪܥܐ ܒܫܡܝܐ ܡܠܟܐ
ܘܐܬܚܙܝ ܡܫܝܚܐ ܡܪܝܡܐ ܀ ܘܐܬܦܩ ܘܐܬܪܥܝ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܢܗܘܐ ܀ ܐܢܫܐ ܒܫܡܝܐ ܟܪܝܘ.
ܘܡܫܡܫܢܐ ܒܗܝܐ ܠܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܘܗܪܐ ܡܢ ܐܬܚܙܝܬ ܒܫܡܝܐ ܐܡܪ̈ܝܢ ܀ ܘܐܬܐ

(1) In cod. ܘܢܛܘܪܘܢ (2) In cod. ܕܒܗ

ܡܠܟܘܬܗ ܡܫܝܚܐ ܡܫܪܪܐ ܘܐܬܐ ܒܥܠܡܐ ܠܐܬܪ. ܘܟܕ ܗܘܐ ܒܢܝܫܗ ܘܟܠܗܘܢ
ܡܩܒܠܝܢ ܒܫܪܟܗ. ܘܒܝܕܗ ܕܒܝܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܟܕ ܗܘܝܢ ܠܐ ܢܚܘܝܢ ܕܢܫܠܡܘܢ:
ܡܛܠ ܐܢܫܐ ܕܒܬܪܗܘܢ ܢܫܠܡܘܢ ܟܕ ܢܥܡܠܘܢ ܀

ܘܐܦ ܐܡܪ ܒܒܐܒܐ ܕܒܬܪ ܐܚܐ ܩܕܝܫܐ ܐܠܐ ܩܛܠ ܡܢ ܐܚܐ ܡܢ ܐܝܫܘܥ. ܘܟܠܗܘܢ
ܕܗܘܐ ܡܬܠܡܕܝܢ. ܘܒܬܪ ܐܬܪܐ ܡܩܕܫ. ܘܟܠ ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܠܐ ܫܡܥ ܢܫܡܥܘܢ ܒܗ
ܡܬܠܡܕܢܐ ܀ ܐܘܦ ܐܡܪ ܒܟܠ ܟܠ ܡܫܝܚܐ ܀ ܫܠܝܚܐ ܡܫܝܚܝܘܬܐ ܐܘܪܫܠܡ ܩܕܝܫܬܐ ܀
ܒܝܬܠܚܡ ܟܠ ܡܫܝܚܝܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝܗܘܢ ܫܠܝܚܐ ܘܩܕܝܫܘܬܐ ܘܒܪ ܐܢܫ ܘܐܪܡܝܐ
ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܘܒܪ ܢܫܐ ܠܐܠܗܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܫܬܡܥ ܠܗ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ ܕܢܘܪܐ ܠܥܠܡܐ
ܒܢܝܢܐ ܚܝܐ ܒܝ ܫܪܝܪ ܗܘܐ ܢܝܫܐ ܘܠܬܪܥܝܬܐ ܡܫܝܚܝܬܐ ܀ ܐܘܦ ܕܝܢ ܐܘܣܝܐ ܗܘܐ ܦܘܪܩܢܐ
ܘܐܡܪ ܠܟܠܗܘܢ ܕܢܣܒܘ ܕܢܗܘܐ ܒܐܘܪܚܐ ܗܕܐ ܡܢ ܟܠ ܦܘܩܕܢ ܒܟܠ.
ܠܦܘܪܩܢܐ ܗܘ ܕܐܬܬܠܝ ܀

ܟܕ ܗܟܢܐ ܠܟܠܗܘܢ ܡܦܪܫܐ ܠܟܠ ܡܫܝܚܐ ܐܬܬܠܝܗܘܢ. ܡܢ ܗܘ ܕܢܟܠ ܠܗ ܐܢܫܝܢ.
ܐܢܫܐ ܠܐ ܒܠܚܘܕ. ܕܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ. ܠܐ ܙܕܩ ܠܡܫܬܡܠܝܘ. ܘܡܫܡܫܢ ܠܫܠܡܘܬܐ
ܫܠܝܚܐ ܕܠܗ ܐܢܫܝܢ ܀ ܐܝܟ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܒܪ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܢܗܘܐ ܠܥܠܡܐ ܕܝܢ ܕܝܠܗܘܢ
ܐܢܫܝܢ ܠܡܫܡܠܝܘ ܒܢܦܫܗ. ܘܡܫܬܡܫܢ ܠܡܫܝܚܐ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ. ܐܢܫܐ ܕܗܘ ܒܠܚܘܕ
ܠܟܠܗܘܢ ܐܬܝܢ. ܐܝܟ ܠܡܫܝܚܐ ܠܐ ܥܒܪ ܡܫܡܠܝܢ ܐܢܫܝܢ. ܕܠܟܠܗܘܢ ܗܘ ܒܠܚܘܕ ܢܦܫܐ
ܕܢܗܘܘܢ ܐܬܝܢ ܘܠܗܘܢ. ܐܦܠܐ ܡܢ ܠܗ ܠܟܠܚܘܕ ܢܦܫܐ ܕܢܗܘܘܢ ܐܝܟܢܘܢ. . ܐܦܫܪ
ܕܢܗܘܐ ܠܗܘܢ ܐܬܝܢ ܐܠܐ ܕܐܬܡܠܝܘ ܘܐܫܬܡܠܝܘ ܐܝܟ ܕܥܒܕܐ ܘܡܩܝܡܢܐ ܠܐܝܢ
ܐܡܪ ܠܟܠܗܘܢ ܡܢܟ ܕܡܫܝܚܐ. ܕܗܘ ܡܫܬܪܝܬܐ ܐܠܗܝܬܐ ܘܐܬܡܠܝ. ܘܐܠܗܐ
ܒܐܘܪܚܗܘܢ ܀ ܗܘܐ ܐܬܚܙܝ ܕܦܪܫ ܐܡܪܐ ܡܛܠ ܕܥܕܡܐ ܗܘܐ ܠܐܠܗܐ ܕܒܥܠܡܐ ܕܢܫܐ ܠܐ
ܡܫܡܠܝܢ ܗܘܘ ܒܡܫܡܠܝܢ ܢܦܫܐ ܐܝܟ ܕܒܥܠܡܐ ܕܢܫܝܫܐ ܘܦܘܪܩܢܐ ܕܢܘܗܝ ܠܥܒܕܐ ܐܠܗܐ
ܒܦܘܪܩܢܗ ܕܢܥܠܘܢ ܟܕ ܠܐ ܥܒܪ ܠܟܠܗܘܢ ܕܢܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܟܠ ܡܫܡܠܝܘ ܐܬܪܐ ܕܡܢ
ܒܐܘܠܨܢܐ ܒܫܪܐ ܐܟܢܐ. ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܒܒܪܝܬܐ ܒܥܠܡܐ ܕܢܗܘܘܢ ܢܫܡܠܝܘܢ ܒܡܫܡܠܝܢ ܐܘ
ܡܠܦܢܘܬܗ ܀ ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܗܘ ܒܠܚܘܕ ܦܘܪܩܢܐ ܕܢܗܘܘܢ ܐܡܪ. ܕܗܢܘܢ ܠܐ ܒܟܠܗ ܐܡܪ
ܐܝܟ. ܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܡܫܬܡܥ ܐܢܐ ܒܝ ܠܐ ܥܒܪ ܐܢܐ ܕܐܬܬܠܝ ܐܢܫܝܢ ܕܠܫܢܝ ܕܢܗܘܘܢ
ܒܥܠܡܐ. ܗܟܢܐ ܕܝܢ ܐܦ ܒܟܠܗܘܢ ܗܘ ܦܘܪܩܢܐ ܕܡܢ ܐܢܫ ܢܗܘܘܢ. ܕܠܐ ܥܒܪ ܐܬܝܢ ܗܘܐ
ܥܠ ܡܫܝܚܐ. ܟܕ ܕܐܬܐܡܪ ܡܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܀

ܦܗܪܣܬ

ܐܓܪܬܐ ܕܫܡܥܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܕܥܠ ܦܘܪܫܓܢܗ ܐ

ܦܘܪܫܓܢܐ ܕܦܠܓܘܬ ܟܬܒܐ ܘܫܪܒܬܐ ܕܪܝܫܗ ܓ

ܫܪܒܐ ܕܡܬܐܡܪ ܒܫܘܪܝ ܠܟܘܢ ܕܦܠܓܘܬ ܕ

ܫܡܥ ܐܚܐ ܕܒܗܘܢܬܐ ܕܐܝܬܝܟ ܒܟܬܒܐ ܒܪ ܐܢܫ ܐܝܟ ܐܝܟ ܡܢ ܟܬܒܝܐ ܘ

ܢܘܗܪܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܬܟܬܒܐ ܥܠ ܐܪܙܐ ܕܐܬܟܬܝܒܘܬܐ ܚ

ܐܘܗܪܐ ܕܝܠܗ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܘܡܟܬܒܝܢ ܥܠ ܐܠܦ ܒܝܬ ܛ

ܡܐܡܪܐ ܕܝܠܗ ܕܡܟܬܒܐ ܠܡܦܠܛ ܒܪ ܕܝܢ ܝܐ

ܦܫܝܛܬܐ ܕܐܡܪܗ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܥܠ ܢܦܫܗ ܝܒ

ܡܢܝܬܐ ܕܐܓܪܬܐ ܕܫܡܥܘܢ ܕܐܘܪܗܝ ܕܥܠ ܐܝܟܢܐ ܦܪܘܫܐ ܕܡܬܟܬܒܝܢ ܒܟܬܒܐ
ܕܐܝܫܘܥ ܝܕ

ܫܘܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܐܝܫܘܥ ܕܥܠ ܗܝܡܢܘܬܐ ܝܘ

ܡܐܡܪܐ ܐܚܪܝܐ ܕܝܠܗ ܕܡܟܬܒܐ ܝܚ

ܡܐܡܪܐ ܐܚܪܝܐ ܒܗ ܒܝܫܐ ܝܛ

ܡܢܝܬܐ ܕܡܢ ܡܐܡܪܐ ܕܐܝܫܘܥ ܕܟܢܝܫܐ ܒܐܓܪܬܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܚܕܝܬܐ ܒܢܝܐ
ܒܪܝܬܐ ܕܒܬܘܠܬܐ ܕܐܡܪ ܠܡܦܠܛ ܘܥܒܕܐ ܟܘ

ܦܘܩܕܢܐ ܕܡܐܡܪܘܬܐ ܕܕܝܠܗ ܒܢܝܫܐ ܟܐ

ܐܓܪܬܐ ܕܐܬܟܬܒܬ ܦܓܪܝܘܬܐ ܠܟܬܒܐ ܟܛ

ܠܥܝܕܐ ܕܐܬܚܫܒ ܠܟܘܢܫܐ ܕܡܪܝ ܡܕܢܚ ܒܠܥܕ ܕܢܦܫܐ ܕܒܪܢܫܐ ܒܦܓܪܝܘܬܐ ܠܒ

ܠܥܝܕܐ ܕܐܝܫܘܥ ܕܢܘܗܪ ܠ

ܠܥܝܕܐ ܕܝܫܘܥ ܕܕܒܝܬܐ ܠܕ

ܠܥܝܕܐ ܕܝܫܘܥ ܒܪ ܫܒܥܐ ܕܗܘܘ ܫܢܝܐ ܪܘܚܢܝܐ ܠܘ

ܠܥܝܕܐ ܕܐܒܪܗܡ ܢܒܝܐ ܠܐ

ܡܫܠܡ ܒܪܘܚܐ ܕܒܥܝܢ ܠܐܝܘܒ ܕܫܢܝܐ ܪܘܚܢܝܐ ܡ

ܡܫܬܠܠ ܕܕܡܝܢ ܦܘܪܫܢܐ ܥܠ ܟܬܒܐ ܕܝܠܗ ܕܫܢܝܐ ܪܘܚܢܝܐ ܡܐ

ܐܓܪܬܐ ܕܪܒܢ ܕܘܝܕ ܒܪ ܦܘܠܘܣ ܡܕ

ܕܝܠܗ ܕܥܠ ܫܡܐ ܡܪܢܐ ܡܕ

ܕܝܠܗ ܕܥܠ ܢܘܚܝܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܥܠ ܢܘܣܐ ܡܘ

ܕܝܠܗ ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܡܢܝ ܡܐ

ܢܒܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܚܕܝܬܐ ܡܚ